

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
Kanton Središnja Bosna / Srednjobosanski kanton

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj: 51 0 K 200430 23 Kž

Novi Travnik, 20.02.2024. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sudaca: Darmin Avdić, kao predsjednik vijeća, te Lazarela Porić i Vesna Vujica, kao članovi vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Ivane Čorić-Žderić, U kaznenom predmetu protiv optuženika A.S., zbog kaznenog djela Oštećenje tuđe stvari iz članka 293. stavak 1. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, povodom žalbe kantonalne tužiteljice Kantonalnog tužiteljstva Travnik protiv presude Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 K 200430 22 K od 04.04.2023. godine, na sjednici vijeća, koja je bila javna i održana u prisustvu optuženog i njegovog branitelja Bekira Ferizović, advokata iz Travnika, a u odsutnosti kantonalnog tužitelja, dana 20.02.2024. godine donio je slijedeću:

PRESUDU

Žalba kantonalne tužiteljice Kantonalnog tužiteljstva iz Travnika se djelomično uvažava, osporena presuda Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 K 200430 22 K od 04.04.2023. godine, se preinačava u odluci o kazneno pravnoj sankciji, pa se optuženi A.S. za kazneno djelo za koje je ožalbenom presudom oglašen krivim uz primjenu odredbe članka 42., 47. i 49., Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine osuđuje na novčanu kaznu u iznosu od 500,00 (petstotina konvertibilnih maraka) KM koju je dužan platiti u roku od 1 (jednog) mjeseca po pravomoćnosti presude.

Na temelju članka 48. stav 2. i 3. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine ako se novčana kazne ne plati u roku koji je utvrđen presudom sud će istu zamijeniti kaznom zatvora tako što će za svakih započelih 100,00 KM novčane kazne odrediti 1 dan zatvora.

U preostalom dijelu prvostupanjska presuda ostaje neizmijenjena.

Obrazloženje

Presudom Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 K 200430 22 K od 04.04.2023. godine, optuženik A.S. je oglašen krivim zbog kaznenog djela Oštećenje tuđe stvari iz članka 293. stavak 1. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, za koje je izrečena uvjetna osuda, kojom mu je utvrđena kazna zatvora u trajanju od 6 (šest) mjeseci, te je istovremeno određeno da se ista neće izvršiti ukoliko optuženik u roku od 1 (jedne) godine od dana pravomoćnosti presude, ne počini novo kazneno djelo. Optuženik je obavezan na naknadu sudskog paušala u iznosu od 60,00 KM u roku od 30 dana od dana pravomoćnosti presude, a sukladno odredbi članka 202. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine.

Pravovremeno izjavljenom žalbom presudu Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 K 200430 22 K od 04.04.2023. godine, osporava kantonalni tužitelj Kantonalnog tužiteljstva iz Travnika. Žalbom se osporena presuda pobija zbog odluke o kaznenopravnoj sankciji. U žalbi predlaže da se ista uvaži i napadana presuda preinači u odluci o kaznenopravnoj sankciji i da se optuženiku izrekne kazna zatvora.

Odgovor na žalbu podnio je optuženi putem svog branitelja Bekira Ferizović, advokata iz Travnika u kojem je naveo da osim olakšavajućih i otežavajućih okolnosti koje je sud cijenio, kao olakšavajuću okolnost je trebalo cijiniti i ponašanje optuženog poslije izvršenja djela (nije počinio ni jedno krivično djelo), obećanje da to više neće ponoviti, iskreno kajanje, i da oštećeni nije zainteresiran za krivično gonjenje optuženog. Smatra da je prvostupanjski sud pravilno odmjerio kaznu sa kojom će se postići svrha kažnjavanja, te u končanom predložio da se žalba Kantonalnog tužiteljstva Travnik odbije kao neosnovana i potvrdi prvostupanjska presuda.

Obzirom da je branitelj optuženog advokat Bekir Ferizović iz Travnika tražio da on i optuženi budu pozvani na sjednicu vijeća, to je ista zakazana i održana dana 20.02.2024. godine na koju je pristupio optuženi u pratnji branitelja Bekira Ferizović, advokata iz Travnika, dok kantonalni tužitelj nije pristupio, pa je sukladno odredbi članka 319. stav 3. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine sjednica vijeća održana u odsutnosti uredno obaviještenog kantonalnog tužitelja. Na javnoj sjednici vijeća i branitelj i optuženi su u cijelosti ostali kod navoda iz pismeno podnesenog odgovora na žalbu.

Sud je osporenu presudu preispitao u dijelu kojim se ta presuda pobija žalbom /odredba čl. 321. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine/, i po službenoj dužnosti, pa je nakon ovakvog preispitivanja osporene presude odlučio kao u izreci, rukovodeći se slijedećim razlozima:

I po ocjeni ovog suda izrečena uvjetna osuda pokazuje se kao neprimjerena počinjenom kaznenom djelu i osobi počinitelja. Za kazneno djelo Oštećenje tuđe stvari iz članka 293. stavak 1. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, koje je optuženiku stavljeno na teret, propisana je novčana kazna ili kazna zatvora do 6 mjeseci, a osporenim presudom optuženiku je za kazneno djelo koje mu je stavljeno na teret izrečena uvjetna osuda, kojom mu je utvrđena kazna zatvora u trajanju od 6 mjeseci, sa periodom provjere od jedne godine. Opravdano se žalbom Kantonalnog tužiteljstva ukazuje na činjenicu da prilikom odmjeravanja kazne sud nije u dovoljnoj mjeri cijenio dosadašnju osuđivanost optuženog, odnosno da je izrečena kaznenopravna sankcija preblaga.

Naime i ovaj sud cijeni, a i obrana prihvata, kao pravilno cijanjene olakotne okolnosti u prvostupanjskoj presudi prilikom odmjeravanja kazne, da je optuženi otac četvoro malodobne djece, da je potpuno i sa izraženim kajanjem priznao da je počinio navedeno kazneno djelo, kao i da je nadoknadio cjelokupnu štetu oštećenom u iznosu od 1.350,00 KM. Istovremeno se ne mogu prihvatiti žalbeni navodi kantonalne tužiteljice da nije od značaja porodično stanje optuženog, odnosno činjenica da je otac četvoro malodobne djece. Isto tako se ne mogu prihvatiti ni navodi kantonalne tužiteljice da je optuženi nezaposleno lice i da često posjećuje objekte u kojima se organiziraju igre na sreću iz razloga što je igranje igara na sreću legalno i na taj način optuženi ne čini ništa protuzakonito.

Međutim suprotno prednjim navodima, opravdano kantonalna tužiteljica ukazuje na prethodnu višestruku osuđivanost optuženog koja opravdava izricanje bezuvjetne kazne. Naime optuženi je prema izvodu iz kaznene evidencije PS Travnik od 04.02.2022. godine 15 puta osuđivan u vremenskom periodu od 2006. do 2021. godine zbog raznih vrsta kaznenih djela, što je i prvostupanjski sud cijenio kao otegotnu okolnost, međutim istoj nije dao odgovarajući značaj. Optuženi zbog konkretnog kaznenog djela do sada nije osuđivan, ali ipak i po nalaženju ovog suda nisu ispunjene pretpostavke za primjenu članka 62. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, kojim propisuje da će sud pri odlučivanju hoće li izreći uvjetnu osudu voditi računa o svrsi uvjetne osude, posebno uzeti u obzir osobnost počinitelja, njegov raniji život, njegovo ponašanje poslije počinjenog kaznenog djela, krivici, stupnju krivice i drugim okolnostima pod kojima je kazneno djelo počinjeno. Tačno je da u spisu nema podataka da je optuženi nakon počinjenja konkretnog kaznenog djela ponovno osuđivan, međutim isto tako je tačno da je optuženi prethodno višestruko osuđivana osoba kojoj su bile izricane i uvjetne osude koje nisu postigle svrhu kažnjavanja jer je optuženi nastavio sa činjenjem kaznenih djela. Stoga je ovaj sud, cijeneći prije svega činjenicu da je optuženi naknadio štetu oštećenom i da je priznao počinjenje kaznenog djela, istina na glavnom pretresu, djelomično uvažio žalbu kantonalnog tužitelja i optuženog osudio na bezuvjetnu novčanu kaznu u iznosu od 500,00 KM smatrajući da će se sa istom postići svrha kažnjavanja u smislu da se optuženi ubuduće uzdrži od činjenja kaznenih djela, ali i da se svi eventualni počinitelji istih uzdrže od protupravnog ponašanja na način na koji se ponašao optuženi. Novčana kazna koja je izrečena optuženiku A.S. se ocjenjuje adekvatnom stupnju kaznene odgovornosti navedenog optuženika i težini kaznenog djela za koje je oglašen krivim.

Kod ovakvog stanja u spisu valjalo je žalbu kantonalne tužiteljice Kantonalnog tužiteljstva Travnik uvažiti, osporenu presudu prvostupanjskog suda preinačiti na način kako je to učinjeno u izreci ove presude, a sve sukladno odredbi članka 329. stav 1. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine.

POUKA:

Protiv ove presude nije dozvoljena žalba.

Zapisničar
Ivana Čorić-Žderić

Predsjednik vijeća

Darmin Avdić

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
Srednjobosanski kanton/Kanton Središnja Bosna

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj: 06 0 K 000023 23 Kv

Novi Travnik, 24.01.2024. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku, u Vijeću sastavljenom od sudaca Edvin Kokić, kao predsjednik vijeća, Lazarela Porić i Denis Trifković, članovi vijeća, sa zapisničarem Ivanom Čorić-Žderić, u kaznenom predmetu protiv optuženika B.H. zbog kaznenog djela Teški slučajevi razbojničke krađe i razbojništva iz članka 151. stavak 1. ranije važećeg Kaznenog zakona Republike Bosne i Hercegovine, na sjednici vijeća održanoj dana 24.01.2024. godine, donio je slijedeće

RJEŠENJE

Protiv optuženog B.H., sin J. i majke J., rođene B., rođen ... godine u V., nastanjen u K., ul. ... , Hrvat, državljanin Bosne i Hercegovine, pismen, završio srednju školu, po zanimanju automehaničar, neoženjen, bez djece

OBUSTAVLJA SE KAZNENI POSTUPAK

za kazneno djelo Teški slučajevi razbojničke krađe i razbojništva iz članka 151. stavak 1. ranije važećeg Kaznenog zakona Republike Bosne i Hercegovine, po optužnici Višeg javnog tužiteljstva Travnik, sjedište u Vitezu br. 157/96 od 08.10.1996. godine, uslijed smrti optuženog.

Obrazloženje

Više javno tužiteljstvo Travnik, sjedište u Vitezu podiglo je optužnicu br. 157/96 od 08.10.1996. godine protiv B.H., zbog kaznenog djela Teški slučajevi razbojničke krađe i razbojništva iz članka 151. stavak 1. ranije važećeg Kaznenog zakona Republike Bosne i Hercegovine.

Zbog nedostupnosti optuženog za istim je bila raspisana međunarodna tjeratica Naredbom ovog suda br. 06 0 K 000023 01 K od 21.01.2011. godine. Nakon obnove raspisane tjeralice MUP UP Travnik, sektor kriminalističke policije je informacijom br. 02/3-3-04-2-2-20/11 VK od 27.02.2023. godine obavijestio ovaj sud da je B.H. umro dana 10.09.2022. godine.

Sud je pribavio originalni Smrtni list Republike Hrvatske, Grad Zagreb, Gradski ured za opću upravu i imovinsko-pravne poslove, Matični ured Grad Zagreb br. ... od ... godine, gdje je upisano da je u maticu umrlih matičnog područja D.R. za godinu 2022. pod rednim brojem ... dana ... godine upisana činjenica smrti ... godine u 07:15 sati za B.H.

Kako je na osnovu naprijed navedenog na nesumnjiv način utvrđeno, da je optuženi B.H. umro u tijeku kaznenog postupka, to je na osnovu odredbe članka 219. Zakona

o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine (obustava postupka u slučaju smrti osumnjičenog, odnosno optuženog), valjalo primjenom navedene zakonske odredbe odlučiti kao u izreci rješenja.

POUKA :

Protiv ovog Rješenja dozvoljena je žalba Vrhovnom sudu Federacije Bosne i Hercegovine u roku od 3 dana od dana prijema istog, putem ovog Suda.

Zapisničar
Ivana Čorić-Žderić

Predsjednik vijeća

Edvin Kokić

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON/ KANTON SREDIŠNJA BOSNA
KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU
Broj: 06 0 K 003241 23 Kbs
Novi Travnik, 11.01.2024. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sudija Vujica Vesne kao predsjednice vijeća, te Kokić Edvina i Aide Pezer Alić, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Dujo Slađane kao zapisničara, u krivičnom postupku protiv osuđenog S.D. zbog krivičnog djela „Ubistvo“ iz člana 166. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine („Službene novine FBiH“, broj 36/03, 21/04, 69/04, 18/05, 42/10, 42/11, 59/14, 76/14, 46/16 i 75/17) u sticaju sa krivičnim djelom „Teška tjelesna ozljeda“ iz člana 172. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, odlučujući o zahtjevu osuđenog od 06.12.2023. godine za brisanje osude, na sjednici vijeća održane dana 11.01.2024. godine, donio je sljedeće:

RJEŠENJE

ODBIJA SE kao neosnovan zahtjev osuđenog S.D. za brisanje osude po Presudi Kantonalnog suda u Novom Travniku broj 06 0 K 003241 11 K od 17.03.2011. godine.

Obrazloženje

Osuđeni S.D. je dana 06.12.2023. godine podnio ovom sudu zahtjev za brisanje osude po presudi ovog suda navedenoj u izreci.

Presudom Kantonalnog suda u Novom Travniku broj 06 0 K 003241 11 K od 17.03.2011. godine S.D. je osuđen da je počinio krivično djelo „Ubistvo“ iz člana 166. stav 1. KZ FBiH za koje mu je utvrđena kazna zatvora u trajanju od 8 (osam) godina i 2 (dva) mjeseca, u sticaju sa krivičnim djelom Teška tjelesna ozljeda iz člana 172. stav 1. KZ FBiH za koje mu je utvrđena kazna zatvora u trajanju od 6 (šest) mjeseci, te je osuđen na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 8 (osam) godina i 5 (pet) mjeseci.

Po traženju suda, KPZ ZT Zenica je dana 15.12.2023. godine obavjestio sud da je osuđenik izdržao predmetnu kaznu zatvora dana 23.03.2018. godine.

Prije donošenja odluke sud je zatražio podatke od MUP ZDK PU I Zenica, Kantonalnog tužilaštva Travnik i Općinskog suda u Zenici, te su izvršene provjere u pisanici ovog suda tokom kojih provjera je utvrđeno da se protiv osuđenog ne vodi novi krivični postupak, niti je osuđivan nakon osude po Presudi Kantonalnog suda u Novom Travniku broj 06 0 K 003241 11 K od 17.03.2011. godine.

Obzirom na izneseno, ovaj sud nalazi da je predmetni zahtjev za brisanje osude po navedenoj presudi ovog suda neosnovan.

To iz razloga što se osuda na kaznu zatvora u trajanju od pet do 10 godina, a kazna zatvora u konkretnom slučaju je izrečena unutar tog raspona, briše iz kaznene

evidencije po proteku roka od 15 godina od dana izvršenja, ako za to vrijeme osuđenik ne počinii novo krivično djelo.

Obzirom da je prema sadržaju spisa osuđenik kaznu zatvora u trajanju od osam godina i pet mjeseci izdržao dana 23.03.2018. godine proizlazi da brisanje predmetne osude može tražiti tek 24.03.2033. godine, odnosno po proteku roka od 15 godina od 23.03.2018. godine kao dana izdržane kazne.

Slijedom navedenog sud je zahtjev našao neosnovanim, te je odlučio kao u izreci.

PRAVNA POUKA:

Protiv ovog rješenja dozvoljena je žalba Vrhovnom sudu FBiH u roku od 3 (tri) dana od dana prijema rješenja.

Zapisničar
Slađana Dujo

Predsjednica vijeća
Vesna Vujica

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON
KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU
Broj: 06 0 K 004155 23 Kv 6
Novi Travnik, 10.01.2024. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sudija Aide Pezer Alić kao predsjednice vijeća, Kokić Edvina i Begović Senada, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Dujo Slađane kao zapisničara, u krivičnom postupku protiv osuđenih D.R. i M.Š., zbog krivičnog djela "Razbojništvo" iz člana 289. stav 2. u vezi sa članom 31. Krivičnog zakona FBiH u sticaju sa krivičnim djelom "Nedozvoljeno držanje naoružanja ili eksplozivnih materija" iz člana 371. stav 1. istog zakona, po optužnici Kantonalnog tužilaštva Travnik broj: T06 0 KT 0004095 11 od 06.09.2011. godine, na temelju člana 88. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine („Službene novine FBiH“, broj 35/03, 37/03, 56/03, 78/04, 28/05, 55/06, 27/07, 53/07, 9/09, 12/10, 8/13, 59/14, 74/20), dana 10.01.2024. godine, donio je sljedeće:

RJEŠENJE

Nalaže se Službi za materijalno-finansijske poslove ovog suda da po pravosnažnosti ovog rješenja, a prema pravosnažnoj presudi ovog suda broj 06 0 K 004155 11 K od 23.11.2011. godine, sa depozitnog računa ovog suda oštećenom pravnom licu „Fluid power“ d.o.o. Novi Travnik, izvrši povrat iznosa od 1.562,30 KM, na jedan od transakcijskih računa navedenih u podnesku „Fluid power“ d.o.o. Novi Travnik od 07.02.2013. godine.

Obrazloženje

Pravosnažnom presudom ovog suda broj 06 0 K 004155 11 K od 23.11.2011. godine D.R. i M.Š. osuđeni su da su počinili krivično djelo "Razbojništvo" iz člana 289. stav 2. u vezi sa članom 31. KZ FBiH u sticaju sa krivičnim djelom "Nedozvoljeno držanje naoružanja ili eksplozivnih materija" iz člana 371. stav 1. istog zakona. Presuda je pravosnažna 29.12.2011. godine, a istom je određeno da se oštećenom poduzeću „Fluid power“ d.o.o. Novi Travnik, PJ Dolac na Lašvi, ima vratiti otuđeni novac u iznosu od 1.562,30 KM koji je po potvrdi o privremenom oduzimanju predmeta PU Travnik broj 02/7-2-04-88/11 od 10.08.2011. godine oduzet od optuženog D.R..

Prema sadržaju spisa, proizlazi da je oštećeni podneskom od 07.02.2013. godine tražio povrat tog iznosa, ali da do danas isti nije vraćen vlasniku-oštećenom u ovoj pravnoj stvari, pa je slijedom iznesenog odlučeno kao u izreci temeljem odredbe člana 88. Zakona o krivičnom postupku.

Zapisničar
Dujo Slađana

Predsjednica vijeća
Aida Pezer Alić

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON
KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU
Broj: 06 0 K 007194 23 Kv 2
Novi Travnik, 10.01.2024. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sudija Aide Pezer Alić kao predsjednice vijeća, Kokić Edvina i Begović Senada, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Dujo Slađane kao zapisničara, u krivičnom postupku protiv osuđenog P.S. zbog krivičnog djela nedozvoljena proizvodnja i stavljanje u promet opojnih droga iz člana 238. stav 2. u vezi sa članom 31. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine („Službene novine FBiH“, broj 36/03, 21/04, 69/04, 18/05, 42/10, 42/11, 59/14, 76/14, 46/16 i 75/17), po optužnici Kantonalnog tužiteljstva Travnik broj T06 0 KT 0008077 12 od 21.01.2014. godine, a na temelju člana 6. Zakona o oduzimanju nezakonito stečene imovine krivičnim djelom („Službene novine FBiH“, broj 71/14), dana 10.01.2024. godine, donio je sljedeće:

RJEŠENJE

Temeljem pravosnažne presude Kantonalnog suda u Novom Travniku broj 06 0 K 007194 14 K od 11.07.2014. godine:

- predmeti trajno oduzeti od osuđenog P.S., i to: tri novčanice u apoenima od po 500,00 EUR, pet novčanica u apoenima od po 100,00 EUR, osam novčanica u apoenima od po 50,00 EUR, jedna novčanica u apoenu od 50,00 KM, jedna novčanica u apoenu od 20,00 RSD i jedna novčanica u apoenu od 10,00 RSD,

postaju vlasništvo Federacije Bosne i Hercegovine.

Nalaže se Službi za materijalno-finansijske poslove ovog suda da po pravosnažnosti ovog rješenja Federalnoj agenciji za upravljanje oduzetom imovinom na upravljanje i dalji postupak preda predmete-novčanice navedene u prethodnom stavu.

Obrazloženje

Pravosnažnom presudom ovog suda broj 06 0 K 007194 14 K od 11.07.2014. godine P.S. osuđen je da je počinio krivično djelo nedozvoljena proizvodnja i stavljanje u promet opojnih droga iz člana 238. stav 2. u vezi sa članom 31. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, te mu je izrečena sigurnosna mjera oduzimanja predmeta koji su privremeno oduzeti po potvrdama Federalne uprave policije Sarajevo o privremenom oduzimanju predmeta broj 11/13-22/13 od 10.04.2013. godine, broj 11/13-24/13 od 10.04.2013. godine i broj 11/13-38 od 30.04.2013. godine.

Obzirom na ovakav način određenja sigurnosne mjere oduzimanja predmeta, to je ovaj sud izvršio uvid u pomenute potvrde, te Izvještaj FUP od 11.04.2013. godine, kao i dokaze priložene od strane Tužilaštva ovom sudu prilikom podizanja optužnice,

te utvrdio da se u sefu ovog suda nalazi navedeni novčani iznos od ukupno 2.400,00 EUR, 50,00 KM i 30,00 RSD.

Ti novčani iznosi, prema apoenima navedenim u izreci, oduzeti su od osuđenog prema potvrdama broj 11/13-22/13 od 10.04.2013. godine i broj 11/13-24/13 od 10.04.2013. godine.

Obzirom da presudom nije određeno kome pripada ta korist, a kako je odredbama Zakona o oduzimanju nezakonito stečene imovine krivičnim djelom propisano da imovina koja se trajno oduzima postaje vlasništvo Federacije BiH (član 2. stav 2.), odnosno da stvari i prava koji su oduzeti postaju vlasništvo Federacije BiH (član 11. stav 1.) to je odlučeno kao u izreci, pa se ti predmeti oduzete imovinske koristi povjeravaju navedenoj Agenciji.

Zapisničar
Dujo Slađana

Predsjednica vijeća
Aida Pezer Alić

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON
KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU
Broj: 06 0 K 008163 23 Kv
Novi Travnik, 10.01.2024. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sudija Avdić Darmina kao predsjednika vijeća, Kokić Edvina i Porić Lazarele, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Dujo Slađane kao zapisničara, u krivičnom postupku protiv osuđenog R.P., zbog krivičnog djela „Teški slučajevi razbojništva“ iz člana 151. stav 1. u vezi sa članom 150. preuzetog Krivičnog zakona R BiH, na temelju člana 143. stav 3. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine („Službene novine FBiH“, broj 35/03, 37/03, 56/03, 78/04, 28/05, 55/06, 27/07, 53/07, 9/09, 12/10, 8/13, 59/14, 74/20), dana 10.01.2024. godine, donio je sljedeće:

RJEŠENJE

Utvrđuje se da je nastupila zastara izvršenja kazne zatvora u trajanju od 2 (dvije) godine i 4 (četiri) mjeseca prema pravosnažnoj presudi Kantonalnog suda u Novom Travniku broj 006-0-K-06-000 008 od 29.12.2006. godine.

Ukida se jemstvo određeno rješenjem Kantonalnog suda u Novom Travniku broj 006-0-K-06-000 008 od 29.12.2006. godine, te se nalaže Službi za materijalno-finansijske poslove ovog suda da osuđenom R.P. izvrši povrat iznosa jemstva od 7.700,00 EUR-a, po pravosnažnosti ovog rješenja.

Obrazloženje

Pravosnažnom presudom ovog suda broj 006-0-K-06-000 008 od 29.12.2006. godine R.P. osuđen je da je počinio krivično djelo „Teški slučajevi razbojništva“ iz člana 151. stav 1. u vezi sa članom 150. preuzetog Krivičnog zakona R BiH, te mu je izrečena kazna zatvora u trajanju od 2 (dvije) godine i 4 (četiri) mjeseca. Presuda je pravosnažna 07.08.2007. godine, kada je Vrhovni sud i odbio žalbe stranaka i branitelja.

Iz sadržaja spisa proizlazi da je od ovog suda dana 21.08.2007. godine izdat nalog za izvršenje kazne zatvora Općinskom sudu u Visokom, ali i da se Općinski sud u Visokom rješenjem broj 041-0-lks-07-000 050 od 27.08.2007. godine oglasio mjesno nenadležnim i ovom sudu vratio navedeni nalog sa priložima.

Zastara izvršenja navedene kazne zatvora u smislu člana 19. stav 1. Krivičnog zakona FBiH počinje teći od pravosnažnosti presude tj. od 07.08.2007. godine, te u smislu člana 17. tačka e) Krivičnog zakona FBiH nastupa za pet godina, dok tzv. apsolutna zastara izvršenja u smislu člana 19. stav 5. Krivičnog zakona FBiH nastupa kada protekne dvostruko vrijeme relativne zastare, odnosno u konkretnom slučaju 10 godina počev od pravosnažnosti presude. Stoga je u konkretnom slučaju zastara nastupila 28.08.2012. godine, jer od 27.08.2007. godine nije bilo radnji u smjeru izvršenja navedene kazne, dok je rok apsolutne zastare nastupio dana 07.08.2017. godine.

Slijedom iznesenog odlučeno je kao u prvom stavu izreke, dok je u drugom stavu ovaj sud odlučio imajući u vidu da je osuđenom ukinut pritvor nakon što mu je određena mjera jemstva u iznosu od 7.700,00 EUR-a koji iznos je i predat ovom sudu. Kako je nastupilo izvršenje kazne zatvora to je ovaj sud u obavezi da, prema odredbi člana 143. stav 3. Zakona o krivičnom postupku, ukine jemstvo i iznos jemstva vrati osuđenom.

Zapisničar
Dujlo Slađana

Predsjednik vijeća
Avdić Darmin

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON/KANTON SREDIŠNJA BOSNA
KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU
Broj: 06 0 K 015927 23 K
Novi Travnik, 24.01.2024. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sudija Kokić Edvina kao predsjednika vijeća, Porić Lazarele i Begović Senada kao članova vijeća, uz sudjelovanje Lovrinović Vanje kao zapisničara, u krivičnom postupku protiv optužene E.K., zbog krivičnog djela „Pronevjera u službi“ iz člana 384. stav 3. u vezi sa stavom 1. Krivičnog zakona („Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine“, broj 36/03, 21/04, 69/04, 18/05, 42/10, 42/11, 59/14, 76/14, 46/16 i 75/17), po optužnici Kantonalnog tužilaštva Travnik broj: T06 0 KT 0028918 21 od 09.12.2022. godine, nakon usmenog i javnog glavnog pretresa okončanog dana 22.01.2024. godine, u prisustvu Kantonalnog tužitelja Bradić Mehe, optužene E.K. i braniteljice optužene Begić Emine advokata iz Bugojna, nakon obavljenog vijećanja i glasanja dana 24.01.2024. godine donio je, i u prisustvu optužene E.K. i braniteljice optužene Begić Emine advokata iz Bugojna, javno objavio sljedeću:

PRESUDU

Optužena: E.K. zv.“D.“, kći M. i majke Z. rođene P., rođena ... godine u B., nastanjena u mjestu ... , općina B., JMBG: ... , po nacionalnosti ... , državljanka BiH, neudata, bez djece, završila SSS, po zanimanju medicinska sestra, vojsku nije služila, nema čin rezervnog vojnog starješine, nije odlikovana, ne vodi se u VE, srednjeg imovnog stanja, posjeduje stan površine 46,42 m2, neosuđivana,

KRIVA JE

što je:

Kao odgovorna osoba u pravnoj osobi „SPORT PLUS WIN“ d.o.o. Novi Travnik, obnašajući dužnost „VODITELJA REGIJE“ za područje općina Gornji Vakuf-Uskoplje, Bugojno, Donji Vakuf i Jajce, u okviru kojih poslova je bila ovlaštena da iz poslovnica – uplatnih mjesta preuzima novac iz dnevnih pazara i isti polaže tjedno na račun oštećene „SPORT PLUS WIN“ d.o.o. Novi Travnik kod NLB banke d.d. Tuzla, Ekspozitura Vitez, u vremenskom periodu 15.02.2021. godine do 01.03.2021. godine, postupala u namjeri da sebi pribavi protupravnu imovinsku korist tako što novac koji je prikupila iz dnevnih pazara u iznosu od 61.800,00 KM nije položila na račun oštećene već je isti prisvojila i na taj način za navedeni iznos sebi pribavila protupravnu imovinsku korist, a oštetila pravnu osobu „SPORT PLUS WIN“ d.o.o. Novi Travnik,

Dakle, s ciljem pribavljanja protupravne imovinske koristi prisvojila novac koji joj je povjeren u službi u iznosu koji prelazi 50.000,00 KM,

čime je počinila krivično djelo „Pronevjera u službi“ iz člana 384. stav 3. u vezi sa stavom 1. Krivičnog zakona, pa je sud temeljem istog člana i uz primjenu odredbi članova 42., 43. i 49. stav 1. Krivičnog zakona

OSUĐUJE

na kaznu zatvora u trajanju od 3 (tri) godine.

Temeljem člana 114. stav 1. Krivičnog zakona FBiH od optužene E.K. oduzima se imovinska korist pribavljena krivičnim djelom u iznosu od 61.800,00 KM, te se nalaže optuženoj da u roku od 15 dana po pravosnažnosti presude navedeni iznos uplati kao prihod budžeta Federacije Bosne i Hercegovine.

Temeljem člana 202. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine optužena E.K. se obavezuje da naknadi troškove krivičnog postupka u iznosu od 794,10 KM u roku od 15 dana od dana pravosnažnosti presude.

Temeljem člana 212. stav 3. Zakona o krivičnom postupku oštećena pravna osoba „SPORT PLUS WIN“ d.o.o. Novi Travnik se radi ostvarivanja imovinsko-pravnog zahtjeva u cijelosti upućuje na parnični postupak.

Obrazloženje

Kantonalno tužilaštvo Travnik kod ovog suda dana 14.12.2022. godine podiglo je optužnicu broj: T06 0 KT 0028918 21 od 09.12.2022. godine protiv optužene E.K. kojom je optuženoj stavljeno na teret krivično djelo „Pronevjera u službi“ iz člana 384. stav 3. u vezi sa stavom 1. Krivičnog zakona, bliže opisano u izreci.

Nakon potvrđivanja optužnice, optužena je na ročištu za izjašnjenje o krivnji negirala krivnju, pa je slijedom iznesenog ovaj sud održao glavni pretres dana 07.09.2023. godine, te nastavke pretresa dana 13.09.2023. godine i 29.09.2023. godine. Umjesto nastavka glavnog pretresa dana 22.01.2024. godine, zbog prekida kontinuiteta između ročišta u trajanju dužem od 30 dana, glavni pretres je krenuo iznova. Međutim, uz saglasnost stranaka i braniteljice, sud je temeljem odredbe člana 266. stav 2. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine odredio da se ranije saslušani svjedoci i vještak optužbe ne pozivaju i saslušavaju ponovno, nego su korišteni njihovi iskazi dati na ranijim pretresima.

Tužilaštvo je u uvodnom izlaganju navelo da namjerava izvesti sve dokaze iz optužnice, te da će dokazati da je optužena počinila krivično djelo koje joj stavlja na teret. Odbrana u uvodnom izlaganju osporava da je optužena počinila predmetno krivično djelo, te da će dokazati neosnovanost optužnice.

U završnom izlaganju tužitelj je iznio da je putem izvedenih dokaza dokazao da je optužena počinila krivično djelo koje joj je stavljeno na teret, pa predlaže da je sud oglasi krivom i kazni u skladu sa zakonom. U završnom izlaganju braniteljica je iznijela svoju ocjenu dokaza, smatra da je iskaz svjedoka M.B. posredan i da nema direktnih saznanja, da nije dokazano tko je vlasnik oštećene pravne osobe, da su iskazi svjedoka u bitnom proturječni, da nije proveden nijedan dokaz da je optužena zadužila novac ili da je taj novac zaista postojao, da su iskazi svjedoka nebitni, da

vještak optužbe ne obrazlaže dokumentaciju, te da je zanemario neurednost blagajničkog poslovanja, da je u periodu od 01.02.2021. godine do 14.02.2021. godine optužena vršila polog pazara, da u periodu od 15.02.2021. godine nema dokumentacije koja potvrđuje da je optužena preuzimala novac, te da je putem vještačenja od strane odbrane dokazano da je optužena polagala pazare na račun oštećene pravne osobe. Predlaže da sud optuženu oslobodi od optužbe ili da u slučaju osuđujuće presude ima u vidu olakšavajuće okolnosti i izrekne blažu sankciju.

Tužilaštvo je provelo dokaze saslušanjem svjedoka M.B. (kao dokaz proveden je i iskaz svjedoka dat tokom istrage na zapisnik PU Bugojno od 08.03.2021. godine), R.B., A.D., F.C., V.K. i A.P., te su provedeni materijalni dokazi, i to: ugovor o radu sačinjen između Sport Plus Win d.o.o. Novi Travnik i E.K. od 01.11.2018. godine, ovlaštenje za E.K.za fizičko polaganje gotovine na transakcijski račun Sport Plus Win d.o.o. Novi Travnik broj: 132-300-20150381-38, ovlaštenje za zastupanje firme na području Srednjobosanskog kantona za E.K. od 07.06.2017. godine, ovlaštenje za korištenje pečata Sport Plus Win d.o.o. Novi Travnik za E.K., naredba Kantonalnog suda Novi Travnik broj: 06 0 K 015927 21 Kpp od 03.12.2021. godine, dopis Kantonalnog suda u Novom Travniku broj: 06 0 K 015927 21 Kpp od 10.01.2022. godine, dopis NLB banke broj: 112614-106/21 od 28.12.2021. godine, analitička kartica (valutna kartica) NLB banke d.d. Sarajevo za period od 01.02.2021. godine do 02.03.2021. godine za pravno lice Sport Plus Win d.o.o. Novi Travnik, uplatnica – Polog pazara od 16.02.2021. godine na račun Sport Plus Win d.o.o. Novi Travnik u iznosu od 19.500,00 KM, uplatnica – Polog pazara od 23.02.2021. godine na račun Sport Plus Win d.o.o. Novi Travnik u iznosu od 19.500,00 KM, finansijska kartica o kretanju sredstava za poslovnice Sport Plus Win d.o.o. Novi Travnik, za koje je bila zadužena osumnjičena E.K., polog pazara na račun Sport Plus Win d.o.o. Novi Travnik- nalog od 02.02.2021. godine na iznos od 19.500,00 KM, polog pazara na račun Sport Plus Win d.o.o. Novi Travnik- nalog od 09.02.2021. godine na iznos od 19.500,00 KM, polog pazara na račun Sport Plus Win d.o.o. Novi Travnik- nalog od 16.02.2021. godine na iznos od 19.500,00 KM, polog pazara na račun Sport Plus Win d.o.o. Novi Travnik- nalog od 23.02.2021. godine na iznos od 19.500,00 KM, fiskalni računi sa prikazom novca u blagajni za Poslovnicu br.5138 (Bojkovac bb, Gornji Vakuf-Uskoplje) na dan 05.03.2021. godine, fiskalni računi sa prikazom novca u blagajni za Poslovnicu br.5035 (II Zasedanje Avnoja, Jajce) na dan 06.03.2021. godine, fiskalni računi sa prikazom novca u blagajni za Poslovnicu br.5057 (Ul. Kulina Bana bb, Bugojno) na dan 06.03.2021. godine, fiskalni računi sa prikazom novca u blagajni za Poslovnicu br.5168 (Ul. Sultan Ahmedova bb, Bugojno) na dan 06.03.2021. godine, fiskalni računi sa prikazom novca u blagajni za Poslovnicu br.5083 (Torlakovac bb, Donji Vakuf) na dan 06.03.2021. godine, fiskalni računi sa prikazom novca u blagajni za Poslovnicu br.5121 (Ul. Srebreničkoh žrtava bb, Gornji Vakuf-Uskoplje) na dan 05.03.2021. godine, fiskalni računi sa prikazom novca u blagajni za Poslovnicu br.5065 (Ul. Hrvoja Vukčića Hrvatinića bb, Jajce) na dan 06.03.2021. godine, fiskalni računi sa prikazom novca u blagajni za Poslovnicu br.5046 (Vinac bb, Jajce) na dan 06.03.2021. godine, fiskalni računi sa prikazom novca u blagajni za Poslovnicu br.5058 (Ul. Sultan Ahmedova br.80, Bugojno) na dan 06.03.2021. godine, fiskalni računi sa prikazom novca u blagajni za Poslovnicu br.5133 (Terzići I bb, Bugojno) na dan 06.03.2021. godine, fiskalni računi sa prikazom novca u blagajni za Poslovnicu br.5024 (Prusac bb, Donji Vakuf) na dan 06.03.2021. godine, fiskalni računi sa prikazom novca u blagajni za Poslovnicu br.5023 (Prvi Mart bb, Gornji Vakuf-Uskoplje) na dan 05.03.2021. godine, fiskalni

računi sa prikazom novca u blagajni za Poslovnicu br.5166 (Čaušlije bb, Bugojno) na dan 06.03.2021. godine, fiskalni računi sa prikazom novca u blagajni za Poslovnicu br.5012 (Duratbegović Dolac bb, Gornji Vakuf-Uskoplje) na dan 06.03.2021. godine, fiskalni računi sa prikazom novca u blagajni za Poslovnicu br.5017 (Ul. Sultan Ahmedova bb, Bugojno) na dan 06.03.2021. godine, fiskalni računi sa prikazom novca u blagajni za Poslovnicu br.5020 (Ul. Drvetine bb, Bugojno) na dan 06.03.2021. godine, fiskalni računi sa prikazom novca u blagajni za Poslovnicu br.5082 (Oborci bb, Donji Vakuf) na dan 06.03.2021. godine, nalozi o primopredaji novca za Poslovnicu 5017 Bugojno: isplate iz poslovnice za dan 18.02.2021.godine u iznosu od 1.400,00 KM, za dan 28.02.2021. godine u iznosu od 600,00 KM, za dan 19.02.2021. godine u iznosu od 1.000,00 KM, za dan 20.02.2021. godine u iznosu od 800,00 KM, za dan 22.02.2021.godine u iznosu od 400,00 KM, za dan 24.02.2021.godine u iznosu od 1.100,00 KM, za dan 27.02.2021. godine u iznosu od 2.000,00 KM uplata u Poslovnicu na dan 16.02.2021.godine u iznosu od 500,00 KM, rješenje Kantonalnog suda u Novom Travniku broj: 06 0 K 015927 21 Kpp 2 od 03.12.2021. godine i izvod iz kaznene evidencije PS Bugojno od 23.04.2021. godine i troškovnik.

Uvidom u naredbu za finansijsko vještačenje KT Travnik broj: T06 0 KT 0028918 21 od 28.03.2022. godine utvrđeno je da je određeno provođenje finansijskog vještačenja, te je na glavnom pretresu saslušan i vještak finansijske struke Ganibegović Čamil iz Travnika koji je iznio sadržaj nalaza finansijskog vještačenja od 07.04.2022. godine.

Sud je odbio prijedlog optužbe da se kao svjedok sasluša E.K.1, koristeći se ovlaštenjem iz člana 287. stav 2. Zakon o krivičnom postupku, jer je ovaj sud cijenio da je saslušanje tog svjedoka predloženo na okolnosti dešavanja nakon vremenskog perioda opisanog u optužnici, odnosno kada su optužena i njen brat-svjedok E.K.1 navodno dogovarali povrat novca oštećenoj pravnoj osobi. Stoga je sud našao da je ovaj dokaz bio nepotreban, ali i da nije bio od značaja za odluku suda.

Kao dokazi odbrane saslušani su optužena u svojstvu svjedoka, te svjedokinja M.D., a provedeni su i materijalni dokazi, i to: uplata pologa pazara od 19.500,00 KM za dan 02.02.2021. godine, uplata pologa pazara na dan 09.02.2021. godine, uplata pologa pazara na dan 16.02.2021. godine i 23.02.2021. godine, račun JKP Radovina d.o.o. na ime Sportske kadionice Sport plus Win od 01.02.2021. godine, račun grijanje na ime Sport plus Win od 22.02.2021. godine, priznanica broj 0001440 od 22.02.2021.godine na iznos od 280,00 KM, sa prilogom račun broj 22318/20, 2461/20, 2730/21, 958/21 uplata izvršena 22.02.2021. godine, priznanica broj 0001441 od 22.02.2021. godine, priznanica broj 0001442 od 22.02.2021. godine u čijem prilogu se nalazi račun JKP Gradina račun broj 135/21, obrtnička radnja Bade Bugojno na iznos 218,79 KM uplaćen od 15.02.2021. godine, čistoća JKP Jajce na iznos 21,80 KM, od 04.02.2021. godine fiskalnim računom, uplata elektro privrede na iznos od 468,00 KM na dan 16.02.2021. godine, oglas na Web portalu za potrebe Sport Plus Win d.o.o. uplaćeno 08.01.2021. godine, uplata JKP Vinac plaćen dana 18.02.2021. godine na iznos od 107,10 KM, uplata JKP Vinac uplaćeno 04.02.2021. godine, Čistoća i zelenilo uplaćene obaveze Sport Plus Wine dana 08.02.2021. godine i isto uplaćeno na dan 08.02.2021. godine, izvod iz NLB Banke na ime E.K. sa dokazom o uplati izvoda od 14.09.2023. godine, naredba Sport Plus Win d.o.o. od 16.08.2017. godine, izjava o plaćanju zakupnine na ime M.Š., ovjeren broj OPUI-

OV2873/2020. od 13.11.2020. godine sa prilogom ugovora o zakupu poslovnog prostora, te nalaz Poliklinike Kardia od 10.01.2024. godine.

Sud je primjenom ovlaštenja iz člana 278. stav 2. Zakona o krivičnom postupku odbio prijedlog odbrane da se ponovno sasluša svjedok A.D. Sud je cijenio da je nepotrebno ponovno provođenje tog dokaza imajući u vidu predložene okolnosti, ali i da je ista svjedokinja već saslušana kao svjedok optužbe, uključujući i na pretežan dio okolnosti na koje je odbrana predložila ponovno saslušanje ove svjedokinje.

Kao dokaz odbrane provedeno je i finansijsko vještačenje po vještaku Bilać Ivanu koji je na glavnom pretresu iznio sadržaja nalaza i mišljenja od 14.12.2023. godine.

Sud je prilikom donošenja odluke u ovoj pravnoj stvari, cijenio sve dokaze provedene na glavnom pretresu, u smislu člana 16. Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH koji predviđa princip slobodne ocjene dokaza, bez formalnih ograničenja i bez posebnih dokaznih pravila, te upuštajući se u njihovu detaljniju analizu samo u onoj mjeri u kojoj je to bitno za iznošenje razloga za zaključke o postojanju ili nepostojanju odlučnih činjenica u smislu odredbe člana 305. stav 7. Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH, te je odlučio kao u izreci iz sljedećih razloga:

Optužnicom je optuženoj E.K. stavljeno na teret krivično djelo „Pronevjera u službi“ iz člana 384. stav 3. u vezi sa stavom 1. Krivičnog zakona.

Odredbom člana 384. stav 1. Krivičnog zakona propisano je da „ko s ciljem da sebi ili drugom pribavi protupravnu imovinsku korist prisvoji novac, vrijednosne papire ili druge pokretne koje su mu povjerene u službi ili uopće na radu u institucijama u Federaciji, kaznit će se kaznom zatvora“

U stavu 3. istog člana propisano je „ako je krivičnim djelom iz stava 1. ovog člana pribavljena imovinska korist koja prelazi 50.000 KM, učinitelj će se kazniti kaznom zatvora najmanje tri godine“.

Obilježja predmetnog krivičnog djela stavljenog na teret optuženoj E.K. jasno proizlaze iz citiranih zakonskih odredbi.

Izvršilac krivičnog djela pronevjere u službi je lice kome je određena pokretna stvar, uključujući i novac, povjerena u službi ili na položaju u institucijama FBiH. Međutim, iako je izvršilac određen uobičajenom formulacijom „ko“ ovo djelo ne spada u tzv. opšta krivična djela (*delicta communia*), jer su potencijalni izvršioc i svedeni samo na lica kojima su navedene stvari povjerene u službi ili na radu u navedenim organima ili organizacijama.

Radnja izvršenja se sastoji u prisvajanju novca, vrijednosnih papira ili drugih pokretnih stvari koje su učiniocu krivičnog djela povjerene u službi ili uopšte na položaju u institucijama FBiH u namjeri ili sa ciljem da se time sebi ili nekom drugom pribavi protivpravna imovinska korist.

Kvalificirani-teži oblik ovog krivičnog djela postoji kada je osnovnim oblikom ovog krivičnog djela (člana 384. stav 1. Krivičnog zakona) pribavljena imovinska korist preko 50.000,00 KM.

To da je optužena E.K. bila zaposlena kod oštećene pravne osobe Sport plus win d.o.o. Novi Travnik ovaj sud je nesumnjivo utvrdio uvidom u materijalne dokaze, i to: ugovor o radu sačinjen između Sport Plus Win d.o.o. Novi Travnik i E.K. od 01.11.2018. godine, ovlaštenje za E.K. za fizičko polaganje gotovine na transakcijski račun Sport Plus Win d.o.o. Novi Travnik broj: 132-300-20150381-38, ovlaštenje za zastupanje firme na području Srednjobosanskog kantona za E.K. od 07.06.2017. godine, ovlaštenje za korištenje pečata Sport Plus Win d.o.o. Novi Travnik za E.K. Iz tih dokaza sud je utvrdio i da je optužena bila zaposlena kao voditelj regije počev od 01.11.2018. godine, na neodređeno vrijeme, da je u tom svojstvu imala ovlaštenje da zastupa oštećenu pravnu osobu u određenim poslovima na području Srednjobosanskog kantona, da je bila zadužena pečatom broj 6 oštećene pravne osobe, kao i da je imala ovlaštenje za fizičko polaganje gotovine na transakcijski račun oštećene pravne osobe otvoren kod NLB banke d.d. Tuzla Filijala Zenica, Ekspozitura Vitez.

Svjedok M.B. u iskazu je naveo da poznaje optuženu, da je radila u poslovnici kladionice Sport plus Win i vremenom je postala voditeljica, da je tokom 2021. godine bio neki manjak, da je razgovarala sa centralom, da je nešto duga vraćeno, ali da o tome ima samo posredna saznanja od direktorice A.D. i svog sina. U objektu Babilon u Bugojnu bio je prisutan na sastanku s svojim sinom R.B., optuženom i njenim bratom, te su razgovarali oko povrata novca, a nakon predočavanja iskaza iz istrage potvrdio je da se tada radilo o iznosu od oko 61.000,00 KM. Tom prilikom im nije vraćala novac, nije bilo koverti na stolu. Obzirom da je svjedok potvrdio istinitost iskaza iz istrage to sud nije bio obavezan iznositi kojem iskazu svjedoka (iz istrage ili sa glavnog pretresa) poklanja vjeru.

Svjedok R.B. u iskazu je naveo da je suvlasnik firme Sport plus win, ali i da radi u firmi od 2017. godine, dok je optužena vodila poslovnice regije Bugojno, Jajce, Donji Vakuf, Gornji Vakuf i vršila je pologe pazara za firmu. Tokom 2021. godine javio se problem u radu optužene, računovodstveno su utvrdili nedostatak novca od oko 60 hiljada KM. Iz priča drugih ljudi je saznao da se optužena bavila kockom. Dogovorili su se da on pozajmi optuženoj tada dugovani iznos od oko 35 hiljada KM kojeg bi onda ona predala firmi, a onda njemu vraćala dug, ali ona opet nije postupila po dogovoru, napravila je ovaj manjak u optužnici, a i pored toga njemu je lično dužna 35 hiljada KM. Sa svojim ocem, optuženom i bratom optužene je razgovarao u objektu Babilon u Bugojnu, kada je već došlo do ovog manjka preko 60 hiljada KM. Tada su samo razgovarali, ništa nije vraćeno, nije bilo koverti na stolu. U opisu posla voditelja je da položi novac na banku, blagajnik javi koliko treba kroz program. Osim kroz njihov program to se sve vidi i u fiskalnoj kasi i preko servera Porezne uprave. Traži naknadu štete, ali nije zainteresovan da optužena ide u zatvor. Optužena je trebala da novac polaže u banku, dok se kirije plaćaju putem računa.

Svjedok F.C. u iskazu je naveo da je tokom 2021. godine bio zaposlen u ugostiteljskom objektu Babilon u Bugojnu kao konobar. Koliko se sjeća u objektu je bila optužena, koju poznaje iz viđenja i još tri muškarca, on ih je i posluživao. Nije vidio da je na stolu bilo nekih koverti ili razmjene novca. To se dešavalo navečer oko 6 poslije podne, a i osvjetljenje u objektu je samo od svijeća. Oni su sjedili na jednoj platformi, nije separe, ali je malo izdignuto i on nije mogao vidjeti šta se sve dešavalo na tim stolom.

Svjedokinja A.D. u iskazu je navela da je zaposlena kod oštećenog još od osnivanja 2015. godine, cijelo vrijeme na poziciji direktora. Optužena je bila zaposlena kao voditelj regije Bugojno, Gornji Vakuf, Donji Vakuf i Jajce. Voditelj regije po ugovoru je dužan naći poslovni prostor za uplatno mjesto, naći radnice za uplatno mjesto, da prati sav tok novca, isplate, uplate. Polog pazara, odnosno uzimanje novca iz poslovnice do polaganje novaca na račun banke obavlja voditelj i nitko osim voditelja ne može da obavlja polog pazara. Obzirom na djelatnost kojom se bavi firma dužni su jednom sedmično da polože pazar, znači za proteklu sedmicu najkasnije do utorka iduće sedmice. To se sve može pratiti kroz program, voditelj to skida kroz program, potpisuje isplatnice da su uzeli novac i naprave uplatnicu, jer oni imaju pravo pologa pazara. Sav promet koji se odvija u kladionici je online povezan sa serverom Porezne uprave, svaka uplata, svaka isplata tako i putem fiskalnog uređaja. U suštini imaju duplo evidentiranje prometa, putem servera i putem fiskalnog uređaja, pa se svaka uplata i isplata evidentiraju. Također, kroz elektronski promet, imaju program nazvan „Web port“, preko kojeg vide kretanje novca, vide kada je primjera radi voditelj uzeo iz jedne poslovnice 200,00 KM i prenio to u poslovnicu kojoj je to bilo potrebno. Vezano za optuženu i predmet optužbe, optužena ju je nazvala putem telefona i rekla da ona ne može da položi novac, jer je u tom periodu bio virus korona. Na to je rekla optuženoj da će uzeti taj dio novca koji E.K. treba da položi iz nekog drugog regiona, a da ona dođe do firme kad bude mogla. Kada je E.K. došla, položila je dio novca, ne ukupan novac i rekla da će do petka ostalo da uplati iz nekog svog razloga. Iduću sedmicu joj je rekla da opet ne može da dođe, jer joj nije nešto u redu sa jetrom, da joj je brat došao iz Njemačke. E.K. je bila uzoran radnik sve te godine, bez ijedne primjedbe na rad, pa joj je vjerovala. I te prilike je rekla da će oni to odraditi za nju, ali je to već prešlo neku veću svotu novca što nisu mogli da pokriju. Nakon toga ju je nazvala E.K. i rekla da novca nema. Kao njen radni kolega i direktor otišla je u Bugojno kod optužene, ali joj optužena nije htjela reći razlog. E.K. je u te dvije sporne sedmice E.K. je položila u banku 19.500,00 KM. U centrali firme ne postoji blagajna, izuzetno se može donijeti novac, koji onda oni odnesu u banku i napišu tko je položio novac. Od 2015. godine Porezna uprava prati poslovanje kladionica i kretanje novca. Traži naknadu štete, ali ne i krivično gonjenje. Inače, postoji dokumentacija koja prati kretanje novca, preuzimanje i polog pazara, za cijelo vrijeme je postojala takva dokumentacija i u odnosu na optuženu, osim za posljednje dvije sedmice. Sva plaćanja toplog obroka i kirija se odvijaju žirarno. Manjak su utvrdili tako što u banku nije položen onoliko koliko je trebalo prema ostvarenom pazaru.

Svjedokinja V.K. u iskazu je navela da je bivša radnica oštećenog pravnog lica, da je prestala da radi za kladionicu negdje 2021. godine, ali ne zna tačno kojeg datuma, da je imala komunikaciju sa optuženom kroz posao. U kasi su imali polog oko 200,00 KM i to je ostajalo u kasi, a pazar, sve preko tih 200,00 KM se predavao optuženoj u komunikaciji sa optuženom. Optužena je potpisivala potvrde o prijemu novca, jednu je zadržavala, a druga je ostajala u poslovnici. O samom događaju iz optužnice nema saznanja.

Svjedokinja A.P. u iskazu je navela da je radnica oštećenog da obavlja poslove u poslovnici u Jajcu, sa optuženom je sarađivala, jer je optužena tada bila šefica regije. Jedan dio novca je uvijek ostajao u blagajni radi poslovanja, a sve preko toga na kraju dana je uzimala optužena. Prilikom predaje novca potpisivale su se dvije potvrde, jednu je nosila optužena, a druga je ostajala u poslovnici. Sve uplate i isplate su evidentirane kroz fiskalizaciju. Plata im je isplaćivana na račun, ali su topli

obrok dobijali u gotovom novcu, tako što bi im šef rekao koliko će uzeti iz kase. I to se provodilo kroz sistem.

Svjedokinja M.D. u iskazu je navela da je od osnivanja zaposlenica oštećenog, da je zaposlena u kladionici u Bugojnu, prima uplate od klijenata i vrši isplate. Plate dobijaju nešto na ruke nešto na račun. Tu razliku u gotovini su primali na način da ih voditelj nazove telefonom i kaže da se skine sa blagajne i podijeli sa kolegicom i koliko kojoj pripada. To se isplaćivalo od pazara i evidentiralo se kroz sistem. Za kirije one nisu ništa skidale iz kase i ne zna kako to ide. Kada počnu da rade dobiju šifru za kasu i to sve ide preko kase, preko šifre koju unesu.

Optužena E.K. je u iskazu kojeg je dala u svojstvu svjedoka na glavnom pretresu slijedila navode svoje odbrane iznesene tokom postupka. Iznosi navode o radnom odnosu sa oštećenom pravnom osobom, da je obavljala poslove u 19 poslovnica, u četiri općine koje su pripadale njenoj regiji duž rijeke Vrbas, da je poslove obavljala savjesno, da je posao bio stresan, bez tačno određenog radnog vremena, da je poslodavac zahtijevao stalnu posvećenost poslu i dostupnost zaposlenika, te obavljanje raznih poslova nezavisno od sadržine ugovora o radu. Na mobilnom telefonu je imala instaliran program preko kojeg je mogla da u svakom momentu prati stanje u poslovnica, a i u centrali firme, koja nije bila u Novom Travniku, bili su zaposlenici koji su samo to radili, odnosno pratili poslovanje svih poslovnica. Sve novčane iznose koje je primila je uredno predala na depozitni račun firme, a problemi su nastali kada je najavila da će dati otkaz.

Sud je iskaze svih saslušanih svjedoka prihvatio, jer su ti iskazi saglasni u dijelovima koji su bitni za odluku suda.

Naime, svi svjedoci su potvrdili, a što je sud utvrdio i iz gore ocjenjenih materijalnih dokaza, da je optužena E.K. obavljala poslove voditelja regije duži niz godina, da je jedina bila ovlaštena da dnevne pazare prikuplja iz svih 19 poslovnica u općinama Gornji Vakuf, Donji Vakuf, Jajce i Bugojno, te da navedene dnevne pazare polaže na račun oštećene pravne osobe kod NLB banke u Vitezu. I iskaz same optužene je u ovom dijelu identičan iskazima ostalih saslušanih osoba, kao i materijalnim dokazima, pa je u tom dijelu iskaz optužene također prihvaćen. Iskaz optužene nije prihvaćen u onom dijelu u kojem optužena negira počinjenje predmetnog krivičnog djela, odnosno da je položila sve novčane iznose na depozitni račun.

Nadalje, sud je uvidom u naredbu Kantonalnog suda Novi Travnik broj: 06 0 K 015927 21 Kpp od 03.12.2021. godine i dopis Kantonalnog suda u Novom Travniku broj: 06 0 K 015927 21 Kpp od 10.01.2022. godine utvrdio da su materijalni dokazi optužbe, i to analitička kartica kretanja sredstva na računu za period od 01.02.2021. godine do 02.03.2021. godine, te svi originalni nalozi o uplati sredstava na račun za koje je osnov uplate „polog pazara“ u periodu od 01.02.2021. godine do 02.03.2021. godine, pribavljeni po naredbi ovog suda, a po prijedlogu Tužilaštva, te dostavljeni Tužilaštvu.

Kroz ocjenu nalaza i mišljenja vještaka finansijske struke sud je detaljnije cijenio ostale materijalne dokaze optužbe, i to: dopis NLB banke broj: 112614-106/21 od 28.12.2021. godine, analitičku karticu (valutna kartica) NLB banke d.d. Sarajevo za period od 01.02.2021. godine do 02.03.2021. godine za pravno lice Sport Plus Win

d.o.o. Novi Travnik, uplatnica – Polog pazara od 16.02.2021. godine na račun Sport Plus Win d.o.o. Novi Travnik u iznosu od 19.500,00 KM, uplatnica – Polog pazara od 23.02.2021. godine na račun Sport Plus Win d.o.o. Novi Travnik u iznosu od 19.500,00 KM, financijsku karticu o kretanju sredstava za poslovnice Sport Plus Win d.o.o. Novi Travnik, za koje je bila zadužena optužena E.K., polog pazara na račun Sport Plus Win d.o.o. Novi Travnik- nalog od 02.02.2021. godine na iznos od 19.500,00 KM, polog pazara na račun Sport Plus Win d.o.o. Novi Travnik- nalog od 09.02.2021. godine na iznos od 19.500,00 KM, polog pazara na račun Sport Plus Win d.o.o. Novi Travnik- nalog od 16.02.2021. godine na iznos od 19.500,00 KM, polog pazara na račun Sport Plus Win d.o.o. Novi Travnik- nalog od 23.02.2021. godine na iznos od 19.500,00 KM, fiskalni računi sa prikazom novca u blagajni za Poslovnicu br.5138 (Bojkovac bb, Gornji Vakuf-Uskoplje) na dan 05.03.2021. godine, fiskalni računi sa prikazom novca u blagajni za Poslovnicu br.5035 (II Zasjedanje Avnoja, Jajce) na dan 06.03.2021. godine, fiskalni računi sa prikazom novca u blagajni za Poslovnicu br.5057 (Ul. Kulina Bana bb, Bugojno) na dan 06.03.2021. godine, fiskalni računi sa prikazom novca u blagajni za Poslovnicu br.5168 (Ul. Sultan Ahmedova bb, Bugojno) na dan 06.03.2021. godine, fiskalni računi sa prikazom novca u blagajni za Poslovnicu br.5083 (Torlakovac bb, Donji Vakuf) na dan 06.03.2021. godine, fiskalni računi sa prikazom novca u blagajni za Poslovnicu br.5121 (Ul. Srebreničkih žrtava bb, Gornji Vakuf-Uskoplje) na dan 05.03.2021. godine, fiskalni računi sa prikazom novca u blagajni za Poslovnicu br.5065 (Ul. Hrvoja Vukčića Hrvatinića bb, Jajce) na dan 06.03.2021. godine, fiskalni računi sa prikazom novca u blagajni za Poslovnicu br.5046 (Vinac bb, Jajce) na dan 06.03.2021. godine, fiskalni računi sa prikazom novca u blagajni za Poslovnicu br.5058 (Ul. Sultan Ahmedova br.80, Bugojno) na dan 06.03.2021. godine, fiskalni računi sa prikazom novca u blagajni za Poslovnicu br.5133 (Terzići I bb, Bugojno) na dan 06.03.2021. godine, fiskalni računi sa prikazom novca u blagajni za Poslovnicu br.5024 (Prusac bb, Donji Vakuf) na dan 06.03.2021. godine, fiskalni računi sa prikazom novca u blagajni za Poslovnicu br.5023 (Prvi Mart bb, Gornji Vakuf-Uskoplje) na dan 05.03.2021. godine, fiskalni računi sa prikazom novca u blagajni za Poslovnicu br.5166 (Čaušlije bb, Bugojno) na dan 06.03.2021. godine, fiskalni računi sa prikazom novca u blagajni za Poslovnicu br.5012 (Duratbegović Dolac bb, Gornji Vakuf-Uskoplje) na dan 06.03.2021. godine, fiskalni računi sa prikazom novca u blagajni za Poslovnicu br.5017 (ul. Sultan Ahmedova bb, Bugojno) na dan 06.03.2021. godine, fiskalni računi sa prikazom novca u blagajni za Poslovnicu br.5020 (ul. Drvetine bb, Bugojno) na dan 06.03.2021. godine, fiskalni računi sa prikazom novca u blagajni za Poslovnicu br.5082 (Oborci bb, Donji Vakuf) na dan 06.03.2021. godine, nalozi o primopredaji novca za Poslovnicu 5017 Bugojno: isplate iz poslovnice za dan 18.02.2021.godine u iznosu od 1.400,00 KM, za dan 28.02.2021. godine u iznosu od 600,00 KM, za dan 19.02.2021. godine u iznosu od 1.000,00 KM, za dan 20.02.2021. godine u iznosu od 800,00 KM, za dan 22.02.2021. godine u iznosu od 400,00 KM, za dan 24.02.2021. godine u iznosu od 1.100,00 KM, za dan 27.02.2021. godine u iznosu od 2.000,00 KM uplata u Poslovnicu na dan 16.02.2021. godine u iznosu od 500,00 KM.

Naime, vještak Ganibegović Čamil je sadržaj ovih materijalnih dokaza o finansijskom poslovanju oštećene pravne osobe, za poslovnice za koje je bila zadužena optužena kao voditelj regije, iznio u svom nalazu i na temelju istih dao i svoje mišljenje.

U odnosu na materijalne dokaze optužbe, braniteljica je na strani 20. posljednji pasus raspravnog zapisnika od 13.09.2023. godine prigovorila na zakonitost dokaza ukoliko su priloženi u fotokopiji, a ne u originalu ili ovjerenoj fotokopiji.

Nezavisno od naziva tog prigovora od strane odbrane, ovaj sud nalazi da je taj prigovor po svojoj sadržini ustvari prigovor na autentičnost dokaza, a ne prigovor na zakonitost dokaza.

To da li su materijalni dokazi sudu prezentovani u formi originala, ovjerene kopije, kopije sa potvrdom autentičnosti ili obične fotokopije nije pitanje zakonitosti dokaza, nego forme-oblika u kojem se dokazi provode.

Nezavisno od toga, opisani način pribavljanja dijela dokaza optužbe, te činjenica da na ostalim materijalnim dokazima stoje i pečati oštećene pravne osobe Sport Plus Win d.o.o. Novi Travnik po ocjeni ovog suda provedenim materijalnim dokazima daju potvrdu autentičnosti u smislu člana 289. stav 3. Zakona o krivičnom postupku, radi čega navedeni prigovor odbrane ovaj sud nije našao osnovanim.

Vještak Ganibegović Ćamil je naveo da je nalaz sačinio i mišljenje dao na osnovu dostupne dokumentacije, te imajući u vidu odredbe Zakona o računovodstvu i reviziji, Uredbe o uslovima i načinu plaćanja gotovim novcem, Zakona o fiskalnim sistemima, Pravilnika o postupcima i redoslijedu radnji u procesu fiskalizacije, Pravilnika o izgledu i sadržaju zahtjeva, obrazaca i obavještenja ostalih pratećih dokumenata uz fiskalne sisteme. Navodi da se kroz blagajnički dnevnik evidentiraju uplate u blagajnu i isplate iz blagajne. Prema dokumentaciji optužena je bila voditelj regije u općinama Gornji Vakuf-Uskoplje, Bugojno, Donji Vakuf i Jajce, i to ukupno 19 poslovnica, a te poslove je prema ugovoru o radu obavljala od 01.11.2018. godine. Finansijsko poslovanje odvijalo se na način da je optužena dnevno ili u dva-tri dana preuzimala ostvarene neto pazare putem fiskalnih uređaja, s tim da je jedan dio novca ostavljan kao početna gotovina za naredni dan. Preuzimanje novca je vršeno i informatički, tako da radnik predaje voditelju iznos novca i to evidentira kroz sistem, kao depozit minus. Za preuzimanje dnevnih pazara oštećeni je formirao Obrazac za primopredaju novca i na taj način nije vršena pismena primopredaja novca između radnika i voditelja. Izuzetak je samo poslovnica 5017 Bugojno gdje postoje potpisi radnika koji predaje novac, ali ne i potpis optužene. Elektronski evidentirano vrijeme isplate iz poslovnice na obrascu primopredaja, evidentirano vrijeme na fiskalnom računu i vrijeme u finansijskim evidencijama podudara se sa minimalnom razlikom od cca 1 minute. Optužena je dužila pečat društva broj 6 kojima je ovjeravala i polog novca na račun kod NLB banke. Iz finansijske dokumentacije proizlazi da je optužena vršila polog prikupljenih dnevnih pazara jednom sedmično za prethodnih sedam dana. Optužena je za period od 08.02.2021. godine do 14.02.2021. godine izvršila polog pazara u iznosu od 19.500,00 KM dana 16.02.2021. godine. Dana 23.02.2021. godine izvršila je i polog pazara u iznosu od 19.500,00 KM za sedmicu počev od 15.02.2021. godine. Te isplate su i proknjižene u knjigovodstvenim evidencijama. Optužena je dana 16.02.2021. godine prenijela u centralu društva iznos od 14.500,00 ali bez pologa novčanih sredstava jer je elektronski evidentiran prenos sredstava tog dana u 12,23 sati za koji je razdužena optužena. Prihodi poslovnica evidentirani su i knjiženi kao ulazi u poslovnicu i predstavljaju razliku uplata igrača i isplata igračima, isplate iz poslovnice je preuzimao voditelj, a razduživanje novca su uplate u poslovnice (kada se pojavi eventualni nedostatak novca za isplatu igračima u nekoj

poslovnici), uplate u centrali i polozi na račun. Na stranama 12., 13., 14., 15., 16. i 17. vještak je dao tabelarni prikaz za svih 18 poslovnica u sve četiri općine, a za period od 15.02.-do 28.02.2021. godine. U tom periodu optužena je preuzela pazare u iznosima od 22.300,00 KM (Gornji Vakuf-Uskoplje), 35.600,00 KM (Bugojno), 13.800,00 KM (Donji Vakuf) i 26.400,00 KM (Jajce), odnosno preuzela je ukupno 98.100,00 KM. Osim toga, kao početno stanje je preuzet iznos od 23.100,00 KM iz svih poslovnica zaključno sa 14.02.2021. godine, koji predstavlja početno stanje za posmatrani period od 15.02.2021. godine do 01.03.2021. godine, tako da je optužena trebala pravdati ukupan iznos od 121.200,00 KM. Od tog iznosa optužena je tokom perioda od 15.02.2021. godine do 01.03.2021. godine imala uplata-povrat novca u poslovnice u iznosu od 5.900,00 KM, dana 16.02.2021. godine i dana 23.02.2021. godine imala je dva pologa pazara od po 19.500,00 KM na račun u NLB banci i iznos od 14.500,00 KM na centralu društva tj. ukupno je opravdala iznos od 59.400,00 KM, pa razlika iznosa od 121.200,00 KM i 59.400,00 KM čini iznos od 61.800,00 KM kojeg optužena nije opravdala.

Također, i po prijedlogu odbrane provedeno je finansijsko vještačenje po vještaku Bilać Ivanu. Naime, i vještak odbrane je nalaz dao uvidom u dokumentaciju koja se nalazi u sudskom spisu, navodeći šta je bio opis poslova optužene, te navodeći propise koji regulišu način obavljanja knjigovodstvenih poslova privrednog društva. Na stranama 10., 11. i 12. daje tabelarni prikaz pologa pazara, ali i za općine u odnosu na koje optužena nije bila voditeljica, te za period od 01.02.2021. godine do 02.03.2021. godine. Na stranama 14-19 daje tabelarne prikaze za poslovnice u četiri općine za koje je optužena bila zadužena kao voditeljica, a za period od 01.02.2021. godine do 02.03.2021. godine, dok na strani 20 daje prikaz pologa pazara u tom periodu, odnosno četiri uplate u dane 02., 09., 16. i 23.02.2021. godine u iznosima od po 19.500,00 KM. Na strani 23. navodi da nalog blagajne mora biti potpisan od obje strane, dakle primatelja i izdavatelja, da u spisu nema blagajni iz kojih bi se moglo zaključiti koliki je bio iznos pazara, koliki je iznos pazara položen na račun, tko je računopolagač i koliki je saldo blagajne, s tim da ni blagajnički primici i izdaci nisu potpisivani od obje strane. Na posljednjoj strani vještak iznosi mišljenje da ukupan promet za navedenu regiju od četiri općine za koje je bila zadužena optužena kao voditeljica iznosi 425.110,20 KM za period od 01.02.2021. godine do 02.03.2021. godine, od čega je na porez na dohodak otpao iznos od 1.105,44 KM, pa uplata nakon oporezivanja iznosi 424.004,76 KM, da se ne raspolaže dokazima da je optužena preuzimala iznos od inkasata u poslovnicama, da postoje četiri uplatnice pologa pazara u ukupnom iznosu od 78.000,00 KM, te da dostavljeni računi za komunalije koji nisu navedeni u blagajničkom dnevniku. Kako nisu dostupne blagajne poslovnica to nije bilo moguće utvrditi novčani tok.

Sud nalazi da vještačenje vještaka Bilać Ivana u konačnici nije moglo biti od uticaja na donošenje eventualno drugačije odluke suda, te ga sud nije prihvatio. Naime, vještačenje vještaka Bilać Ivana kao da je bilo usmjereno na to da se kod suda stvori zabuna i sumnja, da se ukaže da oštećena pravna osoba ne posluje u skladu sa zakonskim propisima, da blagajne ne vodi uredno, a posebno da se ne mogu utvrditi novčani tokovi i da bi stoga sud trebao imati sumnju u pogledu bitnih okolnosti za odlučivanje.

S druge strane, sud nalazi da je vještačenje vještaka Ganibegović Ćamila značajno detaljnije, sadržajnije, zasnovano na primjeni i prikazu sadržine svih materijalnih dokaza, sa jasnim odgovorima u pogledu okolnosti od značaja za presuđenje.

Iz iskaza saslušanih svjedoka, pa i same optužene, te materijalnih dokaza o poslovanju oštećene pravne osobe i vještačenja Ganibegović Ćamila nesumnjivo proizlazi da je svih 19 poslovnica, u periodu od 15.02.2021. godine do 01.03.2021. godine, obavljalo poslovnu djelatnost i da su ostvarivale promet, te imale dnevne pazare koje je vještak Ganibegović Ćamil precizno opisao u tabelarnim prikazima na stranama 12., 13., 14., 15., 16. i 17. svoga nalaza, i to na način da je opisao šifru i naziv poslovnice, sa adresama uplatnih mjesta, operaterom koji je zaposlen u svakom uplatnom mjestu od kojih su neki (V.K., A.P., M.D.) saslušani i kao svjedoci u ovom postupku. Dalje, naveden je voditelj, odnosno optužena, navedeni su datumi i vrijeme uplata i isplata u poslovnice, kao i iznosi uplata i isplata.

Vještak Ganibegović Ćamil je jasno naveo, i to za svaku od četiri općine za koje je bila zadužena optužena, koliki je iznos pazara ostvaren i isplaćen iz svake pojedine poslovnice u periodu od 15.02.2021. godine do 01.03.2021. godine, kao i da ukupan zbir pazara iznosi od 98.100,00 KM.

Nadalje, iz tog vještačenja, te materijalnog dokaza optužbe pod brojem 11 tj. finansijske kartice o kretanju sredstava za poslovnice za koje je bila zadužena optužena, proizlazi da je kao početno stanje za period od 15.02.2021. godine do 01.03.2021. godine naveden iznos od 23.100,00 KM, pa prema vještaku optužbe iznos novčanih sredstava oštećene pravne osobe od 121.200,00 KM je bio povjeren optuženoj na radu kod oštećene pravne osobe.

Dalje, vještak Ganibegović Ćamil je jasno opisao i koliko je od tog iznosa od 121.200,00 KM optužena opravdala, odnosno predala poslodavcu.

U naznačenom periodu od 15.02.2021. godine do 01.03.2021. godine optužena je vratila u poslovnice iznos od 5.900,00 KM. Iz iskaza svjedoka i same optužene proizlazi da su to ustvari iznosi koji je optužena „prebacila“ iz jedne u drugu poslovnicu onda kada se javi potreba da se izvrši isplata klijentu koji je ostvario dobitak, a u toj konkretnoj poslovnici gdje je bio ostvaren takav dobitak nije bilo dovoljno novca.

Dalje, vještak je jasno opisao da je u naznačenom periodu od 15.02.2021. godine do 01.03.2021. godine optužena imala dvije uplate dana 16.02.2021. godine, i to na račun u banci iznos od 19.500,00 KM i u centralu društva iznos od 14.500,00 KM, te uplatu na račun u banci dana 23.02.2021. godine u iznosu od 19.500,00 KM, odnosno da je uplatila ukupno 53.500,00 KM.

Dakle, optužena je od ukupno povjerenih novčanih sredstava u naznačenom periodu od 15.02.2021. godine do 01.03.2021. godine ukupno opravdala iznos od 59.400,00 KM, dok iznos od 61.800,00 KM kao razliku ova dva iznosa (121.200,00 KM – 59.400,00 KM) nije opravdala, odnosno isti iznos od 61.800,00 KM nije predala svom poslodavcu-oštećenom u ovoj pravnoj stvari.

Stoga je zaključak ovog suda da je vještak optužbe Ganibegović Ćamil detaljnije cijenio sve dokaze iz spisa, vodeći računa o knjigovodstvenom stanju, karticama prometa i utvrđujući okolnosti od značaja za presuđenje, kao i da dijelove tog vještačenja potvrđuju i saslušani svjedoci, te materijalni dokazi koje je i ovaj sud cijenio. To da je ovaj vještak optužbe detaljnije i preciznije dao odgovore, po ovom sudu ukazuje i da je utvrdio neke okolnosti koje idu u korist optuženoj, za razliku od vještaka Bilać Ivana (npr. uplata na ime pologa pazara u iznosu od 14.500,00 KM, u centrali firme dana 16.02.2021. godine).

Tačan je prigovor odbrane, a na čemu se pretežno zasniva i vještačenje vještaka odbrane Bilać Ivana, da ne postoje potpisi optužene na izvodima iz blagajne (obraci primopredaja) prema kojima je optužena preuzimala novac iz blagajni, odnosno da su te rubrike koje je optužena trebala potpisati ostale nepopunjene.

Međutim, iz materijalnih dokaza optužbe i vještačenja vještaka optužbe Ganibegović Ćamila proizlazi da postoje izvodi iz fiskalne kase, povezane sa serverom Porezne uprave, o svim ostvarenim prometima unutar navedenog perioda od 15.02.2021. godine do 01.03.2021. godine, u svakoj od 19 poslovnica, u navedene četiri općine za koje je kao voditelj bila zadužena optužena. Dalje, postoje i izvodi iz blagajni-obraci primopredaje koji proizlaze iz programa oštećene pravne osobe zvanog webport, a koji izvodi prate stanje fiskalnog sistema u smislu tačnosti evidentiranja isplate ostvarenog prometa iz kasa i predaje pazara optuženoj. I konačno, prema nalazu vještaka optužbe, elektronski evidentirano vrijeme isplate iz poslovnica na obrascu primopredaja, na fiskalnom računu i u finansijskim evidencijama društva se podudara sa minimalnom razlikom od cca 1 minute.

Iz iskaza saslušanih svjedoka R.B., A.D., A.P., V.K. i M.D., te iz iskaza optužene u svojstvu svjedoka proizlazi da je isključivo optužena bila ovlaštena da preuzima novac iz navedenih 19 poslovnica, u pomenute četiri općine, pa za ovaj sud nema sumnje da je upravo optužena preuzimala novac – dnevne pazare iz blagajni, kako je to i naznačavano u elektronskim evidencijama i obrascima primopredaja.

Stoga je neprihvatljiv prigovor odbrane, i pokušaj vještaka odbrane, da u ovom smjeru ukažu na navodnu nemogućnost utvrđenja novčanih tokova, jer upravo ocjenom materijalnih dokaza, iskaza svjedoka i vještačenja vještaka optužbe Ganibegović Ćamila sud je nesumnjivo mogao utvrditi činjenice koje čine bitna obilježja predmetnog krivičnog djela pronevjera u službi iz člana 384. stav 3. u vezi sa stavom 1. Krivičnog zakona stavljenog na teret optuženoj.

Dakle, iz svega navedenog ovaj sud je nesumnjivo utvrdio da je optuženoj E.K., kroz obavljanje radnih zadataka, bilo povjereno i obavljanje poslova prijema novca-dnevnih pazara iz ukupno 19 poslovnica i polog tih pazara na račun u banci, da je u tom smjeru imala i potrebna ovlaštenja, kao i zaduženje pečatom broj 6 oštećene pravne osobe, odnosno da joj je na radu kod oštećene pravne osobe Sport Plus Win d.o.o. Novi Travnik povjeren novac, kao i da je dio tog povjerenog novca u ukupnom iznosu od 61.800,00 KM optužena prisvojila sa ciljem da stekne protivpravnu imovinsku korist.

Nakon gore izvršene ocjene dokaza i utvrđenih činjenica, sud je izvršio korekciju činjeničnog supstrata optužnice, ne ulazeći pri tome u obilježja predmetnog krivičnog

djela koje je stavljeno na teret optuženoj E.K., a kako bi činjenično stanje utvrđeno od strane suda odgovaralo onome za šta je ovaj sud našao krivom optuženu Kuko Edinu.

U tom smjeru, sud je izvršio korekciju u dijelu optužnice u kojem se govori o periodu optuženja, tako da je umjesto dijela „u vremenskom periodu 01.02. do 02.03.2021. godine“ sud prema nalazu i mišljenju vještaka finansijske struke Ganibegović Ćamila unio „u vremenskom periodu 15.02.2021. godine do 01.03.2021. godine“.

O tome da se navedena pronevjera povjerenih novčanih sredstava i dešavala u dvije sedmice, u svom iskazu je govorila i zakonska zastupnica oštećene pravne osobe A.D., pa vještačenje vještaka optužbe je saglasno i sa iskazom te svjedokinje.

Dakle, ovakvom procesnom radnjom suda nije povrijeđen objektivni identitet optužbe i presude, sud nije dodao novu kriminalnu količinu optuženoj E.K., niti je istoj stavio na teret novo krivično djelo, nije mijenjao pravnu kvalifikaciju, niti je mijenjao bitne elemente optužnice koji čine obilježja krivičnog djela koje se na teret stavlja optuženoj E.K..

Radi ujednačavanja sudske prakse ovaj sud, u pogledu dopuštenosti navedenog postupanja kod korekcije činjeničnog supstrata, ukazuje i na Presudu Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine broj 03 0 K 001251 18 Kž 4 od 14. marta 2019. godine, te Odluku o dopustivosti i meritumu Ustavnog suda BiH broj Ap-2053/19 od 12.01.2021. godine (tačka 43., 44).

Iz izlaganja odbrane i načina ispitivanja svjedoka, te materijalnih dokaza odbrane vidljiv je pokušaj odbrane da ukaže da je optužena iz prikupljenih pazara plaćala i druge obaveze oštećene pravne osobe Sport Plus Win d.o.o.

U tom smjeru, navodi odbrane o isplatama naknada za ishranu tj. toplog obroka radnicima zaposlenim u navedenih 19 poslovnica iz blagajne jesu potvrđeni, ali u konačnici nisu bili od značaja za presuđenje.

To iz razloga, što saslušane svjedokinje M.D. i A.P. jesu potvrdile da im je novac za topli obrok isplaćivan iz blagajne na način da bi ih kontaktirala optužena i rekla koliko iznosi njihov topli obrok i da su nakon toga taj iznos i uzimale iz blagajne, ali su saslušane svjedokinje potvrdile da su novčani iznos na ime toplog obroka iz blagajne uzimale nakon što se to evidentira kroz blagajnu. Dakle, iz iskaza tih svjedoka nije proizlazilo da je optužena uzimala pazare, pa iz tih pazara, umjesto da ih položi u banku, isplaćivala topli obrok radnicima, nego da su ti topli obroci isplaćivani prije nego se sravni dnevni pazar, i po evidentiranju u blagajni.

Dokazi optužbe i odbrane: i to: uplate pologa pazara od 19.500,00 KM za dan 02.02.2021. godine, uplata pologa pazara na dan 09.02.2021. godine, uplata pologa pazara na dan 16.02.2021. godine i 23.02.2021. godine, sud je cijenio kroz ocjenu nalaza i mišljenja vještaka Ganibegović Ćamila, pri čemu ovaj sud nalazi i da se uplate od 02.02.2021. godine i 09.02.2021. godine ne odnose na period dnevnih pazara koje je razmatrao vještak optužbe, pa se ti dokazi ukazuju nebitnim za odluku suda.

Uvidom u račun JKP Radovina d.o.o. na ime Sportske kadionice Sport plus Win od 01.02.2021. godine, račun grijanje na ime Sport plus Win od 22.02.2021. godine, priznanica broj 0001440 od 22.02.2021.godine na iznos od 280,00 KM, sa prilogom račun broj 22318/20, 2461/20, 2730/21, 958/21 uplata izvršena 22.02.2021. godine, priznanica broj 0001441 od 22.02.2021. godine, priznanica broj 0001442 od 22.02.2021. godine u čijem prilogu se nalazi račun JKP Gradina račun broj 135/21, obrtnička radnja Bade Bugojno na iznos 218,79 KM uplaćen od 15.02.2021. godine, čistoća JKP Jajce na iznos 21,80 KM, od 04.02.2021. godine fiskalnim računom, uplata elektroprivrede na iznos od 468,00 KM na dan 16.02.2021. godine, uplata JKP Vinac plaćen dana 18.02.2021. godine na iznos od 107,10 KM, uplata JKP Vinac uplaćeno 04.02.2021. godine i Čistoća i zelenilo uplaćene obaveze Sport Plus Wine dana 08.02.2021. godine i isto uplaćeno na dan 08.02.2021. godine, utvrđeno je da su plaćane obaveze za oštećenu pravnu osobu Sport Plus Win d.o.o. i to za razne komunalne usluge (za potrošenu električnu energiju, zagrijavanje, odvoz smeća...).

Iz dokaza oglas na Web portalu za potrebe Sport Plus Win d.o.o. uplaćeno 08.01.2021. godine, proizlazi i da je za oglas na web portalu za oštećenu pravnu osobu Sport Plus Win d.o.o. plaćen iznos od 30,00 KM, i to za period izvan perioda optuženja.

Iz izjave o plaćanju zakupnine na ime M.Š., ovjeren broj OPUI-OV2873/2020. od 13.11.2020. godine sa prilogom ugovora o zakupu poslovnog prostora proizlazi da se ova izjava odnosi na period mimo perioda optuženja, te da se odnosi na plaćanje zakupnina.

Međutim, iz svih ovih dokaza odbrane sud primjećuje da su svi izdati na ime oštećene pravne osobe Sport Plus Win d.o.o. Novi Travnik i da su svi ti računi plaćeni, ali iz tih dokaza ne proizlazi da ih je platila upravo optužena, i to iz sredstava dnevnih pazara primljenih unutar perioda optuženja. Dakle, niti na jednoj uplatnici ne stoji da je uplatu računa, pa i mimo perioda optuženja, izvršila optužena.

Iz izvoda iz NLB Banke na ime E.K. sa dokazom o uplati izvoda od 14.09.2023. godine, naredba Sport Plus Win d.o.o. od 16.08.2017. godine sud je utvrdio da se isti odnose na period od 01.01.2020. godine do 30.06.2021. godine i da su na istima evidentirani prihodi i rashodi optužene.

Međutim, optuženoj i nije stavljeno na teret da je protivpravno stečenu imovinsku korist položila na svoj račun, niti je za osuđujuću presudu bilo potrebno utvrditi da je optužena stečenu korist uplatila na svoj račun u banci. Obilježje predmetnog krivičnog djela pronevjera u službi iz člana 384. stav 3. u vezi sa stavom 1. Krivičnog zakona je sticanje protupravne imovinske koristi, a ne način raspolaganja tom koristi od strane pribavitelja-u ovom slučaju optužene.

Iz navedenih razloga je sud dokaze odbrane našao nebitnim za presuđenje, a prigovore odbrane neosnovanim.

Sud nalazi da iz provedenih dokaza proizlazi dokazanim i psihički odnos optužene E.K. prema krivičnom djelu, te da je ista bila svjesna svojih radnji i htjela njihovo izvršenje, te da je krivično djelo učinjeno direktnim umišljajem.

Dakle, iz svih gore ocjenjenih dokaza i utvrđenih činjenica jasnim proizlazi svijest optužene o obavezi da iznose prikupljenih dnevnih pazara preda svome poslodavcu polaganjem na račun, ali da je i pored tog dio prikupljenih pazara u ukupnom iznosu od 61.800,00 KM zadržala za sebe, a što je i htjela. Po ocjeni ovog suda, u konkretnom slučaju se radi o jednom krivičnom djelu, koje se izvršava kontinuirano i sukcesivno, jer je optužena u inkriminisanom vremenskom periodu prisvajala novac od dnevnih pazara, s ciljem da sebi pribavi protivpravnu imovinsku korist, te da je svakim prisvajanjem pojedinačnih iznosa povjerenog joj novca, njen umišljaj bio upravljen ne samo na pribavljanje imovinske koristi u tom iznosu, nego da je ista bila svjesna da se sa svakim novim prisvajanjem novca visina imovinske koristi povećava, htijući nastupanje zajedničke štetne posljedice u iznosu ukupno prisvojenog novca.

Slijedom svega iznesenog sud je našao da je optužena E.K. kriva za krivično djelo koje joj je stavljeno na teret.

Kod odabira vrste i visine sankcije sud je imao u vidu temelje odmjeravanja kazne koji su propisani odredbom člana 49. Krivičnog zakona, a to su: zakonom propisana kazna za konkretno krivično djelo, svrha kažnjavanja, te okolnosti koje utiču da kazna bude veća ili manja.

U konkretnom slučaju optuženoj je stavljeno na teret krivično djelo „Pronevjera u službi“ iz člana 384. stav 3. u vezi sa stavom 1. Krivičnog zakona za koje je zapriječena kazna zatvora od najmanje tri godine.

Obzirom da gornja granica kazne zatvora za predmetno krivično djelo nije propisana tom odredbom, primjenjiv je opći zakonski maksimum kazne zatvora propisan u odredbi člana 43. stav 1. Krivičnog zakona, a koji iznosi 20 godina, pa je sud za predmetno krivično djelo kaznu zatvora mogao odmjeriti u granicama od jedne godine do 20 godina.

Svrha kažnjavanja propisana je članom 42. Krivičnog zakona, a to je postizanje individualne i generalne prevencije. To konkretno znači da sud prilikom odabira sankcije mora voditi računa da optuženoj izrekne takvu sankciju koja će nju lično odvratiti od budućeg činjenja krivičnih djela, a ujedno na primjeru optužene ukazati građanima na pogibelnost činjenja krivičnih djela.

U pogledu okolnosti koje utiču da kazna bude veća ili manja, ovaj sud nije našao otežavajućih okolnosti, dok je kao olakšavajuće okolnosti cijenio raniji život optužene jer je do sada neosuđivana, a što je sud utvrdio uvidom u izvod iz kaznene evidencije, te osobne prilike optužene, obzirom da prema dokazima odbrane proizlazi da je optužena gravidna.

Istina, zakonska zastupnica oštećene pravne osobe A.D. nije tražila krivično gonjenje, ali to samo znači da prilikom određivanja vrste i visine sankcije optuženoj sud nije morao voditi računa da se ostvari i satisfakcija oštećenog u smislu člana 7b) Krivičnog zakona. Međutim, to znači da je sud i dalje morao voditi računa o obavezi da odabere takvu sankciju koja će ostvariti i svrhu kažnjavanja kako posebnu u odnosu na samu optuženu, tako i opštu svrhu kažnjavanja, odnosno odvratanja drugih članova društva od istog ili identičnog ponašanja.

Cijeneći sve navedene okolnosti, težinu izvršenog krivičnog djela, olakšavajuće okolnosti, potrebu ostvarenja svrhe kažnjavanja, sud je stava da se svrha kažnjavanja, u smislu člana 42. Krivičnog zakona FBiH, može postići samo kaznom zatvora, te je ista određena u trajanju od tri godine, odnosno u minimalnom trajanju zapriječenom za predmetno krivično djelo.

Tokom postupka je postavljen imovinskopravni zahtjev od strane oštećene pravne osobe, ali na neodređen način, jer je od strane zakonske zastupnice oštećene pravne osobe tražena naknada štete, ali bez tačnog određenja visine štete u smislu člana 209. stav 3. Zakona o krivičnom postupku, pa je sud oštećenu pravnu osobu u smislu člana 212. stav 3. Zakona o krivičnom postupku sa ovakvim zahtjevom uputio na parnični postupak.

Obzirom na prethodno utvrđenje, a kako je optužena počinjenjem krivičnog djela stekla protivpravnu imovinsku korist, to je sud obavezan istu korist i oduzeti. Odredbama Zakona o oduzimanju nezakonito stečene imovine krivičnim djelom („Službene novine FBiH“, broj 71/14) propisano da imovina koja se trajno oduzima postaje vlasništvo Federacije BiH (član 2. stav 2.), odnosno da stvari i prava koji su oduzeti postaju vlasništvo Federacije BiH (član 11. stav 1.), kao i da prihodi od prodaje pripadaju budžetu Federacije BiH (član 36.). Stoga je ovaj sud temeljem odredbe člana 114. Krivičnog zakona od optužene oduzeo protivpravnu imovinsku korist u iznosu od 61.800,00 KM.

Nakon izvođenja dokaza optužbe, tužitelj je za repliku najavio dokaze da je optužena navodno tokom ovog postupka vratila dio pomenutih novčanih sredstava oštećenoj pravnoj osobi, a koje tvrdnje odbrana nije potvrdila. Međutim, stranke do okončanja postupka nisu provele dokaze u tom smjeru, radi čega je ovaj sud odluku o oduzimanju imovinske koristi donio na temelju onih dokaza koji su provedeni na glavnom pretresu u smislu člana 296. stav 1. Zakona o krivičnom postupku.

Odluka o troškovima postupka temelji se na odredbi člana 202. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH, pa kako je optužena oglašena krivom, to ju je sud obavezao da snosi troškove krivičnog postupka.

Prema troškovniku Tužilaštva, troškovi postupka tokom istrage iznose 500,00 KM, a odnose se na finansijsko vještačenje, dok su tokom glavnog pretresa nastali su i troškovi u odnosu na vještaka Ganibegović Ćamila u iznosu od 100,00 KM, kao i za prevoz svjedoka M.D., V.K. i F.C u iznosima od po 21,00 KM i A.P. u iznosu od 31,10 KM.

Paušalni troškovi postupka određeni su u visini od 100,00 KM imajući u vidu imovno stanje optužene, te trajanje i složenost postupka, a prema članu 27. Pravilnika o naknadi troškova krivičnog postupka u Federaciji Bosne i Hercegovine i visini paušalnog iznosa („Službene novine FBiH“, broj 7/18).

Slijedom svega iznesenog ovaj sud je odlučio kao u izreci presude.

Zapisničar
Lovrinović Vanja

Predsjednik vijeća
Kokić Edvin

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude može se izjaviti žalba Vrhovnom sudu FBiH u roku od 15 (petnaest) dana računajući od dana prijema iste. Oštećeni žalbu može izjaviti samo zbog odluke o troškovima postupka i o imovinskopravnom zahtjevu. Žalba se podnosi putem ovoga suda u dovoljnom broju primjeraka za sud i stranke.

Novi Travnik, 24.01.2024. godine
Ev. 24.03.2024. godine

Sudija
Kokić Edvin

Predsjednik krivičnog odjeljenja
Darmin Avdić

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON/KANTON SREDIŠNJA BOSNA
KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU
Broj: 06 0 K 017964 23 K
Novi Travnik, 18.01.2024. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sudija Kokić Edvina kao predsjednika vijeća, Avdić Darmina i Islamović Alme kao članova vijeća, uz sudjelovanje Mutapčić Inele kao zapisničara, u krivičnom postupku protiv optuženog T.T., zbog krivičnog djela „Teška krivična djela protiv sigurnosti javnog prometa“ iz člana 336. stav 2. u vezi sa članom 332. stav 1. Krivičnog zakona („Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine“, broj 36/03, 21/04, 69/04, 18/05, 42/10, 42/11, 59/14, 76/14, 46/16 i 75/17), po optužnici Kantonalnog tužilaštva Travnik broj: T06 0 KT 0027254 22 od 31.03.2023. godine, izmjenjene na glavnom pretresu dana 17.01.2024. godine, nakon usmenog i javnog glavnog pretresa okončanog dana 17.01.2024. godine u prisustvu Kantonalne tužiteljice Čorić Nevenke, optuženog T.T. i branitelja optuženog Tomaš Slavena advokata iz Zenice, nakon obavljenog vijećanja i glasanja dana 18.01.2024. godine, donio je i bez prisustva stranaka i branitelja, javno objavio sljedeću:

PRESUDU

Optuženi: T.T. zvan T., sin O., i majke H., rođene H., rođen ... godine u Z., nastanjen u mjestu ... , općina V., JMB: ... , ... , državljanin ... , pismen sa završenom SSS, smjer Autoelektričar, neoženjen, nije služio vojsku, ne vodi se u vojnoj evidenciji, nije odlikovan, srednjeg imovnog stanja, neosuđivan,

KRIV JE

što je, dana 04.06.2020. godine, oko 02,40 sati, nakon što se, boraveći u društvu sa oštećenim I.K. i A.M. u ugostiteljskom objektu „Label“ u Vitezu, doveo u alkoholizirano stanje sa koncentracijom alkohola u krvi od 1,49 promila, protivno odredbama člana 44. stav 4. i 174. stav 1. Zakona o osnovama sigurnosti prometa na cestama u BiH, vozilom marke VW PASAT, registarskih oznaka ... , vlasništvo oštećenog I.K., uključio u javni promet magistralnom cestom M5 u pravcu Zenice, iako je znao da je zabranjeno upravljati vozilom u javnom prometu pod utjecajem alkohola, pa je u mjestu Grablje, općina Busovača, vozio nedozvoljenom brzinom od 125 km/h, umjesto dozvoljenom brzinom od 70 km/h, svjestan da vozeći pod utjecajem alkohola i brzinom koja je znatno iznad dopuštene brzine u uvjetima noćne vožnje može izazvati opasnost za učesnike u prometu i pristajući na to, zbog čega je u blizini objekta nekadašnjeg restorana „Olimpik“ po ulasku u lijevu krivinu izgubio kontrolu nad vozilom i nekontrolirano prešao na bankinu sa desne strane kolovoza pri čemu je prednjim desnim kotačem ostvario kontakt sa metalnim nosačem zaštitne ograde, uslijed čega je došlo do pucanja prednjeg desnog pneumatika, a vozilo se nastavilo kretati nekontrolirano asfaltiranim proširenjem sa desne strane kolovoza, a zatim je svojom prednjom desnom stranom ostvarilo

kontakt sa dijelom improviziranog drvenog štanda za prodaju voća i povrća, te u daljnjoj putanji nekontroliranog kretanja upalo u rijeku Lašvu i sa prednjom desnom stranom udarilo u obalu rijeke Lašve, uslijed kojeg udara je došlo do rotacije vozila u smjeru kazaljke na satu za 180 stupnjeva i prevrtanja na krov u korito rijeke Lašve, zbog čega je većim dijelom vozilo bilo potopljeno u vodi, pri čemu je kod oštećenog A.M., koji se nalazio na mjestu suvozača u vozilu, nastupila smrt uslijed utapanja-prodora tečnosti u donje disajne putove uključujući i oba pluća, a oštećeni I.K. zadobio lake tjelesne povrede u vidu ogrebotine kože u desnom slijepoočnom predjelu, u blizini vanjskog očnog ugla, ogrebotine kože lijeve potkoljenice, a na vozilu je pričinjena materijalna šteta,

Dakle, kao učesnik u prometu, nije se pridržavao prometnih propisa i time ugrozio javni promet, uslijed čega prouzrokovana smrt jedne osobe,

čime je počinio krivično djelo „Teška krivična djela protiv sigurnosti javnog prometa“ iz člana 336. stav 2. u vezi sa članom 332. stav 1. Krivičnog zakona, pa ga sud temeljem istog člana i uz primjenu odredbi članova 42., 43. i 49. stav 1. Krivičnog zakona

OSUĐUJE

na kaznu zatvora u trajanju od 8 (osam) godina.

Temeljem člana 77. stav 1., 2. i 3. Krivičnog zakona optuženom T.T. se izriče sigurnosna mjera zabrane upravljanja prijevoznim sredstvom „B“ kategorije u trajanju od 5 (pet) godina počev od dana pravosnažnosti presude, u koje vrijeme se neće uračunati vrijeme izvršenja izrečene kazne zatvora.

Temeljem člana 202. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine optuženi T.T. se obavezuje da naknadi troškove krivičnog postupka u iznosu od 2.700,00 (dvije hiljade i sedam stotina) KM, a koji se sastoje od troškova koji su nastali tokom istrage u iznosu od 1.750,00 KM, troškova angažovanja vještaka tokom glavnog pretresa u ukupnom iznosu od 800,00 KM i troškova svjedoka u iznosu od 15,00 KM, te paušalnih troškova u iznosu od 135,00 KM, sve u roku od 15 dana od dana pravosnažnosti presude. Optuženi T.T. se obavezuje da nadoknadi i troškove krivičnog postupka koji se odnose na troškove branitelja po službenoj dužnosti, a čiju visinu će sud odrediti posebnim rješenjem.

Obrazloženje

Kantonalno tužilaštvo Travnik kod ovog suda dana 04.04.2023. godine podiglo je optužnicu broj: T06 0 KT 0027254 22 od 31.03.2023. godine protiv optuženog T.T., kojom je optuženom stavljeno na teret krivično djelo „Teška krivična djela protiv sigurnosti javnog prometa“ iz člana 336. stav 2. u vezi sa članom 332. stav 1. Krivičnog zakona, bliže opisano u izreci. Tužiteljica je prije okončanja dokaznog postupka izmijenila optužnicu u četvrtom redu na prvoj strani tako da je umjesto „člana 44. stav 1....“, označen „član 44. stav 4....“.

Nakon potvrđivanja optužnice, optuženi T.T. je na ročištu za izjašnjenje o krivnji porekao krivnju, pa je slijedom iznesenog ovaj sud održao glavni pretres dana 02.10.2023. godine. Umjesto nastavka glavnog pretresa dana 09.10.2023. godine, a zbog promjene člana vijeća, glavni pretres je krenuo iznova, te je glavni pretres

nastavljen dana 16.10.2023. godine i dana 13.11.2023. godine. Umjesto nastavka pretresa dana 17.01.2024. godine pretres je krenuo iznova zbog prekida kontinuiteta između pretresa.

Uz saglasnost stranaka i branitelja, a zbog izmjene člana vijeća, sud je dana 09.10.2023. godine temeljem odredbe člana 266. stav 2. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine odredio da se svjedoci saslušani na glavnom pretresu dana 02.10.2023. godine ne pozivaju i saslušavaju ponovno, nego su korišteni njihovi iskazi dati na tom pretresu. Također, stranke na ponovljenom pretresu dana 17.01.2024. godine nisu zahtijevale da se svjedoci i vještaci ponovno pozivaju, tako da je sud na tom pretresu temeljem odredbe člana 266. stav 2. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine odredio da se svjedoci i vještaci saslušani na pretresima dana 02.10.2023. godine, 09.10.2023. godine, 16.10.2023. godine i dana 13.11.2023. godine, te optuženi u svojstvu svjedoka, ne pozivaju i saslušavaju ponovno, nego su korišteni njihovi iskazi dati na tim pretresima.

Tužilaštvo je u uvodnom izlaganju navelo da namjerava izvesti sve dokaze iz optužnice, te da će dokazati da je optuženi počinio krivično djelo koje mu stavlja na teret, dok odbrana u uvodnom izlaganju iznosi da će nastojati ublažiti teret optužbe koja se stavlja na teret optuženom.

U završnom izlaganju tužiteljica je iznijela svoju ocjenu dokaza, ukazavši sudu na sadržinu dokaza iz kojih, po stavu optužbe, proizlaze obilježja krivičnog djela koje je stavljeno na teret optuženom, te predlaže da sud optuženog ogласi krivim i izrekne adekvatnu sankciju. Branitelj optuženog u završnom izlaganju je naveo da su osnovni i dopunski nalaz i mišljenje vještaka saobraćajne struke Martinović Stipe protivrječni, da su izračuni dobijeni korištenjem količine alkohola u krvi oštećenog, a ne optuženog, da je svjedok A.S. pojasnio da je povreda ušne školjke oštećenog uobičajena površinska povreda, da je u tom smjeru neprihvatljiv i nalaz vještaka sudske medicine Cihlarž Zdenka. Smatra da je Tužilaštvo dokazivalo koji je od putnika u vozilu izveden-spašen kroz koja vrata vozila, a nije dokazivalo tko je upravljao vozilom, da su svi saslušani svjedoci sudjelovali u spašavanju unesrećenika, ali da su samo optuženi i svjedok I.K. neposredni očevici. Prigovara i na zakonitost dokaza, te u tom smjeru prigovara na postupanje policijskih službenika kod uzimanja uzoraka krvi optuženog, navodeći da o ovoj radnji nije sačinjen zapisnik, kao i da za tu radnju koja ustvari predstavlja radnju tjelenog pregleda iz člana 123. Zakona o krivičnom postupku nije bilo naredbe suda ili Tužilaštva. U vezi te radnje navodi i da na zapisniku o uviđaju nije navedeno da je potrebno uzeti krv od učesnika. Dalje, smatra da izvještaj o ispitivanju od JU Zavod za medicinu rada Kantona Sarajevo na ime optuženog od 12.06.2020. godine predstavlja toksikološko vještačenje koje nije obavljeno po naredbi suda ili Tužilaštva. Nastavno na prigovor zakonitosti ova dva dokaza, smatra da su nezakoniti i vještačenje po vještaku neuropsihijatru, te vještaku sudske medicine, jer su oba vještaka koristila predmetne nezakonite dokaze kako bi dali svoja mišljenja, pa se radi o dokazima dobijenim korištenjem nezakonitih dokaza. Na kraju smatra i da je dopunski nalaz vještaka saobraćajne struke Martinović Stipe nezakonit dokaz, jer je prilikom izrade tog nalaza ovaj vještak koristio nezakonit dokaz-sudskomedicinsko vještačenje. Optuženi se pridružio završnom izlaganju branitelja.

Tužilaštvo je provelo dokaze saslušanjem svjedoka I.K. (kao dokaz proveden je i zapisnik Kantonalnog tužilaštva Travnik od 21.10.2022. godine), E.N. (kao dokaz proveden je i zapisnik PU Kiseljak od 19.06.2020. godine), S.P., Z.K., D.B., M.V., Š.M., A.S., E.Š. i I.K., te su provedeni materijalni dokazi, i to: Zapisnik o uviđaju PU Kiseljak br.02/6-2-04-2-51-1/20 od 16.06.2020. godine, izvještaj o kriminalističko-tehničkoj pretrazi lica mjesta PU Kiseljak br. 02/6-6-1-04-2-41-1/20 od 10.06.2020. godine, službena zabilješka o prijemu usmene prijave PS Busovača broj: 02/6-4-04-2-707/20 od 04.06.2020. godine, službena zabilješka PU Kiseljak broj: 02/6-4-04-2-189/20 od 04.06.2020. godine, službena zabilješka PU Kiseljak broj: 02/6-4-04-2-208/20 od 08.06.2020. godine, informacija o saobraćajnoj nezgodi PS Busovača broj:02/6-4-04-6-836/20 od 04.06.2020. godine, izvještaj o osiguranju mjesta događaja PS Busovača broj:02/6-4-04-6-708/20 od 04.06.2020. godine, naredba za pregled i obdukciju leša KT Travnik broj: T06 0 KTA 0027254 20 od 04.06.2020. godine, izvještaj o vanjskom pregledu i obdukciji tijela A.M. po obducentu Prim. mr. sci. med. dr. A.S. od 04.06.2020. godine, naredba za prometno vještačenje po vještaku prometne struke Stipi Martinoviću broj: T06 0 KTA 0027254 20 od 12.10.2022. godine, naredba za dopunu prometnog vještačenja po vještaku prometne struke Stipi Martinoviću KT Travnik broj: T06 0 KT 0027254 20 od 20.02.2023. godine, Izvještaj o ispitivanju JU Zavod za medicinu rada Kantona Sarajevo laboratorijski broj: IZV-154/20 od 12.06.2020. godine, za I.K., izvještaj o ispitivanju JU Zavod za medicinu rada Kantona Sarajevo laboratorijski broj: IZV-155/20 od 12.06.2020. godine, za T.T., izvještaj o ispitivanju JU Zavod za medicinu rada Kantona Sarajevo laboratorijski broj: IZV-156/20 od 12.06.2020. godine, za A.M., evidencije o vađenju krvi u OKP PUI, Ministarstvo unutarnjih poslova Policijska uprava I, Odsjek kriminalističke policije broj:08-02-08/4-03-2-2410/23 od 16.03.2023. godine, alko test na ime I.K. od 04.06.2020. godine, alko test na ime T.T. od 04.06.2020. godine, naredba za vještačenje alkohola u krvi po vještaku neuropsihijatru Salihu Terziću KT T06 0 KT 002754 22 od 22.03.2023. godine, prijava o ozljedi JU Dom zdravlja Busovača na ime I.K. broj:37.66 od 04.06.2020. godine, prijava o ozljedi JU Dom zdravlja Busovača na ime T.T. broj:37.67 od 04.06.2020. godine, ljekarski nalaz JU Dom zdravlja Busovača od 04.06.2020. godine za I.K., ljekarski nalaz JU Dom zdravlja Busovača od 04.06.2020. godine za T.T., naredba za vještačenje po vještaku sudske medicine po vještaku Zdenku Cihlaržu KT Travnik broj: T06 0 KTA 0027254 22 2 od 09.09.2022. godine, Akt MUP-a Zenica Sektor za administraciju Odsjek za administraciju Visoko broj:08-01-02/7-03-6-4-1883/22 od 22.04.2022. godine, izvod iz kaznene evidencije za osumnjičenog T.T. MUP Zenica UP, PU I Odsjek kriminalističke policije broj: 08-02-08/4-03-10-4-8460-871/22 od 27.10.2022. godine, troškovnik KT Travnik, crtež lica mjesta PU Kiseljak br. 02/6-2-04-2-41/20 od 04.06.2020. godine, fotodokumentacija lica mjesta PU Kiseljak br. 02/6-2-04-2-71/20 od 04.06.2020. godine, fotodokumentacija vanjskog pregleda i obdukcije tijela A.M. PU Kiseljak br. 02/6-2-04-2-72/20 od 04.06.2020. godine.

Također, saslušan je vještak prometne struke Martinović Stipo koji je na glavnom pretresu iznio nalaz i mišljenje prometno-tehničkog vještačenja od 25.10.2020. godine, te Nalaz i mišljenje za dopunu prometno-tehničkog vještačenja od 07.03.2023. godine.

Tokom postupka saslušani su i vještaci medicinske struke, i to: neuropsihijatar dr. Salih Terzić koji je iznio sadržaj nalaza alkohola u krvi od 28.03.2023. godine, te

specijalista sudske medicine prof dr. Zdenko Cihlarž koji je iznio sadržaj nalaza i mišljenja od 05.10.2022. godine.

Kao dokaz odbrane saslušan je optuženi u svojstvu svjedoka, te je provedeno saobraćajno vještačenje po vještaku Rizvan Ervinu koji je iznio sadržaj nalaza i mišljenja od decembra 2023. godine.

Sud je prilikom donošenja odluke u ovoj pravnoj stvari, cijenio sve dokaze provedene na glavnom pretresu, u smislu člana 16. Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH koji predviđa princip slobodne ocjene dokaza, bez formalnih ograničenja i bez posebnih dokaznih pravila, te upuštajući se u njihovu detaljniju analizu samo u onoj mjeri u kojoj je to bitno za iznošenje razloga za zaključke o postojanju ili nepostojanju odlučnih činjenica u smislu odredbe člana 305. stav 7. Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH, te je odlučio kao u izreci iz sljedećih razloga:

Optužnicom se optuženom T.T. stavlja na teret krivično djelo „Teška krivična djela protiv sigurnosti javnog prometa“ iz člana 336. stav 2. u vezi sa članom 332. stav 1. Krivičnog zakona.

Odredbom člana 332. stav 1. Krivičnog zakona propisano je da „učesnik u prometu na putevima koji se ne pridržava prometnih propisa i time tako ugrozi javni promet da dovede u opasnost život ljudi ili imovinu većih razmjera.... kaznit će se

Odredbom člana 336. stav 2. Krivičnog zakona propisano je da ako je krivičnim djelom iz člana 332. stavovi 1. i 2. ovog zakona prouzrokovana smrt jedne ili više osoba, učinitelj će se kazniti kaznom zatvora najmanje godinu dana.

Obilježja predmetnog krivičnog djela stavljenog na teret optuženom T.T. jasno proizlaze iz citiranih odredbi.

Radnja učinjenja ovog krivičnog djela određena je kao nepridržavanje prometnih propisa. To je takvo ponašanje učesnika u prometu koje nije u skladu sa propisima kojima se reguliše javni promet, odnosno koje predstavlja kršenje prometnih propisa.¹ Zbog takvog određenja radnje učinjenja, krivično djelo ugrožavanja javnog prometa je blanketnog karaktera. Pri primjeni, njegovu dispoziciju je potrebno upotpuniti propisima kojima se uređuje javni promet na putevima.

Da bi nepridržavanje prometnih propisa predstavljalo radnju učinjenja ovog krivičnog djela potrebno je da je time tako ugrožen javni promet da je doveden u opasnost život ljudi ili imovina većih razmjera. S obzirom na ovako određenu posljedicu djela, krivično djelo ugrožavanja javnog prometa je delikt konkretnog ugrožavanja. Dakle, za postojanje krivičnog djela ugrožavanja javnog prometa potrebno je da između nepridržavanja prometnih propisa i posljedice postoji uzročna veza, tj. da je do posljedice došlo usljed nepridržavanja prometnih propisa od strane učinitelja.

Djelo se može učiniti samo u javnom prometu na putevima, a učinitelj krivičnog djela može biti samo učesnik u prometu.

¹ Komentari krivičnih/kaznenih zakona u BiH, Knjiga I, Sarajevo, 2005, str. 1220-1224.

Za krivično djelo „Teška krivična djela protiv sigurnosti javnog prometa“ propisano u stavu 2. člana 336. Krivičnog zakona kvalifikatorna okolnost je prouzrokovanje smrti jedne ili više osoba.

To da se dana 04.06.2020. godine, oko 02,40 sati, na magistralnoj cesti M5, dakle putu van naselja, u mjestu Grablje, općina Busovača, u blizini objekta nekadašnjeg restorana „Olimpik“, dogodila saobraćajna nezgoda, u kojoj je sudjelovalo pmv marke „Passat E5B“, registarskih oznaka MB IF 029, vlasništvo I.K. sud je nesumnjivo mogao utvrditi ocjenom iskaza svjedoka I.K., E.N., S.P., Z.K., D.B. i M.V., te materijalnih dokaza, i to: zapisnik o uviđaju PU Kiseljak br. 02/6-2-04-2-51-1/20 od 16.06.2020. godine, crtež lica mjesta PU Kiseljak br. 02/6-2-04-2-41/20 od 04.06.2020. godine, fotodokumentacija lica mjesta PU Kiseljak br. 02/6-2-04-2-71/20 od 04.06.2020. godine, izvještaj o kriminalističko-tehničkoj pretrazi lica mjesta PU Kiseljak br. 02/6-6-1-04-2-41-1/20 od 10.06.2020. godine, službena zabilješka o prijemu usmene prijave PS Busovača broj: 02/6-4-04-2-707/20 od 04.06.2020. godine, informacija o saobraćajnoj nezgodi PS Busovača broj: 02/6-4-04-6-836/20 od 04.06.2020. godine i izvještaj o osiguranju mjesta događaja PS Busovača broj: 02/6-4-04-6-708/20 od 04.06.2020. godine.

Iz istih dokaza nesumnjivo proizlazi i da su se u tom pomenutom vozilu predmetne prilike nalazili optuženi T.T., svjedok I.K. i oštećeni A.M., te da su se navedenim vozilom kretali iz pravca Busovače, u smjeru magistralnog puta Sarajevo - Zenica.

Dakle, opisana saobraćajna nezgoda dogodila se na javnom putu, van naselja.

Dalje, iz osnovnog nalaza i mišljenja vještaka prometne struke Martinović Stipe od 25.10.2022. godine, koje je obavljeno po naredbi Tužilaštva od 12.10.2022. godine, sud je utvrdio da se predmetna nezgoda dogodila tako što je vozač po ulasku u lijevu krivinu izgubio kontrolu nad vozilom i nekontrolirano prešao na bankinu sa desne strane kolovoza pri čemu je prednjim desnim kotačem ostvario kontakt sa metalnim nosačem zaštitne ograde, uslijed čega je došlo do pucanja prednjeg desnog pneumatika, a vozilo se nastavilo kretati nekontrolirano asfaltiranim proširenjem sa desne strane kolovoza, a zatim je svojom prednjom desnom stranom ostvarilo kontakt sa dijelom improviziranog drvenog štanda za prodaju voća i povrća, te u daljnjoj putanji nekontroliranog kretanja upalo u rijeku Lašvu i sa prednjom desnom stranom udarilo u obalu rijeke Lašve, uslijed kojeg udara je došlo do rotacije vozila u smjeru kazaljke na satu za 180 stupnjeva i prevrtanja na krov u korito rijeke Lašve.

Također, ovaj vještak je prilikom izrade nalaza i davanja mišljenja koristio zapisnik o uviđaju PU Kiseljak br. 02/6-2-04-2-51-1/20 od 16.06.2020. godine, crtež lica mjesta PU Kiseljak br. 02/6-2-04-2-41/20 od 04.06.2020. godine, fotodokumentacija lica mjesta PU Kiseljak br. 02/6-2-04-2-71/20 od 04.06.2020. godine, izvještaj o kriminalističko-tehničkoj pretrazi lica mjesta PU Kiseljak br. 02/6-6-1-04-2-41-1/20 od 10.06.2020. godine, pa je ove materijalne dokaze sud detaljnije cijenio upravo kroz ocjenu nalaza i mišljenja vještaka prometne struke Martinović Stipe.

Iz istog dokaza-prometnog vještačenja sud je utvrdio da se vozač predmetnog vozila marke Passat konkretne prilike kretao vozilom brzinom od 125 km/h, umjesto dozvoljenom brzinom od 70 km/h, čime je postupio suprotno odredbi člana 44. stav 4. Zakona o osnovama bezbjednosti saobraćaja na putevima („Službeni glasnik BiH“,

br. 6/06, 75/06, 44/07, 84/09, 48/10, 18/13, 8/17, 89/17, 9/2018, 46/23), odnosno na putu van naselja se kretao brzinom većom od one koja je određena saobraćajnim znakom.

Po naredbi Tužilaštva od 20.02.2023. godine isti vještak prometne struke je dostavio dopunski nalaz i mišljenje od 07.03.2023. godine. Iz tog dopunskog nalaza proizlazi da je isti identičan osnovnom nalazu u svim segmentima, osim u pogledu položaja putnika u vozilu, jer sada vještak navodi da je vozač bio optuženi, da je na mjestu suvozača bio oštećeni A.M., a na zadnjem sjedištu se nalazio I.K.

Suprotno prigovorima odbrane iz završnog izlaganja, vještak Martinović Stipo je na glavnom pretresu (stranice 7. i 14. raspravnog zapisnika od 16.10.2023. godine) jasno obrazložio zbog čega se razlikuje dopunski nalaz od osnovnog nalaza, navodeći da se došlo do novih saznanja, te sudskomedicinskog vještačenja povređivanja oštećenog A.M.

Također, neosnovano se od strane odbrane u završnom izlaganju ukazuje na alkoholisanost vozača i zaustavni put, jer je vještak na strani 10. raspravnog zapisnika od 16.10.2023. godine jasno obrazložio način kretanja vozila i zaustavni put, nezavisno od toga tko je bio vozač.

U ovom smjeru sud ukazuje da je i po prijedlogu odbrane provedeno saobraćajno vještačenje, te da je vještak Rizvan Ervin u nalazu i mišljenju došao do istog zaključka u pogledu položaja putnika u vozilu, odnosno da je optuženi bio vozač, da je poginuli A.M. bio suvozač, a da se I.K. nalazio na zadnjem sjedištu.

Stoga je sud prihvatio saobraćajna vještačenja i optužbe i odbrane po pomenutim vještacima, jer sud nije našao da su isti osnovano osporeni od stranaka u postupku, a međusobno se poklapaju, te nisu protivni ni materijalnim dokazima, dok su vještaci na pitanja suda i stranaka davali jasna obrazloženja i odgovore.

Nadalje, iz materijalnih dokaza, i to: izvještaj o ispitivanju JU Zavod za medicinu rada Kantona Sarajevo laboratorijski broj: IZV-154/20 od 12.06.2020. godine za I.K., izvještaj o ispitivanju JU Zavod za medicinu rada Kantona Sarajevo laboratorijski broj: IZV-155/20 od 12.06.2020. godine za T.T., izvještaj o ispitivanju JU Zavod za medicinu rada Kantona Sarajevo laboratorijski broj: IZV-156/20 od 12.06.2020. godine za A.M., evidencije o vađenju krvi u OKP PUI, Ministarstvo unutarnjih poslova Policijska uprava I, Odsjek kriminalističke policije broj: 08-02-08/4-03-2-2410/23 od 16.03.2023. godine proizlazi da su sva tri lica u pomenutom vozilu, dakle, optuženi, I.K. i oštećeni A.M. bili pod uticajem alkohola.

Naime, uvidom u alko test na ime I.K. od 04.06.2020. godine i alko test na ime T.T. od 04.06.2020. godine sud je utvrdio da je optuženi T.T. alko testiran dana 04.06.2020. godine u 04,04 sati i da je utvrđena alkoholisanost od 1,20 promila, dok je I.K. alko testiran istog dana u 04,06 sati kada je utvrđena alkoholisanost od 1,36 promila.

Pored toga, iz evidencije o vađenju krvi u OKP PU I i izvještaja o ispitivanju JU Zavod za medicinu rada Kantona Sarajevo laboratorijski broj: IZV-155/20 od 12.06.2020. godine za T.T. proizlazi da je u JU Kantonalna bolnica Zenica dana

04.06.2020. godine, u 09,15 sati, od optuženog uzet uzorak krvi i urina, da su pri toj radnji bili prisutni i policijski službenici MUP ZDK, po molbi policijskih službenika MUP SBK. O tome je u svom iskazu govorio i policijski službenik E.Š., kao policijski inspektor koji je i obavljao radnje uviđaja, te naložio uzimanje uzoraka krvi i urina. Iz pomenutog izvještaja proizlazi da su krv i urin optuženog, uzorkovani dana 04.06.2020. godine, te od strane policijskih službenika MUP SBK dostavljeni na ispitivanje dana 11.06.2020. godine, kao i da je u uzorku krvi optuženog T.T. utvrđen etilni alkohol u vrijednosti od 0,52 promila, a u uzorku urina utvrđen je etilni alkohol u vrijednosti od 0,85 promila.

Također, iz nalaza alkohola u krvi po vještaku neuropsihijatru Salihu Terziću od 28.03.2023. godine, koje je obavljeno po naredbi za vještačenje alkohola u krvi broj KT T06 0 KT 002754 22 od 22.03.2023. godine, utvrđeno je da je predmetne prilike, u vrijeme nezgode, optuženi T.T. imao prisustvo alkohola u organizmu od 1,49 promila, odnosno da je bio u srednjem stepenu pijanstva, te da je smanjena sposobnost takvih osoba da upravljaju vozilima. Do te vrijednosti vještak je došao korištenjem faktora eliminacije od 0,15 promila po jednom satu, te da je od vremena nezgode do vremena uzorkovanja prošlo 06,30 sati. Vještak neuropsihijatar Salih Terzić je na glavnom pretresu pojasnio da osobe u srednjem stepenu opitosti imaju određene duševne i tjelesne simptome, gubi se periferno viđenje i vidi se kao u tunelu, javlja se nesigurnost hoda, tremor ruku, dolazi do usporenog reagiranja i depresivnog raspoloženja, te usporenog odgovora na uočenu situaciju, te da je refleksni odgovor 7 do 12 puta sporiji u odnosu na osobu koja nije pripita.

Sud je prihvatio ovo vještačenje, jer sud nije našao da je isti osnovano osporen od stranaka u postupku, dok je vještak dao jasna obrazloženja i odgovore.

Dakle, iz gore navedenih dokaza proizlazi da se vozač vozila Passat predmetne prilike nije pridržavao pomenutih prometnih propisa, odnosno vozilom je upravljao pod dejstvom alkohola u organizmu od 1,49 promila što je protivno odredbi člana 174. stav 1. Zakona o osnovama sigurnosti prometa na cestama u BiH, te se kretao brzinom od 125 km/h dakle daleko većom brzinom od one koja je ograničena saobraćajnim znakom (60 km/h) čime je postupljeno protivno odredbi člana 44. stav 4. Zakona o osnovama sigurnosti prometa na cestama u BiH, pa je dokazana i radnja izvršenja predmetnog krivičnog djela.

To da je nastupjela posljedica, kao i da je vozač-optuženi predmetne prilike na gore opisani način doveo do opasnosti život ljudi, te da je ostvarena i kvalifikatorna okolnost iz člana 336. stav 2. Krivičnog zakona sud je utvrdio kako iz gore pomenutih dokaza, odnosno iskaza optuženog, ali i iskaza svjedoka I.K., Z.K., E.N., E.Š. i I.K. koji su govorili o pogibiji A.M., ali i iz uviđajne dokumentacije u kojoj je evidentirano tijelo oštećenog u vozilu, kao i pomenutih saobraćajnih vještačenja Martinović Stipe i Rizvan Ervina, te i iz iskaza svjedoka A.S. i izvještaja o vanjskom pregledu i obdukciji tijela A.M. od 04.06.2020. godine i fotodokumentacije vanjskog pregleda i obdukcije tijela A.M. PU Kiseljak br. 02/6-2-04-2-72/20 od 04.06.2020. godine, kao i nalaza i mišljenja sudskog vještaka sudske medicine struke prof. dr. Zdenko Cihlarž od 05.10.2022. godine. Iz mišljenja vještaka sudske medicine struke prof. dr. Zdenko Cihlarž sud je mogao utvrditi da je kod oštećenog A.M. jedina objektivno ustanovljena povreda, pored evidentnih znakova svježeg utapanja, oguljotina kože na vanjskoj strani desne ušne školjke promjera 2x0,3 cm koja je nastala kosim prevlačenjem

preko površine kože u kontaktu sa čvrstom ograničenom preprekom, konkretno mogućeg kontaktiranja sa nekim dijelom unutrašnje obloge prednjih desnih vrata, ali ne i sa nekom čvrstom preprekom koja bi se nalazila ispred njega. Smrt oštećenog A.M. je nasilnog porijekla i nastupila je uslijed prodora tečnosti u donje disajne puteve oba plućna krila sa svim sudsko medicinskim obilježjima svježeg utapanja.

Dakle, iz tih dokaza proizlazi da je nastupjela smrt A.M. kao posljedica predmetne saobraćajne nezgode, odnosno prevrtanja vozila na krov u rijeku Lašvu, dok iz dokaza, i to: prijava o ozljedi JU Dom zdravlja Busovača na ime I.K. broj: 37.66 od 04.06.2020. godine, prijava o ozljedi JU Dom zdravlja Busovača na ime T.T. broj: 37.67 od 04.06.2020. godine, ljebarski nalaz JU Dom zdravlja Busovača od 04.06.2020. godine za I.K., ljebarski nalaz JU Dom zdravlja Busovača od 04.06.2020. godine za T.T., a koje je u svom vještačenju od 05.10.2022. godine koristio vještak medicinske struke prof. dr. Zdenko Cihlarž, proizlazi da su nastupile i lake tjelesne povrede I.K. i optuženog T.T.

Sud je prihvatio i sudskomedicinsko vještačenje po vještaku Cihlarž Zdenku, jer sud nije našao da je isti osnovano osporen od stranaka u postupku, dok je vještak davao jasna obrazloženja i odgovore na pitanja na glavnom pretresu.

Ono što je obrana posebno sporila tokom ovog postupka, a detaljno elaborirala kao svoj prigovor u završnom izlaganju, jeste da optuženi predmetne prilike nije bio vozač putničkog motornog vozila marke VW PASAT, registarskih oznaka ... , te da stoga nije ni počinio predmetno krivično djelo, odnosno da je ustvari oštećeni A.M. upravljao putnim motornim vozilom.

To da je upravo optuženi T.T. upravljao predmetnim motornim vozilom, odnosno bio vozač, te izazvao predmetnu saobraćajnu nezgodu i zabranjenu posljedicu ovaj sud je nesumnjivo utvrdio ocjenom iskaza svjedoka, objektivnih dokaza, ali i provedenih vještačenja.

Svjedok I.K. je opisao da je predmetne prilike bio zajedno sa optuženim T.T. i oštećenim A.M., da su pili, da je on izašao sat vremena prije njih da odspava u autu, da su A.M. i T.T. došli, da ga je T.T. premjestio na zadnje sjedište, da je T.T. dao ključeve da vozi i da je T.T. vjerovatno sjeo za volan. Nastavio je spavati, a kad se probudio A.M. je upravljao vozilom, te su prošli pored policijske patrola koja ih je zaustavljala, ali je A.M. samo nastavio iako su mu on i T.T. govorili da zaustavi auto. Nedugo nakon toga je osjetio udar, da se probudio u autu i čuo T.T. glas, jer ih je on dozivao. Njega su prvog izvadili iz auta, sa zadnjeg sjedišta, a onda je T.T. izvučen sa prednjeg sjedišta, ali ne zna kojeg. Svjedok je prvo rekao da je i T.T. izvučen sa zadnjeg sjedišta, a nakon što mu je predložen zapisnik iz istrage naveo je da je tačno što stoji u tom zapisniku da je T.T. izvučen sa prednjeg sjedišta. Kako iskazi svjedoka sa glavnog pretresa i istrage nisu u koliziji, to nije postojala obaveza suda da zauzme stav kojeg iskazu poklanja vjeru.

Svjedok E.N. je naveo da je bio zaposlen kod Z.K. kao čuvar, da je vidio predmetnu nezgodu, prvo je čuo udar auta, onda je auto udarilo u robu koju je on čuvao, udarilo u obalu i odbio se na krov, te palo u rijeku Lašvu. Odmah je pozvao policiju i vlasnika štanda Z.K. On je prvi bio na licu mjesta, ponio je sjekiru, a onda je brzo došla policijska patrola, a nakon toga i Z.K. Z.K. se popeo na krov vozila i udarao, pa kada

su čuli glasove on i jedna policajac su ušli u vodu, otvorili su zadnja vrata i izveli jednu osobu, te je odveli do obale. Nakon predočenja iskaza iz istrage potvrdio je da su drugu osobu izvadili iz auta na prednja vrata, a misli da se radilo o suvozačevoj strani. Kako iskazi svjedoka sa glavnog pretresa i istrage nisu u koliziji, to nije postojala obaveza suda da zauzme stav kojeg iskazu poklanja vjeru.

Svjedok S.P. u iskazu je naveo da je 03. na 04.06. 2020. godine radio od 17,00 do 05,00 sati, da je iza 02,00 sati ujutru šef smjene zaprimio prijavu o predmetnoj nezgodi i da ga je šef uputio na lice mjesta, da je po dolasku već zatekao dvojicu kolega: D.B. i M.V., vidio je vozilo prevrnuo na krov, na podu vozila je zatekao Z.K.-vlasnika tezge. Zajedno sa E.N. je sišao u rijeku, te su uspjeli otvoriti zadnja lijeva vrata i izvukli jednu osobu za koju je kasnije saznao da se zove I.K. Tu osobu su predali D.B., te se vratili i otvorili vozačeva vrata i iz auta izvukli osobu tamnijeg tena, te su i njega predali D.B. na obalu. Ta osoba je dozivala A., pa su saznali da ima i treća osoba u autu, te su se vratili da je potraže na mjestu suvozača, ali nisu uspjeli. Optuženi mu je rekao da je A. bio na mjestu suvozača i da je cijelo vrijeme držao A. dok ga nisu izveli iz auta. Po povratku u policijsku stanicu upućen je u Dom zdravlja kako bi alkotestirao osobe koje su izveli iz auta, što je i učinio, a tada je saznao i imena osoba. Radilo se o I.K., a osoba tamnijeg tena je bila T.T.

Svjedok Z.K. u iskazu je naveo da je vlasnik tezge na kojoj se prodaje voće i povrće, da ga je predmetne prilike oko 02,20 sati pozvao E.N. i rekao da mu je auto odnijelo dio robe, da je došao na lice mjesta i tu zatekao policijsku patrolu i E.N. kako su sa obale posmatrali auto koje je bilo u vodi, na krovu. Sišao je do auta i popeo se na krov i lupao, ali je otvorio zadnja vrata iza vozačevog sjedišta, a onda su mu počeli pomagati S.P. i E.N. koji su od njega preuzeli tu prvu osobu i izveli na obalu, a onda se na ista vrata pojavila i druga osoba, te su i nju izveli do obale. Oni su plakali i vikali da im nema A., vozača, te se vratio u vodu i na vozačevom sjedištu nije uspio nikoga naći. Misli da mu je uspio napipati majicu na suvozačevom sjedištu, ali je tada mislio da se radilo o zračnom jastuku. Bio je prisutan kada su auto naredni dan izvukli iz vode, i smjestili na njegov plac, tada je vidio da se ta treća osoba nalazila na mjestu suvozača.

Svjedok D.B. u iskazu je naveo da je zaposlen kao policijski službenik, da je predmetne prilike radio noćnu smjenu sa kolegom M.V., da je oko 02,40 sati upućen na lice mjesta gdje su po dolasku zatekli čuvara štanda na kojem se prodaje voće i povrće koji im je pokazao gdje je vozilo sletjelo u Lašvu, a nedugo nakon toga je došao i vlasnik štanda Z.K. koji se spustio do vozila, do krova. Zatim je došao policijski službenik S.P. koji je zajedno sa čuvarem E.N. ušao u vodu, dok je on sa M.V. čekao na rubu rijeke. Prvo su izvukli momka kroz zadnja lijeva vrata, radilo se u I.K., a onda drugog momka kroz prednja lijeva vrata, radilo se o T.T. Obojicu su predali svjedoku i M.V., a nakon što su oni rekli da ima i treća osoba u autu, vratili su se S.P. i E.N. i tražili i tu treću osobu, ali je nisu našli. T.T. su izvadili iz auta nakon što su otvorili prednja lijeva –vozačeva vrata. Tu noć je radio na kontroli saobraćaja i nije tačno da je predmetno vozilo proganjao sa uključenom rotacijom, oni su bili jedina patrola u ta dva-tri kilometra, to vozilo uopšte nisu primjetili, niti su primjetili da neko brzo vozi.

Svjedok M.V. u iskazu je naveo da je predmetne prilike radio sa kolegom D.B. kao policijski službenik, da ih je nazvao šef smjene i uputio na lice mjesta, da su po

dolasku zatekli čuvara koji ih je uputio do mjesta slijetanja vozila u rijeku, da je ubrzo došao i policajac S.P., a vlasnik štanda se popeo na krov vozila i lupao, pa kada su čuli glasove kolega S.P. i čuvar su otvorili zadnja lijeva vrata i izveli jednu osobu, te njima predali, a onda su otvorili prednja lijeva vrata i izveli još jednu osobu koju su isto njima predali. Kada su te osobe rekly da ima i treća osoba, onda su se vratili u vodu da pokušaju naći i tu osobu. Ne sjeća se da su predmetne prilike zaustavljali bilo koje vozilo, a koje je odbilo da se zaustavi.

Svjedok Š.M. je otac oštećenog A.M., te o samoj nezgodi nema saznanja, jer su mu javili telefonskim putem o toj nezgodi. Došao je u Zenicu i razgovarao sa T.T. koji mu je rekao da je A.M. vozio i da nije bio vezan. Otišao je na lice mjesta i zatekao inspektora i tužitelja, te je pratio izvlačenje vozila iz rijeke, ali nije prilazio. Nije zainteresovan za krivično gonjenje, ali želi istinu, te misli da njegov sin nije vozio predmetne prilike, jer je u ponedjeljak izašao na dopust iz zatvora, a ovo se desilo u srijedu. Nije smio da vozi, a i on mu je davao svoje auto, ali nije želio da vozi. Ne traži ni naknadu štete.

Svjedok E.Š. je u iskazu naveo da je povodom ovog događaja postupao kao policijski inspektor, da je od strane postupajućeg tužitelja dobio saglasnost da formira uviđajnu ekipu, te je zajedno sa vještakom Stipom Martinovićem obavio uviđaj. Kada su vozilo izvadili iz vode prednja i zadnja lijeva vrata su bila otvorena, a u vozilu na mjestu suvozača pronašli su nastradalog A.M., svi zračni jastuci u vozilu su bili aktivirani, pojas od suvozača je korišten, a od vozača nije. On je naložio alkotestiranje, a kada je saznao da su T.T. i I.K. premješteni u Kantonalnu bolnicu Zenica naložio je da se obavjesti policijska stanica Zenica i da se od lica uzme uzorak krvi u Kantonalnoj bolnici Zenica, pa je tako i urađeno, 3-4 sata nakon nezgode. On je naložio šefu PS Busovača, a on je poslao depešu kolegama u Zenici. Ne sjeća se da i je ovu radnju pratila odgovarajuća naredba Tužilaštva ili Suda. T.T. i I.K. su poligrafski ispitani i nisu mogli biti dovedeni u vezu da li je neko od njih upravljao vozilom ili ne, a zaključak u zapisniku o uviđaju da su T.T. i I.K. bili saputnici zasnovan je na do tada utvrđenim činjenicama. Prisustvo alkohola u organizmu kod I.K. i T.T. utvrđeno je i alkotestom, dakle duvanjem, te i naknadno kroz uzorke krvi.

Svjedok I.K. je opisivao radnje koje je preduzimao tokom uviđaja kao krim. tehničar, da je pomagao kolegu da uzme mjere na mjestu saobraćajne nezgode, te prisustvovao obdukciji, te potvrdio da je u tom svojstvu sudjelovao i u sačinjavanju uviđajne dokumentacije.

Optuženi je u iskazu, slijedio navode svoje odbrane, te naveo da je predmetne prilike bio sa A.M. i I.K. u ugostiteljskom objektu, da je nakon nekog vremena I.K. otišao u auto da spava, a kasnije su izašli optuženi i A.M., da su I.K. prenijeli sa vozačevog mjesta na zadnje sjedište gdje je on i nastavio da spava, da je optuženi počeo da vozi, A.M. je bio sa suvozačevom mjestu, ali da su se nakon nekog vremena zamijenili, odnosno A.M. je počeo da upravlja vozilom, a optuženi je bio na suvozačevom mjestu gdje je zaspao. Probudio se kada je čuo I.K. da govori A.M. „stani policija“, ali A.M. nije stao samo je nastavio, a onda je čuo udar, osjetio prevrtanje vozila i vodu. Odvezao je pojas, a onda je počeo da zove A.M. i I.K. I.K. se javio, ali A.M. nije. Pričao je sa I.K., a A.M. je držao za ruku i pokušavao da slomi staklo, ali nije uspio. Sjeća se da ih je neko izvana dozivao, pa su počeli da traže pomoć. Nakon toga su ih izveli na obalu, misli na ista vrata, prevezli u Dom zdravlja,

prebačeni su u Zenicu, u pratnji policijskih službenika davali su krv i urin, niko im nije tražio saglasnost. U Travniku su radili poligraf.

Sud je prihvatio iskaze svih saslušanih osoba, izuzev onih dijelova iskaza optuženog, svjedoka I.K. i Z.K. kojima je odbrana pokušavala da optuženog smjesti na mjesto suvozača, a poginulog A.M. na mjesto vozača.

U tom smjeru, iskaz svjedoka Z.K. da su optuženog i I.K. iz vozila izveli kroz zadnja vrata ne poklapa se sa iskazima svih ostalih saslušanih svjedoka (E.N., I.K., S.P., D.B.), jer iz iskaza svih ostalih svjedoka jasno proizlazi da su E.N., S.P. i D.B. izveli I.K. na zadnja vrata, a optuženog na prednja lijeva vrata, dakle sa mjesta u vozilu na kojem boravi vozač. U tom smjeru ide i fotodokumentacija lica mjesta nezgode, posebno fotografije na kojima se vide otvorena prednja i zadnja vrata lijeve strane vozila (fotografije broj 53., 54., 57., 58. i 59. fotodokumentacije saobraćajne nezgode od 01.07.2020. godine).

Dalje, I.K. je potvrdio da je bio vlasnik predmetnog vozila kojim je i izazvana predmetna saobraćajna nezgoda, da je odmah po povratku kući ključeve vozila dao optuženom kako bi on upravljao vozilom. To potvrđuje i optuženi u svom iskazu.

Međutim, neprihvatljiv je i dio iskaza optuženog i svjedoka I.K. da je tokom vožnje došlo do zamjene vozača, tako da je optuženi prešao na mjesto suvozača, a poginuli A.M. na mjesto vozača.

Ovakav redoslijed odvijanja radnji ne poklapa sa ostalim provedenim dokazima, počev od prethodnog utvrđenja suda, odnosno da je nakon nezgode, optuženi iz auta upravo i izveden sa mjesta vozača.

Nadalje, iz iskaza svjedoka E.N., I.K., S.P. i D.B., ali i fotodokumentacije vozila tokom uviđaja predmetne nezgode (fotografije broj 63., 64. i 66. fotodokumentacije saobraćajne nezgode od 01.07.2020. godine) proizlazi da je poginuli A.M., nakon izvlačenja vozila iz rijeke, pronađen na suvozačevoj strani.

Dalje, u tom smjeru pozicioniranja poginulog A.M. na mjestu suvozača jasna mišljenja su dala oba vještaka saobraćajne struke, dakle Martinović Stipo i Rizvan Ervin, kao i vještak sudske medicine Cihlarž Zdenko. Vještaci saobraćajne struke su pojasnili način kretanja tijela u vozilu prilikom kontakta vozila sa preprekama, pri čemu iz provedenih materijalnih dokaza proizlazi da je poginuli A.M. bio vezan sigurnosnim pojasom, te da je jedino korišten pojas na suvozačevoj strani. Vještak sudske medicine pojasnio je povredu na desnom uhu poginulog A.M. koja je prema svemu iznesenom i obzirom na položaj u vozilu mogla nastati samo na suvozačevoj strani, zaživotno, kontaktom sa tvrdim dijelovima vrata vozila na suvozačevoj strani.

Dakle, sve te okolnosti ovaj sud navode na nesumnjiv zaključak da je u vrijeme saobraćajne nezgode upravo optuženi T.T. bio vozač predmetnog vozila, da se oštećeni A.M. nalazio na mjestu suvozača, a da je I.K. bio na zadnjem sjedištu vozila, a da iz sadržaja gore ocjenjenih dokaza i činjenica koje je ovaj sud utvrdio njihovom ocjenom nesumnjivo se mogu utvrditi obilježja krivičnog djela „Ugrožavanje javnog prometa“ iz člana 332. stav 1. Krivičnog zakona.

U tom smjeru, sud je iznad naveo da je nesumnjivo utvrdio da je optuženi predmetne prilike bio učesnik u prometu na putevima, jer je predmetne prilike bio vozač pmv marke Passat i kretao se magistralnom cestom iz pravca Busovače prema naselju Lašva (magistralni put Sarajevo-Zenica), da se nije pridržavao prometnih propisa koje je ovaj sud iznad i citirao, odnosno optuženi se kretao se brzinom od 125 km/h u mjestu gdje je saobraćajnim znakom bila propisana najveća dopuštena brzina kretanja od 70 km/h, a bio je pod uticajem alkohola u organizmu od 1,49 promila. Na kraju, sud je utvrdio da je ovakvim ponašanjem optuženog doveden u opasnost život ljudi, jer je upravo usljed ovakvog ponašanja optuženog došlo do nastupanja predmetne saobraćajne nezgode, kao i da je ostvarena kvalifikatorna okolnost krivičnog djela „Teška krivična djela protiv sigurnosti javnog prometa“ propisana u članu 336. stav 2. Krivičnog zakona, jer je nastupila smrt suvozača A.M.

Iz svih iznesenih razloga ovaj sud je našao da je optuženi T.T. počinio krivično djelo „Teška krivična djela protiv sigurnosti javnog prometa“ iz člana 336. stav 2. Krivičnog zakona, te nije prihvatio odbranu optuženog.

Branitelj je u završnom izlaganju istakao i prigovor na zakonitost dokaza koji je koncipiran na način da nije postojala naredba suda ili Tužilaštva za uzimanje uzroka krvi i urina od optuženog, da nije postojala naredba suda ili Tužilaštva za toksikološko vještačenje, pa da su ti dokazi nezakoniti, a onda da su nezakoniti dokazi koji su pribavljeni korištenjem tih dokaza, tj. vještačenja vještaka prometne struke Martinović Stipe i sudske medicine Cihlarž Zdenka, te neuropsihijatra Terzić Saliha.

Prigovor na zakonitost pomenutih dokaza optužbe ovaj sud nije prihvatio.

Tačna je tvrdnja odbrane da je krivični postupak reguliran odredbama Zakona o krivičnom postupku, dakle propisom Federacije Bosne i Hercegovine.

Međutim, odredbe Zakona o osnovama bezbjednosti saobraćaja na putevima, kao propis Bosne i Hercegovine, sadrže i odredbe procesne naravi, te da su iste posebni propis koji kao takav, ali samo za slučaj saobraćajnih nezgoda, ima prioritet u primjeni u odnosu na odredbe Zakona o krivičnom postupku, kao opšteg propisa koji reguliše krivični postupak.

Dakle, tačna je tvrdnja odbrane da je, u pravilu, za obavljanje radnje tjelesnog pregleda i uzimanja uzoraka krvi i urina potrebna naredba suda, odnosno izuzetno Tužilaštva, u smislu odredbi člana 123. Zakona o krivičnom postupku.

Međutim, odredbe člana 159. stav 3., 4. i 5. Zakona o bezbjednosti saobraćaja na putevima (glava V, Dužnosti u slučaju saobraćajne nezgode) regulišu situacije kada ovlaštena lica koja vrše uviđaj ne samo da imaju izravno zakonsko ovlaštenje, nego imaju obavezu, odrediti uzimanje krvi i urina neposrednim učesnicima nezgode. Takva obaveza ovlaštenih lica postoji izričito i imperativno onda kada se utvrdi da u saobraćajnoj nezgodi ima poginulih, te se i provodi upravo sa ciljem utvrđenja uticaja alkohola ili drugih opojnih sredstava.

Članom 159. stav 6. istog zakona propisano je da će se donijeti provedbeni propis, pa je odredbama Pravilnika o načinu i postupku uzimanja uzoraka na analizu radi

utvrđivanja koncentracije alkohola ili prisustva opojnih sredstava u organizmu ("Službeni glasnik BiH", broj 77/16 i 15/17) dalje regulisana obaveza policijskih službenika prilikom uzimanja uzoraka krvi i urina učesnika nezgode, a odredbom člana 13. stav 1. istog pravilnika propisano je da se uzeti uzorci pakuju u epruvete i dostavljaju nadležnom organu unutrašnjih poslova koji isti upućuje ustanovi nadležnoj za obavljanje uzoraka krvi i urina.

Dakle, predmetni posebni propisi isključivo za slučaje saobraćajne nezgode ne samo da propisuju ovlaštenje, nego obavezu policijskim službenicima da obave ove radnje uzimanja uzoraka krvi i urina, u cilju utvrđivanja prisustva alkohola ili drugih opojnih sredstava u organizmu, te jasno propisuju dalju obavezu policijskih službenika da se prikupljeni uzorci dostave na analizu nadležnoj ustanovi.

Stoga, ovaj sud nije našao osnovanim prigovor odbrane da je za ovakve radnje uzimanja uzorka krvi optuženog i dostavljanje tog uzorka na ispitivanje trebala naredba suda ili Tužilaštva, jer je posebnim propisima (Zakon o osnovama bezbjednosti saobraćaja na putevima i pravilnik) višeg nivoa vlasti (države Bosne i Hercegovine) načinjen očit izuzetak od pravila Zakona o krivičnom postupku (kao općeg propisa, nižeg nivoa vlasti-Federacije Bosne i Hercegovine).

U konkretnom slučaju ovaj sud je našao da iz provedenih dokaza proizlazi da su policijski službenici upravo i postupali prema navedenim propisima, odnosno kod utvrđene činjenice smrti naložili uzimanje uzoraka krvi i urina neposrednih učesnika saobraćajne nezgode, da je tako i postupljeno u Kantonalnoj bolnici Zenica, u prisustvu policijskih službenika, da su te radnje evidentirane u odgovarajuće evidencije, te da su prikupljeni uzorci dostavljeni na analizu u nadležnu ustanovu.

Suprotno tvrdnjama branitelja, ove poduzete radnje (uzimanje uzoraka krvi radi vještačenja) jasno su evidentirane i u zapisniku o uviđaju, kao i pripadajućim evidencijama.

Tačna je tvrdnja odbrane da u zapisniku o uviđaju nije evidentirano i da je izuzeti uzorak krvi od optuženog poslan na analizu u nadležnu ustanovu, iako je evidentiranja radnja uzimanja uzorka krvi optuženog radi vještačenja.

Međutim, za razliku od dokaza koji pribavljeni iznuđenim priznanjem ili iznuđenom drugom izjavom od osoba koje sudjeluju u postupku, na dokazima koji su pribavljeni povredama ljudskih prava i sloboda, te na dokazima koji su pribavljeni na temelju takvih dokaza koji su automatski nezakoniti, dokazi koji su pribavljeni povredama Zakona o krivičnom postupku u smislu člana 11. stav 2. istog zakona nezakoniti su samo onda ako su takve povrede bile bitne. U tom smjeru, zaključak o nezakovitosti određenog dokaza ne može zasnivati isključivo na činjenici da je prilikom njegovog pribavljanja povrijeđena neka odredba procesnog zakona (osim ukoliko to nije izričito propisano), nego se u tim situacijama mora cijeliti cilj odredbe koja nije primijenjena ili je prekršena, značaj propusta da se postupi u skladu s njom za osnovna prava i slobode (optuženog ili svjedoka), kao i značaj tog propusta u odnosu na osnovna načela krivičnog postupka, pa se tek tada može izvesti zaključak o zakonitosti ili nezakovitosti određenog dokaza. Svako suprotno postupanje značilo bi da bilo koja povreda odredbi procesnog zakona prilikom pribavljanja dokaza, automatski ima za posljedicu nezakovitost tog dokaza.

Radi ujednačavanja sudske prakse, ovaj sud ukazuje i na odluke Vrhovnog suda FBiH broj: 06 0 K 005470 14 KŽ od 03.09.2014. godine, broj 03 0 K 009103 14 KŽ od 04.06.2015. godine i broj 09 0 K 026508 16 KŽ od 15.12.2016. godine.

Stoga kod nespornog propusta policijskih službenika da u zapisniku o uviđaju u smislu člana 236. Zakona o krivičnom postupku evidentiraju i da je uzorak krvi optuženog poslan na analizu, ovaj sud ipak nalazi da ovakva povreda pravila postupka nije od toliko bitnog značaja da bi se mogao izvesti zaključak o nezakonitosti dokaza. Očit cilj odredbe člana 236. Zakona o krivičnom postupku jeste pravilnost provođenja uviđaja i evidencija svih poduzetih radnji. Nadalje, odbrana nije ukazala koje je to pravo optuženog na ovakav način povrijeđeno, odnosno da li je ovim propustom povrijeđeno bilo čije pravo, a i pored toga ovaj sud također ne nalazi da je omaškom evidentiranja navedene radnje (koja je nastavak već opisanih radnji u uviđaju) povrijeđeno bilo čije pravo. Odbrana nije ukazala, niti ovaj sud nalazi da je ovakav propust u bilo kakvoj vezi sa osnovnim načelima krivičnog postupka iz Glave I Zakona o krivičnom postupku. Na kraju iz iskaza svjedoka E.Š., evidencija o vađenju krvi i izvještaja o ispitivanju JU Zavod za medicinu rada od 12.06.2020. godine jasnim proizlazi lanac dokazivanja, odnosno da je izuzeti uzorak krvi optuženog preuzet od policijskih službenika i dostavljen na analizu tom zavodu.

Obzirom na izneseno stajalište ovog suda u pogledu zakonitosti postupanja policijskih službenika kod uzimanja uzoraka krvi od optuženog i njihovog daljeg dostavljanja nadležnoj ustanovi na analizu, to nisu prihvatljivi ni prigovori odbrane o nezakonitosti dokaza (vještačenje vještaka Martinović Stipe, medicinsko vještačenje vještaka Cihlarž Zdenka i vještačenje količine alkohola u krvi vještaka Terzić Saliha) koji su pribavljeni upotrebom rezultata analize alkohola u krvi optuženog.

Sud nalazi da iz provedenih dokaza proizlazi dokazanim i psihički odnos optuženog prema krivičnom djelu, te da je isti bio svjestan svojih radnji i pristao na nastupanje zabranjene posljedice, odnosno da je predmetno krivično djelo učinjeno eventualnim umišljajem.

U vezi s pitanjem vinosti učinitelja krivičnog djela ugrožavanja javnog prometa velika pažnja je posvećena problemu razgraničenja eventualnog umišljaja od svjesnog nehata. Kod oba ova oblika vinosti učinitelj je svjestan nepridržavanja prometnih propisa i mogućnosti nastupanja zabranjene posljedice, a razlika između njih je u pogledu voljnog elementa vinosti, tj. u pogledu toga da li je učinitelj pristao na takvo ugrožavanje javnog prometa kojim će biti doveden u opasnost život ljudi ili imovina većih razmjera (eventualni umišljaj) ili je olako držao da takva posljedica neće nastupiti, odnosno da će je moći spriječiti (svjesni nehat).

Zaključak o tome da li je u konkretnom slučaju učinitelj postupao s eventualnim umišljajem ili sa svjesnim nehatom može se donijeti samo na osnovu okolnosti učinjenja djela.

Tako je na Savjetovanju u bivšem Saveznom Vrhovnom sudu, održanom još 1961. godine, zauzet stav: „Ako se utvrdi da je učinitelj postupao bezobzirno, obijesno, grubo vrijeđajući saobraćajne propise i pravila, očigledno ugrožavajući tuđe živote i imovinu i tome slično, moraće se logički zaključiti da je pristao na nastupanje konkretne opasne situacije, dakle, da je postupao sa eventualnim umišljajem. Ako se

pak ponašanje učinitelja, nakon savjesne ocjene svih okolnosti slučaja, ne može kvalifikovati kao bezobzirno, već samo kao neoprezno i nedovoljno obazrivo, biće opravdan zaključak o postojanju nehatnog oblika krivnje.“

Sudska praksa uglavnom slijedi ovaj stav tako da se zaključak o postupanju učinitelja sa eventualnim umišljajem zasniva na utvrđenju da je on grubo ili bezobzirno kršio prometne propise, a zaključak o nehatnom postupanju na utvrđenju da se radi o neopreznom ili nedovoljno obazrivom ponašanju učesnika o prometu. Da li se pak radi o grubom ili bezobzirnem kršenju prometnih propisa zaključuje se uglavnom na osnovu težine i obima njihovog kršenja.

Dakle, za postojanje eventualnog umišljaja potrebno je da kršenje saobraćajnih propisa bude grubo ili bezobzirno, pri čemu ovi oblici kršenja imaju različito značenje. Grubo kršenje saobraćajnih propisa je objektivna kategorija i podrazumijeva veću mjeru protivpravnosti od uobičajenog kršenja propisa, tako da ono dovodi do stvaranja konkretne opasnosti po druge učesnike u saobraćaju i gotovo izvjesno do teže posljedice, dok je upravljanje vozilom na bezobziran način subjektivna kategorija koja se manifestira u krajnje netolerantnom odnosu prema drugim učesnicima u saobraćaju.

Osim toga, smrtna posljedica kao kvalifikatorna okolnost uvijek je u sferi nehatnog postupanja optuženog temeljem koje osnovno krivično djelo ugrožavanje javnog prometa (u ovom slučaju izvršenog sa eventualnim umišljajem) prerasta u „Teško krivično djelo protiv sigurnosti javnog prometa“ iz stava 2. člana 336. Krivičnog zakona. Dakle, u odnosu na prouzrokovanje smrti, po prirodi stvari, kod ovog krivičnog djela moguće je samo nehat.

Iz prethodno ocjenjenih dokaza i utvrđenih činjenica sud je nesumnjivo utvrdio da se optuženi sa društvom doveo u alkoholisano stanje, pa je vozilom upravljao pod uticajem alkohola u količini za koju sam Zakon o bezbjednosti saobraćaja na putevima nalazi da vozača čini nesposobnim za sigurnu vožnju (obzirom na zabranu upravljanja vozilom pod uticajem alkohola u organizmu u količini većoj od 0,3 promila), pritom je vozilom brzinom većom od 55 km/h od dopuštene, te je izgubio kontrolu nad vozilom, i na način opisan kao u izreci u konačnici u cijelosti napustio kolovoz, te je vozilo završilo u rijeci Lašvi.

Dakle, sud je nesumnjivo mogao utvrditi da je predmetne prilike optuženi postupio protivno izričitoj zabrani da se kreće brzinom većom od 70 km/h u smislu člana 44. stav 4. Zakona o osnovama sigurnosti saobraćaja na putevima, jer se predmetne prilike kretao brzinom od 125 km/h, ali i prema izričitoj zabrani da vozilom upravlja pod djelovanjem alkohola u smislu člana 174. stav 1. Zakona o osnovama sigurnosti saobraćaja na putevima, jer mu je utvrđeno prisustvo alkohola u količini od 1,49 promila.

Iz toga proizlazi da je optuženi prekršio dvije izričite zabrane pravila saobraćaja, te da sve navedeno nesumnjivo vodi ka zaključku da ove okolnosti predstavljaju grubo kršenje saobraćajnih propisa, pa je optuženi postupajući na takav način bio svjestan da vožnjom gotovo duplo većom od dopuštene, te pod uticajem značajne količine alkohola u krvi, može ugroziti javni saobraćaj i dovesti u opasnost život ljudi, pa kada je i pored toga preduzeo sve te radnje u saobraćaju, pristao je na nastupanje

zabranjenih posljedica, radi čega psihički odnos optuženog prema osnovnom djelu upućuje na siguran zaključak da je optuženi postupao sa eventualnim umišljajem. Teža posljedica konkretne saobraćajne nezgode – smrt jednog lica obuhvaćena je (svjesnim) nehatom optuženog, jer je olako držao da do ovakve posljedice neće doći.

Slijedom svega iznesenog sud je našao da je optuženi kriv za krivično djelo koje mu je stavljeno na teret.

Kod odabira vrste i visine sankcije sud je imao u vidu temelje odmjeravanja kazne koji su propisani odredbom člana 49. Krivičnog zakona, a to su: zakonom propisana kazna za konkretno krivično djelo, svrha kažnjavanja, te okolnosti koje utiču da kazna bude veća ili manja.

U konkretnom slučaju, optuženom je stavljeno na teret krivično djelo „Teška krivična djela protiv sigurnosti javnog prometa“ iz stava 2. člana 336. Krivičnog zakona za koje je zapriječena kazna zatvora od najmanje jedne godine.

Obzirom da gornja granica kazne zatvora za predmetno krivično djelo nije propisana tom odredbom, primjenjiv je opći zakonski maksimum kazne zatvora propisan u odredbi člana 43. stav 1. Krivičnog zakona, a koji iznosi 20 godina, pa je sud za predmetno krivično djelo kaznu zatvora mogao odmjeriti u granicama od jedne godine do 20 godina.

Svrha kažnjavanja propisana je članom 42. Krivičnog zakona, a to je postizanje individualne i generalne prevencije. To konkretno znači da sud prilikom odabira sankcije mora voditi računa da optuženom izrekne takvu sankciju koja će njega lično odvratiti od budućeg činjenja krivičnih djela, a ujedno na primjeru optuženog ukazati građanima na pogibelnost činjenja krivičnih djela.

Što se tiče okolnosti koje utiču da kazna bude veća ili manja, ovaj sud je našao olakšavajuće okolnosti u vidu ranijeg života optuženog, jer je do sada neosuđivan, a što je sud utvrdio uvidom u izvod iz kaznene evidencije, te što je isti zaposlen. Iz iskaza optuženog u svojstvu svjedoka, kao i materijalnih dokaza i vještačenja Cihlarž Zdenka proizlazi da je i optuženi prilikom predmetne saobraćajne nezgode zadobio lake tjelesne povrede, ali takvo zdravstveno stanje optuženog sud nije uzeo kao olakšavajuću okolnost, jer se radi o okolnosti koju je sam optuženi skrivio.

S druge strane, sud je našao otežavajuću okolnost u vidu jačine ugrožavanja zaštićenog dobra. Naime, za postojanje ovog krivičnog djela dovoljno je nastupanje smrti jedne osobe, a sve druge štetne posljedice koje je optuženi svojim radnjama uzrokovao krivično djelo čine težim. Dakle, optuženi je svojim radnjama doveo do nastupanja materijalne štete na vozilu i na štandu za prodaju voća i povrća, ali i do lakih tjelesnih povreda kod I.K..

Istina, Z.K. (vlasnik oštećenog štanda), I.K. (vlasnik vozila, a ujedno i fizički povrijeđen), te otac poginulog A.M. nisu tražili krivično gonjenje, ali to samo znači da prilikom određivanja vrste i visine sankcije optuženom sud nije morao voditi računa da se ostvari i satisfakcija oštećenih u smislu člana 7b) Krivičnog zakona. Međutim, to znači da je sud i dalje morao voditi računa o obavezi da odabere takvu sankciju koja će ostvariti i svrhu kažnjavanja kako posebnu u odnosu na samog optuženog,

tako i opštu svrhu kažnjavanja, odnosno odvratanja drugih članova društva od istog ili identičnog ponašanja u saobraćaju.

Cijeneći sve navedene okolnosti, težinu izvršenog krivičnog djela, nespornu težinu posljedica radnji optuženog, olakšavajuće okolnosti, potrebu ostvarenja svrhe kažnjavanja, sud je stava da se svrha kažnjavanja, u smislu člana 42. Krivičnog zakona FBiH, može postići samo kaznom zatvora, te je ista određena u trajanju od osam godina.

Cijeneći okolnosti pod kojima je optuženi počinio predmetno krivično djelo zbog kojeg je oglašen krivim, pomenuto grubo kršenje više pravila saobraćaja, a posebno upravljanje vozilom pod uticajem alkohola sud nalazi da postoji opasnost da će optuženi upravljajući motornim vozilom „B“ kategorije ponoviti krivično djelo. Stoga je ovaj sud stava da je optuženom potrebno izreći i sigurnosnu mjeru „zabrana upravljanja prijevoznim sredstvom B kategorije“ temeljem odredbe člana 77. stav 1., 2. i 3. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, u maksimalno zapriječenom trajanju od pet godina računajući od dana pravomoćnosti presude. Vrijeme izvršenja kazne zatvora se ne uračunava u vrijeme trajanja izrečene mjere.

Tokom postupka nije postavljen imovinskopravni zahtjev od strane oštećenih, pa o istima sud nije ni mogao odlučiti.

Odluka o troškovima postupka temelji se na odredbi člana 202. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH, pa kako je optuženi oglašen krivim, to ga je sud obavezao da snosi troškove krivičnog postupka.

Prema troškovniku Tužilaštva, troškovi postupka tokom istrage iznose 1.750,00 KM, a odnose se na izvođenje obdukcije u iznosu od 250,00 KM, prometno tehničko vještačenje u iznosu od 550,00 KM, sudsko medicinsko vještačenje u iznosu od 750,00 KM i vještačenje po vještaku Terzić Salihu u iznosu od 200,00 KM. Tokom glavnog pretresa nastali su i troškovi u odnosu na vještaka Cihlarž Zdenka u iznosu od 320,00 KM, vještaka Martinović Stipu u iznosu od 100,00 KM, vještaka Terzić Salihu u iznosu od 80,00 KM, te vještaka Rizvan Ervina u iznosu od 300,00 KM, kao i za prevoz svjedoka E.N. u iznosu od 15,00 KM. Ukupni troškovi postupka iznose 2.565,00 KM. Ostatak troškova postupka u visini od 135,00 KM odnosi se na paušalne troškove koji su određeni prema članu 27. Pravilnika o naknadi troškova krivičnog postupka u Federaciji Bosne i Hercegovine i visini paušalnog iznosa („Službene novine FBiH“, broj 7/18), dakle imajući u vidu imovno stanje optuženog, te trajanje i složenost postupka. Optuženom je na njegov zahtjev postavljen branitelj po službenoj dužnosti, te je sud imajući u vidu imovno stanje optuženog, kao i da je tokom postupka ukazao sudu da je zaposlen van BiH obavezao i da snosi troškove službene odbrane, ali ujedno odredio da će se visina tih troškova odrediti posebnim rješenjem, kada sudu budu poznati tačni podaci visine troškova službene odbrane.

Slijedom svega iznesenog odlučeno je kao u izreci.

Zapisničar
Mutapčić Inela

Predsjednik vijeća
Kokić Edvin

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude može se izjaviti žalba Vrhovnom sudu FBiH u roku od 15 (petnaest) dana računajući od dana prijema iste. Oštećeni žalbu mogu izjaviti samo zbog odluke o troškovima postupka i o imovinskopravnom zahtjevu. Žalba se podnosi putem ovoga suda u dovoljnom broju primjeraka za sud i stranke.

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
Kanton Središnja Bosna / Srednjobosanski kanton

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj: 06 0 K 018468 24 Kps

Novi Travnik, 21.02.2024. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku, po sutkinji za prethodno saslušanje Lazareli Porić uz sudjelovanje zapisničara Ivane Čorić-Žderić, u kaznenom predmetu protiv optuženika E.L. zbog produženog kaznenog djela Zloupotreba položaja ili ovlaštenja iz člana 383. stav 3. u vezi stava 1., u sticaju sa produženim kaznenim djelom Sklapanje štetnog ugovora iz člana 252. stav 2. u vezi stava 1. a sve u vezi sa člankom 54. i 55. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, odlučujući o prethodnim prigovorima branitelja optuženika E.L., Edisa Mustafić, advokata iz Sarajeva na optužnicu Kantonalnog tužiteljstva Travnik broj: T06 0 KTKV 0027938 23 od 29.12.2023. godine, dana 21.02.2024. godine, donio je slijedeće:

RJEŠENJE

Odbijaju se kao neutemeljeni prethodni prigovori branitelja optuženika E.L., podnijeti protiv Optužnice Kantonalnog tužiteljstva Travnik, broj: T06 0 KTKV 0027938 23 od 29.12.2023. godine.

Obrazloženje

Kantonalno tužiteljstvo iz Travnika, je svojom optužnicom broj: T06 0 KTKV 0027938 23 od 29.12.2023. godine, optužilo tada osumnjičenika E.L., zbog produženog kaznenog djela Zloupotreba položaja ili ovlaštenja iz člana 383. stav 3. u vezi sa člankom 1. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine u sticaju sa produženim kaznenim djelom Sklapanje štetnog ugovora iz člana 252. stav 2. u vezi sa stavom 1. a sve u vezi sa člankom 54. i 55. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine činjenično pobliže opisano u izreci te optužnice.

Optužnicu je sutkinja za prethodno saslušanje, potvrdila dana 25.01.2024. godine.

Branitelj optuženika je blagovremeno podnio prethodne prigovore zbog toga što je optužnica nezakonita pa stoga predlaže da sud donese rješenje kojim se prigovor uvažava, te potvrda optužnice ukine i optužnica odbije. Branitelj navodi da pobijana optužnica ne sadrži sve dokaze koji potkrepljuju navode iz optužnice, te ne sadrži dokaze o zakonitosti pribavljenih dokaza kojima se osnovana sumnja potvrđuje. Tužiteljstvo uz optužnicu nije dostavilo i dokaze koji idu u korist optuženog, nego samo dokaze koji terete optuženog, pa se navodi ugovor o zalaganju iz kojeg bi se vidjelo da optuženi niti jednim dokazom nije založio nekretninu pravnog lica kojeg je bio direktor JU Reumal. U optužnici se također na adekvatan način ne obrazlaže rezultat istrage pa stoga ista ne sadrži sve predviđeno člankom 242. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine. Branitelj optuženog osporava i nadležnost suda smatrajući da bi trebao biti nadležan Općinski sud u Travniku

imajući u vidu da nema niti jednog dokaza da je optuženi zaključio štetan ugovor i prekoračio ovlasti, te je stoga propisana kazna daleko manja. Dokazi su izuzeti na nezakonit način jer optuženi nije prisustvovao otvaranju dokaza, te većina dokaza predstavlja plod trule voćke. Na kraju obrana prigovara i prijedlogu mjere tužiteljstva.

O podnesenom prigovoru, a sukladno članku 248. st. 3. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine, je odlučivala sutkinja za prethodno saslušanje te je našla, da je prigovor blagovremen, ali da su navodi iz prigovora paušalni i kao takvi neutemeljeni.

Naime, optužnim aktom se stavlja na teret optuženiku E.L. da je počinio produženo kazneno djelo Zloupotreba položaja ili ovlaštenja iz člana 383. stav 3. u vezi stava 1., u sticaju sa produženim kaznenim djelom Sklapanje štetnog ugovora iz člana 252. stav 2. u vezi stava 1. a sve u vezi sa člankom 54. i 55. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, na način kako je to činjenično i pravno opisano u optužnom aktu. Člankom 248. stav 1. tačka c) i d) Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine predviđeno je da se kao razlog za podnošenje prethodnih prigovora može ukazati na formalne nedostatke u optužnici i osporiti zakonitost dokaza.

Međutim, branitelj optuženog paušalno prigovara da tužiteljstvo nije prezentiralo sve dokaze koje posjeduju u spisu predmeta, a posebno dokaze koji idu u korist optuženog, u čemu nalazi formalni nedostatak optužnice, međutim pri tome se ne konkretizira o kojim dokazima se radi, odnosno koji to dokazi postoje, a idu u korist optuženom. Tačno je da je dužnost organa gonjenja da sa jednakom pažnjom ispituje i utvrđuje, pa i pribavlja dokaze i one koji idu na teret kao i one koji idu u korist optuženom, međutim istovremeno ne postoji zakonska odredba koja ukazuje da je Kantonalno tužiteljstvo dužno ili obvezno da pribavi dokaze koji idu u korist optuženog, a pogotovo u konkretnom slučaju kada branitelj uopće ne navodi o kojim se to dokazima radi. Na isti način sud cijeni i prigovor da nisu pribavljeni svi dokazi iz ugovora o zalaganju iz kojeg bi se vidjelo da optuženi niti jednim dokazom nije založio nekretninu pravnog lica, jer branitelj ne konkretizira o kojim se to dokazima radi.

Neutemeljeno, pa i paušalno branitelj optuženog ističe prigovor nezakonitosti pribavljenih dokaza jer branitelj ponovno ne konkretizira koji su to dokazi nezakoniti, niti zašto bi bili nezakoniti. Ovdje posebno treba naglasiti da dokazi koje pribavlja tužiteljstvo u tijeku istrage imaju pretpostavku zakonitosti, i tužiteljstvo nema obvezu da pribavlja i dokaze o zakonitosti prikupljenih dokaza. Tek kada se stave prigovori zakonitosti dokaza obveza je tužiteljstva da prezentira dokaze o zakonitosti tih dokaza, a što u konkretnom nije slučaj. Stoga se ovakvi paušalni prethodni prigovori na optužnicu nisu mogli ni ispitati.

Branitelj je istakao i prigovor stvarne nenadležnosti ovog suda, smatrajući da za kazneno djelo Sklapanje štetnog ugovora iz člana 252. stav 2. u vezi stava 1. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine nema dokaza, pa bi po zapriječenoj kazni bio nadležan Općinski sud u Travniku. Ponovno branitelj ne konkretizira uloženi prigovor, nego paušalno prigovara da nema dokaza za to kazneno djelo. Kantonalno tužiteljstvo je uz optužni akt priložilo niz dokaza i obavilo financijsko vještačenje, a svi ti dokazi su bili usmjereni i na dokazivanje da se u

radnjama optuženog ostvaruju obilježja oba kaznena djela koja su mu stavljena na teret i to u produženom trajanju. Ne treba zanemariti da branitelj optuženog ne ističe prigovor nenadležnosti za drugo kazneno djelo koje je optuženom stavljeno na teret (kazneno djelo Zloupotreba položaja ili ovlaštenja iz člana 383. stav 3. u vezi sa člankom 1. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine) pa stoga stvarna nadležnost ovog suda, na koju sud pazi i po službenoj dužnosti, navedenim prigovorima nije dovedena u pitanje.

Po ocjeni sutkinje za prethodno saslušanje, optužnica Kantonalnog tužiteljstva iz Travnika broj: T06 0 KTKV 0027938 23 od 29.12.2023. godine koja je podignuta pred nadležnim sudom, je propisno sastavljena i u skladu sa člankom 242. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine, pa je stoga u okviru propisanih ovlasti iz člana 243. stav 2. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine svojom odlukom u cijelosti potvrdila navedenu optužnicu. U optužnom aktu je po nalaženju ovog suda radnja izvršenja predmetnih kaznenih djela dovoljno opisana, i to kako vrijeme i mjesto izvršenja kaznenih djela, tako i sam način počinjenja kaznenih djela, ista sadrži rezultat istrage i dokaze kojima je ista potkrijepljena, te u konačnom optužnica sadrži opis djela iz kojeg proizlaze sva zakonska obilježja kaznenih djela koja su optuženiku stavljena na teret u smislu odredbe čl. 242. st. 1. tačka d) Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine.

I prigovor da su dokazi izuzeti na nezakonit način jer optuženi nije prisustvovao otvaranju dokaza, te većina dokaza predstavlja plod trule voćke je paušalan prigovor jer branitelj ne ističe o kojim dokazima se radi. Potrebno je ponovno naglasiti da je podizanju optužnog akta prethodilo ispitivanje niza svjedoka (10), da je obavljeno financijsko vještačenje, te prikupljeno osam registratora materijalnih dokaza, pa stoga općeniti prigovor da se radi o nezakonitim dokazima nije mogao biti utemeljen.

Prethodni prigovor kojim se optuženi protivi mjeri tužiteljstva ovaj sud nije preispitivao jer isti ne spada u prethodne prigovore kojima se može osporavati optužnica u smislu članka 248. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine.

Zbog svega naprijed navedenog, prethodni prigovori optuženog E.L. izjavljeni po njegovom branitelju, ocjenjuju se kao neutemeljeni, zbog čega kao takvi nisu mogli biti ni uvaženi.

Kod takvog stanja stvari, temeljem odredbi člana 248. stav 3. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine, odlučeno je kao u izreci.

POUKA:

Protiv ovog rješenja žalba nije dopuštena
(član 248. stav 3. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine).

Sutkinja
za prethodno saslušanje

Lazarela Porić

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
Kanton Središnja Bosna / Srednjobosanski Kanton

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj: 128 0 K 035925 23 Kž

Novi Travnik, 19.12.2023. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sudaca: Darmin Avdić, kao predsjednik vijeća, te Lazarela Porić i Vesna Vujica, kao članovi vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Erme Jusić, u kaznenom predmetu protiv optuženika R.R. zbog kaznenog djela Teška krađa iz čl. 287. st. 1. točka a) Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine povodom žalbe kantonalne tužiteljice i branitelja optuženika protiv presude Općinskog suda u Jajcu broj 128 0 K 035925 22 K od 01.06.2023. godine, na sjednici vijeća koja je bila javna i održana u prisutnosti, branitelja Senada Hadžiabdić, advokata iz Bugojna, a u odsutnosti optuženika R.R. i kantonalne tužiteljice Kantonalnog tužiteljstva Travnik, dana 19.12.2023. godine donio je slijedeću:

PRESUDU

Žalba kantonalne tužiteljice Kantonalnog tužiteljstva iz Travnika se odbija kao neutemeljena, a žalba branitelja optuženog R.R. se djelomično uvažava i osporena presuda Općinskog suda u Jajcu broj 128 0 K 035925 22 K od 01.06.2023. godine se preinačava u odluci o imovinskopравnom zahtjevu, tako da se sukladno odredbi čl. 212. stav 3. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine, oštećeni Svetište Sv. Ive Krstitelja, Podmilačje - općina Jajce sa imovinskopравnim zahtjevom upućuje na građansku parnicu.

U preostalom dijelu prvostupanjska presuda ostaje neizmijenjena.

Obrazloženje

Presudom Općinskog suda u Jajcu broj 128 0 K 035925 22 K od 01.06.2023. godine optuženi R.R. oglašen je krivim zbog kaznenog djela Teške krađe iz čl. 287. st. 1. točka a) Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine za koje je osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i 6 (šest) mjeseci. Istom presudom optuženi je obvezan na naknadu u iznosu od 150,00 KM sukladno članku 202. st. 1. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine, dok se uz primjenu članka 212. stav 3. istog Zakona nalaže optuženom R.R. da oštećenom Svetištu Sv. Ive Krstitelja, Podmilačje - općina Jajce naknadi prouzrokovanu štetu u iznosu od 1.000,00 KM u roku od 30 dana od dana pravomoćnosti te presude pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Pravovremeno izjavljenom žalbom navedenu presudu Općinskog suda Jajcu pobija kantonalna tužiteljica Kantonalnog tužiteljstva Travnik zbog odluke o kaznenopravnoj sankciji, sa prijedlogom da se žalba uvaži, prvostupanjska presuda preinači u pogledu visine kaznenopravne sankcije i optuženom izrekne kazna zatvora u većem trajanju.

Protiv pobijane presude žalbu je izjavio i optuženi R.R. putem svog branitelja Senada Hadžiabdić, advokata iz Bugojna. Žalba je izjavljena zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka iz članka 312. stav 1 tačka k) Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine, povrede Kaznenog zakona, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i odluke o kazni s prijedlogom da se ista uvaži, pobijana presuda preinači i na osnovu članka 299. tačka c) Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine i primjenom članka 3. stav 2. istog Zakona oslobodi od optužbe.

Odgovor na žalbu branitelja optuženog podnijela je kantonalna tužiteljica i u istom navela da je obrazloženje žalbe optuženog proizvoljno i nije u skladu sa provedenim dokazima pred sudom na osnovu kojih je i donesena oslobađajuća presuda. Kako su navodi iz žalbe neosnovani predlaže da se žalba kao takva i odbije.

Odgovor na žalbu kantonalne tužiteljice podnio je branitelj optuženog, navodeći razloge zbog kojih smatra da je ta žalba neosnovana, te je predložio da se ista odbije kao neosnovana.

Povodom žalbi kantonalne tužiteljice i branitelja optuženika, sud je zakazao sjednicu vijeća na koju je pristupio branitelj Senad Hadžiabdić, advokat iz Bugojna, dok optuženi i kantonalna tužiteljica nisu pristupili, uredno obavješten, pa je sjednica vijeća sukladno odredbi čl. 319 st. 3. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine održana u odsutnosti stranaka.

Branitelj optuženika je nakon što je izložio svoju žalbu izjavio da u cijelosti ostaje kod osnova, razloga i prijedloga iz pismeno podnesene žalbe, kao i kod navoda iz svog odgovora na žalbu tužiteljice.

Sud je osporenu presudu preispitao u granicama žalbenih navoda /odgovarajuća primjena odredbe čl. 321. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine/, i po službenoj dužnosti, pa je nakon ovakvog preispitivanja osporene presude odlučio kao u izreci rukovodeći se slijedećim razlozima:

Branitelj optuženog u svojoj žalbi ukazuje na bitnu povredu odredaba kaznenog postupka gdje ističe da je izreka presude nerazumljiva sama sebi i razlozima presude i da u istoj nisu navedeni razlozi o odlučnim činjenicama. Prvenstveno branitelj prigovora video snimku od 11.11.2021. godine za kojeg se ne zna gdje je i od koga oduzet, gdje je tačno snimljen, ko ga je snimio, što se konkretno na njemu nalazi i vidi, gdje je pregledan, a koji video snimak nema nikakvih činjenica i okolnosti vezanih za događaj djela od 14.11.2021. godine. Branitelj smatra da taj snimak nema veze za kaznenim djelom koje se stavlja na teret optuženom. Branitelj također prigovora i da su svjedoci N.N. i J.V. posredni svjedoci jer se na video snimku ne vidi lice osobe pogotovo što je 14.11.2021. godine bila loša vidljivost jer je padala kiša i bilo je mračno, radi čega se nije mogao utvrditi identitet osobe.

Naprijed navedeni žalbeni prigovori su neutemeljeni.

Prije svega, treba naglasiti da branitelj optuženog potpuno neutemeljeno ukazuje na nepostojeći video snimak iz razloga što je kao dokaz na glavnom pretresu izvedena potvrda o privremenom oduzimanju PS Jajce broj 02/5-3-1-04-2-61/21 od 17.11.2021. godine iz koje proizlazi da je od F.K. oduzet jedan video nadzor – nadzorne kamere ispred Župnog ureda Podmilačje koji je dobrovoljno predat. Nadalje, iz zapisnika o glavnom pretresu od 29.05.2023. godine također proizlazi da je u tijeku dokaznog postupka po prijedlogu tužitelja pregledan DVD – video snimak od dana 11.11.2022. godine koji nakon toga uložen u sudski spis. I apelaciono vijeće je pregledao navedeni snimak i pri tome primijetilo da se na istom, osim događaja od 11.11.2022. godine nalazi i snimak od 14.11.2022. godine kada je izvršeno otuđenje novca iz kase za milodare. Tom prilikom branitelj optuženog nije stavio prigovor na zakonitost pribavljenog dokaza nego na njihov sadržaj jer smatra da sadržaj istog ne potkrepljuje navode iz optužnice.

Svi dalji žalbeni navodi spadaju u žalbeni osnov pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja pa će stoga u okviru tog žalbenog osnova i biti razmatrani, a istovremeno ovaj su cijeni da osporena presuda nije zahvaćena bitnom povredom odredaba kaznenog postupka na način kako se to neutemeljeno navodi u žalbi. Prvostupanjski sud je dao ocjenu vjerodostojnosti i relevantnosti kako subjektivnih tako i objektivnih dokaza i time ispoštovao odredbe članka 296. stav 2. i članka 305. stav 7. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine, zbog čega ne stoje žalbeni navodi da prvostupanjski sud nije izvršio savjesnu i svestranu ocjenu svih izvedenih dokaza pojedinačno i međusobnoj vezi, pri čemu treba istaći da se pravilnost činjeničnih zaključaka izvedenih iz tih dokaza ne ispituje u okviru ovog žalbenog osnova nego u okviru pravilnosti i potpunosti utvrđenog činjeničnog stanja o čemu će se dati razlozi u nastavku presude.

U nastavku žalbe branitelj paušalno prigovara da je u postupku koji je prethodio donošenju osporene presude došlo do povrede članka 15. stav 2. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine jer optuženi i branitelj nisu jednako tretirani jer sud sa jednakom pažnjom nije utvrđivao činjenice koje idu u korist optuženog kao one koje mu idu na štetu.

Ovaj žalbeni navod je netačan i neutemeljen. Ovo iz razloga što iz zapisnika o glavnom pretresu proizlazi da nakon izvođenja dokaza optužbe, obrana nije imala prijedloga za izvođenje svojih dokaza. Da je prigovor paušalan proizlazi i iz razloga što branitelj ovakvim prigovorima ne precizira koji su to dokazi od strane optužbe bili izvedeni, a koji idu u korist optuženom, koje je niže stupanjski sud cijenio.

Neutemeljeno branitelj prigovora i navodi bitnu povredu odredaba kaznenog postupka iz članka 312. stav 1. točka d) Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine koju nalazi u tome da sud ne navodi završnu riječ obrane što nije bitna povreda odredaba kaznenog postupka, niti je na navedeni način došlo do povrede prava na obranu kako to branitelj navodi. Na isti način sud cijeni i žalbeni prigovor da je odlaganje glavne rasprave trajalo duže od 30 dana od 11.04.2023. godine do 29.05.2023. godine, te da rasprava nije počela ispočetka, i da je i na taj način povrijeđeno pravo na obranu, iz razloga što branitelj uopće ne navodi od

kakvog značaja i utjecaja na pravilnost i zakonitost osporene odluke je bilo naprijed navedeno, osobito iz razloga što svaka povreda procesnog zakona ne znači istovremeno i bitnu povredu tog zakona osim onih koje su kao takve izričito propisane zakonskim odredbama.

U pogledu pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja branitelj optuženog prigovara posrednim iskazima svjedoka N.N. i J.V. koji po stavu obrane nisu mogli vidjeti lice osobe koja je otuđila navedeni novac, koji su bili ne precizni i nejasni jer su izjavili da bi mogla biti ta osoba koja je prije dolazila kod njih, kao i da su pretpostavke da je LPL kamera snimila vozilo jer se ne vidi vozač vozila, a onda prigovara i zapisniku o prepoznavanju koji se zasniva na nezakonitom video snimku.

Iz obrazloženja niže stupanjske presude proizlazi da je osuđujuća odluka donesena na temelju niza zatvorenog kruga indicija što prihvata i ovaj sud. Obzirom da je i po ocjeni ovog suda, kao zakonit dokaz pribavljen snimak video nadzora, dalje se može zaključiti da suprotno navodima branitelja, snimak od 11.11.2021. godine je direktno vezan sa događajem od 14.11.2021. godine iz razloga što su suprotno paušalnim navodima branitelja svjedoci N.N. i J.V. bili potpuno suglasni, a što proizlazi i iz video nadzora, da je osoba koja se tada predstavila kao N.Ž., došla u Župni ured u Podmilačje, tražila svećenika, odnosno tražila pomoć u iznosu od 80,00 KM za popravku auta. Svjedok N.N. je svećenik u župnom uredu i on je odobrio tu pomoć osobi N.Ž., i pri tome je pokušao provjeriti njegov identitet, ali mu isti nije predočio nikakav identifikacioni dokument. Svjedokinja J.V. je bila do kraja dosljedna, da je ta osoba 4 puta ulazila u njen ured, da ga je jako dobro vidjela i ona mu je kao sekretarica Župnog ureda isplatila traženi iznos. Oba ta svjedoka potpuno suglasno izjavljuju da nakon što su pregledali video nadzor od 14.11.2021. godine su na istom prepoznali, iako je bila maskirana, upravo osobu koja im je predstavila kao N.Ž. jer je imao iste cipele kao i od prethodnog dana, i po građi tijela, a svjedokinja J.V. i po specifičnom pokretu nogom, kojeg je čak i ovo vijeće primijetilo pregledom video nadzora. Oba svjedoka su tijekom radnje prepoznavanja opisali osobu koju su vidjeli na video nadzoru 14.11.2021. godine u radnji otuđenja novca iz kase milodara, a potom i prepoznali od četiri pokazane osobe upravo optuženog R.R. koji se 11.11.2021. godine istima lažno predstavio kao N.Ž.

I po ocjeni ovog suda vjerodostojnost iskaza ovih svjedoka se ne može umanjiti i dovesti u pitanje sa primjedbom da oni nisu neposredno vidjeli osobu koja je otuđila novac, nego da su to vidjeli putem video nadzora. Da se radi o potpuno suglasnim iskazima koji su potkrijepljeni video nadzorom proizlazi i iz iskaza svjedoka župnika F.K. koji je izjavio da je kritične noći vidio osobu koja se popela na sto kako kida poklopac kase. Zagalamio je na tu osobu, a na video snimku se tačno vidi da optuženi prestaje sa uzimanjem novca i bježi upravo nakon što je primijećen od župnika.

Kada se sve navedeno poveže sa operativnim radnjama koje su proveli ovlašteni djelatnici policije, a kako su to detaljno opisali svjedoci Ž.J. i P.J., koji su operativnim radom na terenu došli do saznanja da je suprotno navodima branitelja, identificirano vozilo marke Mercedes broj 052-A-542 registrirano na I.R., i koje je upravo u dane 11.11. i 14.11.2021. godine snimljeno da dolazi u Jajce, pa nadalje da I.R. ima tri sina od kojih je jedan R.R. i da je upravo to vozilo registrirano LPL kamerom, a da je jedan od sinova vlasnika tog vozila R.R. prepoznat kao osoba koja se predstavila kao

N.Ž., koja je inače nastanjena u Mostaru, onda se zaista moglo nesporno zaključiti da je upravo optuženi osoba koja je kritične noć počinila kazneno djelo koje mu je stavljeno na teret.

Branitelj optuženog je u okviru žalbenog osnova odluke o kazni prigovorio da je kazna prestroga i neadekvatna i da ne odgovara težini djela, ni društvenoj opasnosti ličnosti optuženog.

I kantonalna tužiteljica je također podnijela žalbu zbog odluke kazni ističući da kod odmjeravanja kazne prvostupanjski sud u dovoljnoj mjeri nije cijenio da je optuženi neposredno prije počinjenja kaznenog djela u istoj godini već dva puta kažnjavan zbog počinjenja istovrsnih kaznenih djela protiv imovine, da je zbog toga višestruki povratnik ali i da je konkretno kazneno djelo počinio u vremenu provjeravanja, a što sud nije cijenio prilikom odmjeravanja kazne.

Obje žalbe u odnosu na odluku o izrečenoj kaznenopravnoj sankciji su neutemeljene.

Žalba branitelja optuženog je paušalna i neobrazložena dok je žalba kantonalne tužiteljice po ocjeni ovog suda neutemeljena. Niže stupanjski sud je na strani optuženog kod odmjeravanja odluke o kazni cijenio višestruku osuđivanost optuženog zbog istovrsnih kaznenih djela, ali i činjenicu da su optuženom koji je u vrlo kratkom vremenskom periodu u 2020. i 2021. godina izrečene 4 osude, od čega su tri bile uvjetne i jedna kazna zatvora, za konkretno kazneno djelo izrečena je ponovno kazna zatvora, ali u dužem vremenskom trajanju od prethodne kazne (10 mjeseci zatvora) što je i po ocjeni ovog suda pravilno odmjerena kazna koja u cijelosti odražava sve otegotne okolnosti koje su stekli na strani optuženog, obzirom olakotnih okolnosti nije bilo. Podsjećanja radi ne može se prihvatiti osnovanim žalbeni navodi kantonalne tužiteljice da je optuženi konkretno kazneno djelo počinio u vremenu provjeravanja, pa da bi iz tog razloga kazna trebala biti duža iz razloga što je opoziv uvjetne osude člankom 64. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine predviđen kao mogućnost uz ispunjavanje određenih uvjeta, ali isti ne predstavlja obvezu sudu koja se mora izvršiti.

Suprotno naprijed navedenom sud cijeni osnovanim žalbeni prigovor branitelja optuženog da šteta nije utvrđena i da je proizvoljna upravo iz razloga što je i župnik F.K. kao predstavnik oštećene izjavio da je otprilike utvrdio da je otuđen novac u iznosu od 1.000,00 KM jer preciznih podataka nije imao, što nije mogao biti osnov za prvostupanjski sud da optuženog obveže na naknadnu štete u tako navedenom iznosu, zbog čega je u tom dijelu ovaj sud uvažio žalbu branitelja optuženog i prvostupanjsku presudu preinačio na način da je oštećeno Svetište Sv. Ivo Krstitelj Podmilačje-općina Jajce sa imovinskopравnim zahtjevom upućeno na parnični postupak.

Kod ovakvog stanja u spisu valjalo je žalbu kantonalne tužiteljice odbiti kao neutemeljenu, a žalbu branitelja optuženog djelomično uvažiti, osporenu presudu prvostupanjskog suda preinačiti na način kako je to učinjeno u izreci ove presude, a sve sukladno odredbi čl. 329. st. 1. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine.

POUKA:

Protiv ove presude nije dozvoljena žalba.

Sutkinja
Lazarela Porić

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
Kanton Središnja Bosna / Srednjobosanski Kanton

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj: 128 0 K 035965 24 Kž

Novi Travnik, 08.02.2024. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sudaca: Vesna Vujica, kao predsjednica vijeća, te Lazarela Porić i Darmin Avdić, kao članovi vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Ivane Čorić-Žderić, u kaznenom predmetu protiv optuženog P.D., zbog kaznenog djela Posjedovanje i omogućavanje uživanja opojnih droga iz članka 239. stavak 3. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, povodom žalbe branitelja optuženog, protiv presude Općinskog suda u Jajcu broj 128 0 K 035965 23 K od 08.09.2023. godine, na sjednici vijeća, dana 08.02.2024. godine donio je slijedeću:

PRESUDU

Žalba branitelja optuženog P.D. se odbija kao neutemeljena i potvrđuje presuda Općinskog suda u Jajcu broj 128 0 K 035965 23 K od 08.09.2023. godine.

Obrazloženje

Presudom Općinskog suda u Jajcu broj 128 0 K 035965 23 K od 08.09.2023. godine optuženi P.D. oglašen je krivim za kazneno djelo koje mu je stavljeno na teret i osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 8 (osam) mjeseci. Odlučujući o troškovima kaznenog postupka prvostupanjski sud je odlučio da se optuženi, sukladno odredbi članka 202. stav 1. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine, obvezuje na plaćanje paušala u iznosu od 150,00 KM u roku od 30 dana od dana pravomoćnosti presude, a na osnovu odredbe članka 78. i 239. stavak 4. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine odlučeno je da se od optuženog trajno oduzima opojna droga 0,704 grama i 0,370 grama neto mase, a koja čini ostatak ispitivanog materijala.

Pravovremeno izjavljenom žalbom presudu Općinskog suda u Jajcu broj 128 0 K 035965 23 K od 08.09.2023. godine osporava optuženi. Za optuženog žalbu je izjavio branitelj Duško Tomić, advokat iz Sarajeva. Žalba je izjavljena zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupku s prijedlogom da se žalba uvaži, prvostupanjska presuda ukine i predmet vrati na ponovno odlučivanje.

Odgovor na žalbu podnijela je zamjenica glavnog kantonalnog tužitelja i u istom navela da žalbu punomoćnika optuženog u cijelosti smatra neosnovanom iz razloga što je pobijana presuda donijeta na osnovu provedenog ročišta na kojem je razmatrana izjava o priznanju krivnje data od strane optuženog u skladu sa odredbom članka 245. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine, te uopće nije održan glavni pretres na način kako je to propisano odredbom članka 249. do 293. Zakona. Tužiteljica navodi da nakon tako skraćenog

postupka saslušanje vještaka koji je vještačio NN materiju nije neophodno zbog čega smatra žalbu apsolutno neutemeljenom i sudu predlaže da se ista odbije i potvrdi prvostupanjsku presudu.

Postupajući sukladno članku 319. stav 8. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine, a obzirom da stranke, ni branitelj nisu tražile da budu obaviještene o sjednici drugostupanjskog suda, sjednica je održana bez njihove nazočnosti.

Sud je osporenu presudu preispitao u granicama žalbenih navoda /odgovarajuća primjena odredbe članka 321. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine /, pa je nakon ovakvog preispitivanja osporene presude odlučio kao u izreci, rukovodeći se slijedećim razlozima:

Osporavajući prvostupanjsku presudu zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka iz člana 312. stav 1. tačka d) Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine, branitelj optuženog u žalbi navodi da je prvostupanjski sud optuženog, laika, bez prisustva advokata osudio na kaznu zatvora od 8 mjeseci u odsustvu suštinskog „dokaza“ saslušanja vještaka koji je sačinio nalaz broj 09-18/2-03-5-629, a što imperativno nalaže član 285. stav 5. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine. Branitelj ističe da nema droge, nema djela, pa nema dovoljno dokaza koji mogu potvrditi priznanje djela posjedovanje droge, čime je napravljena bitna povreda ZKP FBiH i odredba EKLJP-a. Također u mišljenju vještaka se ne navodi količina THC-a u oduzetoj materiji, a poznato je da taj procenat mora biti veći od 02%, da bi posjedovanje te materije bilo kazneno djelo.

Ovi žalbeni navodi nisu osnovani.

Iz stanja spisa i obrazloženja pobijane presude, slijedi da je pobijana presuda donesena nakon održanog ročišta za razmatranje izjave o priznanju krivnje u skladu sa članom 245. stav 2. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine, jer je optuženi prethodno, promijenio izjavu o krivnji i izjasnio se da priznaje krivnju za kazneno djelo za koje je optužen. Dakle, donošenju pobijane presude nije prethodio glavni pretres, pa je bez osnova ukazivanje branitelja na odredbu člana 285. stav 5. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine i žalbena tvrdnja da je postupljeno suprotno toj odredbi, pa da se pobijana presuda zasniva na dokazu na kome se ne može zasnovati presuda. Ovo stoga, jer je navedenom odredbom propisano da će pisani nalaz i mišljenje vještaka biti prihvaćen kao dokazni materijal, samo ukoliko je taj vještak svjedočio na pretresu. Kako donošenju pobijane presude nije prethodio glavni pretres, pogrešan je žalbeni stav branitelja optuženog da sud nije mogao prihvatiti pismeni nalaz i mišljenje navedenog vještaka, jer vještak nije saslušan, budući da se odredba člana 285. stav 5. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine isključivo odnosi na glavni pretres. Iz navedenih razloga, tvrdnja u žalbi da presuda nije mogla biti zasnovana na nalazu i mišljenju vještaka, jer nije ispitan, je sasvim bez osnova i ne dovodi u pitanje zakonitost pobijane presude, pa na navedeni način nije učinjena bitna povreda odredaba kaznenog postupka iz člana 312. stav 1. tačka d) Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine na koju se žalbom branitelja optuženog ukazuje. Ovakav stav zauzet je i u presudi Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine br. 06 0 K 013750 20 KŽ 4 od 24.03.2021. godine.

U cilju odgovora na sve žalbene navode potrebno je istaći i da je suprotno žalbenim navodima branitelja optuženog vještak za hemijska ispitivanja mr.sc. Gordana Radović-Rajević na strani 4. svog pismenog nalaza i mišljenja navela da ispitivana zelena biljna materija, te tragovi smeđeg biljnog materijala sadrže psihoaktivnu supstancu tetrahidrokanabinol (THC) u masenom udjelu većem od zakonom propisanog (0,2%)

Kod ovakvog stanja u spisu valjalo je žalbu optuženika odbiti kao neutemeljenu, osporenu presudu prvostupanjskog suda potvrditi, a sve temeljem ovlasti iz odredbe čl. 328. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine.

POUKA:

Protiv ove presude nije dozvoljena žalba.

Zapisničar
Ivana Čorić-Žderić

Predsjednica vijeća

Vesna Vujica

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON/ KANTON SREDIŠNJA BOSNA

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj: 128 0 K 036210 23 Kž

Novi Travnik, 08.02.2024. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sutkinje Lazarele Porić kao predsjednice vijeća, te sudaca Vesne Vujica i Darmina Avdić, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Vanje Lovrinović kao zapisničara, u kaznenom predmetu protiv optuženog E.T. zbog kaznenog djela Laka tjelesna ozljeda iz članka 173. stavak 1. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, odlučujući o žalbi kantonalne tužiteljice Kantonalnog tužiteljstva Travnik izjavljene protiv presude Općinskog suda u Jajcu broj: 128 0 K 036210 23 K od 15.06.2023. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 08.02.2024. godine, a primjenom članka 330. stavak 1. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine, donio je slijedeće:

RJEŠENJE

Žalba kantonalne tužiteljice Kantonalnog tužiteljstva Travnik se uvažava, ukida se presuda Općinskog suda u Jajcu broj: 128 0 K 036210 23 K od 15.06.2023. godine i predmet vraća prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

Obrazloženje

Presudom Općinskog suda u Jajcu broj: 128 0 K 036210 23 K od 15.06.2023. godine optuženi E.T. oglašen je krivim da je počinio kazneno djelo Laka tjelesna ozljeda iz članka 173. stavak 1. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (KZ F BiH) u vezi sa člankom 26. KZ F BiH u prekoračenju nužne odbrane, pa ga je sud na temelju naprijed navedenih članova za počinjenje opisanog kaznenog djela oslobodio od kazne. Istom presudom na temelju odredbe članka 202. stavak 1. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine (ZKP F BiH) optuženi je obavezan da naknadi troškove kaznenog postupka u iznosu od 280,00 KM i na ime paušala iznos od 100,00 KM u roku od 15 (petnaest) dana od dana pravomoćnosti presude pod prijetnjom prinudnog izvršenja, te je na temelju odredbe članka 212. stavak 3. ZKP F BiH oštećeni N.T. sa imovinskopравnim zahtjevom upućen na parnični postupak.

Protiv te presude žalbu je pravovremeno izjavila kantonalna tužiteljica Kantonalnog tužiteljstva Travnik zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka iz članka 312. stavak 1. točka k) i stavak 2. ZKP-a F BiH s prijedlogom drugostupanjski sud u cjelosti uvaži žalbu kao utemeljenu i pobijanu presudu ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

U odgovoru na žalbu braniteljica optuženog predlaže se da žalba kantonalne tužiteljice odbije u cijelosti kao neutemeljena.

Sjednica vijeća drugostupanjskog suda održana je u smislu članka 319. ZKP F BiH, bez nazočnosti stranaka, a koje nisu tražile da budu obaviještene o sjednici vijeća.

Nakon što je ovaj sud ispitao pobijanu presudu u granicama žalbenih navoda sukladno odredbi članka 321. ZKP F BiH, odlučeno je kao u izreci rješenja iz slijedećih razloga:

Pobijajući prvostupanjsku presudu zbog bitnih povreda odredaba kaznenog postupka iz članka 312. stavak 1. točka k) ZKP F BiH u žalbi se navodi da je izreka pobijane presude nerazumljiva i proturječna sama sebi i razlozima presude sa obrazloženjem da je prvostupanjski sud optuženog E.T. oglasio krivim, da je utvrdio da je optuženi učinio kazneno djelo nanošenja Lake tjelesne ozljede iz članka 173. stavak 1. KZ FBiH u vezi sa člankom 26. KZ FBiH u prekoračenju nužne odbrane, ali ga oslobađa od kazne, a pri tome u obrazloženju presude na strani pet u pasusu sedam navodi, „...sud je odlučio kao u izreci presude, smatrajući da je ista primjerena i adekvatna težini počinjenog kaznenog djela, te da se njome može postići posebna i opća svrha kažnjavanja“.

Kada se prednji žalbeni prigovori usporede sa stanjem u spisu i obrazloženjem pobijane presude, onda se isti pokazuju kao točni i utemeljeni.

Naime, izrekom pobijane presude optuženi E.T. oglašen je krivim da je počinio kazneno djelo Laka tjelesna ozljeda iz članka 173. stavak 1. KZ F BiH u vezi sa člankom 26. KZ F BiH u prekoračenju nužne odbrane, pa ga je prvostupanjski sud na temelju istih zakonskih odredbi oslobodio od kazne. Nasuprot tome, prvostupanjski sud na strani pet pasus sedmi navodi da je sud odlučio kao u izreci presude, smatrajući da je ista (kazna) primjerena i adekvatna težini počinjenog kaznenog djela, te da se sa njome može postići svrha kažnjavanja, pri tome zanemarujući u potpunosti da je pobijanom presudom optuženog oslobodio od kazne, a svoju odluku obrazložio na način da je izrečena kazna adekvatna težini počinjenog kaznenog djela. Stoga je i po ocjeni ovog suda u ovom dijelu utemeljena žalba kantonalne tužiteljice jer je na navedeni način izreka pobijane presude proturječna njenim razlozima, a što predstavlja bitnu povredu odredaba kaznenog postupka iz članka 312. stav 1. točka k) ZKP F BiH.

Iako je kantonalna tužiteljica u žalbi navela da prvostupanjsku presudu pobija i zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka iz članka 312. stavak 2. ZKP F BiH iz žalbenih prigovora je očigledno da ista ukazuje na bitnu povredu postupka propisanu odredbom članka 312. stavak 1. točka k) ZKP F BiH. Naime, kantonalna tužiteljica u žalbi navodi da je prvostupanjski sud povrijedio odredbu iz članka 312. stavak 2. ZKP F BiH sa obrazloženjem da je prvostupanjski sud učinio nespornim da je između optuženog i oštećenog prije početka fizičkog sukoba došlo do verbalnog sukoba u kome su jedan drugom upućivali pogrдне riječi, te da je bilo svađe u pogledu činjenice da su krave oštećenog N.T. prolazeći kroz njivu optuženog počele jesti sijeno, koje je optuženi balirao, te da je prvostupanjski sud opisao daljnji slijed događaja tako što je utvrdio da je oštećeni odlučio izaći iz auta i krenuti prema optuženom, pa je inicirao sporni događaj i u ruci je držao nož, te se od vozila udaljio oko 10 m krećući se u pravcu optuženog E.T..

Žalbom se ističe da prvostupanjski sud pravilno pojašnjava prekoračenje nužne odbrane, ali da u konkretnom stanje jake razdraženosti ili straha na strani optuženog prema dokazima u spisu nije bilo, niti je u obrazloženju pobijane presude navedeno kao razlogom da bi odluka suda bila da se optuženi oslobodi od kazne koja mogućnost je predviđena člankom 26. KZ F BiH.

Uvidom u obrazloženje pobijane presude proizlazi da prvostupanjski sud nalazi nesporno utvrđenim da je između optuženog i oštećenog prvo započeo verbalni sukob na način da su optuženi i oštećeni jedan drugom upućivali pogrdne, zatim je utvrdio da je oštećeni N.T. u ruci držao nož, da je krenuo prema oštećenom i prvi inicirao sukob, a koju činjenicu je prvostupanjski sud uzeo kao početak predstojećeg protupravnog stvarnog napada poduzetog od strane oštećenog prema optuženom. Poradi navedenog, prema ocjeni prvostupanjskog suda optuženi nije bio dužan umicati pred oštećenim niti bježati, pa kako je optuženi zaključio da je napad stvaran i opasan da ga može tjelesno ozlijediti ili usmrtiti, optuženi je imao mogućnost i pravo isti odbiti, što je i učinio, ali u prekoračenju nužne odbrane. Nakon ocjene izvedenih dokaza prvostupanjski sud je zauzeo stanovište da je optuženi počinio kazneno djelo Lake tjelesne ozljede iz članka 173. stavak 1. KZ F BiH u vezi sa člankom 26. KZ F BiH u prekoračenju nužne odbrane.

Odredbom članka 26. stavak 3. KZ F BiH je propisano da učinitelj koji prekorači granice nužne odbrane može se blaže kazniti, a ako je prekoračenje učinio zbog jake razdraženosti ili straha izazvanog napadom, može se i osloboditi od kazne.

Međutim, prvostupanjski sud, a kako to kantonalna tužiteljica u žalbi pravilno prigovara nije utvrdio odlučne činjenice, dakle nije utvrdio niti obrazložio stanje jake razdraženosti ili straha izazvanog napadom na strani optuženog zbog poduzetih radnji prema njemu od strane oštećenog. Pored pozivanja na odredbu članka 26. stavak 3. KZ F BiH propust prvostupanjskog suda ogleda se u tome što sudska odluka obvezno treba i da sadrži konkretne razloge zbog kojih sud smatra da je optuženi počinio kazneno djelo u prekoračenju nužne odbrane zbog jake razdraženosti ili straha. Naime, prvostupanjski sud je u cijelosti izostavio obrazložiti na koji način je optuženi doveden u stanje jake razdraženosti ili straha izazvanog napadom zbog poduzetih radnji od strane oštećenog prema optuženom, nego se samo u obrazloženju pobijane presude paušalno pozvao na odredbu članka 26. stavak 3. KZ F BiH. Drugim riječima, potrebno je određeno navesti na temelju kojih činjenica i dokaza sud nalazi utvrđenim da je optuženi poduzeo radnje koje mu se stavljaju na teret u prekoračenju nužne odbrane, odnosno da je kazneno djelo Lake tjelesne ozljede iz članka 173. stavak 1. KZ F BiH počinio zbog jake razdraženosti ili straha izazvanog napadom, a kako se to u žalbi kantonalne tužiteljice pravilno prigovara, a što predstavlja bitnu povredu odredaba kaznenog postupka iz članka 312. stav 1. točka k) ZKP F BiH.

U ponovljenom postupku prvostupanjski sud će prvenstveno otkloniti bitne povrede odredaba kaznenog postupka na koje je ukazano ovim rješenjem, ponovit će ranije izvedene dokaze, te izvesti i one dokaze za kojima se eventualno ukaže potreba. Pri tome, prvostupanjski sud će voditi računa o činjenicama i okolnostima navedenim u ovom rješenju, pa će pri pismenoj izradi presude voditi računa da pismeno izrađena

presuda, bude u svemu sukladna sa članom 305. stav 7. ZKP F BiH, na koji način će moći donijeti pravilnu i na zakonu utemeljenu odluku.

Pouka: Protiv ovog rješenja nije dozvoljena žalba.

Zapisničar
Vanja Lovrinović,sr.

Predsjednica vijeća
Lazarela Porić,sr.

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
Kanton Središnja Bosna / Srednjobosanski Kanton

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj: 128 0 K 036331 24 Kž 2

Novi Travnik, 08.02.2024. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sudaca: Vesna Vujica, kao predsjednica vijeća, te Lazarela Porić i Darmin Avdić, kao članovi vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Ivane Čorić-Žderić, u kaznenom predmetu protiv optuženika J.N., zbog kaznenog djela Šumske krađe iz članka 316. stav 1. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, povodom žalbe optuženog, protiv presude Općinskog suda u Jajcu broj 128 0 K 036331 23 K 2 od 24.10.2023. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 08.02.2024. godine donio je slijedeću:

PRESUDU

Žalba optuženog J.N. se odbija kao neutemeljena i potvrđuje presuda Općinskog suda u Jajcu broj 128 0 K 036331 23 K 2 od 24.10.2023. godine.

Obrazloženje

Presudom Općinskog suda u Jajcu broj 128 0 K 036331 23 K 2 od 24.10.2023. godine optuženik J.N., oglašen je krivim zbog kaznenog djela Šumske krađe iz članka 316. stav 1. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine za koje je uz primjenu članka 43. i 62. istog Zakona optuženom izrečena uvjetna osuda, kazna zatvora u trajanju od 4 mjeseca, te istovremeno određeno da se ista neće izvršiti ukoliko optuženi u roku od jedne godine, računajući od dana pravomoćnosti presude, ne počinu novo kazneno djelo. Istom presudom optuženi je obavezan da ŠPD „Srednjobosanske šume“ Donji Vakuf naknadi štetu u iznosu od 805,28 KM u roku od 30 dana od dana pravosnažnosti presude pod prijetnjom prinudnog izvršenja, a uz primjenu članka 202. stav 1. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine optuženi je obavezan da ovom sudu naknadi troškove paušala u iznosu od 100.00 (stotinu konvertibilnih maraka) KM u roku od 15 dana od dana pravosnažnosti ove presude pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Pravovremeno izjavljenom žalbom presudu Općinskog suda u Jajcu broj 128 0 K 036331 23 K 2 od 24.10.2023. godine osporava optuženi J.N.. Žalba je izjavljena zbog odluke o kazni s prijedlogom da ga sud oslobodi.

Odgovor na žalbu podnio je kantonalni tužitelj i u istom naveo da su žalbeni navodi neosnovani jer iz svih provedenih dokaza proizlazi da je optuženi počinio kazneno djelo za koje mu je izrečena kazna kojom će se postići individualna i generalna prevencija.

Postupajući sukladno članku 319. stav 8. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine, obzirom da stranke nisu tražile da budu obavještene o sjednici vijeća drugostupanjskog suda, sjednica je održana bez njihove nazočnosti.

Sud je osporenu presudu preispitao u granicama žalbenih navoda /odgovarajuća primjena odredbe članka 321. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine /, pa je nakon ovakvog preispitivanja osporene presude odlučio kao u izreci, rukovodeći se slijedećim razlozima:

U svojoj žalbi optuženi nije naveo žalbeni osnov, ali bi se iz istog moglo zaključiti da je žalba uložena zbog odluke o kazni jer optuženi navodi da je obolio i da nigdje ne radi godinama, te da živi od 70,00 KM, da je povratnik u Federaciju i da do sad nije osuđivan pa predlaže sudu da ga oslobodi.

Ocjenom prednjih žalbenih navoda i ovaj sud nalazi da je žalba dijelom nerazumljiva kako to ističe tužitelj u svom odgovoru na žalbu, međutim žalbene navode sud je doveo u vezu sa obrazloženjem osporene odluke i u konačnom zaključio da su žalbeni navodi neutemeljeni. Ovo iz razloga jer je člankom 316. stav 1. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine za kazneno djelo za koje je optuženi oglašen krivim predviđena kazna zatvora do 3 godine za počinitelja tog kaznenog djela, a niže stupanjski sud je optuženom izrekao uvjetnu osudu kojom je utvrdio kaznu zatvora u trajanju od 4 mjeseca sa periodom provjere od jedne godine. Odmjeravanjem ovakve vrste i visine osude u cijelosti su došle do izražaja okolnosti da je optuženi do sada neosuđivana osoba, da je nezaposlen i da pri tome na njegovoj strani nisu nađene otegotne okolnosti. Ovaj sud kod odluke o žalbi optuženog nije mogao uzeti u obzir žalbene navode da je optuženi obolio i da živi od 70,00 KM jer dokaze u prilog toj tvrdnji optuženi nije prezentirao, ni niže stupanjskom, kao ni ovom sudu. Obzirom da je pravilno prvostupanjski sud utvrdio da se iz izvedenih dokaza i to kako iskaza svjedoka V.L., E.Č. i M.A., pa i iskaza optuženog, te materijalnih dokaza sa sigurnošću utvrdilo da je optuženi počinio kazneno djelo onda nisu bile ispunjenje pretpostavke da se optuženi oslobodi od optužbe, a kako to isti neutemeljeno predlaže u svojoj žalbi. Po ocjeni ovog suda izrečena uvjetna osuda odgovara težini počinjenog kaznenog djela i stupnju kaznene odgovornosti optuženog J.N. Prvostupanjski sud je prilikom odlučivanja o vrsti i visini kazne izrečenu kaznu individualizirao na način da je ocijenio radnje optuženog i potom izrekao osudu uz prijetnju kaznom u okviru zakonom propisane kazne za kazneno djelo koja se optuženom stavlja na teret. Izrečenom osudom će se i po ocjeni ovog suda ostvariti svrha kažnjavanja propisana člankom 42. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine.

Kod ovakvog stanja u spisu valjalo je žalbu optuženika odbiti kao neutemeljenu, osporenu presudu prvostupanjskog suda potvrditi, a sve temeljem ovlasti iz odredbe članka 328. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine.

POUKA:

Protiv ove presude nije dozvoljena žalba.

Zapisničar
Ivana Čorić- Žderić

Predsjednica vijeća
Vesna Vujica

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
Srednjobosanski kanton/Kanton Središnja Bosna

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj: 128 0 K 038687 23 Kž

Novi Travnik, 01.02.2024. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE !

Kantonalni sud u Novom Travniku u vijeću sastavljenom od suca Darmina Avdić kao predsjednika vijeća, te sutkinja Vesne Vujica i Lazarele Porić, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Vanje Lovinović kao zapisničara, u kaznenom predmetu protiv optuženog A.Š. zv. P., zbog kaznenog djela Šumska krađa iz članka 316. stavak 1. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, odlučujući o žalbi kantonalne tužiteljice Kantonalnog tužiteljstva Travnik, izjavljenoj protiv presude Općinskog suda u Jajcu broj: 128 0 K 038687 23 K od 15.06.2023. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 01.02.2024. godine, primjenom odredbe članka 328. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine, donio je sljedeću:

PRESUDU

Žalba kantonalne tužiteljice Kantonalnog tužiteljstva Travnik odbija se kao neutemeljena i potvrđuje se presuda Općinskog suda u Jajcu broj: 128 0 K 038687 23 K od 15.06.2023. godine.

Obrazloženje

Presudom Općinskog suda u Jajcu broj: 128 0 K 038687 23 K od 15.06.2023. godine optuženi A.Š. na temelju članka 299. stavak 1. točka c) Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine (ZKP F BiH) oslobođen je od optužbe da bi radnjama koje su bliže opisane u izreci navedene presude počinio kazneno djelo Šumska krađa iz članka 316. stavak 1. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (KZ F BiH). Istom presudom na temelju odredbe članka 203. stavak 1. ZKP F BiH odlučeno je da troškovi kaznenog postupka padaju na teret budžetskih sredstava suda, dok je na temelju odredbe članka 212. stavak 3. ZKP F BiH oštećena Šumarija Jajce upućena sa imovinsko-pravnim zahtjevom u iznosu od 531,40 KM na parnični postupak.

Protiv te presude žalbu je blagovremeno izjavila kantonalna tužiteljica Kantonalnog tužiteljstva Travnik zbog pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja s prijedlogom da se žalba uvaži, pobijana presuda preinači tako da se optuženi oglasi krivim za predmetno kazneno djelo i osudi po zakonu.

Optuženi nije dostavio odgovor na žalbu kantonalne tužiteljice.

Sjednica vijeća drugostupanjskog suda održana je u smislu članka 319. ZKP F BiH bez nazočnosti stranaka, a koje nisu tražile da budu obaviještene o sjednici vijeća.

Nakon što je ovaj sud ispitao prvostupanjsku presudu u granicama žalbenih navoda, kao i po službenoj dužnosti da li je na štetu optuženog povrijeđen kazneni zakon, sukladno odredbi člana 321. ZKP F BiH, odlučeno je kao u izreci iz slijedećih razloga:

U obrazloženju žalbe prvo se prenosi izreka prvostupanjske presude, a potom se navode razlozi kojima se rukovodio prvostupanjski sud prilikom donošenja pobijane presude posebno u dijelu ocjene iskaza svjedoka N.A. koji je prema navodima tužiteljstva stručni svjedok. U obrazloženju žalbe se navodi da se osporena presuda temelji na pogrešno utvrđenom činjeničnom stanju što se ogleda u tome da je prvostupanjski sud pogrešno utvrdio da optuženi nije počinio kazneno djelo za koje je optužen, iako za sud nije sporno da je na lokalitetu, u odjelu 19 odsijek (B) G.J. Gola planina općina Jajce na parceli označenoj kao K.P. 1157 u dijelu parcele označene kao K.Č. 896/54 šuma Lazine upisana u ZK. ul. br.230 za KO SP Barevo došlo do bespravne sječe, te da je sporno ostalo da li je ta sječa izvršena na parceli u vlasništvu oštećene Šumarije Jajce, a što je bitno obilježje kaznenog djela Šumska krađa iz članka 316 KZ FBiH. Kod takvog stanja stvari za tužiteljicu je nejasno kako je za prvostupanjskom sudu ostalo sporno i nerazjašnjeno da li je mjesto bespravne sječe šuma u privatnom ili državnom vlasništvu kako to tvrdi svjedok N.A. geometar, koji ima stručna saznanja i daje pojašnjenja na koji način je utvrdio mjesto sječe. Na koncu, prema ocjeni tužiteljstva radnje koje je poduzimao svjedok N.A., geometar su dostatne kao dokaz da je sječa izvršena u državnoj šumi, te da odlučna činjenica - pitanje vlasništva u šumi na kojoj je izvršena sječa je utvrđena iskazom navedenog svjedoka i njegov iskaz nije doveden paušalnim navodima optuženog, kao niti jednim materijalnim dokazom, stoga se predlaže kao u uvodu.

Prednji žalbeni prigovori ne dovode u pitanje pravilnost utvrđenog činjeničnog stanja i zakonitost prvostupanjske presude.

Iz prednjih žalbenih prigovora proizlazi da kantonalna tužiteljica u najvećoj mjeri nastoji ukazati kako je izvedenim dokazima na pouzdan i relevantan način utvrđeno da se mjesto sječe, koja se optuženom stavlja na teret, nalazi u šumi u državnom vlasništvu, međutim u samoj žalbi ali i u prvostupanjskoj presudi se u cijelosti zanemaruje subjektivno svojstvo optuženog pri poduzimanju radnji koje imaju obilježje kaznenog djela šumske krađe.

Pravilno prvostupanjski sud utvrđuje da je radnja učinjenja kaznenog djela šumske krađe obaranje jednog ili više stabala i to u tuđoj šumi. Međutim za postojanje ovog kaznenog djela potrebno je, osim toga, da je obaranje stabala učinjeno radi krađe, a ovaj zakonski elemenat kaznenog djela šumske krađe biće ostvaren ukoliko je obaranja stabala izvršeno u namjeri da učinitelj sebi ili drugome pribavi protupravnu imovinsku korist, te se predmetno djelo može učiniti samo s umišljajem. Dakle, ako učinitelj u vrijeme obaranja stabala nije bio svjestan da je šuma u kojoj vrši obaranje stabala tuđa, tj. ako je bio u stvarnoj zabludi u pogledu te okolnosti i pogrešno držao da obaranje stabala vrši u sopstvenoj šumi, bit će isključen njegov umišljaj.

Iz stanja spisa nesporno proizlazi da optuženi ne spori da je oborio jedno stablo opisano u optužnici, navodeći da je spremajući drva za zimu posjekao tri bukve, ali da je sjekao na svojoj djedovini, jer se radi o parceli koja se vodi na njegovoj majci. Nadalje, iz iskaza svjedoka čuvara šuma E.Č. proizlazi da je obilazio teren zajedno sa kolegom S.L., da im je optuženi čija je kuća u blizini pokazao gdje je izvršio sječu, te da im je na karti pokazalo da se radi o državnoj šumi poradi čega su pozvali geometra N.A., a koje navode je potvrdio i svjedok S.L. poslovođa Šumarije Jajce koji je još naveo da je geometar utvrdio da se dva panja nalaze u privatnoj šumi, a jedan panj u državnoj šumi.

Iz iskaza geometra N.A. proizlazi da je na licu mjesta zatekao panjeve, iste je snimio geodetskim uređajem i napravio identifikaciju parcela prema ZK, da je nesporno državno vlasništvo, ali da na grunt mapi ima blok koji predstavlja posjed, da tu Šarići imaju, te je prema podacima identificirao posjed S.Š. majke optuženog, a da je sporni panj udaljen 3,5 metara od međe S.Š., te je u konačnom naveo da nema granica između državnog i privatnog vlasništva, da je popisni katastar neupotrebljiv, a da je aero snimanje nemoguće bez javnog izlaganja.

Prvostupanjski sud nije prihvatio iskaz svjedoka N.A. ocjenjujući da je isti nedosljedan i pun nedoumice, posebno što u konačnom nije dao jasan odgovor na pitanje što je posjed, a što vlasništvo, te tko su nositelji ovih oblika svojine, sa konačnim zaključkom da je optužba bila u obvezi provesti vještačenje po vještaku geodetske struke, a sve radi utvrđivanja bitnih elemenata kaznenog djela koje se optuženom stavlja na teret, dakle da je bilo potrebno utvrditi da li je šuma u kojoj je optuženi po vlastitom priznanju izvršio sječu državna ili privatna šuma.

Međutim, i kada se pođe od pretpostavke da su točne tvrdnje tužiteljice kako je mjesto sječe u šumi u državnom vlasništvu, ovaj sud nalazi da nakon izvedenih dokaza na glavnom pretresu kantonalna tužiteljica nije dokazala da je optuženi sa umišljajem izvršio radnje koje čine obilježje predmetnog kaznenog djela. U obrazloženju svoje presude prvostupanjski sud je u cijelosti izostavio obrazložiti subjektivno svojstvo optuženog pri poduzimanju radnji koje imaju obilježje kaznenog djela šumske krađe, međutim u konačnom se odluka prvostupanjskog suda pokazuje pravilnom, te je isti u skladu sa principom in dubio pro reo optuženog oslobodio od optužbe.

Dakle, iz provedenih dokaza se ne nalazi dokazanim subjektivno svojstvo optuženog pri poduzimanju objektivnih radnji izvršenja djela koje mu se radnje optužnicom stavljaju na teret, a koje svojstvo čini bitno obilježje predmetnog kaznenog djela.

Naime, i samom žalbom se potvrđuju činjenice koje u najmanje dovode u pitanje subjektivno svojstvo optuženog pri poduzimanju objektivnih radnji koje čine bitno obilježje kaznenog djela Šumske krađe iz članka 316. KZ F BiH, pa se tako ni žalbom ne spori da se u blizini mjesta sječe nalazi šuma u privatnom vlasništvu majke oštećenog i da je optuženi kao svoj dokaz uložio PL broj.270 KO Barevo ističući da se radi o njegovoj parceli i da je optuženi smatrao da sječu vrši u privatnoj šumi. Nadalje, točno je da je svjedok N.A. geometar zaposlen u Šumariji Jajce, potvrdio pred prvostupanjskim sudom da u neposrednoj blizini mjesta sječe postoji šuma S.Š., majke optuženog, te da je posjećeni panj na udaljenosti od 3,5 metara od privatne šume. Kada se uz to ima u vidu da i prema iskazu geometra nije jasno razgraničeno posjed i vlasništvo, zatim da na navedenoj lokaciji gdje je izvršena sječa nema oznaka DŠ kojima se vrši jasno i vidljivo razgraničenje šume u državnom vlasništvu od šume u privatnom vlasništvu, onda se postavlja pitanje kako je optuženi mogao znati da predmetnu sječu vrši u tuđoj, a ne u svojoj šumi, kada to na licu mjesta nije mogao znati ni čuvar šuma koji duži taj reon.

U konkretnom prema ocjeni ovog suda svijest o vlasništvu šume predstavlja odlučnu činjenicu, jer je za postojanje kaznenog djela šumske krađe nužno da je počinitelj svjestan da sječu vrši u tuđoj šumi i da to čini radi krađe odnosno sa namjerom sticanja protupravne imovinske koristi, pa se kod takvog stanja stvari, i po nalaženju ovog suda, ne može sa potpunom sigurnošću izvesti zaključak kako provedenim dokazima jeste dokazano da je optuženi sječu stabla bukve izvršio sa direktnim umišljajem u subjektivnom smislu tj. radi krađe kako mu se to optužnicom stavlja na teret.

Konačnom iz stanja spisa se utvrđuje da je optuženi, sa 62 godina starosti, takve životne dobi koja daje puni osnov za zaključak kako se radi o osobi kojoj je strano izvršenje bilo kojeg kaznenog djela, pa i predmetnog, jer isti ranije nikada nije osuđivan.

Slijedom svega naprijed navedenog u konačnom pravilnom i zakonitom se pokazuje primjena odredbe člana 299. stavak 1. točka c) ZKP F BiH od strane prvostupanjskog suda kada je primjenom tih odredaba optuženog oslobodio od optužbe da je počinio kazneno djelo za koje je optužen optužnicom Kantonalnog tužiteljstva Travnik broj: broj : T06 0 KT 0032034 22 od 11.01.2023. godine.

Obzirom da se žalbom kantonalne tužiteljice ne dovodi u pitanje i sumnju subjektivno svojstvo optuženog pri izvršenju radnji koje mu se optužnicom stavljaju na teret, to se onda predmetna žalba ocjenjuje kao neutemeljenom zbog čega je istu kao takvu bilo nužno odbiti primjenom odredbe članka 328. ZKP F BiH i potvrditi prvostupanjsku presudu.

POUKA :

Protiv ove presude žalba nije dozvoljena.

Zapisničar
Vanja Lovrinović, sr.

Predsjednik vijeća
Darmin Avdić, sr.

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
Kanton Središnja Bosna / Srednjobosanski Kanton

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj: 46 0 K 101053 23 Kž 2

Novi Travnik, 16.01.2024. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sudaca: Darmin Avdić, kao predsjednik vijeća, Vesna Vujica i Lazarela Porić, kao članovi vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Vanje Lovrinović u kaznenom predmetu protiv osuđenog M.Z., povodom žalbe branitelja osuđenog izjavljene protiv rješenja Općinskog suda u Bugojnu broj: 46 0 K 101053 23 K 2 od 01.09.2023. godine, na sjednici vijeća dana 16.01.2024. godine donio je slijedeće:

RJEŠENJE

Žalba branitelja osuđenog M.Z., advokata Adisa Ribić izjavljena protiv rješenja Općinskog suda u Bugojnu broj: 46 0 K 101053 23 K 2 od 01.09.2023. godine odbija se kao neutemeljena, a istovremeno povodom te žalbe po službenoj dužnosti preinačava se rješenje Općinskog suda u Bugojnu broj: 46 0 K 101053 23 K 2 od 01.09.2023. godine i obustavlja se izvršenje kazne zatvora po rješenju Općinskog suda u Bugojnu broj: 46 0 K 101053 23 K 2 od 01.09.2023. godine.

Obrazloženje

Rješenjem Općinskog suda u Bugojnu broj: 46 0 K 101053 23 K 2 od 01.09.2023. godine odlučeno je da se novčana kazna u iznosu od 1.000,00 (tisuću) KM na koju je M.Z. osuđen pravomoćnom presudom Općinskog suda u Bugojnu broj: 46 0 K 101053 21 K od dana 19.07.2022.godine, koja je potvrđena presudom Kantonalnog suda u Novom Travniku broj: 46 0 K 101053 22 Kž od dana 13.02.2023.godine, zamjenjuje kaznom zatvora u trajanju od 10 (deset) dana zatvora.

Protiv tog rješenja žalbu je izjavio osuđeni M.Z. po svom branitelju, Adisu Ribić advokatu iz Travnika, a kojom žalbom obavještava ovaj sud da je optuženi izvršio plaćanje novčane kazne dana 08.09.2023. godine, a kao dokaz navedenog uz žalbu je dostavljena uplatnica na iznos od 1.000,00 KM.

Sud je osporeno rješenje preispitao u dijelu kojim se to rješenje pobija žalbom odgovarajućom primjenom odredbe članka 321. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine (ZKP F BiH) i po službenoj dužnosti, pa je nakon ovakvog preispitivanja osporenog rješenja odlučio kao u izreci, pri čemu se naročito rukovodio slijedećim razlozima:

Iz obrazloženja pobijanog rješenja i stanja spisa proizilazi da je presudom Općinskog suda u Bugojnu broj: 46 0 K 101053 21 K od dana 19.07.2022.godine, koja je potvrđena presudom Kantonalnog suda u Novom Travniku broj: 46 0 K 101053 22 Kž od dana 13.02.2023.godine tada optuženom M.Z. izrečena novčana kazna u iznosu od 1.000,00 (tisuću) KM zbog počinjenja kaznenog djela Posjedovanje i omogućavanje uživanja opojnih droga iz članka 239. stav 3. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (KZ F BiH) koju je optuženi dužan platiti u roku od

mjesec dana od dana pravomoćnosti presude, uz upozorenje da će sud, ukoliko novčana kazna ne bude plaćena u datom roku, istu zamijeniti kaznom zatvora na način da će za svakih započelih 100,00 KM odrediti jedan dan zatvora.

Odredbom članka 48. stavak 2. KZ F BiH je propisano da ako se novčana kazna ne plati u roku koji je utvrđen presudom, sud će bez odlaganja donijeti odluku da se novčana kazna zamijeni kaznom zatvora, dok je stavkom 3. istog članka propisano da će se novčana kazna zamijeniti kaznom zatvora tako što će se za svaki započeti dnevni iznos novčane kazne ili ako je novčana kazna bila izrečena u određenom iznosu za svakih započelih 100 KM novčane kazne odrediti jedan dan zatvora, s tim što ne može prekoračiti propisanu kaznu za to djelo.

Imajući u vidu da je presuda Općinskog suda u Bugojnu broj: 46 0 K 101053 21 K od 19.07.2022.godine postala pravomoćna dana 13.02.2023. godine, da je rok za plaćanje novčane kazne istekao dana 13.03.2023. godine, te kako optuženi u zakonom propisanom roku nije platio novčanu kaznu, to je prvostupanjski sud pravilnom primjenom odredbe članka 48. stavak 2. i 3. KZ F BiH donio pobijano rješenje.

Međutim, obzirom da je optuženi nakon isteka roka od 30 (trideset) dana od dana pravomoćnosti presude Općinskog suda u Bugojnu broj: 46 0 K 101053 21 K od 19.07.2022.godine i nakon donošenja pobijanog rješenja broj: 46 0 K 101053 23 K 2 od 01.09.2023. godine platio novčanu kaznu i to dana 08.09.2023. godine, te u spis suda dostavio uplatnicu, svrha uplate - kazna po presudi broj: 46 0 K 101053 23 KŽ na iznos od 1.000,00 KM, to je ovaj sud po službenoj dužnosti sukladno odredbi članka 48. stavak 4. KZ F BiH, a kojim je propisano da ako osuđeni isplati samo dio novčane kazne ostatak će se razmjerno pretvoriti u zatvor, a ako osuđeni isplati ostatak novčane kazne izvršenje zatvora će se obustaviti, preinačio prvostupanjsko rješenje i odlučio kao u izreci.

POUKA:

Protiv ovog rješenja nije dozvoljena žalba.

Zapisničar
Vanja Lovrinović,sr.

Predsjednik vijeća
Darmin Avdić,sr.

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON/ KANTON SREDIŠNJA BOSNA
KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj: 46 0 K 101806 23 Kž 2
Novi Travnik, 08.02.2024. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Kantonalni sud u Novom Travniku u vijeću sastavljenom od sutkinje Lazarele Porić, kao predsjednice vijeća, te sudaca Vesne Vujica i Darmina Avdić, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Vanje Lovrinović kao zapisničara, u kaznenom predmetu protiv optuženog N.Č., zbog kaznenog djela Šumska krađa iz članka 316. stavak 2. u vezi sa stavkom 1. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, odlučujući o žalbi optuženog izjavljenoj po njegovoj braniteljici Emini Begić, advokatu iz Bugojna, protiv presude Općinskog suda u Bugojnu broj: 46 0 K 101806 23 K 2 od 27.06.2023. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 08.02.2024. godine:

PRESUDU

Žalba braniteljice optuženog N.Č. odbija se kao neutemeljena i potvrđuje se presuda Općinskog suda u Bugojnu broj: 46 0 K 101806 23 K 2 od 27.06.2023. godine.

Obrazloženje

Presudom Općinskog suda u Bugojnu broj: 46 0 K 101806 21 K od 22.06.2022. godine optuženi N.Č. oglašen je krivim da je počinio kazneno djelo Šumska krađa iz članka 316. stavak 2. u vezi sa stavkom 1. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (KZ F BiH), pa je sud optuženom temeljem navedenog zakonskog propisa, te primjenom odredaba člana 42., 43., 49. i 62. KZ F BiH, a sve uz primjenu odredbe čl. 300. ZKP-a F BiH izrekao uvjetnu osudu kojom je optuženom utvrdio kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine, te istovremeno odredio da se kazna neće izvršiti, ukoliko optuženi u roku od 1 (jedne) godine i 6 (šest) mjeseci ne poćini novo kazneno djelo. Istom presudom optuženi je obavezan na temelju odredbe članka 212. stavak 3. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine (ZKP F BiH) da oštećenoj ŠPD/ŠGD "Srednjobosanske šume" d.o.o. Donji Vakuf, OJ Šumarija Donji Vakuf nadoknadi štetu u iznosu od 576,54 KM, te je na temelju odredbe članka 199. stavak 2 ZKP FBiH optuženi obavezan da plati na ime troškova kaznenog postupka i to troškova pristupa svjedoka iznos od 15,00 KM i na ime sudskog paušala iznos od 50,00 KM, u roku od 30 (trideset) dana od dana pravomoćnosti presude.

Rješenjem ovog suda broj: 46 0 K 101806 22 Kž od 10.01.2023. godine uvažen je žalba braniteljice optuženog, te je presuda Općinskog suda u Bugojnu broj: 46 0 K 101806 21 K od 22.06.2022. godine ukinuta i predmet je vraćen prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

Nakon ponovljenog suđenja prvostupanjski sud je donio presudu broj: 46 0 K 101806 23 K 2 dana 27.06.2023. godine kojom je optuženog N.Č. oglasio krivim da je počinio kazneno djelo Šumska krađa iz članka 316. stavak 1. KZ F BiH pa je sud optuženom temeljem navedenog zakonskog propisa, te primjenom odredaba člana 42., 43., 49. i 62. KZ F BiH, a sve uz primjenu odredbe čl. 300. ZKP-a F BiH izrekao uvjetnu osudu kojom je optuženom utvrdio kaznu zatvora u trajanju od 3 (tri) mjeseca, te istovremeno odredio da se kazna neće izvršiti, ukoliko optuženi u roku od 1 (jedne) godine računajući od dana pravomoćnosti presude ne počinio novo kazneno djelo. Istom presudom na temelju odredbe članka 212. stavak 3. ZKP F BiH oštećena ŠPD/ŠGD "Srednjobosanske šume" d.o.o. Donji Vakuf, OJ Šumarija Donji Vakuf je sa imovinsko pravnim zahtjevom upućena na parnični postupak, te je optuženi na temelju odredbe članka 199. stavak 2. ZKP FBIH obavezan da na ime troškova kaznenog postupka i to troškova pristupa svjedoka nadoknadi iznos od 30,00 KM, te iznos na ime sudskog paušala iznos od 100,00 KM, sve u roku od 30 (trideset) dana od dana pravomoćnosti presude.

Protiv te presude žalbu je blagovremeno izjavio optuženi po svojoj braniteljici Emini Begić advokatu iz Bugojna zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka, povrede kaznenog zakona, pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i zbog odluke o kaznenoj sankciji s prijedlogom da se žalba usvoji i preinači pobijana presuda na način da se donese presuda kojom se optužba odbija ili da se prvostupanjska presuda ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje, te eventualno odredi održavanje pretresa pred drugostupanjskim sudom i izrekne osuđenom blaža kaznenopravna sankcija ili ga u cijelosti oslobodi od kaznene odgovornosti.

Odgovor na žalbu optuženog Kantonalno tužiteljstvo nije podnijelo.

Sjednica vijeća drugostupanjskog suda održana je u smislu članka 319. ZKP F BiH bez nazočnosti stranaka, a koje nisu tražile da budu obaviještene o sjednici vijeća.

Nakon što je ovaj sud ispitao prvostupanjsku presudu u granicama žalbenih navoda, kao i po službenoj dužnosti da li je na štetu optuženog povrijeđen kazneni zakon, sukladno odredbi člana 321. ZKP F BiH, odlučeno je kao u izreci iz slijedećih razloga:

U vezi žalbenog osnova bitne povrede odredaba kaznenog postupka braniteljica optuženog u žalbi ne precizira koju bitnu povredu postupka je počinio prvostupanjski sud, ali iz žalbenih navoda proizlazi da braniteljica ukazuje na bitnu povredu iz članka 312. stavak 1 točka d) ZKP F BiH navodeći da je tužiteljstvo u ponovnom postupku na glavnom pretresu dana 23.06.2023. godine izmijenilo pravnu kvalifikaciju i činjenični opis suprotno odredbi članka 290. ZKP F BiH, a na koji način je povrijeđen i članak 6. ZKP F BiH.

Prednje žalbene navode braniteljice koji se odnose na bitne povrede odredaba kaznenog postupka iz člana 312. stav 1. točka d) Zakona o kaznenom postupku Federacije BiH ovaj sud cijeni neutemeljenim.

Ovaj sud prije svega podsjeća da je odredbom člana 290. ZKP F BiH propisano da tužitelj može izmijeniti optužnicu sve do okončanja dokaznog postupka, ukoliko ocijeni da izvedeni dokazi ukazuju da se izmijenilo činjenično stanje izneseno u optužnici. Iz toga jasno slijedi da tužitelj pri korištenju ovog ovlaštenja nije nužno uvjetovan time da je došlo do neke promjene u iskazima svjedoka ili vještaka, ili do novih dokaza, nego je njegovo diskreciono pravo da subjektivno cijeni da li je došlo do izmjene činjeničnog stanja ili ne. Nadalje, tužitelj ima pravo da vrši izmjenu činjeničnog opisa u granicama genusno istog kaznenog djela, odnosno, mora postojati istovjetnost potvrđene i izmijenjene optužnice u osnovnom događaju, pa je dakle ovlašten da u tim granicama mijenja konstitutivne elemente djela, te da dodaje privilegirajuće ili kvalifikatorne elemente.

Iz pobijane presude slijedi da je kantonalni tužitelj u ponovnom postupku na glavnom pretresu održanom dana 23.06.2023. godine u skladu sa odredbom članka 290. ZKP FBiH izmijenio pravnu kvalifikaciju i činjenični opis na način da se izmijenjenom optužnicom optuženom stavlja na teret da je počinio kazneno djelo Šumska krađa iz članka 316. stavak 1. KZ F BiH i to tako što je radi krađe oborio 5 stabala bukve, prečnika na panju 20 do 32 cm, ukupne drvene mase 2,15 m³. Izmjena optužnice podrazumijeva promjenu činjeničnog opisa djela koja ne bi smjela prouzrokovati izmjenu pravne kvalifikacije kaznenog djela koja bi otežala procesni položaj optuženog, stoga kako je prvobitnom optužnicom optuženom stavljeno na teret kazneno djelo Šumska krađa iz članka 316. stavak 2. u vezi sa stavkom 1. KZ F BiH, a izmijenjenom optužnicom optuženom se stavlja na teret kazneno djelo Šumske krađe iz članka 316. stavak 1. KZ F BiH, to je pravilna odluka prvostupanjskog suda kada je nastavio glavni pretres po izmijenjenoj optužnici nakon što se optuženi izjasnio da istu razumije, te odbrana nije tražila dodatno vrijeme za izjašnjenje na istu.

Poradi navedenog, imajući u vidu da je kantonalni tužitelj izmijenio optužnicu prije okončanja dokaznog postupka u skladu sa odredbom članka 290 ZKP F BiH, stoga nije učinjena bitna povreda postupka, kako se to žalbom ukazuje.

Neutemeljena je tvrdnja braniteljice optuženog da je prvostupanjski sud učinio bitnu povredu odredaba kaznenog postupka iz članka 312. stavak 1. točka j) ZKP F BiH na način da je samoinicijativno umjesto teksta „5 stabala“ naveo riječ „nekoliko“, pozivajući se na odredbu 316. stavak 1. KZ F BiH kojim je kao bitan element određena količina oborenog drveta, odnosno da ta količina mora biti veća od dva kubna metra da bi se radilo o kaznenom djelu. Ovaj sud ukazuje da prekoračenje optužbe kao bitna povreda odredaba kaznenog postupka u smislu odredbe članka 312. stavak 1. točka j) ZKP F BiH postoji u slučaju ako ne postoji identitet između optužbe i presude, a taj identitet se procjenjuje u odnosu na izreku presude. Pitanje objektivnog identiteta se odnosi na činjenični opis kaznenog djela i može doći do povrede objektivnog identiteta bilo dodavanjem, bilo ispuštanjem određenih činjenica i okolnosti koje nije sadržavala optužnica, a što se procjenjuje u svakom konkretnom slučaju. Kako je prvostupanjski sud nakon provedenog dokaznog postupka utvrdio da je optuženi radi krađe oborio bukova stabla u količini od 2,15 m³, a da nije mogao utvrditi koliko je točno posječeno stabala, to je je umjesto 5 stabala naveo nekoliko. U konkretnom, nema prekoračenja optužbe, a samim tim nije ni učinjena bitna povreda postupka kaznenog postupka, kako

se to u žalbi tvrdi, imajući u vidu da je prvostupanjski sud u izreci pobijane presude u opisu djela naveo detalj koji nije sadržan u optužbi i koji služi za točnije određivanje djela. Sve ovo posebno imajući u vidu da ni sam optuženi prilikom iskaza datim na glavnom pretresu dana 20.06.2022. godine i dana 23.06.2023. godine ne spori da je posjekao drvenu masu u količini od 1,5 m³, a da iz ostalih provedenih dokaza proizlazi da se u kombiju optuženog nalazila drvena masa u količini od 0,65 m², a koja je prevezena na lager od strane optuženog istog dana i to dana 02.10.2020. godine.

Iako je na početku žalbe kao žalbeni navod navedena i povreda Kaznenog zakona u obrazloženju žalbe se na istu ne ukazuje. Međutim, postupajući po službenoj dužnosti sukladno članku 321. ZKP F BiH ovaj sud je utvrdio da prvostupanjski sud nije povrijedio kazneni zakon kada je optuženog N.Č. za radnje bliže opisane u izreci pobijane presude oglasio krivim zbog izvršenja kaznenog djela Šumska krađa iz članka 316. stavak 1. KZ F BiH. Iz opisa radnji za koje se navedeni optuženi tereti doista proizlaze sva stvarna i bitna obilježja bića kaznenog djela za koje je oglašen krivim. Prema stanju spisa nema okolnosti koje bi ukazivale da djelo za koje je optuženi oglašen krivim nije kazneno djelo, niti stanje spisa upućuje na postojanje okolnosti koje isključuju kaznenu odgovornost optuženog. Na optuženog je primijenjen odgovarajući Kazneni zakon

Braniteljica optuženog kao slijedeći žalbeni osnov navodi pogrešno utvrđeno činjenično stanje sa obrazloženjem da tužiteljstvo niti jednim dokazom nije dokazalo van razumne sumnje da je optuženi počinio kazneno djelo koje mu se stavlja na teret, a da prvostupanjski sud svoju presudu bazira na iskazi svjedoka A.Š. koji iskaz se tretira kao jasan i nedvosmislen, a što prema odbrani nije točno. U obrazloženju žalbe se interpretira iskaz navedenog svjedoka, te se na koncu navodi da je od optuženog oduzeta drvena masa u količini od 0,65 m³, dok za ostalu drvenu masu nema niti jednog dokaza niti uzročne veze sa optuženim.

Iz citiranih žalbenih prigovora proizlazi da odbrana ne spori da je od optuženog oduzeto 0,65 m³ drvne mase i to dana 02.10.2020. godine, dok prema stavu odbrane za ostalu drvenu masu koja se optuženom stavlja na teret nema dokaza.

Suprotno prednjim žalbenim navodima, ovaj sud nalazi da su odlučne činjenice potpuno i točno utvrđene i da prvostupanjski sud u obrazloženju pobijane presude za to navodi jasne i dovoljne razloge u pogledu svih bitnih činjenica (koje se utvrđuju neposredno pomoću dokaza ili posredno iz drugih činjenica). Naime, obrazloženje prvostupanjske presude u cjelini daje analizu svih provedenih dokaza koja sadrži detaljnu ocjenu istih, i to iskaza saslušanih svjedoka i dokaznog materijala. Pri tome prvostupanjski sud ističe koje dokaze smatra pravno relevantnim, koje iskaze svjedoka smatra vjerodostojnim, te koje činjenice smatra utvrđenim na temelju izvedenih dokaza, a koje razloge u cijelosti prihvata i ovaj sud, te ih nema potrebe ponavljati. Konačno, cijeneći žalbene prigovore kao neutemeljene ovaj sud zaključuje da odlučne činjenice, utvrđene od strane prvostupanjskog suda, odgovaraju rezultatima izvedenih dokaza. Prvostupanjski sud je na temelju utvrđenog činjeničnog stanja pravilno i potpuno primijenio materijalno pravo, te je na temelju ocjene svih provedenih dokaza i primjenom odredbe članka 300. ZKP F BiH optuženog oglasio krivim da je na način opisan u izreci prvostupanjske presude počinio kazneno djelo Šumska krađa iz članka 316. stavak 1. KZ F BiH. Ovo iz razloga

što je prvostupanjski sud pravilno kao nesporno utvrdio da je dana 02.10.2020. godine oko 7,30 sati na području Donjeg Vakufa u državnoj šumi kojom gospodari ŠPD/ŠGD SBK d.o.o. Donji Vakuf u odjelu 57 optuženi radi krađe oborio određen broj stabala bukve, a koje navode ni odbrana ne spori. Nadalje prvostupanjski sud je pravilno utvrdio da je optuženi od strane šumara A.Š. zatečen na licu mjesta kod utovara drvene mase u kombi, te da je u kombi utovarena drvena masa od 0,65 m³, a što proizlazi i iz fotodokumentacije lica mjesta. Nadalje, prvostupanjski sud je pravilno poklonio vjeru iskazu šumara A.Š. iz kojeg proizlazi da je dana 02.10.2020. godine na navedenom lokalitetu zatekao optuženog kako sa motornom pilom obrađuje izrezana bukova drva, da su se oko vozila optuženog nalazila kamenja, koja optuženi koristi kako bi opteretio vozilo i uspio se popeti do lokaliteta koji nije pristupačan, da je u kombiju od optuženog zatečena količina drvene mase od 0,65 m³ koju je optuženi po zahtjevu šumara istog dana predao na lager, a da se pored panja nalazila isječena drvena masa u količini od 1,5 m³. Nadalje iz iskaza šumara proizlazi da se dana 05.10.2020. godine vratio na mjesto gdje je izvršena sječa i na lager deponirao i količinu od 1,5 m³, a što proizlazi iz Potvrde o deponiranju privremeno oduzetih šumskih proizvoda KUS Travnik broj: 04-02-22-09/7/20 od 05.10.2020. godine. Nadalje, iz iskaza optuženog koji je dao u svojstvu svjedoka dana 20.06.2022. godine jasno proizlazi da se bavi sječom trkalja za grah za koje ima dozvolu, navodeći da je posjekao taj metar ipo kada ga je uhvatio svjedok koji je bio na prošlom ročištu, a koja drva je predao u lager. Na glavnom pretresu održanom dana 23.06.2023. godine optuženi je prilikom davanja iskaza u svojstvu svjedoka ponovno izjavio da ostaje kod iskaza kojeg je dao u ranijem toku postupka, te na upit braniteljice optuženi je izjavio da šumaru nije nikad priznao sječu osim onog što je odveo na lager, te da se radi o količini od možda 1,5 m³ koju su mu oduzeli i koju priznaje. Tako utvrđeno činjenično stanje od strane prvostupanjskog suda se po nalaženju ovog suda pokazuje kao pravilno i potpuno pri čemu se prvenstveno misli na ocjenu iskaza svjedoka A.Š. kao vjerodostojnog i pouzdanog da se na njima zasnije zaključak kako jeste dokazano da je optuženi počinio kazneno djelo za koje je optužen. Ovo prvenstveno iz razloga što je optuženi zatečen od strane šumara na mjestu sječe kako sa motornom pilom obrađuje bukova drva, da je u vozilu optuženog zatečena drvena masa količine 0,65 m³ koja količina je izuzeta istog dana, da je na licu mjesta pored panja ostala posječena količina od 1,5 m³ koju je šumar izuzeo nakon tri dana i to dana 05.10.2020. godine i o tome sačinio potvrdu, da optuženi nije imao odobrenje za sječu, te da optuženi ne spori da je posjekao drvenu masu u količini od 1,5 m³. Poradi navedenog žalbom se neutemeljeno tvrdi kako se konačni činjenični zaključak o dokazanoj krivnji optuženog zasniva na konfuznom svjedočenju svjedoka A.Š., nego je isti rezultat potpuno i pravilno utvrđenog činjeničnog stanja koji ne ostavlja sumnju u postojanje odlučnih činjenica koje čine obilježja predmetnog kaznenog djela ili od kojih zavisi primjena koje odredbe kaznenog zakonodavstva, pa slijedom toga nije bilo osnova ni za primjenu odredbe članka 3. stavak 2. ZKP F BiH, odnosno za primjenu načela in dubio pro reo kako se to žalbom želi ukazati.

Što se tiče izrečene kaznenopravne sankcije, ovaj žalbeni prigovor u žalbi optuženog je samo formalno istaknut u prijedlogu drugostupanjskom sudu kakvu odluku da donese po žalbi optuženog, a u žalbi isti nije obrazloženo. Preispitujući odluku o kazni koja je izrečena optuženom N.Č., sukladno članku 321. ZKP F BiH, ovaj sud nalazi da je izrečena uvjetna osuda u cijelosti adekvatna težini počinjenog kaznenog djela i stupnju

kaznene odgovornosti ovog optuženog, naročito imajući u vidu olakšavajuće okolnosti koje je prvostupanjski sud našao na strani optuženog i iste pravilno vrednovao i to da je isti do sada neosuđivan, te da se radi o starijoj osobi koja je umirovljenik, pa prema ocjeni ovog suda izrečena mjera upozorenja uz prijetnju kaznom će i po ocjeni ovog suda uticati na optuženog da se uzdrži od daljeg vršenja kaznenih djela. Istovremeno izrečena uvjetna osuda treba ostvariti i preventivni uticaj na druge potencijalne počinitelje ovakvih kaznenih djela da ista ne vrše.

Na temelju svega naprijed navedenog, a primjenom odredaba člana 328. ZKP F BiH, odlučeno je kao u izreci ove presude.

POUKA :

Protiv ove presude žalba nije dozvoljena.

Zapisničar
Vanja Lovrinović,sr.

Predsjednica vijeća

Lazarela Porić,sr.

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON/ KANTON SREDIŠNJA BOSNA

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

BROJ: 46 0 K 102635 23 Kž 2

Novi Travnik, 08.02.2024. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku u vijeću sastavljenom od suca Darmina Avdić kao predsjednika vijeća, te sutkinja Vesne Vujica i Lazarele Porić, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Vanje Lovrinović kao zapisničara, u kaznenom predmetu protiv optuženog F.P. zbog kaznenog djela Posjedovanje i omogućavanje uživanja opojnih droga iz članka 239. stavak 3. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine i kaznenog djela Neovlaštena proizvodnja i stavljanje u promet opojnih droga iz članka 238. stavak 1. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine odlučujući o žalbi kantonalnog tužitelja Kantonalnog tužiteljstva Travnik, protiv presude Općinskog suda u Bugojnu broj: 46 0 K 102635 21 K 2 od 30.08.2023. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 08.02.2024. godine donio je slijedeću:

PRESUDU

Žalba kantonalnog tužitelja Kantonalnog tužiteljstva Travnik odbija se kao neutemeljena i potvrđuje se presuda Općinskog suda u Bugojnu broj: 46 0 K 102635 21 K 2 od 30.08.2023. godine.

Obrazloženje

Presudom Općinskog suda u Bugojnu broj: 46 0 K 102635 21 K od 27.12.2022. godine optuženi F.P. pod točkom I izreke navedene presude oglašen je krivim da je počinio kazneno Posjedovanje i omogućavanje uživanja opojnih droga iz članka 239. stavak 3. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (KZ F BiH) činjenično opisano u izreci presude pa mu je sud na temelju citiranog zakonskog propisa i članka 62. KZ F BiH izrekao uvjetnu osudu kojom je optuženom utvrdio kaznu zatvora u trajanju od 6 (šest) mjeseci i istovremeno odredio da se ta kazna neće izvršiti ako optuženi u roku od 1 (jedne) godine po pravomoćnosti presude ne počinu novo kazneno djelo, te je na temelju odredbe članka 202. stavak 1. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine (ZKP F BiH) optuženi obavezan da naknadi troškove sudskog paušala u iznosu od 50,00 KM. Pored toga, pod točkom II izreke osporene presude, a primjenom člana 299. točka c) ZKP F BiH optuženi F.P. oslobođen je od optužbe da je počinio kazneno djelo Neovlaštena proizvodnja i stavljanje u promet opojnih droga iz članka 238. stavak 1. KZ F BiH činjenično opisano u izreci presude. Istom presudom na temelju odredbe članka 78. stavak 1. KZ F BiH u svezi s člankom 238. stavak 4. istog zakona od optuženog F.P. se trajno oduzima opojna droga Cannabis u količini od 46,031 gram, opojna droga Cannabis, neto mase 7,779 grama, PVC kesa sa zavezanim čvorom opojne droge Cannabis, neto mase 163,067 grama, opojna droga Cannabis rasuta u kesi, neto mase 299,855 grama i smeđa papirna kesa opojne droge Cannabis, neto mase 36,763 grama i dvije stabljike opojne droge Cannabis, te se ista ima uništiti, te je na temelju odredbe članka 203. stavak 1. ZKP F BiH odlučeno da troškovi kaznenog postupka padaju na teret proračunskih sredstava.

Rješenjem ovog suda broj: 46 0 K 102635 23 KŽ od 04.05.2023. godine uvažena je žalba kantonalnog tužitelja Kantonalnog tužiteljstva Travnik, te je presuda Općinskog suda u Bugojnu broj: 46 0 K 102635 21 K od 27.12.2022. godine ukinuta u dijelu koji se odnosi na oslobađajući dio presude pod točkom II i u tom dijelu predmet je vraćen prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

Nakon ponovljenog suđenja prvostupanjski sud je donio presudu broj: 46 0 K 102635 21 K 2 dana 30.08.2023. godine kojom je optuženog F.P. pod točkom I izreke navedene presude oglasio krivim da je počinio kazneno Posjedovanje i omogućavanje uživanja opojnih droga iz članka 239. stavak 3. KZ F BiH činjenično opisano u izreci presude, pa mu je sud na temelju citiranog zakonskog propisa i primjenom članka 42.,43.,49. i 62. KZ F BiH izrekao uvjetnu osudu kojom je optuženom utvrdio kaznu zatvora u trajanju od 6 (šest) mjeseci i istovremeno odredio da se ta kazna neće izvršiti ako optuženi u roku od 1 (jedne) godine po pravomoćnosti presude ne počini novo kazneno djelo, te je na temelju odredbe članka 202. stavak 1. ZKP F BiH optuženi obavezan da naknadi troškove sudskog paušala u iznosu od 50,00 KM. Pored toga, pod točkom II izreke osporene presude, a primjenom članka 299. točka c) ZKP F BiH optuženi F.P. oslobođen je od optužbe da je počinio kazneno djelo Neovlaštena proizvodnja i stavljanje u promet opojnih droga iz članka 238. stavak 1. KZ F BiH činjenično opisano u izreci presude. Istom presudom na temelju odredbe članka 78. stavak 1. KZ F BiH u svezi s člankom 238. stavak 4. istog zakona od optuženog F.P. se trajno oduzima opojna droga Cannabis u količini od 46,031 gram, opojna droga Cannabis, neto mase 7,779 grama, PVC kesa sa zavezanim čvorom opojne droge Cannabis, neto mase 163,067 grama, opojna droga Cannabis rasuta u kesi, neto mase 299,855 grama i smeđa papirna kesa opojne droge Cannabis, neto mase 36,763 grama i dvije stabljike opojne droge Cannabis, te se ista ima uništiti, te je na temelju odredbe članka 203. stavak 1. ZKP F BiH odlučeno da troškovi kaznenog postupka padaju na teret proračunskih sredstava.

Protiv navedene presude žalbu je blagovremeno izjavio kantonalni tužitelj Kantonalnog tužiteljstva Travnik u dijelu kojim je optuženi oslobođen optužbe i to zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka i pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja s prijedlogom da drugostupanjski sud uvaži žalbu i odredi pretres pred drugostupanjskim sudom.

Odgovor na žalbu nije podnesen.

Sjednica vijeća drugostupanjskog suda održana je u smislu članka 319. ZKP F BiH bez nazočnosti stranaka, a koje nisu tražile da budu obaviještene o sjednici vijeća.

Nakon što je ovaj sud ispitao prvostupanjsku presudu u granicama žalbenih navoda, kao i po službenoj dužnosti da li je na štetu optuženog povrijeđen kazneni zakon, sukladno odredbi člana 321. ZKP F BiH, odlučeno je kao u izreci iz slijedećih razloga:

Pobijajući prvostupanjsku presudu zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka iz članka 312. stavak 1. točka k) ZKP F BiH, kantonalni tužitelj u žalbi navodi da pobijana presuda ne sadrži razloge o odlučnim činjenicama, jer u presudi nije jasno navedeno, zbog čega, odnosno kojim razlozima se prvostupanjski sud vodio pri izvođenju zaključka da su materijalni dokazi u predmetnoj stvari pribavljeni nezakonito. S tim u vezi kantonalni tužitelji u žalbi navodi da se prvostupanjski sud pozvao na odredbu

članka 74. stavak 4. ZKP F BiH bez detaljnog obrazloženja sa datim jasnim razlozima zašto su materijalni dokazi i to Zapisnik o pretresanju PU Bugojno broj: 02/4-3-1-58-A/19 od 17.10.2019. godine, Potvrda o privremenom oduzimanju predmeta PU Bugojno broj: 02/4-2-58/19 od 17.10.2019. godine, Nalaz kemijskog vještačenja FUP Sarajevo broj: 09-18/2-04-5-2047 od 20.12.2019. godine i Fotodokumentacija PU Bugojno broj: 02/4-2-04-2-EU: 56/19 od 17.10.2019. godine pribavljeni na nezakonit način kako je to propisano odredbom članka 11. stavak 2. ZKP F BiH.

Prema stavu kantonalnog tužitelja u žalbi, učinjena je i bitna povreda odredaba kaznenog postupka iz članka 312. stavak 2. ZKP F BiH, u vezi sa članom 11. stavak 2. i 3. ZKP F BiH, budući da, prema mišljenju tužiteljstva prvostupanjski sud je nepravilno primijenio odredbu članka 74. stavak 4. ZKP F BiH, bez jasnog navođenja zašto su određeni materijalni dokazi odbrane nezakoniti dokazi, pri tom navodeći da je u osporenoj presudi izostalo obrazloženje suda zašto su radnje pretresanja provedene na nezakonit način, te koja je to bitna povreda pričinjena u službenim radnjama ovlaštenih službenih osoba prilikom pretresanja prostorija, a iz razloga što su sve službene radnje poduzete po naredbi Općinskog suda u Bugojnu.

Iz stanja spisa i obrazloženja pobijane presude proizlazi da je branitelj optuženog na glavnom pretresu dana 21.12.2022. godine, kao i u ponovljenom postupku istaknuo prigovor da su Zapisnik o pretresanju PU Bugojno broj: 02/4-3-1-58-A/19 od 17.10.2019. godine, Potvrda o privremenom oduzimanju predmeta PU Bugojno broj: 02/4-2-58/19 od 17.10.2019. godine, Nalaz kemijskog vještačenja FUP Sarajevo broj: 09-18/2-04-5-2047 od 20.12.2019. godine i Fotodokumentacija PU Bugojno broj: 02/4-2-04-2-EU: 56/19 od 17.10.2019. godine nezakoniti dokazi sa obrazloženjem da prilikom pretresa prostorija nisu osigurana dva svjedoka. Pri tome je branitelj optuženog naveo argumente za svoju tvrdnju. Iz obrazloženju pobijane presude proizlazi da je prvostupanjski sud prihvatio prigovor odbrane vezano za zakonitost dokaza sa obrazloženjem da su naprijed pobrojani dokazi nezakoniti, nakon čega će se isti izdvojiti u poseban omot, a koja odluka prvostupanjskog suda se temelji na odredbi članka 74. stavak 4. ZKP F BiH.

U konkretnom slučaju, zaključak da su dokazi tužiteljstva nezakoniti dokazi, prvostupanjski sud temelji na odredbi članka 74. stavak 4. ZKP F BiH kojom je propisano da pretraži stana, ostalih prostorija ili osoba prisustvuju dva punoljetna građanina kao svjedoci, navodeći kako citirana zakonska odredba naglašava da svjedoci pretresanja moraju biti „punoljetni građani“ čija je dužnost da paze kako se vrši pretresanje i da stave primjedbe ako smatraju da sadržaj zapisnika o pretresanju nije točan, dakle, da ostvare uvid u konkretne okolnosti izvršenja naredbe za pretresanje i da osiguraju točnost zapisnika o pretresanju, sa zaključkom da u konkretnom slučaju kod pretresa kuće koju je, između ostalih ukućana, koristio i optuženi F.P., nije zadovoljena ni suština ni forma propisane zakonske odredbe koja za punu ispravnost tj. zakonitost iste zahtjeva obveznu nazočnost pretresu dva punoljetna građanina.

Kada se prednje obrazloženje prvostupanjskog suda dovede u vezu sa sadržajem zapisnik o pretresanju PU Bugojno broj: 02/4-3-1-58-A/19 od 17.10.2019. godine, prema kojem proizlazi da je pretresu kuće F.P. bio prisutan samo jedan svjedok i to M.C. iz Gornjeg Vakufa-Uskoplje, onda se ovakva odluka prvostupanjskog suda pokazuje pravilnom.

Naime, prema ocjeni ovog suda zaključak o nezakonitosti određenog dokaza ne može se zasnivati isključivo na činjenici da je prilikom njegovog pribavljanja povrijeđena neka odredba procesnog zakona (u ovom slučaju članka 74. stavak 4. ZKP F BiH) osim ukoliko to nije izričito propisano, nego se u tim situacijama mora cijeliti cilj odredbe koja nije primijenjena ili je prekršena, značaj propusta da se postupi u skladu s njom za osnovna prava i slobode optuženog ili svjedoka, kao i značaj tog propusta u odnosu na osnovna načela kaznenog postupka, pa se tek tada može izvesti zaključak o zakonitosti ili nezakonitosti određenog dokaza. Svako suprotno postupanje značilo bi da bilo koja povreda odredbi procesnog zakona prilikom pribavljanja dokaza automatski ima za posljedicu nezakonitost tog dokaza.

Međutim, kada je u pitanju prisutnost svjedoka radnjama pretresanja, odredba članka 74. stavak 4. ZKP F BiH propisuje da pretresanju prisustvuju dva punoljetna građanina kao svjedoci, koji se moraju upozoriti da paze kako se pretresanje vrši i da imaju pravo, prije potpisivanja zapisnika o pretresanju, da stave svoje prigovore ako smatraju da sadržaj zapisnika nije točan, te tako osiguraju točnost i pouzdanost zapisnika o pretresanju. Kod takvog stanja stvari, angažiranjem samo jednog svjedoka pretresanju stana koje koristi optuženi i to svjedoka M.C., zahtjev iz odredbe članka 74. stavak 4. ZKP F BiH samo je polovično zadovoljen, ali ne u potpunosti i suštinski, zbog čega je izvršeno pretresanje i oduzimanje opojne droge kao dokaza pribavljeno bitnim povredama navedenog zakona, a na kojim dokazima se ne može zasnivati odluka suda u smislu članka 11. stavak 2. ZKP F BiH, jer jedan svjedok ne može da izvrši dužnosti dva punoljetna građanina koje im članak 74. stavak 4. ZKP F BiH dodjeljuje kao svjedocima pretresanja. Dakle, kako na prednji način nije postupljeno, to je pravilna odluka prvostupanijskog suda da predmeti koji su privremeno oduzeti od optuženog F.P. dana 17.10.2019. godine, a i svi ostali dokazi proizišli iz tako oduzetih predmeta, predstavljaju nezakonite dokaze, a na kojim dokazima se ne može zasnivati odluka suda u smislu članka 11. stavak 2. ZKP F BiH.

Poradi navedenog od strane prvostupanijsko suda nije učinjena bitna povreda postupka iz članka 312. stavak 1. točka k) ZKP F BiH, kao ni bitna povreda postupka iz članka 312. stavak 2. ZKP F BiH, a u vezi sa člankom 74. stavak 4. ZKP F BiH, kako se to žalbom ukazuje.

Na isti način ocijenjena je žalba kantonalnog tužitelja u odnosu na točku dva oslobađajućeg dijela presude koji se odnosi na žalbeni osnov pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja ukazujući pri tome da je prvostupanijski sud pogrešno utvrdio odlučnu činjenicu da li je optuženi u mjesecu maju 2021. godine na svojoj parceli zasadio i uzgojio dvije stabljike koje sadrže opojnu drogu Cannabis, tvrdeći da je optuženi počinio kazneno djelo, a što proizlazi iz provedenih dokaza i to iskaza svjedoka M.T. i M.D., Zapisnika o uviđaju PU Bugojno broj: 02/4-2-EU:33/21 od 10.08.2021. godine, Izvešće o krim tehničkoj obradi PU Bugojno broj:02/4-2-04-2-EO:33/21 od 17.08.2021. godine, Posjedovni list broj: 329 KO ... sa kopijom Katastarskog plana, Akt PU Bugojno broj: 02/4-2-2535/21 TM od 05.10.2021.godine i priloga, Skica KO ... , Izvod iz PL – Ispis FGU za KP 1973, 1872 i 1874 KO ... , Smeđa papirna vreća u kojoj se nalaze izuzete dvije stabljike koje su pronađene prilikom uviđaja Humac bb – Triš, Gornji Vakuf Uskoplje, sa naznakom prilog uz akt, (KDP- 10/22), Fotodokumentacija PU Bugojno broj: 02/4-2-04-2-EO: 33/21 od 10.08.2021. godine.

Prema ocjeni ovog suda prvostupanjski sud je u obrazloženju osporene presude u ponovljenom postupku dao argumentirane i uvjerljive razloge zašto nije prihvatio kao vjerodostojne iskaze policijskih službenika M.T. i M.D. koji su prilikom obavljanja službenih radnji na licu mjesta pronašli stabljike nedaleko od obiteljske kuće optuženog. Ovaj sud primjećuje da prvostupanjski sud ponovno nepotrebno bavi pitanjem vlasništva nad parcelom na kojoj su pronađene navedene stabljike, kao i da nije izvršeno geodetsko vještačenje radi identifikacija parcela, a koji pitanje nije od odlučne važnosti, nego tko je na navedenim parcelama zasadio i uzgajao biljke opojne droge Cannabis.

Iz stanja spisa i obrazloženja osporene presude nesporno proizlazi da su dana 10.08.2021. godine od strane policijskih službenika na parceli K.P. 1872, K.O. ... koja se nalazi nedaleko od kuće koju koristi optuženi pronađene i izuzete dvije stabljike visine 1,20 m i 1,65 m koje svojim izgledom asociraju na opojnu drogu Cannabis i koje su nakon obavljenog uviđaja izuzete sa mjesta zasada. Nadalje nesporno je utvrđeno da pronađene i izuzete stabljike u sebi sadrže psiho aktivnu komponentu tetrahidrokanabinol (THC) u udjelu većem od zakonom definiranog udjela i predstavljaju biljnu vrstu „Cannabis“, a što proizlazi iz nalaza i mišljenja vještaka M.H. broj:09-18/2-03-5-1573 od 11.11.2021. godine.

Iz iskaza svjedoka M.T. proizlazi da je u mjesecu svibnju 2021. godine došao do kuće optuženog i pitao ga, jer je imao saznanja da je optuženi opet posadio biljke marihuane, što mu je optuženi priznao i odveo ga na lice mjesta gdje su pronašli stabljiku koja asocira na Cannabis.

S tim u vezi ovaj sud podsjeća da je odredbom članka 234. stavak 1. ZKP F BiH, propisano da ovlaštene službene osobe mogu, radi izvršenja zadataka iz članka 233. istog zakona, između ostalog, prikupljati potrebne izjave od osoba. Odredbom članka 234. stavak 3. ZKP FBiH propisano je da će, prilikom prikupljanja izjava od osoba, ovlaštena službena osoba postupiti u skladu sa člankom 92. tog zakona odnosno u skladu sa člankom 100. istog zakona i u tom slučaju, zapisnici o prikupljenim izjavama se mogu upotrijebiti kao dokazi u kaznenom postupku. Prema tome, ZKP F BiH propisuje točno određene uvjete pod kojima se zapisnici o izjavama koje je ovlaštena službena osoba prikupila od budućeg optuženog mogu upotrijebiti kao dokaz u kaznenom postupku, pa slijedom toga i uvjete pod kojima se sudska odluka može zasnovati na tim izjavama.

U konkretnom slučaju, svjedok M.T., iako je povodom predmetnog događaja postupao kao ovlaštena službena osoba, izjavu od budućeg optuženog F.P. nije pribavio u skladu sa člankom 92. ZKP F BiH, niti iz dokazne građe kantonalnog tužiteljstva ne proizlazi da takvi dokazi uopće postoje, a ni da su izvedeni na glavnom pretresu. Stoga se svjedok M.T. prilikom ispitivanja na glavnom pretresu pred prvostupanjskim sudom nije mogao izjašnjavati o tome šta mu je kao ovlaštenoj službenoj osobi, povodom predmetnog događaja, rekao budući optuženi F.P. jer se takvim svjedočenjem izigrava odredba članka 234. stavak 3. ZKP F BiH. Slijedom toga, iskaz svjedoka M.T. sa zapisnika o glavnom pretresu održanom pred prvostupanjskim sudom, u kojem se on izjašnjavao o sadržini onoga šta mu je povodom predmetnog događaja rekao budući optuženi F.P. ima se smatrati nezakonitim dokazom, te se na njemu, u skladu sa članom 11. stav 2. ZKP F BiH, ne može zasnovati odluka suda, kako je to prvostupanjski sud pravilno i utvrdio.

Dakle, prvostupanjski sud u obrazloženju pobijane presude pravilno obrazlaže iz kojih razloga nije prihvatio iskaz svjedoka M.T., a koje obrazloženje prihvata i ovaj sud, stoga isto nije potrebno posebno obrazlagati, dok iz iskaza svjedoka M.D. jasno proizlazi da istom nije poznato čija je parcela na kojoj su pronađene navedene stabljike, nije mu poznato da li te stabljike pripadaju optuženom, te mu nije poznato da li se optuženi bavio prodajom narkotičkih sredstava.

Slijedom navedenog, ovaj sud, nakon uvida u dokaznu građu, osporenu presudu i žalbu kantonalnog tužitelja, nalazi nespornim utvrđenje prvostupanjskog suda da se optužba temelji isključivo na iskazu svjedoka M.T., a koji u svom postupanju nije primijenio odredbu članka 92. ZKP F BiH, kako je to pravilno utvrdio prvostupanjski sud, a iz ostalih izvedenih dokaza nije moguće utvrditi odlučnu činjenicu tko je zasadio navedene stabljike i kome iste pripadaju.

Na koncu, osuđujuća presuda može se temeljiti samo na potpunim i jasnim dokazima sa punom izvjesnošću istinitosti, a po ocjeni i ovog suda u ovoj kaznenoj stvari optužba takve dokaze nije ponudila. Za osuđujuću presudu zakon zahtijeva izvjesnost – utvrđenje pune istine da je optuženi počinio određeno kazneno djelo – i za to, sve što je u spoznajnom smislu manje od utvrđene pune istine (izvan svake razumne sumnje) podliježe principu in dubio pro reo propisanom u članku 3. ZKP F BiH.

Slijedom navedenog i ovaj sud dijeli stav prvostupanjskog da se na temelju izvedenih dokaza, nije moglo sa sigurnošću utvrditi postojanje činjenica koje bi, da su dokazane, išle na štetu optuženog, odnosno da se iz izvedenih dokaza nije moglo na nesumnjiv način utvrditi da je optuženi počinio protupravne radnje koje mu se stavljaju na teret, pa je prvostupanjski sud pravilnom primjenom načela „in dubio pro reo“ propisano člankom 3. stavak 2. ZKP FBiH, a na temelju ovlasti iz članka 299. točka c) ZKP F BiH optuženog oslobodio od optužbe, sa zaključkom da nije dokazano da je optuženi Franjo Perić počinio kazneno djelo Neovlaštena proizvodnja i stavljanje u promet opojnih droga iz članka 239. stavak 3. KZ F BiH koje mu je stavljeno na teret, slijedom čega je optuženog oslobodio od optužbe.

Na temelju svega naprijed navedenog, a primjenom odredaba člana 328. ZKP F BiH, odlučeno je kao u izreci ove presude.

Pouka: Protiv ove presude nije dozvoljena žalba.

Zapisničar
Vanja Lovrinović, sr.

Predsjednik vijeća
Darmin Avdić, sr.

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON/KANTON SREDIŠNJA BOSNA

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj: 46 0 K 102921 23 Kž

Novi Travnik, 08.01.2024. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Kantonalni sud u Novom Travniku u vijeću sastavljenom od sudija Lazarele Porić, kao predsjednice vijeća, Darmina Avdić i Vesne Vujica, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Ivana Čorić-Žderić, kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženog A.K., zbog krivičnih djela Oštećenje tuđe stvari iz člana 293. stav 1., Izazivanje opće opasnosti iz člana 323. stav 4. u vezi stava 1. i Paljevine iz člana 301. stav 1. Krivičnog zakona Federacije BiH, odlučujući o žalbi Kantonalnog tužilaštva Travnik, izjavljenoj protiv presude Općinskog suda u Bugojnu broj: 46 0 K 102921 21 K od 12.01.2023. godine, primjenom odredbe člana 329. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH, na sjednici vijeća održanoj dana 08.01.2024. godine, donio je slijedeću:

PRESUDU

Žalba Kantonalnog tužilaštva Travnik djelimično se uvažava i preinačava se presuda Općinskog suda u Bugojnu broj: 46 0 K 102921 21 K od 12.01.2023. godine u odluci o izrečenoj jedinstvenoj kazni tako da se optuženom A.K. za produženo krivično djelo Oštećenje tuđe stvari iz člana 293. stav 1. Krivičnog zakona Federacije BiH, za koje je prvostepenom presudom oglašen krivim, utvrđuje kazna zatvora u trajanju od 7 (sedam) mjeseci, a za krivično djelo Izazivanje opće opasnosti iz člana 323. stav 4. u vezi stava 1. istog zakona, za koje je prvostepenom presudom također oglašen krivim, utvrđuje kazna zatvora u trajanju od 7 (sedam) mjeseci, te se optuženi A.K., primjenom člana 54. stav 1. i stav 2. tačka b) Krivičnog zakona Federacije BiH, osuđuje na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine.

U ostalom dijelu prvostepena presuda ostaje neizmijenjena.

Obrazloženje

Presudom Općinskog suda u Bugojnu broj: 46 0 K 102921 21 K od 12.01.2023. godine optuženi A.K., pod tačkom I izreke, oglašen je krivim da je u sticaju počinio krivična djela Oštećenje tuđe stvari iz člana 293. stav 1. i Izazivanje opće opasnosti iz člana 323. stav 4. u vezi stava 1. Krivičnog zakona Federacije BiH, za koja krivična djela mu je prethodno utvrdio pojedinačne kazne zatvora u trajanju od po 4 mjeseca i potom ga osudio na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 6 mjeseci uz odluku da se oštećeni JU Poduzeće za stambeno komunalne djelatnosti i lokalne puteve općine Bugojno i Kantonalna uprava za šumarstvo Travnik sa imovinskopравnim zahtjevom upućuju na parnicu, a pod tačkom II izreke optuženog je oslobodio od optužbe, primjenom člana 299. tačka c) Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH, da je

počinio krivično djelo Paljevine iz člana 301. stav 1. Krivičnog zakona Federacije BiH sa odlukom da se oštećena A.H. sa imovinskopravnim zahtjevom upućuje na parnicu. Konačno, pod obje tačke izreke osporene presude odlučeno je da troškovi krivičnog postupka padaju na teret budžetskih sredstava.

Protiv te presude žalbu je blagovremeno izjavilo Kantonalno tužilaštvo Travnik zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja u odnosu na oslobađajući dio pobijane presude tj. za krivično djelo Paljevine iz člana 301. stav 1. Krivičnog zakona Federacije BiH, te zbog odluke o krivičnopravnoj sankciji u odnosu na krivična djela Oštećenje tuđe stvari iz člana 293. stav 1. i Izazivanje opće opasnosti iz člana 323. stav 4. u vezi stava 1. Krivičnog zakona Federacije BiH, s prijedlogom da se pobijana presuda preinači ili ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

Optuženi nije podnio odgovor na žalbu kantonalnog tužitelja.

Kako stranke i braniteljica Selma Rustempašić Hozić, advokat iz Bugojna, nisu tražili da budu obaviješteni o sjednici vijeća to je ista, shodno odredbi člana 319. stav 8. Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH, održana u njihovom odsustvu.

Nakon što je ovaj sud ispitao prvostepenu presudu u granicama žalbenih navoda, sukladno odredbi člana 321. Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH, odlučeno je kao u izreci iz slijedećih razloga:

U žalbi kantonalnog tužitelja prvo se iznosi izreka osporene presude, a zatim i razlozi kojima se rukovodio prvostepeni sud pri donošenju iste, te se u nastavku iznosi mišljenje kako se osporena presuda temelji na pogrešno i nepotpuno utvrđenom činjeničnom stanju kada je u pitanju krivično djelo Paljevine iz člana 301. stav 1. Krivičnog zakona Federacije BiH, a po optužnici broj: T06 0 KT 0029092 21 od 15.06.2021. godine, obzirom da nižestepeni sud dokazuje optužbe, izvedene na glavnom pretresu, nije cijenio u dovoljnoj mjeri. U prilog tvrdnje da je pogrešan zaključak prvostepenog suda kako nije dokazano da je optuženi taj koji je izazvao požar u poslovnom prostoru oštećene A.H. žalba se prije svega poziva na sadržaj videonadzora sa poslovnog objekta mesnice „Bajrić“ na kojem se jasno vidi da se nekoliko minuta od izbijanja požara u zanatskom centru osoba koja je bila obučena, a koja je prema pokretima i odjeći odgovarala optuženom, vraća trčecim korakom te da je svjedok M.D. utvrdio da je od mjesta požara do mjesta gdje je boravio optuženi udaljenost preko 200 metara, da osim navedenog svjedoka isto proizilazi i iz iskaza svjedokinje V.M., te konačno da je svjedok M.A., također policajac, u službenoj zabilješci konstatirao da je dana 09.05.2021. godine oko 05,50 sati, dok se nalazio u vozilu na kružnom toku raskrižja ulica Bosanska i Kulina bana, vidio optuženog u blizini crkve Sv. Ante koji je na sebi imao crnu jaknu ili duksericu i crne hlače, kao i da prema iskazima navedenih svjedoka niko drugi nije uočen da se u vrijeme izazivanja požara kreće u krugu gdje je došlo do istog.

Prema obrazloženju osporene presude i sadržaju izvedenih dokaza, pa i onih na koje se poziva žalba tužilaštva, vidljivo je da je nižestepeni sud cijenio sadržaj videonadzora pomenute mesnice i iskaze navedena tri svjedoka u žalbi, dakle da je imao u vidu isti sadržaj tih dokaza, ali da je na osnovu tog sadržaja izveo konačan zaključak kako se ne može sa potpunom sigurnošću utvrditi da je upravo optuženi osoba koja je počinilac krivičnog djela Paljevine iz člana 301. stav 1. Krivičnog

zakona Federacije BiH. Razloge koje u tom pravcu daje prvostepeni sud u potpunosti prihvata i ovaj, jer zaista nema ni jednog očevidca događaja koji bi potvrdio da je optuženi taj koji je podmetnuo požar, nego se njegovo optuženje zasniva na indicijama koje ipak ne predstavljaju tako zatvoreni krug činjenica koje isključuju mogućnost da je požar podmetnuo neko drugi. Konkretno, svjedoci M.D. i V.M. navode da se na sadržaju nadzorne kamere vidi osoba koja prema pokretima i odjeći koju ima na sebi upućuje upravo na optuženog, dok svjedok M.A. navodi da je u vrijeme požara vidio optuženog koji je tom prilikom na sebi imao crnu jaknu ili duksericu. Iz ovakvih navoda odnosno opisa, kako osobe koja se vidi na videozapisu, tako i optuženog kada je u pitanju njegova odjeća, vidljivo je da se radi o uopštenom i nepreciznom opisu, jer svjedoci M.D. i V.M. ne konkretizuju po čemu je karakteristično kretanje osobe koja se vidi na sadržaju nadzorne kamere, pa da bi se tako specifično kretanje moglo povezati sa istim takvim kretanjem optuženog, a isto se odnosi i na odjeću, jer se nigdje ne navodi neki detalj koji bi se mogao prepoznati i na odjeći optuženog, nego se samo navodi da se radi o crnoj odjeći, a uz to svjedok M.A. ne zna da li se radi o jakni ili dukserici. Kod takvog stanja stvari pravilnim se pokazuje konačan zaključak prvostepenog suda kako nije sa potpunom sigurnošću dokazano da je upravo optuženi počinio krivično djelo Paljevine iz člana 301. stav 1. Krivičnog zakona Federacije BiH, pa se slijedom toga pobijana presuda pokazuje kao pravilna i zakonita kada je prvostepeni sud, primjenom odredbe člana 299. tačka c) Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH, optuženog oslobodio od optužbe za navedeno krivično djelo.

Nasuprot tome, osnovanom se pokazuje žalba kantonalnog tužitelja kada je u pitanju odluka prvostepenog suda o pojedinačnim kaznama zatvora za produženo krivično djelo Oštećenje tuđe stvari iz člana 293. stav 1. i krivično djelo Izazivanje opće opasnosti iz člana 323. stav 4. u vezi stava 1. Krivičnog zakona Federacije BiH, za koja je optuženom utvrdio kazne zatvora od po 4 mjeseca, a onda i odluka o jedinstvenoj kazni zatvora u trajanju od 6 mjeseci.

Osporavajući prvostepenu presudu u tom dijelu žalbom kantonalnog tužitelja se u najvećoj mjeri prigovara da prvostepeni sud nije u dovoljnoj mjeri cijenio otežavajuće okolnosti na strani optuženog a to je da je optuženi povratnik u izvršenju krivičnih djela, jer je iz izvoda iz kaznene evidencije vidljivo da je ranije osuđivan dva puta presudama istog prvostepenog suda broj: 46 0 K 093951 19 Kps od 14.04.2021. godine uvjetnom osudom sa utvrđenom kaznom zatvora u trajanju od 2 mjeseca i rokom provjeravanja od jedne godine i broj: 46 0 K 096594 20 Kps od 17.09.2021. godine, također uvjetnom osudom kojom se utvrđuje kazna zatvora u trajanju od 3 mjeseca i određuje isti rok provjeravanja, a po obje presude za krivično djelo Krađe iz člana 286. stav 2. Krivičnog zakona Federacije BiH. Pored toga tužitelj žalbom ukazuje i na iskazanu upornost optuženog u činjenju istovrsnih krivičnih djela, te činjenicu da se radi o produženom krivičnom djelu oštećenje tuđe stvari, a što se sve ima cijiniti u smislu člana 49. Krivičnog zakona Federacije BiH.

Obrazlažući odluku o kazni prvostepeni sud navodi da je kao olakšavajuće okolnosti cijenio činjenice da optuženi prije kritičnih događaja nije evidentiran kao počinilac krivičnih djela, a zatim i protek vremena od dana kada su predmetna krivična djela počinjena, te konačno stanje njegove svijesti u vrijeme izvršenje djela, dok je kao otežavajuću okolnost cijenio samo njegovu upornost u izvršenju istih u relativno kratkom vremenskom razdoblju što je rezultiralo potpunim uništenjem dva putnička motorna vozila i određenog broja uličnih ukrasa i svjećica.

Prema stanju u spisu i odredbi člana 49. stav 1. i stav 2. Krivičnog zakona Federacije BiH pogrešnom se pokazuje odluka nižestepenog suda da kao olakšavajuću okolnost cijeni činjenicu da optuženi nikad prije kritičnih događaja nije evidentiran kao počinitelj krivičnih djela i to iz dva razloga od kojih je prvi taj da je prema izvodu iz kaznene evidencije za optuženog PS Bugojno broj: 02/4-3-04-2-1-68/22IČ. od 02.03.2022. godine vidljivo da je optuženi u vrijeme izvršenja djela od 08.01.2022. godine, opisanog pod tačkom 3. osuđujućeg dijela izreke osporene presude, već bio osuđivan presudama istog prvostepenog suda broj: 46 0 K 093951 19 Kps od 14.04.2021. godine uvjetnom osudom sa utvrđenom kaznom zatvora u trajanju od 2 mjeseca i rokom provjeravanja od jedne godine i broj: 46 0 K 096594 20 Kps od 17.09.2021. godine također uvjetnom osudom sa utvrđenom kaznom zatvora u trajanju od 3 mjeseca i rokom provjere od jedne godine, a zatim i iz razloga što se ranija osuđivanost u smislu ranijeg života učinitelja, kao otežavajuća okolnost, prema navedenoj zakonskoj odredbi cijeni prilikom odmjeravanja kazne, a ne u odnosu na vrijeme izvršenja djela za koje se izriče kazna.

Nadalje, ni protek vremena od izvršenja predmetnih krivičnih djela, pa do donošenja osporene presude, što u konkretnom slučaju predstavlja period od najviše 2 godine za djela počinjena 22.01.2021. godine, nije relevantan da bi se mogao izvoditi zaključak kako je optuženi nakon izvršenja djela svojim ponašanjem pokazao da nije sklon vršenju istih, a što bi se moglo cijiniti kao olakšavajuća okolnost.

Kada se uz sve to ima u vidu da je optuženi, prema naprijed preciziranom izvodu iz kaznene evidencije ranije osuđivan 2 puta za krivična djela protiv imovine za koja su mu izricane uvjetne osude, zatim da je jačina ugrožavanja ili povrede zaštićenog dobra, u smislu člana 49. stav 1. Krivičnog zakona Federacije BiH, u ovom slučaju znatna, a što se ogleda u potpunom uništenju 2 motorna vozila i ozbiljnom izlaganju opasnosti zgrade Općine Bugojno, kao sjedišta lokalne samouprave i službi u kojima se pohranjuju različiti dokumenti od značaja za funkcionisanje tih organa uprave i ostvarivanje prava građana, a naročito da je optuženi krivično djelo, počinjeno 08.01.2022. godine, izvršio za vrijeme provjeravanja po obje ranije izrečene uvjetne osude, što dodatno povećava stepen njegove krivične odgovornosti. Kod takvog stanja stvari žalba kantonalnog tužitelja se pokazuje kao osnovana zbog čega je istu kao takvu bilo nužno uvažiti i preinačiti osporenu presudu u odluci o kazni tako što će se optuženom, za svako od počinjenih krivičnih djela za koja je tom presudom oglašen krivim, prvo utvrditi pojedinačne kazne u trajanju od po 7 mjeseci zatvora, a zatim izreći i jedinstvena kazna zatvora u trajanju od 1 godine za koju ovaj sud nalazi da je adekvatna kako ličnosti i ranijem ponašanju optuženog, tako i težini počinjenih krivičnih djela, a sve primjenom odredbe člana 329. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH i člana 54. stav 1. i stav 2. tačka b) Krivičnog zakona Federacije BiH.

Zapisničar
Ivana Čorić-Žderić

Predsjednica vijeća
Lazarela Porić

Darmin Avdić

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
Kanton Središnja Bosna / Srednjobosanski kanton

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj: 46 0 K 103122 23 KŽ

Novi Travnik, 19.12.2023. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sudaca: Vesna Vujica, kao predsjednica vijeća, te Lazarela Porić i Darmin Avdić, kao članovi vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Erme Jusić, u kaznenom predmetu protiv optuženika A.K., zbog kaznenog djela Teška kaznena djela protiv sigurnosti javnog prometa iz člana 336. stav 1. u vezi sa članom 333. stav 1. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, povodom žalbi kantonalne tužiteljice Kantonalnog tužiteljstva Travnik i branitelja optuženog protiv presude Općinskog suda u Bugojnu broj 46 0 K 103122 21 K od 15.03.2023. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 19.12.2023. godine donio je slijedeću:

PRESUDU

Žalba branitelja optuženog A.K. se odbija kao neutemeljena, a istovremeno se uvažava žalba kantonalne tužiteljice Kantonalnog tužiteljstva iz Travnika, osporena presuda Općinskog suda u Bugojnu broj 46 0 K 103122 21 K od 15.03.2023. godine, se preinačava u odluci o kazneno pravnoj sankciji, tako da se uz primjenu članka 42., 43. i 49. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine optuženi A.K. osuđuje na kaznu zatvora u trajanju od 10 (deset) mjeseci.

U preostalom dijelu prvostupanjska presuda ostaje neizmijenjena.

Obrazloženje

Presudom Općinskog suda u Bugojnu broj 46 0 K 103122 21 K od 15.03.2023. godine, optuženik A.K. je oglašen krivim zbog kaznenog djela Teška kaznena djela protiv sigurnosti javnog prometa iz člana 336. stav 1. u vezi sa članom 333. stav 1. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, za koje mu je izrečena uvjetna osuda, kojom mu je utvrđena kazna zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine, te je istovremeno određeno da se ista neće izvršiti ukoliko optuženik u roku od 3 (tri) godine od dana pravomoćnosti presude, ne poćini novo kazneno djelo. Temeljem odredbe članka 77. kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine optuženiku je izrečena sigurnosna mjera zabrane upravljanja prijevoznim sredstvom u trajanju od 10 mjeseci računajući od dana pravomoćnosti sudske odluke. Istom presudom sukladno odredbi članka 202. stav 1. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine optuženik je obvezan na naknadu troškova kaznenog postupka u iznosu od 434,00 KM, a na ime sudskog paušala iznosa od 100,00 KM, dok je uz primjenu odredbe članka 212. stav 2. Zakona oštećeni M.L. sa imovinskopравnim zahtjevom upućen na parnicu.

Pravovremeno izjavljenom žalbom presudu Općinskog suda u Bugojnu broj 46 0 K 103122 21 K od 15.03.2023. godine, osporava kantonalna tužiteljica Kantonalnog tužiteljstva iz Travnika. Žalbom se osporena presuda pobija zbog odluke o kazneno pravnoj sankciji. Konačno se u žalbi predlaže da se ista uvaži i napadana presuda preinači i optuženom izrekne kazna zatvora.

Žalbu za optuženog je podnio branitelj Hajrudin Pokvić, advokat iz Bugojna, zbog svih žalbenih razloga, međutim u međuvremenu je optuženi otkazao punomoć branitelju Hajrudinu Pokvić, a opunomoćio je po vlastitom izboru advokata Ivicu Dragun, iz Bugojna koji je za optuženog također uložio žalbu. Na sjednici apelacionog vijeća optuženi je bio izričit da je otkazivanjem punomoći advokatu Hajrudinu Pokvić također odustao od žalbe koju je u njegovo ime podnio ovaj advokat, te je ovom sudu predložio da kao njegovu žalbu razmatra samo izjavljena žalba po advokatu Ivici Dragunu.

Dakle, za optuženog A.K. je žalbu izjavio branitelj Ivica Dragun, advokat iz Bugojna. Žalbu podnosi zbog bitnih povreda odredaba ZKP-a, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, pogrešne primjene KZ i odluke o kazni.

Odgovor na žalbu podnijela je kantonalna tužiteljica i u istom navela da su žalbeni navodi branitelja neosnovani pa predlaže da se ista odbije.

Povodom žalbi kantonalne tužiteljice i branitelja optuženika, sud je zakazao sjednicu vijeća na koju je pristupio optuženi A.K. u pratnji branitelja Ivica Dragun, advokata iz Bugojna, dok kantonalna tužiteljica nije pristupila, uredno obavještena, pa je sjednica vijeća sukladno odredbi čl. 319 st. 3 Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine održana u odsutnosti kantonalne tužiteljice.

Sud je osporenu presudu preispitao u dijelu kojim se ta presuda pobija žalbom /odredba čl. 321. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine/, i po službenoj dužnosti, pa je nakon ovakvog preispitivanja osporene presude odlučio kao u izreci, rukovodeći se slijedećim razlozima:

U prvom dijelu žalbe branitelj optuženog iznosi izreku osporene presude, a potom ukazuje na žalbene osnove naprijed navedene, te posebno ističe da je najodlučnija činjenica za odlučivanje u ovoj kazneno pravnoj stvari tko je vozio, jer ta činjenica na nesumnjiv način nije utvrđena. Branitelj ukazuje da je lijeva strana vozila vozača totalno uništena, a da je desna strana mjesta suvozača gotovo netaknuta, da optuženi gotovo da nema povreda dok oštećeni ima brojne povrede. Branitelj također prigovara i ukazuje na tri greške od kojih je prvu načinilo tužiteljstvo kada nije provelo sudsko medicinsko vještačenje po dr. Zdenku Cirhlaž koji bi sa 100% sigurnošću dao odgovor na prednja pitanja, drugu je napravila obrana koja nije predložila takvo vještačenje, a treću sud koji nije, iako ima ovlasti, provelo takvo vještačenje. Pri tome se branitelj poziva na fotografije i zaključuje da su i vozač i suvozač mogli da ispadnu iz vozila koje se prevrtalo i da bi obzirom na mehanička oštećenja jedino sudsko medicinsko vještačenje dalo odgovor tko je gdje sjedio. Branitelj smatra da iskaz svjedoka Z.P., policajaca, nije pouzdan dokaz da se na njemu temelji sudska odluka, a sud ne analiza iskaz svjedoka S.K., niti vještaka Miroslava Radoš, koji su

obrazložili ko je gdje sjedio. Branitelj smatra da vještaci dr. Ludvig Letica i Elvir Bešić nisu dali odgovor na ovo pitanje.

Kada se ovi žalbeni navodi dovedu u vezu sa obrazloženjem osporene presude onda se može zaključiti da su isti neutemeljeni. U okviru sva tri žalbena osnova, koje branitelj ne razdvaja (bitne povrede odredaba ZKP-a, pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje i pogrešne primjene KZ) branitelj suštinski prigovara samo pogrešno utvrđenom činjeničnom stanju smatrajući da odlučna činjenica ko je kritične prilike vozio vozilo Citroen C5 nije sa sigurnošću utvrđena. Kako branitelj nije posebno obrazložio bitnu povredu odredaba postupka, kao ni povredu Kaznenog zakona, ovaj sud će jedinstveno odgovoriti na prigovor pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja. Svoj zaključak da nije utvrđeno sa sigurnošću tko je kritične prilike vozio i time prouzrokovao prometnu nezgodu branitelj temelji uglavnom na šteti koja je nastala na vozilu i povredama koje su optuženi i oštećeni kritične prilike zadobili.

Međutim, na prednje žalbene navode prvostupanjski sud je dao svoje obrazloženje koje u cijelosti prihvata i ovaj sud. Branitelj u svojoj žalbi ne potencira, niti se time bavi, da je sam oštećeni izjavio da je optuženi vozio, kao i da su i drugi svjedoci Z.P. i E.Š. izjavili da je kritične prilike optuženi vozio jer je oštećeni nađen i izvučen iz vozila sa mjesta suvozača dok je mjesto vozača bilo prazno. U tom smislu sam oštećeni M.L. je izjavio da je kritične prilike, osim što su i on i optuženi bili prilično pijani, sjeo na mjesto suvozača. Da je nakon prometne nezgode upravo optuženi se obratio patroli koja je po obavijesti od vođe tima došla na lice mjesta u mjestu Ploče i to svjedoci Z.P. i E.Š. koji su suglasno izjavili da su vidjeli optuženog kako ide uz serpentinu. Svjedok E.Š. se sjeća da je optuženi A.K., kojeg i inače poznaje, bio krvav po licu i da je tada rekao da je izgubio kontrolu nad vozilom jer je izbjegavao kamion. Također, oba svjedoka su potvrdila, da je sam optuženi tražio da pomognu osobi M.L. koji se nalazio u vozilu. Svjedoci su oštećenog uočili na suvozačevom mjestu, odnosno između konzole i suvozačevog sjedišta kojeg nisu mogli izvući na vrta suvozača, nego su ga izvukli kroz prozor vozačevih vrata na kojem nije bilo stakla. I svjedokinja D.L. bivša djevojka oštećenog je potvrdila da je lično njoj optuženi rekao da je kritične prilike on vozio. Dakle, sam oštećeni, a potom i svjedoci Z.P. i E.Š. tvrde da je kritične prilike optuženi vozio vozilo koje je inače njegovo, a to je potvrdila i svjedokinja D.L. I po nalazu vještaka medicinske struke dr. Ludviga Letice proizlazi da sa većom vjerojatnošću može pretpostaviti da je oštećeni M.L. sjedio na mjestu suvozača. Ovaj vještak, kojeg je upravo po prijedlogu obrane, angažirao sud, je bio sasvim jasan da je puno veća vjerojatnost bila da je ozljeda lijeve ruke (prijelom) kod optuženog nastala na mjestu vozača, obzirom da prijelom nastaje tupom silom jakog intenziteta, dok su kod oštećenog M.L. ozljede nastale na desnoj strani tijela, uzrokovane tupim dijelom velike kinetičke energije koja je u tijeku udara zasigurno postojala, zbog čega je veća vjerojatnost da je on sjedio na mjestu suvozača.

Prednje navedeno paušalnim žalbenim navodima nije dovedeno u pitanje. Branitelj u žalbi ne navodi iz kojeg razloga niže stupanjski sud nije trebao pokloniti vjeru naprijed navedenim dokazima. Branitelj svojim žalbenim navodima potpuno zanemaruje da je svjedok Z.P., policajac koji je sa svojim kolegom iz slupanog vozila izvukao oštećenog jasno izjavio, da su obje noge oštećenog bile zaglavljene između plastične konzole (plastični dio ispod vjetrobranskog stakla) i sjedišta na mjestu suvozača, zbog čega koncept obrane da je oštećeni ustvari bio vozač koji je

prouzrokovao nezgodu, nije mogao biti prihvaćen. Ovakav položaj suvozača je evidentiran i u Službenoj zabilješci Ps Gornji Vakuf-Uskoplje br. 02/-4-04-2568/20 od 23.10.2020. godine. Prednje navedeno je u cijelosti potvrdio i svjedok E.Š., također policajac koji je dodao da je oštećeni tada bio u polusvjesnom stanju i da je jaukao.

Paušalno obrana prigovora da niže stupanjski sud nije izvršio analizu iskaza svjedoka S.K., niti vještaka Miroslava Radoš iz razloga što niže stupanjski sud na strani 9. zadnji pasus i strana 11. drugi pasus daje ukratko sadržaj iskaza svjedoka i vještaka, a potom i obrazloženje koje u svemu prihvata i ovaj sud. Naime, to što je svjedok S.K. izjavio da je vidio da je optuženi izašao sa mjesta vozača i prešao na mjesto suvozača, a da je oštećeni prešao sa mjesta suvozača na mjesto vozača, kada su kretali iz njegovog lokala, ne znači niti isključuje mogućnost da su optuženi i oštećeni prije polaska u Bugojno ponovno promijenili pozicije. Istovremeno prvostupanjski sud pravilno cijeni tvrdnje vještaka strojarske struke da je prednja strana vozila u kojoj se nalazio suvozač zanemarivo oštećena, te da analogno tomu i suvozač nije mogao zadobiti teže ozljede od vozača je proizvoljna, paušalna i suprotna drugim izvedenim dokazima gdje se prvostupanjski sud pravilno poziva na fotodokumentaciju iz koje proizlazi da je vozilo Citroen C5 pretrpjelo značajna oštećenja i da su u nijansama ta oštećenja veća na vozačevoj strani, a na drugoj (suvozačevoj strani) manja.

Branitelj optuženog u svojoj žalbi prigovara i odluci o kazni, ali taj žalbeni prigovor sud nije mogao ispitati jer ga branitelj uopće ne obrazlaže.

Suprotno navedenom kantonalna tužiteljica također podnosi žalbu zbog odluke o kazni koju pri tome obrazlaže na način da je iz činjeničnog opisa predmetne presude vidljivo da je optuženi prekršio blanketne norme odnosno odredbe članka 44. stav 1, članka 39. Stav 1. i 2. kao i odredbe članka 174. Stav 1. i 2. Zakona o osnovama bezbjednosti saobraćaja na putevima u Bosni i Hercegovini, odnosno da je vozio pod uticajem alkohola i to sa koncentracijom alkohola u krvi od 1,55 promila pa je u tako alkoholiziranom stanju upravljao vozilom očigledno nesposoban za sigurnu vožnju, nedozvoljenom brzinom od 105 km/h na dijelu puta gdje je dozvoljena brzina od 50 km/h, zbog kojih propusta je suvozač u tom vozilu zadobio teške i po život opasne povrede. Tužiteljstvo smatramo da se uvjetnom osudom svi ti propusti koji su dokazani na strani optuženog ne odražava dovoljan stupanj krivične odgovornosti optuženog, kao ni težina i posljedice koje su nastale iz tog krivičnog djela. U nastavku žalbe tužiteljica prigovara da sud nije obrazlagao ni činjenicu da je optuženik do sada osuđivana osoba i to presudom istog Općinskog suda u Bugojnu broj: 46 0 K 090749 19 od 07.06.2020. godine kojom je pravosnažno presuđen za krivično djelo Nasilničko ponašanje iz člana 362 stav 2. u vezi sa stavom 1. članom 31. KZ F BiH na kaznu zatvora u trajanju od 9 mjeseci, uvjet 1 (jedna) godina iz čega se jasno može zaključiti da je predmetno krivično djelo koje mu se osporenim presudom stavlja na teret počinio 23.10.2020. godine, što znači da je predmetno krivično djelo počinio u vremenu provjeravanja gore navedenom presudom, a što sud prilikom odmjeravanja, ne samo vrste nego i visine krivično pravne sankcije, uopće nije obrazlagao.

Ispitujući prvostupanjsku presudu u okviru žalbenih navoda u odnosu na kaznenopravnu sankciju, ovaj sud smatra da je žalba kantonalne tužiteljice utemeljena.

Prvostupanjski sud je prilikom odmjeravanja vrste i visine kaznenopravne sankcije cijenio od olakotnih okolnosti na strani optuženika da je nakon prometne nezgode pokušavao pomoći oštećeniku koji je bio u lošem zdravstvenom stanju, ali i da je i on sam nastradao, da je prilikom saobraćajne nezgode na svom vozilu prouzrokovao veliku materijalnu štetu, kao i činjenicu da su se u tim kasnim noćnim satima uputili u Bugojno upravo zbog oštećenika M.L. i njegovog posjeta tadašnjoj djevojci. Kao olakotnu okolnost na strani optuženika sud je cijenio i činjenicu da je isti u vrijeme prometne nezgode bio vrlo mlada osoba koja nikad prije nije kažnjavana za predmetno kazneno djelo. Niže stupanjski sud otegotnu okolnost koja se ogleda u činjenici ranije osuđivanosti optuženika za drugo kazneno djelo nije cijenio u tolikoj mjeri otegotnom da bi zbog iste optuženika kaznio bezuvjetnom kaznom zatvora.

Ovakva ocjena prvostupanjskog suda u pitanje je dovedena žalbenim navodima kantonalne tužiteljice, koja u svojoj žalbi posebno ističe da je nesporna činjenica da je optuženom A.K. na teret stavljeno da je povrijedio tri blanketne norme iz članka 39. stav 1. i 2., članka 44. stav 1. i članka 174. stav 1. i 2. Zakona o osnovama sigurnosti prometa na cestama Bosne i Hercegovine, što je zasigurno doprinijelo težini samog kaznenog djela i odgovornosti njegovog počinitelja. I po ocjeni ovog suda niže stupanjski sud je potpuno zanemario činjenicu da je optuženi prethodno osuđivana osoba, što se samo spominje kod odmjeravanja kazne, ali se pri tome toj činjenici ne daje odgovarajući značaj. Tačno je da je optuženi do sada osuđivan zbog druge vrste kaznenog djela, te je isto tako tačno da je optuženi presudom Općinskog suda u Bugojnu broj 46 0 K 090749 19 Kps od 07.06.2020. godine oglašen krivim zbog kaznenog djela iz članka 362. stav 2. u svezi sa stavom 1. i člankom 31. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine za koje mu je izrečena uvjetna osuda, kazna zatvora u trajanju od 9 mjeseci sa periodom provjere od 1 godine. Konkretno kazneno djelo optuženi je počinio samo četiri mjeseca nakon izricanja prethodne osude i u vremenu provjeravanja, što kantonalna tužiteljica opravdano ističe u žalbenim navodima, a što prvostupanjski sud, niti je obrazlagao, niti je tim okolnostima dao odgovarajući značaj. Oštećeni M.L. je kao posljedicu prometne nezgode zadobio niz povreda koje su prouzrokovale umanjene životne aktivnosti kod oštećenog za 40,5%. Stoga je i po ocjeni ovog suda opravdano i utemeljeno inzistiranje kantonalne tužiteljice da je optuženom umjesto izrečene uvjetne osude neophodno izreći kaznu zatvora kojom se jedino može postići svrha kažnjavanja.

Slijedom naprijed navedenog može se zaključiti da osim olakotnih okolnosti koje su se kod odmjeravanja kazne stekle na znanje optuženog i koje kao takve prihvata i ovaj sud na strani optuženog su, suprotno zaključku niže stupanjskog suda, se stekle i otegotne okolnosti koje se ogledaju u činjenici da je kritične prilike optuženi povrijedio čak tri blanketne norme i da je novo kazneno djelo počinio u vremenu provjeravanja, a da je za prethodno kazneno djelo mu već bila izrečena uvjetna osuda, zbog čega je bilo neophodno uvažiti žalbu kantonalne tužiteljice i optuženom izreći kaznu zatvora u trajanju od 10 mjeseci sa kojom će se postići svrha kažnjavanja na način da će ista odgojno djelovati na konkretnog počinitelja kaznenog djela, ali i preventivno na sve buduće počinitelje kaznenih djela da se uzdrže od činjenja istih.

Kod ovakvog stanja u spisu valjalo je žalbu kantonalne tužiteljice Kantonalnog tužiteljstva Travnik uvažiti, osporenu presudu prvostupanjskog suda preinačiti na način kako je to učinjeno u izreci ove presude, a sve sukladno odredbi članka 329. stav 1. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine.

POUKA:

Protiv ove presude nije dozvoljena žalba.

Zapisničar
Erma Jusić

Predsjednica vijeća

Vesna Vujica

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON/KANTON SREDIŠNJA BOSNA
KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU
Broj: 46 0 K 106870 23 Kž
Novi Travnik, 24.01.2024. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sudija Porić Lazarele kao predsjednice vijeća, te Kokić Edvina i Avdić Darmina kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Mutapčić Inele, u krivičnom postupku protiv optuženog I.A., zbog krivičnog djela „Posjedovanje i omogućavanje uživanja opojnih droga“ iz člana 239. stav 3. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije BiH“, broj: 36/03, 37/03, 21/04, 69/04, 18/05, 42/10, 42/11, 59/14, 76/14, 46/16 i 75/17), odlučujući o žalbi Kantonalnog tužilaštva Travnik broj T06 0 KTŽ 0029686 23 od 27.10.2023. godine, izjavljene protiv presude Općinskog suda u Bugojnu broj: 46 0 K 106870 22 K od 09.10.2023. godine, na sjednici vijeća održanoj 24.01.2024. godine, a primjenom članova 330. stav 1. tačka a) i 331. stav 2. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine („Službene novine FBiH“, broj 35/03, 37/03, 56/03, 78/04, 28/05, 55/06, 27/07, 53/07, 9/09, 12/10, 8/13, 59/14, 74/20), donio je sljedeće:

RJEŠENJE

Žalba Kantonalnog tužilaštva Travnik se uvažava, ukida se presuda Općinskog suda u Bugojnu broj: 46 0 K 106870 22 K od 09.10.2023. godine, pa se predmet vraća Općinskom sudu u Bugojnu na ponovno suđenje.

Temeljem odredbe člana 330. stav 3. Zakona o krivičnom postupku naređuje se da se novi glavni pretres održi pred drugim sudijom.

Obrazloženje

Presudom Općinskog suda u Bugojnu broj: 46 0 K 106870 22 K od 09.10.2023. godine optuženi I.A. oslobođen je od optužbe da je počinio krivično djelo „Posjedovanje i omogućavanje uživanja opojnih droga“ iz člana 239. stav 3. Krivičnog zakona na način da je dana 03.09.2021. godine, oko 21:00 sati, u ul. 770 Slavne brdske brigade u Donjem Vakufu, općina Donji Vakuf, suprotno odredbi člana 4 Zakona o sprečavanju i suzbijanju zloupotrebe opojnih droga BiH neovlašteno posjedovao opojnu drogu cannabis i tetrahidrokanabinol (THC) u količini od 0,149 grama, koju je držao u svojoj torbici upakovanu u zamotuljak i dobrovoljno predao ovlaštenim službenim osobama MUP-a SBK Travnik, na parking prostoru hotela Vrbas gdje se nalazio u pmv marke Audi A4, reg. oznaka ... , koja je pronađena prilikom kontrolisanja od strane ovlaštenih službenih osoba MUP-a SBK Travnik, iako je znao da nije ovlašten posjedovati opojnu drogu bez odobrenja, a koja se nalazi na popisu opojnih droga, koja droga mu je oduzeta uz potvrdu o privremenom oduzimanju predmeta od strane ovlaštenih službenih osoba MUP-a SBK Travnik.

Protiv te presude žalbu je blagovremeno izjavio Kantonalni tužilac zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka i pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, sa prijedlogom da ovaj sud pobijanu presudu ukine i predmet vrati prvostepenom sudu

na ponovni postupak ili da presudu preinači i optuženog oglasi krivim. Smatra da je prvostepeni sud pogrešno cijenio iskaze svjedoka-policijskih službenika koji su jasno opisali način privremenog oduzimanja predmeta od optuženog, da policijski službenici nisu izvršili pretres, nego pregled, a da im je sam optuženi dobrovoljno predao opojnu drogu. Smatra da okolnosti pod kojima je droga oduzeta od optuženog predstavljaju takve okolnosti pod kojima je bilo dopušteno izvršiti privremeno oduzimanje bez naredbe suda, kako se optuženi nije protivio oduzimanju nije bilo potrebe da se od suda traži naknadno odobravanje oduzimanja u roku od 72 sata, da su predmeti dostavljeni sudu koji je odredio način čuvanja oduzete droge, da je pogrešna odluka suda da pokloni vjeru svjedocima odbrane, jer su njihovi iskazi usmjereni na pomoć optuženom.

Odgovor na žalbu nije podnesen.

Obzirom da stranke nisu tražile da budu obavještene o sjednici vijeća to je ista, temeljem člana 319. stav 8. Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH, održana bez njihovog prisustva.

Nakon što je ovaj sud ispitao pobijanu presudu u granicama žalbenih navoda, kao i po službenoj dužnosti da li je na štetu optuženih povrijeđen Krivični zakon, prema odredbi člana 321. Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH, odlučeno je kao u izreci iz sljedećih razloga:

Žalba je osnovana.

Iz obrazloženja osporene presude proizlazi da je prvostepeni sud prihvatio sve dokazne prijedloge stranaka i branitelja, ujedno iznijevši hronologiju postupka i stavove stranaka i branitelja, na stranama 4. i 5. presude iznio je sadržaj izvedenih dokaza, dok je ocjenu dokaza prvostepeni sud izvršio na strani 6. osporene presude. Prvostepeni sud je kao razlog oslobađajuće presude našao da su policijski službenici obavili nepravilan pregled, da nije obezbjeđena naredba za pretres u smislu člana 80. Zakona o krivičnom postupku, da nije obrazložena opasnost od odlaganja, te da su tako pribavljeni dokazi proizašli iz nepravilnog postupanja i da su stoga nezakoniti, odnosno da je osnovan prigovor odbrane na zakonitost dokaza i da na takvim dokazima sud nije mogao zasnovati svoju presudu.

Ovaj sud nalazi da se žalbom osnovano ukazuje da je navedeno postupanje prvostepenog suda dovelo do pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, te da u presudi nisu navedeni razlozi o odlučnim činjenicama.

Prvostepeni sud na posljednjoj strani presude, u prva dva pasusa, u dva navrata navodi da je tokom postupka odbrana prigovorila na zakonitost dokaza optužbe.

Međutim, iz sadržaja spisa prvostepenog suda ne proizlazi takav zaključak, jer odbrana nije izjavila prethodne prigovore po prijemu optužnice, na glavnom pretresu dana 18.05.2023. godine odbrana nije iznijela uvodno izlaganje, tokom saslušanja svjedoka optužbe odbrana nije imala primjedbi ovakve vrste na iskaze svjedoka, dok je na glavnom pretresu dana 02.10.2023. godine na strani 3. raspravnog zapisnika unesena konstatacija da branitelj i optuženi nemaju primjedbi na dokaze optužbe, te da „branitelj ne prigovara na zakonitost pribavljanja materijalnih dokaza, jer se radi o

dobrovoljnoj predaji“. Odbrana ni u završnom izlaganju nije osporila zakonitost dokaza optužbe.

Stoga ovakvo nepravilno postupanje prvostepenog suda, usvajanje prigovora na zakonitost dokaza optužbe u situaciji kada takav prigovor nije ni iznesen od strane odbrane, dovelo je do toga da je prvostepeni sud iz utvrđenja odlučnih činjenica izuzeo gotovo sve dokaze optužbe, što je posljedično dovelo do pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, te do toga da nisu utvrđene odlučne činjenice.

Sud može i po službenoj dužnosti izvršiti kontrolu zakonitosti dokaza, jer je u odredbi člana 11. Zakona o krivičnom postupku uvedena zabrana sudu da presudu zasnuje na nezakonitim dokazima, ali iz obrazloženja ne proizlazi da je prvostepeni sud razmatrao zakonitost dokaza po službenoj dužnosti, nego je pogrešno postupljeno smatrajući da je odbrana prigovorila na zakonitost dokaza, iako takav prigovor nije postavljen tokom postupka.

Čak i kada prvostepeni sud i odluči da po službenoj dužnosti izvrši kontrolu zakonitosti dokaza, to može uraditi samo na način da, u skladu sa obavezom svestranog pretresanja predmeta iz člana 254. stav 2. Zakona o krivičnom postupku, sud iskaže sumnju u zakonitost dokaza i onda stranku koja je takve dokaze predložila pozove da sudu prezentuje dokaze o zakonitosti dokaza. I to sve prije okončanja dokaznog postupka.

Radi ujednačavanja sudske prakse ovaj sud ukazuje na stav Vrhovnog suda FBiH u rješenju broj 03 0 K 009103 14 KŽ od 04.06.2015. godine.

Dalje, obrazloženje prvostepenog suda je i nejasno da li se dokazi optužbe nalaze nezakonitim zbog nepravilnog pregleda, nezakonitog pretresa ili nepravilnog privremenog oduzimanja predmeta.

Radnja pregleda nije pretres. Ta radnja pregleda obavlja se na temelju izravnih ovlaštenja koja policijski službenici imaju u skladu sa članom 25. Zakona o policijskim službenicima („Službene novine Kantona Središnja Bosna”, broj: 12/06, 1/08, 12/09), a prvostepeni sud nije opisao zbog čega je postupanje policijskih službenika u konkretnom slučaju bilo protivno ovoj odredbi.

Prvostepeni sud ne obrazlaže zbog čega je bilo potrebno pribaviti naredbu za pretres osobe, a i pogrešno tumači i odredbu člana 80. Zakona o krivičnom postupku koja propisuje radnju privremenog oduzimanja predmeta bez naredbe suda, a ne pretres osoba koju radnju reguliše odredba člana 66. Zakona o krivičnom postupku.

Od svega iznesenog u obrazloženju osporene presude jedino što je tačno obrazloženo da policijski službenici prilikom izvršene radnje privremenog oduzimanja predmeta bez naredbe suda, u smislu člana 80. Zakona o krivičnom postupku, u potvrdi o privremenom oduzimanju nisu naveli u čemu je postojala opasnost od odlaganja.

Odredbom člana 80. stav 1. i 2. Zakona o krivičnom postupku jasno je propisano da se kao dokaz ne mogu koristiti privremeno oduzeti predmeti samo u situaciji kada se

osoba od koje se oduzima predmet usprotivi oduzimanju (što u konkretnom predmetu nije slučaj, jer je optuženi dobrovoljno predao predmete) nakon čega postoji obaveza tužitelja da u roku od 72 sata od sudije za prethodni postupak zatraži izdavanje odgovarajuće naredbe, pa tek u slučaju da ovakva naredba ne bude izdata, tada se privremeno oduzeti predmeti moraju vratiti osobi od koje su oduzeti i ne mogu se koristiti kao dokaz.

U ovom smjeru pravilno se žalbom ukazuje da je prvostepeni sud previdio postojanje naredbe sudije za prethodni postupak tog suda od 09.09.2021. godine kojom je odlučeno upravo o takvim dokazima. Prvostepeni sud ne razmatra ovaj dokaz u smislu odredbe člana 269. stav 2. i člana 305. stav 7. Zakona o krivičnom postupku, te sebi ne postavlja pitanje da li takva naredba prvostepenog suda predstavlja potvrdu pravilnosti postupanja policijskih službenika prilikom privremenog oduzimanja predmeta ?

Nadalje, kada se radi o privremenom oduzimanju predmeta bez naredbe suda, ali sa dobrovoljnom predajom predmeta, dakle bez protivljenja osobe od koje se oduzimaju predmeti, tada nisu ispunjeni uslovi iz odredbe člana 80. stav 2. Zakona o krivičnom postupku da se takvi predmeti ne mogu koristiti kao dokaz.

Kada se radi o dokazima za koje postoji sumnja da su pribavljeni povredama Zakona o krivičnim postupku u smislu člana 11. stav 2. istog zakona takvi dokazi nezakoniti su samo onda ako su takve povrede bile bitne. Svako suprotno postupanje značilo bi da bilo koja povreda odredbi procesnog zakona prilikom pribavljanja dokaza, automatski ima za posljedicu nezakonitost tog dokaza.

U tom smjeru, zaključak o nezakonitosti određenog dokaza ne može zasnivati isključivo na činjenici da je prilikom njegovog pribavljanja povrijeđena neka odredba procesnog zakona (osim ukoliko to nije izričito propisano), nego se u tim situacijama mora cijeliti cilj odredbe koja nije primijenjena ili je prekršena, značaj propusta da se postupi u skladu s njom za osnovna prava i slobode (optuženog ili svjedoka), kao i značaj tog propusta u odnosu na osnovna načela krivičnog postupka, pa se tek tada može izvesti zaključak o zakonitosti ili nezakonitosti određenog dokaza.

Radi ujednačavanja sudske prakse, ovaj sud ukazuje i na odluke Vrhovnog suda FBiH broj: 06 0 K 005470 14 KŽ od 03.09.2014. godine, broj 03 0 K 009103 14 KŽ od 04.06.2015. godine i broj 09 0 K 026508 16 KŽ od 15.12.2016. godine.

Dakle, svi navedeni propusti prvostepenog suda ukazuju se bitnim povredama u smislu člana 312. stav 1. tačka k), te stava 2. Zakona o krivičnom postupku radi čega je u smislu člana 331. stav 2. i 3. Zakona o krivičnom postupku valjalo žalbu uvažiti i prvostepenu presudu ukinuti, te predmet vratiti prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

Sud je imao u vidu i odluku na koju se poziva prvostepeni sud, ali nalazi da se u ova dva postupka ne radi o bitno istovrsnom činjeničnom i pravnom stanju, te da je u toj pomenutoj odluci razlog ukidanja prvostepene presude bio propust prvostepenog suda da odluči o prigovoru na zakonitost dokaza, radi čega isto nije moglo dovesti do drugačije odluke.

Prvostepeni sud će u ponovljenom postupku otkloniti nepravilnosti na koje je ukazano ovim rješenjem tako što će ponovno održati glavni pretres, preuzeti dokaze

koji su izvedeni tokom ranijeg prvostepenog postupka, te eventualno provesti i nove dokaze, a nakon provedenog dokaznog postupka u obrazloženju presude će savjesno i brižljivo ocijeniti sve provedene dokaze na način propisan odredbom člana 296. stav 2. Zakona o krivičnom postupku. U tom smjeru, prvostepeni sud će razjasniti pitanje zakonitosti dokaza, odnosno ukoliko isti prigovor istakne odbrana ili prvostepeni sud iskaže sumnju u pogledu zakonitosti dokaza, pozvat će tužitelja prije okončanja dokaznog postupka da predloži dokaze o zakonitosti dokaza, razmotrit će od kakvog je značaja činjenica dobrovoljne predaje predmeta i od kojeg je značaja izdavanje naredbe tog suda od 09.09.2021. godine. Ako nakon svega toga i nađe da opstoje povrede postupka pri pribavljanju dokaza, tada će prvostepeni sud cijeniti koji je cilj odredbe koja nije primjenjena ili je prekršena, značaj propusta da se postupi u skladu s njom za osnovna prava i slobode optuženog, kao i značaj tog propusta u odnosu na osnovna načela krivičnog postupka.

Također, iz stanja spisa proizlazi da je ista sutkinja u ovoj pravnoj stvari postupala kao sudija za prethodni postupak i kao sudija na glavnom pretresu. Stoga je ovaj sud naredio, u smislu odredbe člana 330. stav 3. Zakona o krivičnom postupku, da se novi glavni pretres održi pred drugim sudijom. To iz razloga što je odredbom člana 39. tačka d) Zakona o krivičnom postupku ustanovljena zabrana sudiji da vrši sudijsku dužnost ukoliko je u istom predmetu postupao kao sudija za prethodni postupak. Pri tome zakon ne pravi gradaciju značaja radnji koje je taj sudija preduzimao kao sudija za prethodni postupak, nego je zakonska odredba jasna, odnosno bitno je samo to da li je isti sudija u istom krivičnom predmetu već postupao kao sudija za prethodni postupak ili ne.

Slijedom svega naprijed navedenog odlučeno je kao u izreci ovog rješenja.

Zapisničar
Mutapčić Inela

Predsjednica vijeća
Porić Lazarela

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
Kanton Središnja Bosna / Srednjobosanski Kanton

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj: 46 0 K 107296 23 Kž

Novi Travnik, 23.01.2024. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sudaca: Darmin Avdić, kao predsjednik vijeća, te Lazarela Porić i Vesna Vujica, kao članovi vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Ivane Čorić-Žderić, U kaznenom predmetu protiv optuženika A.K., zbog kaznenog djela Krađe iz članka 286. stav 1. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, povodom žalbe kantonalne tužiteljice Kantonalnog tužiteljstva iz Travnika, protiv presude Općinskog suda u Bugojnu broj 46 0 K 107296 22 K od 29.05.2023. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 23.01.2024. godine donio je slijedeću:

PRESUDU

Žalba kantonalne tužiteljice Kantonalnog tužiteljstva Travnik se odbija kao neutemeljena i potvrđuje presuda Općinskog suda u Bugojnu broj 46 0 K 107296 22 K od 29.05.2023. godine.

Obrazloženje

Presudom Općinskog suda u Bugojnu broj 46 0 K 107296 22 K od 29.05.2023. godine optuženik A.K. je oglašen krivim zbog kaznenog djela Krađe iz članka 286. stav 1. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, pa je navedeni optuženik za počinjeno kazneno djelo osuđen na novčanu kaznu u iznosu od 600,00 KM koju je dužan platiti u roku od dva mjeseca od dana pravomoćnosti presude, uz upozorenje da će sud, ukoliko novčana kazna ne bude plaćena u datom roku, istu zamijeniti kaznom zatvora na način da će za svakih započelih 100,00 KM odrediti jedan dan zatvora. Na osnovu odredbe člana 212. stav 3. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine sud je optuženog A.K. obavezao da A.D. vlasniku otkupne stanice "Stari metal", nadoknadi štetu u iznosu od 14,00 KM, dok je oštećenog I.V. sa imovinskopравnim zahtjevom u cijelosti uputio na parnični postupak. Istom presudom uz primjenu odredaba članka 202. stavak 1. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine optuženik je obavezan da naknadi troškove kaznenog postupka u iznosu od 50,00 KM koji se odnose na sudski paušal.

Pravovremeno izjavljenom žalbom presudu pobija kantonalna tužiteljica zbog odluke o kaznenopravnoj sankciji s prijedlogom da drugostupanjski sud uvaži žalbu, preinači prvostupanjsku presudu tako što će opozvati ranije izrečene uvjetne osude i optuženom izreći jedinstvenu kaznu za ranije učinjena kaznena djela i za novo kazneno djelo.

Odgovor na žalbu optuženi nije podnio.

Postupajući sukladno članku 319. stav 8. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine, a obzirom da stranke nisu tražile da budu obavještene o sjednici vijeća drugostupanjskog suda, sjednica je održana bez njihove nazočnosti.

Sud je osporenu presudu preispitao u dijelu kojim se ta presuda pobija žalbama /odgovarajuća primjena odredbe čl. 321. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine/, i po službenoj dužnosti, pa je nakon ovakvog preispitivanja osporene presude odlučio kao u izreci, pri čemu se naročito rukovodio slijedećim razlozima:

Kantonalna tužiteljica u prvom dijelu svoje žalbe navodi olakotne i otegotne okolnosti koje je prvostupanjski sud cijenio prilikom odmjeravanja kazne i potom zaključuje da se sa izrečenom novčanom kaznom od 600,00 KM ne može postići svrha kažnjavanja, a posebno imajući u vidu socijalno stanje optuženog, da isti nema stalno zaposlenje i da prima socijalnu pomoć od 130,00 KM. Po stavu tužiteljstva zbog nemogućnosti optuženog da istu plati ta novčana kazna će se zamijeniti kaznom zatvora od 6 dana što je preblago. Dalje se u žalbi prigovara da je optuženi do sada 2 puta osuđivan i da je konkretno kazneno djelo počinio u roku provjere, te da životna dob od 26 godina starosti optuženog ne može biti olakotna okolnost jer su to godine u kojima je osoba zrela i u potpunosti razumije pravila društvenog ponašanja. Tužiteljica prigovara i da priznanje krivnje nije uslijedilo nakon potvrđivanja optužnice nego tek u fazi glavnog pretresa zbog čega ga ne bi trebalo cijeliti kao olakšavajuću okolnost. U konačnom tužiteljica ističe da prethodno izrečene uvjetne osude nisu postigle svrhu kažnjavanja, pa u konačnom predlaže opoziv ranije izrečene uvjetne osude i izricanje jedinstvene kazne.

Kada se ovakvi žalbeni navodi dovedu u vezu sa obrazloženjem osporene presude, odnosno sa okolnostima koje je niže stupanjski sud cijenio prilikom odmjeravanja kazne, onda se može zaključiti da su žalbeni navodi kantonalne tužiteljice neutemeljeni. Kao olakotne okolnosti koje su se stekle na strani optuženog pravilno prvostupanjski sud cijeni da je optuženi u tijeku 2021. godine bio lice u stanju socijalne potrebe, koje i sada čeka procjenu komisije za ocjenu radne sposobnosti, da tada nije imao stalno mjesto boravka, da je djelo počinio kako bi se prehranio, zatim da je djelo počinjeno prije 3 godine. Prvostupanjski sud također pravilno cijeni da optuženi sada ostvaruje socijalna primanja od 130,00 KM i povremeno radi na dnevnicu, te da je priznao krivnju. Prvostupanjski sud je na strani optuženog našao i otegotne okolnosti koje se ogledaju u činjenici prethodnog kažnjavanja uvjetnim osudama, ali je istovremeno ocijenio da bi opoziv prethodno izrečene uvjetne osude i izricanje kazne za konkretno kazneno djelo dovelo do prestrogog kažnjavanja optuženog zbog čega i nije prihvaćen prijedlog tužiteljstva da se optuženom opozove prethodno izrečena uvjetna osuda.

Nikakve nove okolnosti tužiteljica nije navela u svojoj žalbi, niti olakotne niti otegotne, koje je prvostupanjski sud eventualno propustio cijeliti, a koje bi dovele u pitanje vrstu i visinu odmjerene kazne optuženom. Po ocjeni ovog suda tužiteljstvo zanemaruje da je od 2 alternativno predviđene kazne za kazneno djelo iz članka 286. stav 1. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (novčana kazna ili kazna

zatvora do 3 godine) optuženom izrečena blaža po vrsti kazna, ali se istovremeno radi o bezuvjetnoj kazni. Ne može biti prihvatljiv argument kojeg tužiteljica ističe u svojoj žalbi koji se zasniva na pretpostavci da optuženi tu kaznu neće moći platiti pa da će ista biti pretvorena u kaznu zatvora u trajanju od 6 dana, jer je to nešto što će se dešavati u budućnosti i tužiteljstvo, kao ni sud, ne može znati na koji način će se izvršiti izrečena novčana kazna. Kako je to propisano člankom 64. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine opoziv uvjetne osude je predviđen kao mogućnost, ali nije istovremeno i obaveza, da sud postupi na navedeni način i da u svakom slučaju kad optuženi počini novo kazneno djelo istom opozove prethodnu osudu. Kod odluke o opozivu uvjetne osude sud cijeni niz okolnosti, pa je stoga i ovaj sud našao da je prvostupanjski sud pravilno procijenio da bi opozivanjem prethodne osude optuženi bio doveden u situaciju da mu se u konačnom izrekne značajno strožija sankcija od one koja mu je izrečena.

Kantonalna tužiteljica iako ima saznanja o tome, potpuno zanemaruje, odnosno ne daje nikakav značaj činjenici da je optuženi lice u stanju socijalne potrebe, da prima socijalnu pomoć u visini od 130,00 KM koja mu ne može zasigurno zadovoljiti potrebe niti obezbijediti egzistenciju. Stoga je optuženi prinuđen obavljati povremene poslove kako bi obezbijedio dodatna sredstva za preživljavanje. Tačno je da je optuženi mlada osoba koja je u vrijeme počinjenja djela imala 26 godina. Međutim njegova radna sposobnost je očito upitna jer treba biti predmetom ocjene za medicinska vještačenja što istovremeno znači da optuženi ima određenih poteškoća i ne može se smatrati da je u toj životnom dobi u punoj radnoj sposobnosti. Tužiteljica također u svojoj žalbi potpuno zanemaruje šta je bilo predmet otuđenja, a to su vrata na napuštenom objektu koja su u konačnom otkupljena za 14,00 KM, pa posljedica ove krađe ne predstavlja neku značajnu društvenu opasnost koja bi zahtijevala strožije kažnjavanje počinitelja. Iako tužiteljica u svojoj žalbi umanjuje značaj optuženikovog priznanja isti je već na glavnom pretresu u uvodnoj riječi priznao krivnju, pa stoga ta okolnost jeste olakotna i trebalo je cijiniti kao takvu. Slijedom naprijed navedenog, po ocjeni ovog suda, kad se sve naprijed navedeno uzme u obzir, kao i činjenica da je i prethodnu i konkretnu krađu optuženi počinio kako bi pribavio hranu, koliko god to bilo neprihvatljivo i neopravdano društveno ponašanje ovaj sud cijeni da se sa izrečenom kaznom može postići svrha kažnjavanja, da se sa istom može odgojno djelovati na počinitelja, te da se istovremeno može i preventivno djelovati na buduće počinitelje ovakvih kaznenih djela. Na kraju sud primjećuje da je i kantonalni tužitelj u svojoj završnoj riječi prvostupanjskom sudu predložio da se optuženi blago kazni, pa i da se oslobodi od obveze plaćanja troškova kaznenog postupka.

Kod ovakvog stanja u spisu valjalo je žalbu kantonalne tužiteljice odbiti kao neutemeljenu i sukladno odredbi čl. 328. Zakon o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine osporenu presudu prvostupanjskog suda potvrditi.

POUKA:

Protiv ove presude nije dozvoljena žalba.

Zapisničar
Ivana Čorić-Žderić

Predsjednik vijeća

Darmin Avdić

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
Srednjobosanski Kanton / Kanton Središnja Bosna

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj: 46 0 K 109894 23 KŽ

Novi Travnik, 23.01.2024. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sudaca Darmin Avdić, kao predsjednik vijeća, te sudaca Lazarela Porić i Vesna Vujica, kao članovi vijeća, uz sudjelovanje Ivane Čorić-Žderić kao zapisničara, U kaznenom predmetu protiv optuženog R.M., zbog kaznenog djela Teške Krađe iz članka 287. st. 1. tačka a) Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, odlučujući povodom žalbe branitelja optuženog, protiv presude Općinskog suda u Bugojnu broj 46 0 K 109894 22 K od 18.04.2023. godine, nakon održane sjednice vijeća, dana 23.01.2024. godine donio je slijedeću:

PRESUDU

Žalba branitelja optuženog R.M. se odbija kao neutemeljena i potvrđuje presuda Općinskog suda u Bugojnu broj 46 0 K 109894 22 K od 18.04.2023. godine.

Obrazloženje

Presudom Općinskog suda u Bugojnu broj 46 0 K 109894 22 K od 18.04.2023. godine optuženi R.M. oglašen je krivim zbog kaznenog djela Teške Krađe iz članka 287. st. 1. tačka a) Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine i osuđen na kazna zatvora u trajanju od 6 (šest) mjeseci. Istom presudom na temelju odredbe članka 202. st. 1. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine optuženi je obvezan da na ima paušala naknadi iznos od 100,00 KM i 120,00 KM na ima troškova postupka, u roku od mjesec dana od pravosnažnosti presude, pod prijetnjom prinudne naplate. U skladu sa odredbama čl. 212. st. 3. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine optuženi je obvezan da oštećenom H.F. naknadi štetu u iznosu od 8.169,12 KM, a sa viškom imovinskopravnog zahtjeva oštećeni je upućen na parnicu. Na osnovu odredbi čl. 413. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine odlučeno je da se od optuženog oduzima protupravno stečena imovinska korist u iznosu od 2.170,00 KM.

Protiv te presude žalbu je izjavio optuženi R.M. putem svog branitelja Mesuda Duvnjak, advokat iz Bugojna. Žalba je izjavljena zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka, povrede Krivičnog zakona, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, odluke o kaznenopravnoj sankciji, troškovima kaznenog postupka i odluke o naknadi štete. Konačno se u žalbi predlaže da se pobijana presuda preinači na način da se optuženi oslobodi od optužbe ili optuženom kazna uslovi ili

da se prvostupanjska presuda ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje sa jasnim uputama za dalje postupanje.

Odgovor na žalbu branitelja optuženog podnio je kantonalni tužitelj Kantonalnog tužiteljstva Travnik s prijedlogom da se žalba odbije kao neutemeljena. U odgovoru se navodi da je presuda zakonita, da prilikom donošenja iste nisu učinjene povrede odredaba kaznenog postupka, niti je pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje, niti povrijeđen kazneni zakon, te je kaznenopravna sankcija koju je sud izrekao kazna kojom se može postići svrha kažnjavanja.

Kako stranke i branitelj nisu tražile da budu obavještene o sjednici vijeća, to je sukladno odredbi članka 319. stav 8. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine sjednica vijeća održana bez prisustva stranaka i branitelja.,

Sud je osporenu presudu preispitao u granicama žalbenih navoda /odgovarajuća primjena odredbe čl. 321. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine/, kao i po službenoj dužnosti, pa je nakon ovakvog preispitivanja osporene presude odlučio kao u izreci rukovodeći se slijedećim razlozima:

Kada je u pitanju žalbeni osnov bitne povrede odredaba kaznenog postupka iz članka 312. stavak 1. tačka d) Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosna i Hercegovina žalbom branitelja se u bitnom ističe da je povreda prava na obranu počinjena na štetu optuženog, neprimjenjivanjem i nepravilnom primjenom pravila kaznenog postupka, a što je uticalo na donošenje nezakonite presude. Dalje se navodi da je postupano protivno odredbi članka 15. i članka 305. stav 7. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine na način da nisu zakonito cijenjeni dokazi odbrane ili uopšte nisu cijenjeni, da nije dato obrazloženje, osim paušalnog navoda da sud iskazu optuženog u dijelovima u kojima su potvrdili navode odbrane nije poklonio vjeru i da su dokazi u tom dijelu izvođeni u pravcu izbjegavanja kaznene odgovornosti. Konkretno se u žalbi navodi da optuženi nije poduzeo radnje u namjeri nego isključivo vođen sviješću i namjerom da uzima svoj dio koji mu pripada iz bračne stečevine nakon što je brak razveden, a supruga mu nije dala dio pokretnih stvari, 1/2 koja mu pripada iz bračne stečevine. Navodi i da je njemu bilo poznato da su novac i nakit koji su on i supruga uštedjeli i dobijali kao poklone odnijeli u kuću suprugine majke i oca iz straha da ne budu pokradeni iz njihove kuće pa se u žalbi zaključuje da optuženi nije priznao da je otišao po tuđe stvari nego da je išao uzeti ono što je njegovo.

Povreda prava na obranu iz članka 312. stavak 1. tačka d) Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine nije počinjena. Suprotno žalbenim navodima, po ocjeni ovog suda, uvidom u obrazloženje ožalbene presude, prvostupanjski sud je na jednak način cijenio dokaze optužbe i odbrane, te određeno i potpuno iznio koje činjenice i iz kojih razloga uzima kao dokazane ili ne dokazane, dajući ocjenu vjerodostojnosti proturječnih dokaza, razloge iz kojih nije uvažio pojedine prijedloge stranaka, stoga su neutemeljeni žalbeni navodi na koje se poziva branitelj optuženog. U cilju odgovora na sve žalbene navode potrebno je istaći da se u okviru ovog žalbenog osnova nisu mogli ispitivati žalbeni navodi vezani za namjeru optuženog odnosno za njegovu tvrdnju da radnje nije poduzeo kako bio oduzeo tuđu stvar nego svoju stvar na koju je polagao pravo, a koje mu je uskraćeno od supruge iz razloga što se u žalbi ne navodi kako je na navedeni način došlo do povrede prava

optuženika na obranu i isti će biti ispitani u okviru slijedećeg žalbenog osnova. Svi ostali žalbeni prigovori u okviru ove bitne povrede odredaba kaznenog postupka su ustvari upućeni na činjeničnu osnovu i u okviru tog žalbenog osnova će biti i ispitani.

U odnosu na povredu iz člana 312. stavak 1. tačka k) Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine branitelj tvrdi da je izreka presude nerazumljiva jer se iz iste ne vide posljedice i kako je i na koji način on počinio radnju obijanja, koju vrstu radnji iz tačke a). Kako se ne vidi ni subjektivni element, svijest i namjera da je čini, očito je da je izreka presude proturječna i sama sebi, a posebno razlozima presude koji su navedeni u nedostatnom i nezakonitom obrazloženju. Presudom nije obrazloženo koje su to činjenice i okolnosti postupanja optuženog iz kojih se vidi posljedična radnja kao radnja obijanja, provaljivanja, savladavanja teških prepreka, a posebno ne namjera i umišljaj da uzima tuđu stvar.

Na isti način sud cijeni i povredu iz člana 312. stavak 1.tačka k) Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine na koju se branitelja poziva u svojoj žalbi, jer ovaj sud nalazi da nema ničega nerazumljivog kako u samoj izreci presude, tako i u njenim razlozima, jer su u izreci jasno navedene radnje, kojima se ostvaruju sva bitna obilježja predmetnog kaznenog djela, za koje se optuženi oglašava krivim. Dakle, odlučne činjenice su potpuno i točno utvrđene, te prvostupanjski sud u obrazloženju pobijane presude za to navodi jasne i dovoljne razloge navodeći koje dokaze smatra pravno relevantnim, te koje činjenice smatra utvrđenim na osnovu izvedenih dokaza, a koje razloge u cijelosti prihvata i ovaj sud, te ih nema potrebe ponavljati. Naime na strani 7 , 4. i 5. pasus kao i strana 8., predzadnji i zadnji pasus obrazloženja osporene presude niže stupanjski sud obrazlaže način počinjenja kaznenog djela i umišljaj optuženog. Iz samog činjeničnog opisa proizlazi da je optuženi neovlašteno uzeo ključ i otključao ulazna vrata i tako ušao u unutrašnjost kuće što je i po nalaženju ovog suda neovlašteno ulaženje u tuđi zatvoreni prostor. Po shvaćanju sudske prakse otvaranje zatvorenog prostora pravim ključem do kojeg je počinitelj došao neovlašteno, kao što je u konkretnom slučaju, predstavlja radnju provaljivanja kao bitnog obilježja kaznenog djela teške krađe. Zaključak da je optuženi neovlašteno ušao u kuću oštećenog se temelji na nesporno utvrđenom da je optuženi ušao u ranim jutarnjim satima, kada je znao da nikog od ukućana nema, iskoristio je poznavanje navika oštećenog te je uzeo ključ sa prozora i ušao u kuću oštećenog sa kojim je razvodom braka sa suprugom prekinuo veze i takav način ulaska predstavlja prodiranje u tuđi zatvoreni prostor. U prilog tome idu i činjenice da je optuženi izašao preko terase, dakle nije izašao istim putem kojim je i ušao. Namjera optuženog je opisana u izreci presude i obrazložena kao namjera pribavljanja protupravne imovinske koristi, a da je pri tome optuženi bio svjestan da se radi o tuđoj pokretnini i htijući to. Suprotno žalbenim navodima optuženi je svjesno neovlašteno ušao u kuću oštećenog, pokušavajući sakriti svoj identitet stavljanjem kapuljače na glavu, i iz iste otuđio novac i zlatni nakit za što nije imao ničije ovlaštenje i to samo 6 dana nakon što je razveden brak između njega i njegove supruge i nakon što je podijeljena bračna stečevina. Ne može se prihvatiti utemeljenim žalbeni navod da je optuženi imao pravo da uzme navedene pokretnine jer je to pravo sam sebi dao, obzirom da za isto nikakvu sudsku odluku niti odobrenje bivše supruge ili njenih roditelja nije imao. Nema nikakvog dokaza da su otuđeni novac i nakit vlasništvo optuženog i njegove supruge, niti da su oni to donijeli u punčevu kuću, nego je to paušalna tvrdnja optuženog, ali sve i da jeste tako, način na koji to optuženi čini nije društveno prihvatljiv, niti je to prisvajanje zakonito.

U okviru bitne povrede odredaba kaznenog postupka iz članka 312. st. 2. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine branitelj ponovno prigovara nejednakom pristupu strankama, onemogućavanju zakonite obrane optuženom na koje žalbene navode je već odgovoreno pa se isti i nisu ponovno preispitivali.

Branitelj optuženog prvostupanjsku presudu pobija i zbog povrede Kaznenog zakona koju žalba nalazi jer u radnjama optuženog nema elemenata kaznenog djela koje mu se stavlja na teret, pa je optuženog u skladu sa odredbom članka 299. tačka c. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine trebalo osloboditi od optužbe pozivajući se na načelo in dubio pro reo.

I ovaj žalbeni prigovor je ocijenjen kao paušalan i nije potkrijepljen niti jednim dokazom. Prvostupanjski sud nije povrijedio Kazneni zakon kada je optuženog R.M. za radnje bliže opisane u izreci ožalbene presude oglasio krivim za kazneno djelo Teške krađe iz članka 287. stav 1. tačka a) Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine. Iz opisa radnji za koje se navedeni optuženi tereti doista proizlaze sva stvarna i bitna obilježja bića kaznenog djela za koje je oglašen krivim. Prema stanju spisa nema okolnosti koje bi ukazivale da djelo za koje je optuženi oglašen krivim nije kazneno djelo niti stanje spisa upućuje na postojanje okolnosti koje isključuju kaznenu odgovornost optuženog. Na optuženog je primijenjen odgovarajući Kazneni zakon.

Nepotpuno i nepravilno utvrđeno činjenično stanje branitelj optuženog nalazi u tome što je optuženi nakon rasprave prethodne noći sa bivšom suprugom oko prava na polovicu novca i nakita koji su ranije odnijeli na čuvanje u kuću njene majke i ostavili na mjesto njemu poznato, je došao u kuću ne krijući se, samo s namjerom da uzme polovinu nakita i novca. Navodi o njegovoj odjeći, dukserici nisu nikakva okolnost u smislu nezakonitosti jer mu kapuljača služi za zaštitu kao automehaničaru od prljavština, ulja i slično.

Ovakvim žalbeni navodima branitelj ustvari iznosi iskaz optuženog kojeg je prvostupanjski sud ukratko iznio i u obrazloženju svoje odluke. Ovdje i nije sporno da je optuženi u ranim jutarnjim satima došao do kuće bivšeg punca (oca bivše supruge), da je uz pomoć ključa kojeg je uzeo sa prozora, odnosno mjesta gdje su oni uvijek držali ključ, ušao u kuću i da je iz iste otuđio novac i zlatni nakit. I po mišljenju ovog suda ne mogu se prihvatiti žalbeni prigovori da optuženi nije neovlašteno ušao u kuću, jer je ušao sa ključem, iz niza razloga, a to je prije svega jer je ušao u tuđu kuću u vrijeme kad ukućana u njoj nije bilo u ranim jutarnjim satima, kada je znao da ukućana nema, jer je iskoristio ključ koji se nalazio godinama na istom mjestu, ali koji ni u kom slučaju nije bio namijenjen njemu da ga iskoristi za ulazak. Novac i zlato nije uzeo u prisustvu ukućana, niti bivše supruge, niti je bilo ko od njih procijenio o kojem bi se to iznosu i količini nakita radilo da bi na taj način prisvojio polovinu, kako on to kaže, nego je potpuno neovlašteno bez znanja vlasnika kuće postupio na način kako ga tereti optužba. O svojoj namjeri i svom umišljaju optuženi je dajući iskaz pred djelatnicima policije sasvim jasno opisao da je iz mržnje prema bivšoj supruzi i njenim roditeljima, kada je znao da su svi u svojim obavezama, pomoću ključa za kojeg je znao gdje se nalazi, ušao u kuću i otuđio navedene predmete. Zlatni nakit nije prodao u Bugojnu, nego je otišao u Doboj da ga proda, što također govori u prilog njegovoj namjeri da ostane neotkriven. Ne može se

prihvatiti ni žalbeni navod da je optuženi kao mehaničar u namjeri zaštite od prljavštine, ulja na glavi imao kapuljaču od dukserice jer u vrijeme kada je činio kazneno djelo nije bio u automehaničarskoj radnji pa stoga nije ni imao potrebu da se stavljanjem kapuljače na glavu štiti od prljavštine, nego je ocjena i ovog suda da je u vrijeme činjenja kaznenog djela navučena kapuljača na glavu optuženog imala svrhu da sakrije njegov identitet jer je isti očito znao da na susjednoj kući postoji video nadzor i da postoji mogućnost da će isti biti snimljen što očito nikako nije htio.

Branitelj optuženog je žalbu uložio i zbog kaznenopravne sankcije koja je optuženom za kazneno djelo izrečena, cijeneći je kao previsoko odmjerenu iz razloga što prvostupanjski sud nije u dovoljnoj mjeri cijenio da optuženi nije bio sklon kaznenim djelima, da se radi o mladom čovjeku u specifičnoj psihološkoj situaciji nakon razvoda braka, kada se dijete dodjeljuje majci i kada ga supruga ostavlja. Otežavajućih okolnosti na njegovoj strani nije bilo zbog čega branitelj smatra da se izrečena kazna mogla i usloviti.

Člankom 287. st. 1. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine je propisana kazna zatvora od 6 mjeseci do 5 godina. Prvostupanjski sud je optuženom izrekao minimalnu zapriječenu kaznu zatvora u trajanju od šest mjeseci, i pri tome cijenio niz olakotnih okolnosti koje u cijelosti prihvata i ovaj sud kao takve, pa ih neće ponavljati, a što je sukladno članku 49. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine. Ni branitelj u žalbi ne navodi neke nove okolnosti koje prvostupanjski sud nije cijenio a koje bi bile od značaja na odmjeravanje vrste i visine kazne. Žalbeni navod da se radi o mladom čovjeku ovaj sud ne može prihvatiti jer je optuženi u vrijeme počinjenja kaznenog djela imao 32 godine, a činjenica da je doživio razvod braka i dodjelu djeteta majci je nešto što se svakodnevno dešava i zašto ne može biti opravdanje ponašanje kakvo ima optuženi, a pogotovo se ne može smatrati da je njegovo ponašanje bilo u namjeri da vrati suprugu i dijete. Također treba istaći da nisu tačni žalbeni navodi da je supruga ostavila optuženog jer iz presude Općinskog suda u Bugojnu br. 46 0 K 108527 22 P od 07.06.2022. godine proizlazi da je upravo optuženi napustio bračnu zajednicu.

Stoga je niži sud pravilno ocijenio i utvrdio kaznu optuženom, na način kako je izrečena u pobijanoj presudi, koja je kao takva adekvatna i primjerena prirodi i težini počinjenog kaznenog djela, njegovim štetnim posljedicama, okolnostima izvršenja ovog djela i stupnju ispoljene krivnje optuženog, i neophodna za ostvarenje svrhe kaznenopravnih sankcija iz člana 7. i 42. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine.

Kod ovakvog stanja u spisu valjalo je žalbu branitelja optuženika odbiti kao neutemeljenu i sukladno odredbi čl. 328. Zakon o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine osporenu presudu prvostupanjskog suda potvrditi.

POUKA: Protiv ove presude žalba nije dozvoljena.

Zapisničar
Ivana Čorić-Žderić

Predsjednik vijeća

Darmin Avdić

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON/ KANTON SREDIŠNJA BOSNA

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj: 46 0 K 110546 23 Kž

Novi Travnik, 23.01.2024. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Kantonalni sud u Novom Travniku u vijeću sastavljenom od sudaca Lazarela Porić kao predsjednica vijeća, Vesna Vujica i Darmin Avdić, kao članovi vijeća uz sudjelovanje zapisničara Vanje Lovrinović, u kaznenom predmetu protiv optuženog J.G., zbog kaznenog djela Teška krađa iz članka 287. stavak 1. točka a. u vezi sa člankom 28., a u vezi sa člankom 31. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, odlučujući o žalbi kantonalne tužiteljice Kantonalnog tužiteljstva Travnik, izjavljene protiv presude Općinskog suda u Bugojnu broj: 46 0 K 110546 22 K od 24.05.2023. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 23.01.2024. godine, a primjenom članka 329. stavak 1. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine, donio je slijedeću:

PRESUDU

Žalba kantonalne tužiteljice Kantonalnog tužiteljstva Travnik se uvažava i preinačava se presuda Općinskog suda u Bugojnu broj: 46 0 K 110546 22 K od 24.05.2023. godine u odluci o kazni tako da se optuženi J.G., za kazneno djelo za koje je tom presudom oglašen krivim, uz primjenu članka 42., 43. i 49. Kaznenog zakona Federacije BiH, osuđuje na kaznu zatvora u trajanju od 6 (šest) mjeseci.

U ostalom dijelu prvostupanjska presuda ostaje neizmijenjena.

Obrazloženje

Presudom Općinskog suda u Bugojnu broj: 46 0 K 110546 22 K od 24.05.2023. godine, optuženi J.G. oglašen je krivim da je počinio kazneno djelo Teška krađa iz članka 287. stavak 1. točka a. u vezi sa člankom 28., a u vezi sa člankom 31. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (KZ F BiH) činjenično opisano u izreci te presude za koje je osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 3 (tri) mjeseca. Pored toga istom presudom optuženi je na temelju odredbe članka 202. stavak 1. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine (ZKP F BiH) obvezan da plati na ime paušala iznos od po 100,00 KM. Na temelju odredbe članka 212. ZKP F BiH oštećena Z.H. je radi ostvarivanja imovinsko pravnog zahtjeva upućena na parnicu.

Protiv navedene presude u zakonskom roku žalbu je izjavila kantonalna tužiteljica Kantonalnog tužiteljstva Travnik zbog odluke o kaznenopravnoj sankciji sa prijedlogom da se ista presuda preinači i optuženom izrekne strožija kazna zatvora. U žalbi se prvo navodi za koje kazneno djelo je optuženom izrečena kazna zatvora u trajanju od 3 (tri) mjeseca, a zatim se navode olakšavajuće i otežavajuće okolnosti

koje je prvostupanjski sud našao na strani optuženog. U žalbi se potom navodi da tužiteljstvo smatra da je izrečena sankcija preblaga i da se sa istom neće postići svrha kažnjavanja, imajući u vidu Izvod iz kaznene evidencije za optuženog iz kojeg je vidljivo da je optuženi u periodu od 2017-2020. godine osuđivan ukupno šest puta, dakle da se radi o osobi koja je sklona vršenju kaznenih djela protiv imovine zbog čega je odgovarao tri puta, izrečene su mu zatvorske i novčana kazna, koje očigledno nisu uticale da se uzdrži od takvog ponašanja. U konačnom prema ocjeni tužiteljstva prvostupanjski sud je dao preveliki značaj olakšavajućim okolnostima u odnosu na otežavajuće okolnosti i na taj način počinio povredu odredaba iz članka 315. stavak 1. ZKP F BiH, jer se sa izrečenom sankcijom ne može postići svrha kažnjavanja iz članka 42. KZ F BiH, stoga se predlaže kao u uvodu.

Odgovor na žalbu nije dostavljen.

Sjednica vijeća drugostupanjskog suda održana je u smislu članka 319. ZKP F BiH, bez nazočnosti stranaka, a koje nisu tražile da budu obaviještene o sjednici vijeća.

Ovaj sud je u smislu članka 321. ZKP F BiH ispitao prvostupanjsku presudu u granicama žalbenih razloga kantonalne tužiteljice i po službenoj dužnosti da li je na štetu optuženog prvostupanjskom presudom povrijeđen Kazneni zakon, pa je odlučio kao u izreci ove presude iz sljedećih razloga.

Iz obrazloženja pobijane presude proizlazi da je prvostupanjski sud prilikom odmjeravanja vrste i visine kaznenopravne sankcije koju je izrekao optuženom J.G. pravilno kao olakšavajuće okolnosti na strani optuženog cijenio to da je optuženi priznao izvršenje kaznenog djela i da je kazneno djelo ostalo u pokušaju. Prvostupanjski sud je na strani optuženog kao olakšavajuću okolnost cijenio i kajanje optuženog zbog počinjenog kaznenog djela, međutim kajanje optuženog nije manifestirano, a iz stanja spisa i pobijane presude ne proizlazi u čemu bi se, osim verbalnog iskazivanja u završnoj riječi očitovala stvarna manifestacija kajanja optuženog, stoga kajanje optuženog u konkretnom nije olakšavajuća okolnost. Prvostupanjski sud je kao otežavajuće okolnosti na strani optuženog cijenio raniju osuđivanost optuženog.

Kada se u vezi sa prednjim činjeničnim stanjem ima u vidu da je prvostupanjski sud kao otežavajuću okolnost na strani optuženog cijenio činjenicu da je optuženi ranije osuđivan, ali da se zanemaruje broj tih osuda, vrstu kaznenih djela i visinu ranije izrečenih kazni zatvora, onda se žalba kantonalne tužiteljice dodatno pokazuje utemeljenom. Ovo sve iz razloga što prema Izvodu iz kaznene evidencije PS Travnik broj:02/7-3-04-2-189/22 od 18.04.2022. godine proizlazi da je optuženi J.G. do ovog postupka osuđivan 6 (šest) puta i to u periodu od 2017. godine do 2020. godine, da je 3 (tri) puta osuđen zbog kaznenog djela krađe, da su mu 4 (četiri) puta izrečene kazne zatvora, 1 (jedan) put novčana kazna i 1 (jedan) put uvjetna osuda, što sve ukazuje na očiglednu upornost i riješenost optuženog da vrši kaznena djela i da prethodne izrečene kazne zatvora, novčana kazna i uvjetna osuda nisu bile dovoljno upozorenje da sa takvim činjenjem kaznenih djela optuženi prestane.

Nadalje, pravilno kantonalna tužiteljica u žalbi prigovara da je prvostupanjski sud optuženom izrekao kaznu zatvora ispod zakonskog minimuma. Naime, za kazneno djelo Teška krađa iz članka 287. stavak 1. točka a. KZ F BiH za koje su optuženi

oglašeni krivim propisana je kazna zatvora od 6 (šest) mjeseci do 5 (pet) godina, a da bi se primijenio institut ublažavanja potrebno je da sud utvrdi naročito olakšavajuće okolnosti na strani optuženog, a koje okolnosti ukazuju da se i sa ublaženom kaznom može postići svrha kažnjavanja.

Stoga se pravilno žalbom kantonalne tužiteljice ukazuje da nisu stečeni uvjeti za ublažavanje kazne ispod zakonskog minimuma (kazna zatvora od 6 mjeseci) iz razloga što sve naprijed navedeno ukazuje da nije bilo osnova za izricanje kazne ispod zakonom propisanog minimuma, jer olakšavajuće okolnosti koje je cijenio prvostupanjski sud nemaju karakter naročito olakšavajućih okolnosti kao osnova za ublažavanje kazne propisne člankom 50. točka b) KZ F BiH.

Zbog svega navedenog neophodno je bilo uvažiti žalbu kantonalne tužiteljice i kroz preinačenu kaznu zatvora u trajanju od 6 (šest) mjeseci dati odgovarajući značaj višestrukoj osuđivanosti optuženog, koja kazna je po ocijeni ovog suda primjerena i adekvatna ličnosti optuženog, adekvatna stupnju društvene opasnosti počinjenog predmetnog kaznenog djela i kaznene odgovornosti optuženog sa kojom se može postići kako svrha specijalne prevencije, da se optuženi zaista u budućnosti uzdrži od činjenja kaznenih djela, a istovremeno i svrha generalne prevencije, na način da se eventualni budući počinitelji ovakvih ili sličnih kaznenih djela uzdrže od činjenja istih.

Kod ovakvog stanja u spisu valjalo je žalbu kantonalne tužiteljice Kantonalnog tužiteljstva Travnik uvažiti, osporenu presudu prvostupanjskog suda preinačiti na način kako je to učinjeno u izreci ove presude, a sve sukladno odredbi članka 329. stavak 1. ZKP F BiH.

Pravna pouka:

Protiv ove presude žalba nije dopuštena.

Zapisničar
Vanja Lovrinović,sr.

Predsjednica vijeća
Lazarela Porić,sr.

Bosna i Hercegovine
Federacija Bosne i Hercegovine
Kanton Središnja Bosna/ Srednjobosanski Kanton

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj 46 0 K 110792 23 KŽ

Novi Travnik, 08.01.2024. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sudaca Darmina Avdić, kao predsjednika vijeća, Lazarele Porić i Vesne Vujica, kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Erme Jusić, u kaznenom predmetu protiv optuženog B.J., zbog kaznenog djela Prijevare iz čl. 294. st. 1. u svezi članka 31. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, povodom žalbe optuženog B.J., protiv presude Općinskog suda u Bugojnu broj 46 0 K 110792 22 Kps od 06.03.2023. godine, na sjednici vijeća, održanoj dana 08.01.2024. godine donio je slijedeću:

PRESUDU

Žalba optuženika B.J. se odbija kao neutemeljena i potvrđuje presuda Općinskog suda u Bugojnu broj 46 0 K 110792 22 Kps od 06.03.2023. godine.

Obrazloženje

Općinski sud u Bugojnu presudom broj 46 0 K 110792 22 Kps od 06.03.2023. godine, oglasio je krivim optuženog B.J., radi izvršenja kaznenog djela Prijevare iz čl. 294. st. 1. u svezi članka 31. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, pa je temeljem čl. 353 st. 2 Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine izdao kazneni nalog, kojim ga je temeljem čl. 353. st. 1. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine osudio na novčanu kaznu u iznosu od 600,00 (šeststotina) KM, koju je dužan platiti u roku od 1 (jednog) mjeseca od dana pravomoćnosti presude, i koja će se u nemogućnosti naplate zamijeniti kaznom zatvora računajući svakih započelih 100,00 KM novčane kazne za jedan dan zatvora. Istom presudom uz primjenu članka 202. st. 1. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine optuženi je obavezan da naknadi paušal sudu u iznosu od 100,00 KM, te da oštećenom Motel „Heko“ d.o.o. Bugojno naknadi dio štete u iznosu od 74,25 KM sve u skladu sa članka 212. st. 3. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine.

Protiv te presude blagovremeno je žalbu izjavio optuženi, koji prvostupanjsku presudu pobija zbog odluke o kazni i načina plaćanja iste. U žalbi navodi da je kazna prestroga, pogotovo jer je presudom obavezan i da oštećenom naknadi štetu, zbog čega moli vijeće da mu ublaži kaznenu sankciju i zbog činjenice da se trenutno nalazi na izdržavanju kazne zatvora, da mu odobri plaćanje kazne mjesec dana nakon što izdrži trenutnu kaznu.

Postupajući sukladno članku 319. stav 1. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine, zakazana je i održana bez nazočnosti stranaka sjednica vijeća, jer optuženik u svojoj žalbi nije tražio da bude obavješten o sjednici vijeća drugostupanjskog suda.

Žalba optuženog B.J., po stavu ovog suda, nije osnovana.

Iz stanja u spisu je vidljivo da je prvostupanjski postupak proveden po odredbama kojima se propisuje postupak za izdavanje kaznenog naloga prema glavi XXV Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine. Naime optužnicom Kantonalnog tužiteljstva Travnik br. T06 0 KT 0030573 22 od 16.03.2022. godine, B.J. je optužen zbog kaznenog djela Prijevare iz čl. 294. st. 1. u svezi članka 31. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine i u istom optužnom aktu je stavljen zahtjev za izdavanje kaznenog naloga kojim bi se optuženicima izrekle novčane kazne u iznosima od po 600,00 (šeststotina) KM, te se obvezuju optuženici da plate troškove kaznenog postupka. Uz optužnicu su priloženi i taksativno pobrojani dokazi na kojima se zasniva optužnica, pa se na zakazanom ročištu u predmetu prvostupanjskog suda od 06.03.2023. godine o izjašnjenju optuženika o krivnji, isti izjasnio da je kriv za djelo koje mu se stavlja na teret i da u potpunosti prihvata predloženu kazneno-pravnu sankciju, a sve nakon što je prvostupanjski sud u potpunosti postupio u skladu sa čl. 353. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine. Slijedom toga, isti sud je donio pobijanu presudu kojom se optuženi B.J. oglašava krivim za kazneno djelo Prijevare iz čl. 294. st. 1. u svezi članka 31. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine i istovremeno izdaje kazneni nalog kojim mu se izriče naprijed precizirana novčana kazna.

Izrečenu novčanu kaznu i ovaj sud smatra adekvatnu i primjerenu, kako težini počinjenog djela, značaju ugroženog dobra, jačini ugrožavanja, tako i stupnju ispoljene kaznene odgovornosti ovog optuženog, pa uz činjenicu da je optuženi višestruko osuđivana osoba, a da je prvostupanjski sud prihvatajući kazneni nalog preuzeo i obvezu izricanja kazne koja je predložena u kaznenom nalogu, onda i nije bilo mjesta izricanju blaže kazne, kako po vrsti tako i u visini, jer je prvostupanjski sud vodio računa o svim okolnostima koje utiču da kazna bude manja ili veća, tj. kako otegotnim tako i o olakotnim okolnostima. U podnesenoj žalbi optuženi i ne nudi bilo koju novu olakotnu okolnost, koja nije bila već predmet procjene prvostupanjskog suda, pa iz navedenih razloga žalba optuženog po ovom pravnom osnovu je ocijenjena kao neutemeljena, te kao takva i nije mogla biti prihvaćena od strane ovog suda. Vrijeme plaćanja novčane kazne, odnosno izvršenje izrečene kazne je u nadležnosti prvostupanjskog suda, pa stoga taj žalbeni prijedlog ovaj sud nije mogao preispitivati.

Kod takvog stanja stvari, ovaj sud je žalbu optuženog B.J. ocijenio kao neosnovanu, te je temeljem odredbi člana 328. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine i odlučio kao u izreci.

Zapisničar
Erma Jusić

Predsjednik vijeća

Darmin Avdić

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON/ KANTON SREDIŠNJA BOSNA
KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj: 49 0 K 056928 24 Kž
Novi Travnik, 01.02.2024. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Kantonalni sud u Novom Travniku u vijeću sastavljenom od sutkinje Lazarele Porić, kao predsjednice vijeća, te Vesne Vujica i Darmina Avdić kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Vanje Lovrinović, u kaznenom predmetu protiv osuđenog S.S., odlučujući o žalbi osuđenog izjavljenoj protiv presude Općinskog suda u Kiseljaku broj: 49 0 K 056928 23 Kv 2 od 05.12.2023. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 01.02.2024. godine, a primjenom članka 328. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine, donio je slijedeću:

PRESUDU

Žalba osuđenog S.S. izjavljena protiv presude Općinskog suda u Kiseljaku broj: 49 0 K 056928 23 Kv 2 od 05.12.2023. godine, odbija se kao neutemeljena.

Obrazloženje

Presudom Općinskog suda u Kiseljaku broj: 49 0 K 056928 23 Kv 2 od 05.12.2023. godine, a primjenom odredi članka 340a. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine (ZKP F BiH) i članka 54. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine u nepravom ponavljanju kaznenog postupka preinačene su u odluci o kazni pravomoćna presuda Općinskog suda u Kiseljaku broj: 49 0 K 056928 23 Kv od 14.07.2023. godine kojom je tada optuženi S.S. osuđen na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i 3 (tri) mjeseca i pravomoćna presuda Općinskog suda u Kiseljaku broj: 49 0 K 064012 23 K od 03.04.2023. godine koja je preinačena presudom Kantonalnog suda u Novom Travniku broj: 49 0 K 064021 23 Kž od 05.10.2023. godine kojom je tada optuženi S.S. osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 8 (osam) mjeseci, a na način da je osuđeni S.S. pobijanom presudom osuđen na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i 10 (deset) mjeseci.

Protiv te presude žalbu je izjavio osuđeni S.S. zbog odluke o kazni navodeći da prvostupanjski sud prilikom odmjeravanja jedinstvene kazne nije primijenio sve odredbe o ublažavanju kazne iako za to postoje uvjeti, smatrajući da sud treba na temelju zakonskih odredbi izreći optimalno manju kaznu, a ne da zasniva presudu i odmjeri visinu kazne zatvora na temelju zakonskog minimuma.

Nakon što je ovaj sud ispitao osporenu presudu u granicama žalbenih navoda, sukladno odredbi članka 321. ZKP F BiH, odlučeno je kao u izreci iz slijedećih razloga:

Žalba nije utemeljena.

Iz prednjih žalbenih prigovora vidljivo je da se izjavljenom žalbom ne ukazuje niti na jednu novu olakšavajuću okolnost koja se nije cijenila ili nije postojala u vrijeme izricanja pojedinačnih kazni zatvora po presudama koje su predmet nepravog ponavljanja kaznenog postupka, nego samo da se paušalno prigovara kako je izrečena jedinstvena kazna zatvora previsoko odmjerena. Kada se uz to ima u vidu da su se sve olakšavajuće okolnosti, koje su postojale na strani tada optuženog S.S. u vrijeme izricanja pojedinačnih kazni koje su predmet ovog postupka, već cijenile i da se iste te okolnosti ne mogu ponovo odnosno dva puta cijeniti, te kada se ima u vidu da je prvostupanjski sud, pri odmjeravanju jedinstvene kazne zatvora, pravilno primijenio odredbu članka 54. stavak 2. točka b) KZ F BiH, jer jedinstvena kazna zatvora izrečena pobijanom presudom jeste veća od svake pojedine utvrđene kazne zatvora i istovremeno nije dostigla njihov zbir, to se onda izjavljena žalba osuđenog Sanela Sejdić pokazuje kao neutemeljena, a pobijana presuda kao pravilna i zakonita, pa je istu žalbu bilo nužno odbiti kao takvu i potvrditi prvostupanjsku presudu primjenom članka 328. ZKP F BiH.

Pouka: Protiv ovog presude nije dozvoljena žalba.

Zapisničar
Vanja Lovrinović

Predsjednica vijeća
Lazarela Porić

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
Srednjobosanski kanton/Kanton Središnja Bosna

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj: 49 0 K 059651 23 Kž

Novi Travnik, 08.01.2024. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Kantonalni sud u Novom Travniku u vijeću sastavljenom od sudija Lazarele Porić kao predsjednice vijeća, te Darmina Avdić i Vesne Vujica kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Ivane Čorić-Žderić, u krivičnom predmetu protiv optuženog N.L., zbog krivičnog djela Prijevare iz člana 294. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, odlučujući o žalbi branioca optuženog, advokata Vlade Slišković i Valentina Slišković iz Zajedničkog odvjetničkog ureda Kiseljak, izjavljenoj na presudu Općinskog suda u Kiseljaku broj: 49 0 K 059651 22 K od 09.02.2023. godine, na sjednici vijeća održanoj 08.01.2024. godine, a primjenom člana 328. Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH, donio je slijedeću:

PRESUDU

Žalba optuženog N.L. odbija se kao neosnovana i potvrđuje se presuda Općinskog suda u Kiseljaku broj: 49 0 K 059651 22 K od 09.02.2023. godine.

Obrazloženje

Presudom Općinskog suda u Kiseljaku broj: 49 0 K 059651 22 K od 09.02.2023. godine optuženi N.L. oglašen je krivim da je počinio krivično djelo Prijevare iz člana 294. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, za koje mu je izrečena uvjetna osuda kojom se optuženom utvrđuje kazna zatvora u trajanju od 6 mjeseci i određuje rok provjeravanja u trajanju od 1 godine. Istom presudom je odlučeno da se optuženi obavezuje da na ime troškova krivičnog postupka plati paušal u iznosu od 100,00 KM, te da oštećenom E.S. naknadi štetu u iznosu od 1.200,00 KM u roku od 30 dana od dana pravosnažnosti presude, dok se sa preostalim dijelom imovinskopravnog zahtjeva oštećeni upućuje na parnicu.

Protiv te presude žalbu je blagovremeno izjavio branilac optuženog zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, povrede krivičnog zakona i zbog odluke o imovinskopravnom zahtjevu, s prijedlogom da se prvostepena presuda preinači tako što će se optuženi osloboditi od optužbe.

Na žalbu branioca optuženog kantonalni tužilac je podnio odgovor u kojem se ista žalba ocjenjuje neosnovanom i predlaže da se odbije kao takva.

Obzirom da stranke i branilac u žalbi odnosno odgovoru na žalbu nisu tražili da budu obaviješteni o sjednici vijeća to je ista održana dana 08.01.2024. godine bez

prisustva stranaka i branioca, saglasno odredbi člana 319. stav 8. Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH.

Nakon što je ovaj sud ispitao pobijanu presudu u granicama žalbenih navoda, kao i po službenoj dužnosti da li je na štetu optuženog povrijeđen krivični zakon, sukladno odredbi člana 321. Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH, odlučeno je kao u izreci presude iz slijedećih razloga:

U okviru žalbenog osnova bitne povrede odredaba krivičnog postupka žalbom optuženog se prigovara da je prvostepeni sud propustio savjesno ocijeniti svaki dokaz pojedinačno i u vezi sa ostalim dokazima i na osnovu takve ocjene sa potpunom sigurnošću utvrditi da li je optuženi počinio radnje koje mu se optužnicom stavljaju na teret, te je time postupio protivno principu in dubio pro reo, čime je počinio bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 2. u vezi sa članom 3. stav 2., članom 15. i članom 296. stav 2. Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH, a to je prema žalbi bilo od utjecaja na zakonito i pravilno donošenje presude.

Konkretnije, u ovom dijelu žalbe se prigovara da prvostepeni sud osporenu presudu isključivo zasniva na dokazima optužbe koje je prihvatio kao vjerodostojne, bez ikakvog obrazloženja o prigovorima i primjedbama odbrane, a na suprotan način ocijenio dokaze odbrane ne navodeći za to valjane razloge. U nastavku se citira dio obrazloženja na 12. stranici, 4. odlomak o tome kako su prethodni vlasnici prije optuženog vršili tehnički pregled vozila i registraciju izvodeći pogrešan zaključak da tehnički pregled nije obavljen u skladu sa potrebnim provjerama na vozilu u vrijeme kada je registraciju vozila vršio optuženi u periodu od 17.04.2015. godine do 08.10.2019. godine. Takav zaključak suda je prema žalbi proizvoljan i proturječan sam sebi, jer prvostepeni sud zanemaruje činjenicu da je oštećeni od optuženog kupio vozilo bez ikakvih primjedbi i u viđenom stanju, te da je nakon toga vozilo preveo na svoje ime u nadležnoj policijskoj stanici sa potvrdom o vlasništvu vozila i potvrdom o registraciji vozila u kojima je upisan broj šasije identičan onom koji je bio i kod prethodnih vlasnika, kao i činjenicu da je oštećeni vozilo koristio bez ikakvih smetnji 9 mjeseci i 7 dana odnosno do 14.07.2020. godine. Pored toga se prigovara da prvostepeni sud paušalno obrazlaže zbog čega nije prihvatio iskaz optuženog i svjedoka odbrane F.H. koji su potvrdili da je na vozilu varen samo lim iz zadnjeg desnog točka i da na tom dijelu nije bilo broja šasije, a da ne uzima u obzir općepoznatu činjenicu da se broj šasije nalazi na limu u prostoru u prostoru motora ispred prednje haube gdje optuženi nije vršio nikakve prepravke niti je za to optužen. Konačno žalbom se, u okviru bitne povrede odredaba krivičnog postupka, ukazuje da je vještak Ivica Petrović vještačio samo prostor ispod prednje haube vozila, te da je izjavio da na tom dijelu stanje na limu nije bilo isto kao u vrijeme kada je vozilo bilo izuzeto od optuženog i čuvano u nadležnoj policijskoj stanici, što ukazuje na sumnju da je neko iz nepoznatih razloga mijenjao lim gdje je bio broj šasije.

Prema izreci i obrazloženju prvostepene presude prednji žalbeni prigovori se pokazuju kao neosnovani. Ovo iz razloga što prvostepeni sud, suprotno žalbenim tvrdnjama, jeste dao konkretne i uvjerljive razloge za sve svoje činjenične zaključke o krivnji optuženog, kao i odgovore na sve prigovore i primjedbe odbrane kojima se, u objektivnom smislu, osporavala optužnica Kantonalnog tužilaštva Travnik. O pravilnosti i relevantnosti takvih činjeničnih zaključaka u vezi sa žalbenim prigovorima koji se odnose na vrijeme nastanka izmjena dijelova vozila na kojima su se nalazili

brojevi šasijske, kao i od strane koga su te izmjene nastale, ovaj sud će dati svoje razloge u nastavku presude u okviru žalbenog osnova pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja. S druge strane neosnovano se prigovara da prvostepeni sud samo paušalno obrazlaže zbog čega nije prihvatio iskaz optuženog i svjedoka F.H., jer se i u samoj žalbi konstatuje da je prvostepeni sud izvršio takvu ocjenu navedenih dokaza iz razloga što sud zaključuje da je vozilo prilikom obavljanja tehničkog pregleda bilo uredno odnosno da se i tada, prilikom tehničkog pregleda, moralo utvrditi da ne postoji broj šasijske, a kako navodi odbrana, ali i iz razloga što sud opravdano postavlja pitanje zašto optuženi, ukoliko se i prihvati odbrana da mu nije bilo poznato da nema broja šasijske, nije oštećenom vratio kupoprodajnu cijenu, nego mu je nudio da on za oštećenog završi tehnički pregled u Kiseljaku ili da oštećeni proda vozilo na staro željezo. To predstavlja konkretne razloge i obrazloženje zbog čega se ne prihvata istinitim iskaz optuženog kao svjedoka, dok iskaz svjedoka F.H. i nije bitan za potpuno i pravilno utvrđivanje činjeničnog stanja iz razloga što se taj svjedok i nije izjašnjavao na okolnost da li je optuženi u vrijeme prodaje predmetnog vozila oštećenom znao da na određenom dijelu vozila nedostaje broj šasijske tj. da je isječen i zavarena metalna ploča. Konačno ne stoje ni prigovori da prvostepeni sud nije, u smislu odredbe člana 296. stav 2. Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH, izvršio zasebnu ocjenu i analizu nalaza i iskaza vještaka Ivice Petrović, jer je u tom pravcu prvostepeni sud dao razloge na 8. stranici u 4. pasusu gdje se u bitnom prenosi kako je taj vještak utvrdio da je površina, koja je predviđena za utiskivanje broja šasijske za predmetni tip vozila i to desni vezni lim u prostoru motora, prekrivena odnosno fiksirana metalna pločica vijcima preko mjesta namijenjenog za VIN oznaku. Ovakvo utvrđenje vještaka se ne osporava ni žalbom i isto je relevantno za postojanje krivičnog djela u smislu neregularnosti vozila, pa činjenica da je neko kasnije eventualno dodatno mijenjao stanje na limu gdje je bio broj šasijske na drugom mjestu, nije od bitnog uticaja za izvršenu ocjenu i analizu pomenutog vještačenja.

Prema tome, kako iz obrazloženja pobijane presude slijedi da je prvostepeni sud sve dokaze cijenio u smislu odredbe člana 296. stav 2. i člana 305. stav 7. Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH, dajući jasne i određene razloge koje činjenice i iz kojih razloga uzima kao dokazane, to je onda neprihvatljiv stav branitelja da je prvostepeni sud bio u obavezi primijeniti načelo in dubio pro reo, jer okolnost da je branitelj nezadovoljan datim razlozima i zaključcima do kojih je došao prvostepeni sud, sama po sebi ne znači da je isti sud kod ocjene izvedenih dokaza pogrešno primijenio odredbu člana 3. stav 2. Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH tj. načelo in dubio pro reo. Naime, pogodovanju optuženom kroz navedeno načelo ima mjesta samo kada se kod suda, i pored brižljive i savjesne ocjene dokaza, opravdano pojavi sumnja u pogledu postojanja činjenica (koje moraju biti odlučne) koje čine obilježja krivičnog djela, ili o kojima ovisi primjena neke od odredaba krivičnog zakonodavstva, što u konkretnom predmetu nije slučaj, jer su odlučne činjenice od kojih zavisi postojanje krivičnog djela za koje je optuženi osporenom presudom oglašen krivim, i po nalaženju ovog suda, utvrđene sa potpunom sigurnošću, pa time ne postoji dilema ili sumnja oko njihovog postojanja kao uslov za primjenu pravila in dubio pro reo.

Naredni žalbeni osnov iz kojeg je izjavljena žalba optuženog jeste povreda krivičnog zakona, pa se s tim u vezi žalbom prvo prenosi sadržaj odredbe člana 294. stav 1. Krivičnog zakona Federacije BiH, kojim su propisana bitna obilježja krivičnog djela Prijevare, pa obzirom da se optuženom navedeno krivično djelo stavlja na teret tako

što je počinjeno lažnim prikazivanjem i prikrivanjem činjenica, za šta je neophodno da počinitelj svojim radnjama neku osobu ubjeđuje u postojanje nekih činjenica koje ne postoje, a relevantne su za raspolaganje njegovom ili tuđom imovinom, to se onda žalbom prigovara da u činjeničnom opisu takvog ubjeđivanja oštećenog E.S. nema.

Ovi prigovori nisu osnovani iz razloga što se predmetno krivično djelo, kao što se to i u žalbi navodi, može izvršiti ne samo lažnim prikazivanjem činjenica, nego i njihovim prikrivanjem. To prikrivanje se može vršiti činjenjem ili nečinjenjem, a u konkretnom slučaju se radi o nečinjenju tj. o prešućivanju bitne činjenice da na predmetnom vozilu nema broja šasije, a bez čega se tako vozilo ne može registrovati odnosno produžiti njegova registracija. Takav način izvršenja djela jeste sadržan u izreci osporene presude, jer se u istoj navodi da je optuženi dana 07.10.2019. godine, prilikom prodaje svog vozila marke „Mitsubishi Pajero“, oštećenom prešutio da na vozilu nema broja šasije odnosno da je na tom dijelu vozila broj isječen i na isto mjesto zavarena metalna ploča, a što predstavlja jedno od bitnih obilježja krivičnog djela za koje je optuženi osporenom presudom oglašen krivim.

Nadalje, žalbom se prigovara da je za postojanje ovog krivičnog djela potrebna namjera pribavljanja protivpravne imovinske koristi za sebe ili drugog i štetno postupanje prevarene strane, a da činjenični opis krivičnog djela u izreci pobijane presude ne sadrži elemente štete, niti vrstu i visinu štete, na što se ona odnosi niti kome se nanosi, a što također predstavlja bitan element krivičnog djela.

Ni ovi žalbeni navodi nisu tačni, a time ni osnovani, jer iz izreke osporene presude proizilazi da je oštećeni, u uvjerenju da je vozilo regularno i u formalnom smislu ispravno, odlučio da na ime kupoprodajne cijene optuženom za takvo vozilo isplati iznos od 1.200,00 KM, čime jeste na štetu svoje imovine nešto učinio, a što predstavlja jedno od bitnih obilježja predmetnog krivičnog djela. Time je istovremeno precizno određen i iznos štete koju je pretrpio oštećeni E.S.

Prema tome, prvostepeni sud pravilno utvrđuje da je optuženi, radnjama opisanim u izreci osporene presude, ostvario sva bitna obilježja krivičnog djela Prijevare iz člana 294. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, pa slijedom toga nije došlo ni do povrede krivičnog zakona kako se to prigovara žalbom.

Osporavajući pravilnost činjeničnog stanja utvrđenog u pobijanoj presudi, branitelj optuženog u žalbi navodi da prvostepeni sud nije pravilno utvrdio sve činjenice i okolnosti pod kojima je došlo do kupoprodaje predmetnog vozila, da je činjenično stanje opisano u izreci presude pogrešno utvrđeno, jer ne proizilazi izvan svake razumne sumnje iz provedenih dokaza, što se naročito odnosi na to da je optuženi, u namjeri pribavljanja protupravne imovinske koristi, prešutio oštećenom da na vozilu nema broja šasije, da isti sud zanemaruje činjenicu da je oštećeni vozilo kupio od optuženog 07.10.2019. godine i isto koristio bez ikakvih smetnji do 14.07.2020. godine, da je vozilo kupio bez ikakvih primjedbi i u viđenom stanju nakon čega je vozilo preveo na svoje ime, zatim da je predmetno vozilo imalo četiri vlasnika od kojih je optuženi bio treći, a oštećeni četvrti, te su sve isprave o vlasništvu i registraciji sadržavale isti broj šasije, da je optuženi vozilo kupio od I.Š., a ovaj od M.P., da je svjedok H.M. izjavio da ga je M.P. zamolio da vozilo odveze kod limara i potom ga proda, da je autolimar svašta radio, da je vozilo potom prodao drugom vlasniku G.F., da nije sporno da je na zadnjem dijelu vozila na limenoj šasiji iznad desnog točka vozilo istrulo i da je optuženi angažovao limara F.H. da izvrši popravku lima koji je potvrdio da na tom mjestu nije bilo nikakvih brojeva šasije i da je on jednostavno zavarao komad lima i kao takvo vozilo predao optuženom, a posebno to da ni jedan materijalni dokaz ne ukazuje da je optuženi nešto radio na limariji ispod prednje

haube oko motora gdje se nalaze brojevi šasije, te da je ostalo nedokazano kako je došlo do nestanka broja šasije.

Ni ovi žalbeni navodi branitelja ne dovode u pitanje pravilnost utvrđenog činjeničnog stanja, a time ni pravilnost i zakonitost pobijane presude. Naime, za pravilnost i potpunost utvrđenog činjeničnog stanja nije ni od kakvog značaja, a u šta se i prvostepeni sud nepotrebno upušta, broj ranijih vlasnika vozila, kada je nastalo izrezivanje broja šasije, pa i to ko je uklanjanje istog broja naručio ili izvršio. Ovo iz razloga što se kao odlučne činjenice pokazuju samo to da li je vozilo bilo tehnički neispravno u formalnom smislu ili neregularno kako se to navodi u presudi i žalbi, i da li je optuženi za takav nedostatak vozila znao u vrijeme prodaje oštećenom E.S.. U tom pravcu (da je optuženi prilikom kupoprodaje vozila znao da je na šasiji isječen dio na kojem se nalazio broj šasije i da je tu zavarena metalna ploča) prvostepeni sud se poziva na iskaz oštećenog i na iskaz svjedoka J.H., čije navode i njihovu vjerodostojnost žalba ne osporava niti jednim prigovorom, a ovaj svjedok je između ostalog kazao da mu se oštećeni obratio kao kolegi policajcu kada je prilikom tehničkog pregleda vozila radi dalje registracije utvrđeno da nedostaje broj šasije, da se zajedno sa oštećenim našao sa optuženim u Kiseljaku kako bi se oštećeni pokušao dogovoriti sa optuženim da mu vrati vozilo i dobije nazad plaćeni iznos, da je optuženi tom prilikom rekao da će pred sto sudova potvrditi da je zavario ploču na strulom desnom dijelu. Kako iskaz svjedoka J.H. tokom glavnog pretresa ničim objektivno nije doveden u pitanje, to je prvostepeni sud isti pravilno ocijenio i prihvatio vjerodostojnim, a upitnost takve ocjene pomenutog dokaza nije osporavana ni predmetnom žalbom. Slijedom toga prvostepeni sud prihvata vjerodostojnim i iskaz oštećenog koji je u dijelu razgovora sa optuženim u pokušaju vraćanja vozila, saglasan iskazu svjedoka J.H., pa kada se uz to ima u vidu da oštećeni, odmah pošto mu je predložena neispravnost vozila prilikom tehničkog pregleda, to prijavljuje nadležnoj policijskoj stanici, što je potvrđeno službenom zabilješkom PS Travnik broj: 02/7-2-04-515/20 od 17.07.2020. godine, onda se ocjena vjerodostojnosti i iskaza oštećenog i po ocjeni ovog suda pokazuje kao argumentovana i utemeljena na drugim dokazima.

Osim toga, činjenica da je oštećeni vozilo kupio bez ikakvih primjedbi i u viđenom stanju, kako se to ističe žalbom, ne utiče na pravilnost utvrđenog činjeničnog stanja, jer za prevođenje potvrde o vlasništvu i potvrde o registraciji vozila nije potreban tehnički pregled vozila, pa činjenica da je oštećeni vozilo koristio od 07.10.2019. godine, kada ga je kao registrovanog kupio od optuženog, do 14.07.2020. godine, ne utiče na konačan činjenični zaključak da je na predmetnom vozilu bio isječen dio šasije na kojem se nalazio njen broj i na istom mjestu bila zavarena metalna ploča u trenutku kupoprodaje vozila, jer je tu činjenicu oštećeni mogao utvrditi samo odvoženjem vozila na tehnički pregled. Time se želi kazati da se kupovina vozila u viđenom stanju, što se također žalbom ističe ne odnosi na ispravnost vozila u formalnom smislu, jer se ta činjenica podrazumijeva kod savjesnog prodavca vozila, za razliku od eventualnih tehničkih neispravnosti vozila koje umanjuju ili onemogućavaju njegovu fizičku upotrebu, ali ne i samu registraciju vozila. Najzad, sama činjenica da je na vozilu bio isječen dio šasije na kojem se nalazio njen broj i da je na tom mjestu postavljena metalna ploča nije sporan ni prema žalbi, a ta odlučna činjenica potvrđena je i provedenim vještačenjem od strane vještaka Ivice Petrović, pa je sama ta činjenica, i u slučaju da na drugim mjestima nije isječen broj šasije, na čemu žalba također insistira, dovoljna je za postojanje krivičnog djela počinjenog na način kako je to opisano u izreci osporene presude.

Kod takvog stanja stvari i kod činjenice da za pravilno utvrđivanje činjeničnog stanja nije bilo od značaja da li je optuženi nešto radio na limariji, kako je došlo do nestanka broja šasije i da su prethodni vlasnici redovno produžavali registraciju vozila, to se onda pravilnim pokazuje utvrđeno činjenično stanje od strane nižestepenog suda čemu ide u prilog i činjenica da je optuženi, a prema navodima oštećenog i svjedoka J.H., nudio oštećenom da on za njega izvrši tehnički pregled i produženje registracije vozila u Kiseljaku i pri tako neispravnom vozilu odnosno nedostatku broja šasije.

Najzad, prvostepena presuda se žalбом branitelja optuženog pobija i zbog odluke o imovinskopравnom zahtjevu prigovorima da je prvostepeni sud tu odluku donio protivno odredbama Zakona o obligacionim odnosima kojima se regulira institut naknade štete, da se naknada štete, koju je isti sud dosudio oštećenom, odnosi na vraćanje kupoprodajne cijene vozila, iako je oštećeni izjavio da mu je vozilo vraćeno od nadležne policijske stanice i da je u njegovom posjedu, pa je sud bio dužan naložiti oštećenom da vozilo vrati optuženom prema pravilima koja se primjenjuju u slučaju raskida kupoprodajnog ugovora.

Iz obrazloženja osporene presude se vidi da prvostepeni sud odluku o imovinskopравnom zahtjevu nije donio primjenom odredaba Zakona o obligacionim odnosima, pa da bi ista odluka bila protivna tim odredbama, nego je navedenu odluku donio primjenom odredbe člana 212. Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH kojom je propisan način odlučivanja o imovinskopравnom zahtjevu, dakle i o zahtjevu za naknadu pretrpljene štete izvršenjem krivičnog djela, u krivičnom postupku. Kako je nižestepeni sud izrekom osporene presude utvrdio visinu štete koju je pretrpio oštećeni E.S. i kako je isti postavio imovinskopравni zahtjev, iako istina u iznosu većem od dosuđenog, to se onda odluka o imovinskopравnom zahtjevu pokazuje kao pravilna i zakonita. Kod takvog stanja stvari nije bilo zakonskih pretpostavki da sud naloži oštećenom vraćanje predmetnog motornog vozila iz više razloga od kojih je prvi taj da se imovinskopравni zahtjev oštećenog nije odnosio na poništavanje određenog pravnog posla, u ovom slučaju kupoprodajnog ugovora, nego na naknadu pričinjene materijalne štete izražene u novčanom iznosu, zatim iz razloga što je iz potvrde Policijske uprave Travnik broj: 02/7-2-04-70/20 od 17.07.2020. godine o privremenom oduzimanju predmeta vidljivo da je od oštećenog oduzeto predmetno motorno vozilo, a iz potvrde iste policijske uprave o vraćanju privremeno oduzetih predmeta broj: 02/6-2-04-2-70-1/21 od 06.08.2021. godine da su oštećenom vraćene potvrde o registraciji i vlasništvu, polica osiguranja i kupoprodajni ugovor, ali ne i predmetno vozilo, iako isto jeste u posjedu oštećenog, pa se u takvoj procesnoj situaciji u pogledu vraćanja privremeno oduzetih predmeta može odlučiti jedino primjenom odredbe člana 88. stav 1. i stav 2. Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH kojim je propisano da će se predmeti, koji su u toku krivičnog postupka privremeno oduzeti, vratiti vlasniku odnosno držatelju (u ovom slučaju držatelj je oštećeni) kada u toku postupka postane očigledno da njihovo zadržavanje nije u skladu sa članom 79. istog zakona, a ne postoje razlozi za njihovo oduzimanje primjenom člana 412. navedenog zakona, te da o zahtjevu za vraćanje privremeno oduzetih predmeta odlučuje sud u roku od najkasnije 15 dana, ali nakon izjašnjenja tužitelja u tom pravcu. Kako u prvostepenom postupku nije bilo prijedloga ni od strane optužbe ni od strane odbrane da se predmetno vozilo vrati oštećenom kao faktičkom držatelju istog i kako o vraćanju tog predmeta nema izjašnjenja tužitelja, to onda nisu postojale zakonske pretpostavke da se isto vozilo vrati oštećenom i eventualno naloži da ga on vrati optuženom nakon što mu optuženi naknadi pričinjenu štetu. Međutim time se ne dira u pravo optuženog da u parničnom

postupku zahtijeva da se odluka o imovinskopravnom zahtjevu izmijeni ako postoje uvjeti za ponavljanje postupka prema odredbama koje važe za parnični postupak, a u smislu raskida kupoprodajnog ugovora, saglasno odredbi člana 215. stav 2. Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH. Iz svih tih razloga neosnovano se ocjenjuje žalba branitelja optuženog i kada je u pitanju odluka prvostepenog suda o imovinskopravnom zahtjevu.

Na osnovu svega naprijed navedenog, a primjenom odredaba člana 328. Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH, odlučeno je kao u izreci ove presude.

Zapisničar
Ivana Čorić-Žderić

Predsjednica vijeća
Lazarela Porić

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON/ KANTON SREDIŠNJA BOSNA

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

BROJ: 49 0 K 060771 23 Kž

Novi Travnik, 09.01.2024. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od suca Darmina Avdić, kao predsjednika vijeća, te sutkinja Vesne Vujica i Lazarele Porić, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Sadine Terzić kao zapisničara, u kaznenom predmetu protiv optuženog M.T., zbog kaznenog djela Nasilje u obitelji iz članka 222. stavak 4. u vezi sa stavkom 1. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine odlučujući o žalbi optuženog M.T. izjavljenoj po njegovom branitelju Jadranku Lukić, advokatu iz Kiseljaka, protiv presude Općinskog suda u Kiseljaku broj: 49 0 K 060771 22 K od 30.12.2022. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 09.01.2023. godine, primjenom članka 330. stavak 1. točka a) Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine, donio je slijedeće:

RJEŠENJE

Žalba branitelja optuženog M.T. se djelomično uvažava, ukida se presuda Općinskog suda u Kiseljaku broj: 49 0 K 060771 22 K od 30.12.2022. godine i predmet vraća prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

Obrazloženje

Presudom Općinskog suda u Kiseljaku broj: 49 0 K 060771 22 K od 30.12.2022. godine optuženi M.T. oglašen je krivim zbog izvršenja kaznenog djela Nasilje u obitelji iz članka 222. stavak 4. u vezi sa stavkom 1. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (KZ F BiH) činjenično opisano u izreci prvostupanjske presude, za koje je osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine. Istom presudom na temelju odredbe članka 202. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine (ZKP F BiH) optuženi M.T. obavezan je na plaćanje troškova kaznenog postupka čija će visina biti određena posebnim rješenjem, te na plaćanja sudskog paušala u iznosu od 100,00 KM u roku od 15 (petnaest) dana od dana pravomoćnosti presude.

Protiv navedene presude žalbu je podnio branitelj optuženog M.T., zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, povrede kaznenog zakona i zbog odluke o kazni s prijedlogom da se žalba optuženog uvaži, preinači prvostupanjska presuda na način da se optuženi oslobodi od optužbe ili pak da se ukine pobijana presuda i održi pretres.

U odgovoru na žalbu kantonalna tužiteljica ukazuje da je žalba branitelja dostavljena nakon proteka roka od 15 (petnaest) dana, računajući od dana prijema prvostupanjske presude, koja žalba je dostavljena prvostupanjskom sudu dana 05.12.2023. godine. U žalbi se na koncu navodi da je žalba branitelja optuženog neutemeljena, a imajući u vidu navode iz pobijane presude, pa se predlaže da se ista u cijelosti odbije.

Sjednica vijeća drugostupanjskog suda održana je u smislu članka 319. ZKP F BiH bez nazočnosti stranaka, a koje nisu tražile da budu obaviještene o sjednici vijeća.

Nakon što je ovaj sud ispitao prvostupanjsku presudu u granicama žalbenih navoda, kao i po službenoj dužnosti da li je na štetu optuženog povrijeđen kazneni zakon, sukladno odredbi člana 321. ZKP F BiH, odlučeno je kao u izreci iz slijedećih razloga:

Iako je branitelj optuženog u žalbi naveo da prvostupanjsku presudu pobija zbog povrede kaznenog zakona i pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, iz žalbenih prigovora je očigledno da isti ukazuje na bitnu povredu postupka propisanu odredbom članka 312. stavak 1. točka k) ZKP F BiH i 312. stavak 2. u vezi sa povredom odredbe članka 124. stavak 1. ZKP FBiH. Naime, branitelj optuženog u žalbi navodi da je prvostupanjski sud povrijedio odredbu iz članka 313. stavak 1. točka b) ZKP F BiH sa obrazloženjem da iz činjeničnog utvrđenja nesporno proizlazi da je optuženi kazneno djelo počinio u alkoholiziranom stanju sa koncentracijom od 2,39 promila, koja koncentracija alkohola u krvi dovodi do ozbiljne smetnje u svim mentalnim, fizičkim i osjetilnim funkcijama, stoga je bilo potrebno utvrditi bitnu činjenicu da li je optuženi bio u stanju da se racionalno i smisleno opredjeljuje i da se ponaša u skladu sa normama koje vladaju u društvu. U žalbi se potom citira odredba članka 36. točka 3. KZ F BiH sa zaključkom da je za utvrđivanje vinosti i kaznene odgovornosti u skladu sa navedenom zakonskom odredbom bilo potrebno utvrditi da li je optuženi izvršio djelo u takvom stanju i njegovu svijest i volju prema djelu dok se nalazio u uračunljivom stanju, te da li postoji psihička veza na temelju koje se može proglasiti krivim i kazniti. Žalbom se prigovara da je prvostupanjski sud propustio utvrditi odlučne činjenice kojima se utvrđuje psihički odnos optuženog prema svom djelu, jer je djelo nesporno počinjeno u stanju velike alkoholiziranosti, te da nema dokaza kojima se utvrđuje u kakvom je stanju optuženi počinio kazneno djelo i kakav je psihički odnos optuženog prema djelu u smislu odredbe članka 35. KZ BiH.

Uvidom u obrazloženje pobijane presude kao i stanje spisa se utvrđuje da je prvostupanjski sud optuženog M.T. oglasio krivim da je počinio kazneno djelo Nasilje u obitelji iz članka 222. stavak 4. u vezi sa stavkom 1. KZ F BiH, da pobijanu presudu nije uručio optuženom iz razloga što je isti odselio sa adrese Volujak b.b. Kreševo, te nakon provjere točne adrese kod nadležnog organa, prvostupanjski sud je dana 09.11.2023. godine donio rješenje broj: 49 0 K 060771 22 K kojim je optuženom M.T. za branitelja po službenoj dužnosti odredio Jadranka Lukić, advokata iz Kiseljaka, a sve u skladu sa odredbom članka 185. stavak 3. ZKP F BiH, koji je pobijanu presudu zaprimio dana 04.12.2023. godine, te na istu blagovremeno uložio žalbu dana 05.12.2023. godine, stoga su neutemeljeni navodi izneseni u odgovoru na žalbu kantonalne tužiteljice, da je podnesena žalba branitelja optuženog neblagovremena.

Nadalje, prema izreci i obrazloženju prvostupanjske presude prednji žalbeni prigovori branitelja optuženog se pokazuju kao utemeljeni. Naime, prvostupanjski sud nakon analize izvedenih dokaza nalazi utvrđenim da iz iskaza optuženog proizlazi da on priznaje predmetni događaj, da ne isključuje da je poduzeo radnje koje mu se stavljaju na teret, ne prigovara iskazu oštećene, ali se ne sjeća da je psovao majci, ne sjeća se da je vrijeđao i prijetio joj, ne sjeća se da joj je oteo mobitel i bacio ga u

peć, da je sprječavao majku da izađe iz kuće i da je zadobila teške tjelesne ozljede u vidu prijeloma palačne i lakatne kosti u području desnog ručnog zglobal a sve to zbog toga što je pio alkohol i tablete. Nadalje, prvostupanjski su nalazi nespornim da je optuženi M.T. bio pod dejstvom alkohola u vrijeme počinjenja kaznenog djela navodeći da se optuženi dobrovoljo doveo u alkoholizirano stanje, da je u vrijeme stavljanja u stanje alkoholiziranosti bio uračunljiv, da pje otom u alkoholiziranom stanju počinio predmetno kazneno djelo, a što je u uzročnoj vezi sa stanjem alkoholiziranosti i posljedicom koja je nastupila, a što potvrđuje upravo izjava oštećene R.T. koja navodi da je optuženi fin ko „curica“.

Međutim, prvostupanjski sud, a kako to branitelj optuženog u žalbi pravilno prigovara nije utvrdio odlučne činjenice i to nije utvrdio psihički odnos optuženog prema kaznenom djelu koje mu se stavlja na teret, jer je kazneno djelo optuženi počinio u stanju alkoholiziranosti, što proizlazi kako iz iskaza samog optuženog i oštećene koji su naveli da je optuženi kritične prilike uz alkohol pio i tablete, kao i iz nalaza alko testiranja od 03.11.2021. godine u 19,32 sati na ime M.T. iz kojeg proizlazi da je kod optuženog utvrđeno prisustvo alkohola od 2,39 promila.

Dakle, iz obrazloženja pobijane presude proizlazi da prvostupanjski sud nalazi da nije zapazio pokazatelje koji bi doveli u sumnju da je optuženi shvatio značaj svog djela i da je bio u mogućnosti upravljati svojim postupcima, kao i da je u vrijeme stavljanja u stanje alkoholiziranosti bio uračunljiv, dakle od strane prvostupanjskog suda nije postojala sumnja o uračunljivosti optuženog. Međutim, prvostupanjski sud u pobijanoj presudi prvenstveno nije utvrdio vinost optuženog na način da li je optuženi bio svjestan i htio izvršenje kaznenog djela, dakle u cijelosti je izostavio utvrditi odnos optuženog prema počinjenom kaznenom djelu. Kod utvrđivanja uračunljivosti prvo je potrebno ispitati da li je učinitelj mogao shvatiti značaj svog djela i da li je mogao da upravlja svojim postupcima. Vinost se ispoljava u obliku umišljaja i nehata. Kod umišljaja se utvrđuje da li je učinitelj bio svjestan svog djela i da li je to djelo htio (direktni umišljaj) odnosno da li je učinitelj bio svjestan da uslijed njegovog činjenja ili nečinjenja može nastupiti zabranjena posljedica i da li je pristao na njeno nastupanje (eventualni umišljaj). Stoga, nepostojanje okolnosti koje dovode u sumnju uračunljivost optuženog, samo po sebi ne može upućivati na postojanje umišljaja. Prema odredbi članka 37. stavak 2. KZ FBiH učinitelj postupka sa direktnim umišljajem kada je bio svjestan svog djela i htio njegovo izvršenje. Subjektivnu stranu kaznenog djela nasilja u obitelji za koje je optuženi oglašen krivim čini umišljaj. Kako prvostupanjski sud nije dao razloge na temelju kojih je utvrdio vinost, kao i uračunljivost optuženog učinjena je bitna povreda odredaba kaznenog postupka iz članka 312. stavak 1. točka k) ZKP F BiH, na koju se utemeljeno žalbom branitelja optuženog M.T. ukazuje. Sve ovo imajući u vidu da su utvrđenja prvostupanjskog suda u pogledu uračunljivosti optuženog suprotna, a iz razloga što se u pobijanoj presudi prvo navodi da je optuženi u vrijeme stavljanja u stanje alkoholiziranosti bio uračunljiv, a potom se navodi da je prema iskazu oštećene, optuženi fin kao „curica“ kad ne pije , a da u piću izbaci iz sebe sve najgore.

Imajući u vidu sve naprijed navedeno, a posebno iskaz optuženog iz kojeg proizlazi da se ne sjeća radnji koje je poduzeo prema oštećenoj, da je kritičnog dana konzumirao tablete i alkohol, da se dobrovoljno liječio od alkohola u Kantonalnoj bolnici u Travniku, te cijeneći iskaz oštećene u dijelu da je optuženi kritičnog dana konzumirao alkohol i tablete za smirenje, te iskaz oštećene u dijelu da je iznenađena

zbog svega što se desilo, jer je optuženi kao curica, prvostupanjski sud je imao mogućnost da postupi u skladu sa odredbom članka 124. stavak 1. ZKP F BiH kojim je propisano da ako se pojavi sumnja da je isključena ili smanjena uračunljivost osumnjičenog, odnosno optuženog, ili da je osumnjičeni, odnosno optuženi učinio kazneno djelo zbog ovisnosti od alkohola ili opojnih droga, ili da zbog duševnih smetnji nije sposoban učestvovati u postupku, odredit će se psihijatrijsko vještačenje.

Prema ocjeni ovog suda uslijed ovakvog postupanja prvostupanjskog suda učinjena je i bitna povreda odredaba kaznenog postupka iz članka 312. stavak 2. u vezi sa povredom odredbe članka 124. stavak 1. ZKP F BiH, iz kojih razloga je ovaj sud na temelju članka 330. stavak 1. točka a) ZKP F BiH, donio rješenje kojim je žalbu branitelja optuženog djelomično uvažio, ukinuo prvostupanjsku presudu i predmet vratio tom sudu na ponovno suđenje.

Pošto je prvostupanjska presuda ukinuta zbog bitnih povreda odredaba kaznenog postupka, ovaj sud nije bio u prilici da ispituje osnovanost žalbenih navoda branitelja koji su se odnosili na žalbene osnove pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, povrede kaznenog zakona i odluke o sankciji.

U ponovljenom postupku prvostupanjski sud će prvenstveno otkloniti bitne povrede odredaba kaznenog postupka na koje je ukazano ovim rješenjem, ponovit će ranije izvedene dokaze, te izvesti i one dokaze za kojima se eventualno ukaže potreba. Pri tome, prvostupanjski sud će voditi računa o činjenicama i okolnostima navedenim u ovom rješenju, kao i okolnostima i činjenicama navedenim u žalbi branitelja optuženog, koje ovaj sud nije bio u prilici da razmatra, pa će pri pismenoj izradi presude voditi računa da pismeno izrađena presuda, bude u svemu sukladna sa članom 305. stav 7. ZKP F BiH, na koji način će moći donijeti pravilnu i na zakonu utemeljenu odluku.

Na temelju svega naprijed navedenog, a primjenom odredaba člana 330. stavak 1. točka a) ZKP F BiH, odlučeno je kao u izreci ove presude.

POUKA :

Protiv ove presude žalba nije dozvoljena.

Zapisničar
Sadina Terzić,sr.

Predsjednik vijeća
Darmin Avdić,sr.

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
Kanton Središnja Bosna / Srednjobosanski Kanton

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj: 49 0 K 060885 23 Kž
Novi Travnik, 23.01.2024. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sudaca: Vesna Vujica, kao predsjednika vijeća, te Lazarela Porić i Darmin Avdić, kao članovi vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Ivane Čorić-Žderić, u kaznenom predmetu protiv optuženika Z.M., zbog kaznenog djela Krađe iz članka 286. stav 1. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, odlučujući o žalbi kantonalne tužiteljice Kantonalnog tužiteljstva iz Travnika, izjavljenoj protiv presude Općinskog suda u Kiseljaku broj 49 0 K 060885 22 K od 12.12.2022. godine, na sjednici vijeća, održanoj dana 23.01.2024. godine donio je slijedeću:

PRESUDU

Žalba kantonalne tužiteljice Kantonalnog tužiteljstva iz Travnika se odbija kao neutemeljena i potvrđuje presuda Općinskog suda u Kiseljaku broj 49 0 K 060885 22 K od 12.12.2022. godine.

Obrazloženje

Presudom Općinskog suda u Kiseljaku broj 49 0 K 060885 22 K od 12.12.2022. godine, optuženi Z.M. na temelju članka 299. točka c) Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine oslobođen je od optužbe da je radnjama koje su bliže opisane u izreci navedene presude počinio kazneno djelo Krađe iz članka 286. stav 1. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine. Uz primjenu odredbe članka 212. stav 4. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine oštećeni S.B. se sa imovinskopравnim zahtjevom za naknadu štete upućuje na parnični postupak. Istom presudom dalje je odlučeno da uz primjenu članka 203. stav 1. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine troškovi kaznenog postupka padaju na teret budžetskih sredstava tog suda.

Pravovremeno izjavljenom žalbom presudu Općinskog suda u Kiseljaku broj 49 0 K 060885 22 K od 12.12.2022. godine osporava kantonalna tužiteljica Kantonalnog tužiteljstva iz Travnika. Žalba je izjavljena zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, s prijedlogom da se žalba uvaži, pobijana presuda ukine i

predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje ili da se prvostupanjska odluka preinači na način da optuženog oglasi krivim i kazni po zakonu.

Odgovor na žalbu podnio je optuženi putem svog branitelja i u istom istakao da je prvostupanjski sud pravilno i potpuno utvrdio odlučne činjenice koje se optuženom stavljaju na teret, a nijedna činjenica koja čini bitno obilježje kaznenog djela krađe nije dokazana. Vrijeme počinjenja kaznenog djela nije dokazano, niti je dokazano vlasništvo oštećenog, zbog čega je predložio sudu da se žalba kantonalne tužiteljice odbije kao neosnovana i kao takva odbije.

Kako stranke nisu tražile da budu obavještene o sjednici vijeća, to je sukladno odredbi članka 319. stav 8. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine sjednica vijeća održana bez prisustva stranaka.

Sud je osporenu presudu preispitao u granicama žalbenih navoda /odgovarajuća primjena odredbe čl. 321. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine/, i po službenoj dužnosti, pa je nakon ovakvog preispitivanja osporene presude odlučio kao u izreci rukovodeći se slijedećim razlozima:

U prvom dijelu žalbe kantonalna tužiteljica iznosi dijelom sadržaj obrazloženja osporene odluke te se poziva na iskaz svjedoka L.L. koji je vidio Z.M. kako odvrće šarafe na bilbordu, ali 7 dana prije nego što je sačinio službenu zabilješku, pa bi to bilo 23.11.2021. godine obzirom da je službena zabilješka sačinjena 30.11.2021. godine, a optuženom se stavlja na teret da je kazneno djelo počinio 27.11.2021. godine. Dalje se u žalbi navodi da je prvostupanjski sud izveo pogrešan zaključak da nije utvrđeno vrijeme počinjenja djela iako je kao vrijeme izvršenja djela naveden datum 27.11.2021. godine jer je tog dana oštećeni izvršio prijavu i prema njegovim saznanjima tada se događaj i desio što ne isključuje mogućnost da je djelo i ranije počinjeno.

Ovi žalbeni navodi su neutemeljeni.

Vrijeme počinjenja kaznenog djela, kako je to propisano člankom 23. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine u svezi sa člankom 242. stav 1. tačka c) Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine, je bitno obilježje kaznenog djela i stoga isto mora biti tačno utvrđeno. Da je pravilan zaključak prvostupanjskog suda da provedenim dokazima nije dokazano vrijeme izvršenja kaznenog djela proizlazi iz izvedenih dokaza jer suprotno zaključku kantonalne tužiteljice da je svjedok L.L. bio precizan da je optuženog vidio 7 dana prije (30.11.2021. godine sačinio službenu zabilješku) kako odvrće šarafe sa postolja bilborda bi se moglo zaključiti da je optuženi to uradio 23.11.2021. godine, a isti je optužen da je kazneno djelo počinio 27.11.2021. godine, odnosno kako to tužiteljica pojašnjava u žalbi, onog dana kada je oštećeni prijavio otuđenje cijevi i reflektora. Ovdje se mora naglasiti da se Kantonalno tužiteljstvo poziva na iskaz svjedoka L.L. koji je jedino vidio da optuženi i to dana 23.11.2021. godine odvrće šarafe na bilbordu, a istovremeno se optuženi tereti da je 27.11.2021. godine otuđio 2 metalne cijevi od 6 metara i 6 reflektora i da je na taj način ošteti S.B. za iznos od 750,00 KM. Da je žalba kantonalne tužiteljice u pogledu utvrđivanja vremena počinjenja kaznenog djela neutemeljena proizlazi i iz samih žalbenih navoda da je prema saznanjima oštećenog događaj se desio 27.11.2021. godine, što ne isključuje

mogućnost da je djelo i ranije počinjeno. Slijedom navedenog se može zaključiti da ni sama tužiteljica koja je podignula optužni akt protiv optuženog ne može sa sigurnošću tvrditi u koje tačno vrijeme je počinjeno kazneno djelo.

U nastavku žalbe kantonalna tužiteljica ukazuje po pitanju vlasništva da je optuženi priložio kao dokaz ugovor iz 2017. godine zaključen između „Sarajevski Kiseljak“ d.d. Kiseljak i „Banja Kiseljak – Hotel Dalmacija“ d.d. iz kojeg proizlazi da se zakup odnosi na period od 20.12.2017. godine do 20.12.2018. godine. Tužiteljica također navodi da niti jednim dokazom nije utvrđeno da su bilbordi vlasništvo hotela Dalmacija, kako to tvrdi optuženi i svjedoka S.B. koji se izjašnjava kao oštećeni, tvrdeći da ima zaključen ugovor o korištenju zemljišta sa općinom, dok materijalnim dokazima nije potvrđena izjava ni jednog od svjedoka, dok iz stanja spisa očito proizlazi da između navedenih lica postoji sudski spor o pravu vlasništva.

I prednji žalbeni navodi su neutemeljeni iz više razloga.

Prije svega tačno je da je optuženi u dokazni materijal priložio dokaz aktualni izvod iz sudskog registra Općinskog suda u Travniku broj: 051-0-Reg Z-22-001394 od 29.09.2022. godine iz kojeg proizlazi da je Z.M. direktor i lice ovlašteno za zastupanje subjekta upisa d.d. „Banja Kiseljak – Hotel Dalmacija“ iz Kiseljaka te da je kao zastupnik tog pravnog lica sklopio ugovor o zakupu dana 20.12.2017. godine u Kiseljaku, a predmet ugovora je zakup dvostranog bilbord prostora koji se nalazi na parceli k.č. 1274 u ... u periodu od 20.12.2017. godine do 20.12.2018. godine. Tačno je da se navedeni ugovor ne odnosi na period počinjenja kaznenog djela, ali potvrđuje navode optuženog da je upravo pravno lice na čijem čelu se on nalazi kao direktor, zakupodavac bilbord prostora. Oštećeni tvrdi da je on vlasnik spornog bilborda, međutim u prilog toj svojoj tvrdnji nije priložio nikakav dokaz. U konačnom kao i naprijed iz žalbenih navoda proizlazi da ni samo tužiteljstvo koje kazneno goni optuženog ne zna, odnosno sudu nije predložilo dokaze u čijem vlasništvu je sporni bilbord. Ovaj sud podsjeća da kazneno djelo krađe čini ko tuđu pokretnu stvar oduzme drugom s ciljem da njenim prisvajanjem pribavi sebi ili drugom protupravnu imovinsku korist. Kako to pravilno zaključuje prvostupanjski sud, vlasništvo bilborda sa sigurnošću nije utvrđeno. U tijeku je sudski spor između pravnog lica na čijem čelu je optuženi i oštećenog i stoga se i nije moglo nesporno zaključiti da bi optuženi otuđio navedene predmete sa bilborda koji je u vlasništvu oštećenog. Ovdje treba posebno napomenuti da je jedini dokaz na kojem tužiteljstvo temelji svoju optužbu to što je optuženog vidio svjedok L.L. da odvrcе dva šarafa, dok navodi iz činjeničnog supstrata da je optuženi oduzeo i prisvojio 2 metalne cijevi i 6 reflektora nisu niti jednim dokazom utvrđeni zbog čega se ni prednji žalbeni navodi kantonalne tužiteljice nisu mogli prihvatiti. Dakle suprotno navodima u žalbi neposredni očevdac događaja L.L koji je vidio optuženog da odvrcе šarafe i to 7 dana prije kritičnog vremena i čiji je iskaz prvostupanjski sud analizirao i doveo u vezu sa drugim izvedenim dokazima je sasvim nedostatan i doveden u pitanje drugim dokazima, zbog čega se u konačnom nije ni mogla donijeti drugačija odluka osim one koju je donio prvostupanjski sud.

Kod ovakvog stanja u spisu valjalo je žalbu kantonalne tužiteljice Kantonalnog tužiteljstva Travnik odbiti kao neutemeljenu, osporenu presudu prvostupanjskog suda potvrditi, a sve temeljem ovlasti iz odredbe članka 328. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine.

POUKA:

Protiv ove presude nije dozvoljena žalba.

Zapisničar

Ivana Čorić-Žderić

Predsjednica vijeća

Vesna Vujica

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON/ KANTON SREDIŠNJA BOSNA

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj: 49 0 K 062304 23 Kž

Novi Travnik, 08.02.2024. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sutkinje Lazarele Porić kao predsjednice vijeća, te sudaca Vesne Vujica i Darmina Avdić, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Vanje Lovrinović kao zapisničara u kaznenom predmetu protiv optuženog V.F. zbog kaznenog djela Posjedovanje i omogućivanje uživanja opojnih droga iz člana 239. stavak 3. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine odlučujući o žalbi branitelja optuženog izjavljenoj protiv presude Općinskog suda u Kiseljaku broj: 49 0 K 062304 23 K od 15.05.2023. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 08.02.2024. godine donio je slijedeću:

PRESUDU

Žalba branitelja optuženog V.F. odbija se kao neutemeljena i potvrđuje se presuda Općinskog suda u Kiseljaku broj: 49 0 K 062304 23 K od 15.05.2023. godine.

Obrazloženje

Presudom Općinskog suda u Kiseljaku broj: 49 0 K 062304 23 K od 15.05.2023. godine optuženi V.F. oglašen je krivim da je počinio kazneno djelo Posjedovanje i omogućivanje uživanja opojnih droga iz člana 239. stav 3. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (KZ F BiH) činjenično opisano u izreci te presude, pa ga je sud primjenom iste zakonske odredbe te članka 42., 43. i 49. stavak 1. KZ F BiH osudio na kaznu zatvora u trajanju od 4 (četiri) mjeseca u koju kaznu se optuženom na temelju odredbe članka 57. stavak 1. KZ F BiH uračunava vrijeme u kojem je optuženi bio lišen slobode od 15.6.2022.godine u 11,20 sati do 16.6.2022.godine u 11,20 sati. Istom presudom na temelju članka 238. stavak 4. KZ F BiH optuženom je izrečena sigurnosna mjera trajnog oduzimanja opojne droge Cannabis u količini od 4,270 grama i ista će se po pravomoćnosti presude uništiti, te je optuženi na temelju odredbe članka 202. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine (ZKP F BiH) obavezan na plaćanje troškova sudskog postupka čija će visina biti određena posebnim rješenjem, kao i na plaćanje sudskog paušala u iznosu od 100,00 KM u roku od 15 (petnaest) dana od dana pravomoćnosti presude.

Protiv presude prvostupanjskog suda žalbu je pravovremeno izjavio optuženi V.F. po svojim braniteljima Zlatku Sirčo i Emini Sirčo, advokatima iz Visokog zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka i zbog povrede Kaznenog zakona u vezi sa odlukom o kaznenopravnoj sankciji s prijedlogom da se žalba usvoji, ukine prvostupanjska presuda

i predmet vrati na ponovni postupka, ili da se žalba uvaži, prvostupanjska presuda preinači na način da će se optuženom izreći blaža sankcija.

Odgovor na žalbu optuženog podnijelo je Kantonalno tužiteljstvo Travnik u kojem se navodi da je žalba branitelja neutemeljena, stoga predlažu da se u cijelosti ista odbije.

Sjednica vijeća drugostupanjskog suda održana je u smislu članka 319. ZKP F BiH, bez nazočnosti stranaka, a koje nisu tražile da budu obaviještene o sjednici vijeća.

Ovaj sud je u smislu članka 321. ZKP F BiH ispitao prvostupanjsku presudu u granicama žalbenih razloga branitelja optuženog i po službenoj dužnosti da li je na štetu optuženog prvostupanjskom presudom povrijeđen Kazneni zakon, pa je odlučio kao u izreci ove presude iz sljedećih razloga.

Prema navodima iz žalbe branitelja optuženog prvostupanjski sud je učinio bitnu povredu odredaba kaznenog postupka iz članka 312. stavak 1. točka i) u vezi sa člankom 11. stavak 2. ZKP F BiH, a koja se ogleda u činjenici da nakon pretresa optuženog oduzeta materija nije vagana, nije upisana njena količina u potvrdu o privremeno oduzimanju predmeta, niti u zapisnik o privremenom oduzimanju predmeta, te je na takav način postupljeno suprotno članku 85. ZKP F BiH, jer nije vršen pregled i otvaranje privremeno oduzetih predmeta. U žalbi se dalje navodi da je u navedenim potvrdama i zapisniku, koje prati potvrda o privremenom oduzimanju predmeta navedeno „pvc vrećica crvene boje sa sadržajem materije koja asocira na opojnu drogu Cannabis“, pa odbrana ima sumnju da materija koja je oduzeta od optuženog i materija koja je poslata na vještačenja, nije materija koja je oduzeta od optuženog. U žalbi se dalje prigovara da prvostupanjski sud potpuno izostavlja da obrazloži prigovore vezane za vaganje nađene količine, a da je opojnu materiju koja je pronađena kod optuženog bilo nužno vagati, ukoliko se neće provoditi radnja otvaranja i pregleda privremeno oduzetih predmeta, što je praksa kod svih ovlaštenih službenih lica, osim na području Kiseljaka. Na koncu se u žalbi ističe da zakon ne poznaje dobrovoljnu predaju, nego se radi o isključivoj praksi ovlaštenih lica prilikom pronalaska predmeta koji se mogu dovesti u vezu sa izvršenjem kaznenog djela, a pri tome treba imati u vidu da je optuženi pravno neuka stranka.

Ovi žalbeni navodi branitelja optuženog nisu utemeljeni.

Odredbom članka 82. stavak 1. ZKP F BiH propisano je da će se nakon privremenog oduzimanja predmeta i dokumentacije, u zapisnik popisati privremeno oduzeti predmeti i dokumentacija i o tome izdati potvrda, a ukoliko popis predmeta i dokumentacije nije moguć, prema stavku 2. istog članka, ti predmeti će se staviti u poseban omot i zapečatiti. Prema odredbi članka 85. ZKP F BiH, otvaranje i pregled privremeno oduzetih predmeta i dokumentacije čiji potpis nije moguć, zbog čega su stavljeni u poseban omot i zapečaćeni, vrši tužitelj ili ovlaštena službena osoba na temelju pisanog odobrenja koje je izdao tužitelj.

Uvidom u stanje spisa i obrazloženje pobijane presude slijedi da je dana 15.06.2022. godine izvršen pretres obiteljske kuće u kojoj živi optuženi V.F. u mjestu ... broj: ... , općina K., a koji pretres je izvršen od strane policijskih službenika SKP MUP SBK koji su postupali po naredi Općinskog suda u Kiseljaku broj:49 0 K 062304 22 Kpp od 08.06.2022. godine zbog sumnje da je optuženi počinio kazneno djelo Neovlaštena proizvodnja i stavljanje u promet opojne droge iz članka 238. stavak 1. KZ F BiH. Nadalje, prilikom pretresa kod optuženog je pronađena jedna PVC vrećica crvene boje sa sadržajem koji asocira na opojnu drogu Cannabis o čemu je sačinjen Zapisnik o pretresanju broj: 02/3-3-17/22 dana 16.06.2022. godine koji je potpisao optuženi, te je sačinjena potvrda o privremenom oduzimanju predmeta broj:02/3-3-52/22 od 15.06.2022. godine iz koje proizlazi da je od optuženog oduzeta crvena pvc vrećica sa sadržajem materije koja asocira na opojnu drogu Cannabis, kao i mobilni telefon crne boje marke Honor sa razbijenim prednjim staklom, a koja potvrda je potpisana od strane optuženog, te su oduzete stvari i fotografirane, a što proizlazi iz fotodokumentacije Sektor kriminalističke policije, odjek krim tehnike i KDZ MUP SBK broj:02/3-5-04-2-355/22 od 15.06.2022. godine. Nakon obavljene radnje pretresanja privremeno oduzeti predmete su dostavljeni u Općinski sud u Kiseljaku, a što proizlazi iz rješenja prvostupanjskog suda broj:49 0 K 062304 22 Kpp od 16.06.2022. godine kojim je odlučeno da se privremeno oduzeti predmeti od osumnjičenog V.F. i to jedan crvena pvc vrećica sa sadržajem materije koja asocira na opojnu drogu Cannabis i mobilni telefon crne boje marke Honor pohranjuju i osigurava čuvanje u Općinskom sudu u Kiseljaku.

Slijedom navedenog neutemeljeni su žalbeni prigovori branitelja optuženog da predmeti koji su privremeno oduzeti od sada optuženog V.F. predstavljaju nezakonite dokaze na kojima sud nije mogao zasnovati svoju odluku iz razloga što su predmeti koji su oduzeti od optuženog popisani i fotografirani i kao takvi navedeni u zapisniku o pretresanju broj: 02/3-3-17/22 od 16.06.2022. godine i potvrdi o privremenom oduzimanju predmeta broj:02/3-3-52/22 od 15.06.2022. godine koju je bez primjedbi potpisao optuženi, čime je izvršena njihova identifikacija, pa slijedom navedenog nije primijenjena, niti je za tim bilo potrebe, odredba iz članka 82. stavak 2. ZKP F BiH, koja propisuje da se predmeti i dokumentacija stavljaju u omot i pečate u situaciji kada popis istih nije moguć, niti je slijedom toga bilo potrebe za provođenjem procedure otvaranja i pregleda privremeno oduzetih predmeta u smislu članka 85. ZKP F BiH, kako se to neutemeljeno ukazuje žalbom. Dakle, takvim postupanjem sa oduzetim predmetima nije dovedena u pitanje njihova istovjetnost, obzirom da su predmeti popisani u potvrdi o privremenom oduzimanju predmeta i zapisniku o pretresanju, nakon čega je izvršeno hemijsko vještačenje FUP broj: 09-18/2-03-5-1285 od 22.11.2022. godine, a iz kojeg vještačenja slijedi da je na kemijsko vještačenja dostavljena žuta koverta (krim. pakirana) natpisa V.F. u kojoj se nalazi crveni PVC paketić zavezan u čvor sa zelenom biljnom masom, netto mase 4,270 g (ostatak 4,239 g).

Žalbeni prigovori koji se odnose na bitnu povredu kaznenog zakona iz članka 313. točka e) ZKP F BiH a u vezi sa odlukom o kaznenopravnoj sankciji iz članka 315. stavak 1. ZKP F BiH, prema ocjeni ovog suda nisu utemeljeni.

Postupajući po službenoj dužnosti sukladno članku 321. ZKP F BiH ovaj sud je utvrdio da prvostupanjski sud nije povrijedio kazneni zakon kada je optuženog V.F. oglasio

krivim zbog kaznenog djela Posjedovanje i omogućivanje uživanja opojnih droga iz člana 239. stavak 3. KZ F BiH. Iz radnji za koje se tereti optuženi doista proizlaze sva stvarna i bitna obilježja bića kaznenog djela za koja je oglašen krivim. Prema stanju spisa nema okolnosti koje bi ukazivale da djelo za koje je optuženi oglašen krivim, nije kazneno djelo, niti stanje spisa upućuje na postojanje okolnosti koje isključuju kaznene okolnosti.

Osporavajući pravilnost odluke o kaznenopravnoj sankciji branitelj optuženog u žalbi navodi da je prvostupanjski sud prestrogo odmjerio kaznu optuženom, da se prvostupanjski sud u osporenoj presudi poziva i na osudu iz 2002. godine, koja osuda je trebala biti brisana, te se prigovara da prvostupanjski sud na strani optuženog nije našao olakšavajuće okolnosti, te da je pri tome izostavio činjenicu da se optuženi u međuvremenu zaposlio, da je porodičan čovjek, te da nije cijenio njegovo držanje pred sudom u toku postupka, a što zakon navodi da se treba cijiniti prilikom odlučivanja o vrsti i visini kaznenopravne sankcije.

Ovi žalbeni navodi branitelja optuženog nisu utemeljeni.

Iz obrazloženja pobijane presude slijedi da je prvostupanjski sud prilikom odmjeravanja vrste i visine kaznenopravne sankcije koju je izrekao optuženom cijenio sve okolnosti koje mogu biti od utjecaja prilikom odmjeravanja kazne a koje su predviđene člankom 49. KZ F BiH te krećući se u granicama propisane kazne za počinjeno kazneno djelo, pa je tako na strani optuženog kao otežavajuću okolnost prvostupanjski sud cijenio činjenicu da je optuženi do sada osuđivan, a što proizlazi iz Izvoda iz kaznene evidencije za optuženog V.F. izdat od PS Fojnica broj: 02/6-5-04-9-4-336/22 od 01.07.2022. godine, dok na strani optuženog sud nije našao olakšavajućih okolnosti.

Ovaj sud je izvršio uvid u prvostupanjsku presudu i dokaze o činjenicama (olakšavajuće i otežavajuće okolnosti) koje je utvrdio prvostupanjski sud, a koje su od uticaja na odmjeravanje kaznenopravne sankcije, pa nalazi da je kazna zatvora, koju je prvostupanjski sud izrekao optuženom V.F. u osporenoj presudi, u trajanju od 4 (četiri) mjeseca, za predmetno kazneno djelo Posjedovanje i omogućavanje uživanja opojnih droga iz članka 239. stavak 3. KZ F BiH, adekvatna stupnju društvene opasnosti počinjenog predmetnog kaznenog djela i stupnju kaznene odgovornosti navedenog optuženog, uvažavajući pritom i sve druge činjenice koje su od značaja sa stanovišta odmjeravanja kazne i postizanja svrhe kažnjavanja propisane u članku 42. KZ F BiH, u konkretnom slučaju naročito generalne i specijalne prevencije, a prema općim pravilima za odmjeravanje kazne propisane u članku 49. KZ F BiH.

Međutim, ono zbog čega se žalba branitelja posebno pokazuje kao neutemeljena jeste činjenica da je optuženi prema stanju spisa povratnik u činjenju istovrsnog kaznenog djela, dakle da je osuđen presudom Općinskog suda Kiseljak broj:49 0 K 052454 20 K od 04.04.2021. godine zbog kaznenog djela Neovlaštena proizvodnja i stavljanje u promet opojnih droga iz članka 238. stav 1. KZ BIH za koje je osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 10 mjeseci uz činjenicu da ranija izrečena osuda nije bila dovoljno upozorenje optuženom da prestane sa vršenjem kaznenih djela, kao i da je ovo kazneno

djelo počinio nakon 1 (jednu) godinu i 2 (dva) mjeseca od prethodne osude, stoga po ocjeni ovog suda olakotne okolnosti koje su navedene u žalbi branitelja optuženog i to da je optuženi porodičan i da se u međuvremenu zaposlio nisu takve okolnosti koje mogu predstavljati osnov za blaže kažnjavanje. Osim toga držanje optuženog pred sudom nema karakter olakšavajućih okolnosti, kako se to u žalbi navodi, a iz razloga jer se takvo ponašanje očekuje od svih učesnika u postupku, pa tako i samog optuženog.

Neutemeljeni su navodi izneseni u žalbi branitelja optuženog da je prvostupanjski sud kao otežavajuću okolnost na strani optuženog cijenio i osudu iz 2002. godine, a što proizlazi iz obrazloženja osporene presude. Naime, prvostupanjski sud je u obrazloženju presude naveo podatke evidentne u Izvodu iz kaznene evidencije izdat od PS Fojnica broj: 02/6-5-04-9-4-336/22 od 01.07.2022. godine, međutim kao otežavajuću okolnost na strani optuženog je cijenio osudu po presudi Općinskog suda Kiseljak broj:49 0 K 052454 20 K od 04.04.2021. godine sa obrazloženjem da se radi o istovrsnom kaznenom djelu počinjenom nedugo nakon osude po prethodno navedenoj presudi zbog kaznenog djela Neovlaštena proizvodnja i stavljanje u promet opojnih droga iz člana iz člana 238. stav 1. KZ BiH.

Dakle, kada se ima u vidu da je optuženi ranije jedan put osuđen zbog kaznenog djela Neovlaštena proizvodnja i stavljanje u promet opojnih droga iz člana iz člana 238. stav 1. KZ BiH, da je za predmetno kazneno djelo zapriječena kazna zatvora u trajanju do 1 godine, a da je optuženom pobijanom presudom izrečena kazna zatvora u trajanju od 4 (četiri) mjeseca, pa nakon ocjene olakšavajućih okolnosti od strane ovog suda, onda se neutemeljenim pokazuje žalbeni prijedlog da se optuženom izrekne blaža vrsta kaznene sankcije iz razloga što je za to potrebno postojanje osobito olakšavajućih okolnosti kojih prema stanju u spisu i izvedenim dokazima, nema.

Zbog toga su izricanjem kazne zatvora u trajanju od 4 (četiri) mjeseca u dovoljnoj mjeri došle su do izražaja sve olakšavajuće okolnosti na koje se poziva branitelj optuženog u svojoj žalbi, a koje se kao takve mogu prihvatiti, pa je slijedom toga istu žalbu bilo nužno odbiti kao neutemeljenu i potvrditi prvostupanjsku presudu, jer se i po ocjeni ovog suda samo sa takvom izrečenom kaznom može postići propisana svrha kažnjavanja na način kako je ona propisana odredbom članka 42. KZ F BiH, pri čemu se posebno misli na točku b) tj. da se na optuženog utiče da ubuduće ne čini kaznena djela i da se potakne njegov preodgoj, kako je to pravilno zaključio i prvostupanjski sud, te naveo u obrazloženju odluke o izrečenoj kaznenopravnoj sankciji.

Slijedom svega naprijed navedenog žalba branitelja optuženog u cijelosti se ocjenjuje kao neutemeljena zbog čega je istu bilo nužno odbiti kao takvu i potvrditi prvostupanjsku presudu temeljem članka 328. ZKP F BiH.

POUKA :

Protiv ove presude žalba nije dozvoljena.

Zapisničar
Vanja Lovrinović,sr

Predsjednica vijeća
Lazarela Porić,sr.

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON/ KANTON SREDIŠNJA BOSNA

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj: 49 0 K 062474 23 Kž

Novi Travnik, 16.01.2024. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Kantonalni sud u Novom Travniku u vijeću sastavljenom od sudaca Lazarela Porić kao predsjednica vijeća, te Vesna Vujica i Darmin Avdić, kao članovi vijeća uz sudjelovanje zapisničara Vanje Lovrinović, u kaznenom predmetu protiv optuženih T.B. i I.V., zbog kaznenog djela Teška tjelesna ozljeda iz članka 172. stavak 1. u vezi sa člankom 31. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, odlučujući o žalbama optuženih i žalbi kantonalnog tužitelja Kantonalnog tužiteljstva Travnik, izjavljenih protiv presude Općinskog suda u Kiseljaku broj: 49 0 K 062474 22 K od 04.04.2023. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 16.01.2024. godine, a primjenom člana 329. stavak 1. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine, donio je slijedeću:

PRESUDU

Žalbe optuženih T.B. i I.V. se odbijaju kao neutemeljene, a istovremeno se uvažava žalba kantonalnog tužitelja Kantonalnog tužiteljstva Travnik i preinačava se presuda Općinskog suda u Kiseljaku broj: 49 0 K 062474 22 K od 04.04.2023. godine u odluci o kazni tako da se optuženi T.B. i I.V., za kazneno djelo za koje su tom presudom oglašeni krivim, uz primjenu članka 42., 43. i 49. Kaznenog zakona Federacije BiH, osuđuju na kaznu zatvora u trajanju od po 8 (osam) mjeseci.

U ostalom dijelu prvostupanjska presuda ostaje neizmijenjena.

Obrazloženje

Presudom Općinskog suda u Kiseljaku broj: 49 0 K 062474 22 K od 04.04.2023. godine, optuženi T.B. i I.V. oglašeni su krivim da su počinili kazneno djelo Teška tjelesna ozljeda iz članka 172. stavak 1. u vezi sa člankom 31. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (KZ F BiH) činjenično opisano u izreci te presude za koje su osuđeni na kaznu zatvora u trajanju od po 2 (dva) mjeseca. Pored toga istom presudom optuženi su na temelju odredbe članka 202. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine (ZKP F BiH) obavezani da plate na ime paušala iznos od po 100,00 KM i solidarno troškove kaznenog postupka u iznosu od 607,84 KM u roku od 30 (trideset) dana od dana pravomoćnosti presude pod prijetnjom izvršenja. Na temelju odredbe članka 212. ZKP F BiH oštećeni N.M. je radi ostvarivanja imovinsko pravnog zahtjeva upućen na parnicu.

Protiv navedene presude u zakonskom roku žalbu je izjavio kantonalni tužitelj Kantonalnog tužiteljstva Travnik zbog odluke o kaznenopravnoj sankciji sa prijedlogom da se ista presuda preinači i optuženima izrekne strožija kazna zatvora.

U obrazloženju žalbe se navodi da prvostupanjski sud nije dao adekvatan značaj otežavajućim okolnostima na strani optuženih, dok je precijenio olakšavajuće okolnosti, te da je izrečena kazna preblaga posebno imajući u vidu jačinu povrede zaštićenog dobra i okolnosti izvršenja konkretnog kaznenog djela. U konačnom prema ocjeni tužiteljstva kazna zatvora od po 2 (dva) mjeseca nije adekvatna i primjerena prirodi i težini počinjenog kaznenog djela, njegovim štetnim posljedicama, stupnju ispoljene krivnje i okolnostima izvršenja, tako da se izrečenom kaznom zatvora ne može postići kako opća, tako i posebna svrha kažnjavanja, iz članka 42. KZ F BiH, stoga se predlaže kao u uvodu.

Optuženi T.B. i I.V. dostavili su odgovore na žalbu kantonalnog tužitelja, u kojem predlažu da sud uvaži njihovu žalbu na pobijanu presudu.

Protiv navedene presude žalbe su izjavili i optuženi zbog odluke o kaznenopravnoj sankciji s prijedlogom da se prvostupanjska presuda preinači na način da se optuženima izrekne uvjetna osuda, a koje žalbe su sadržajno identične. Optužena T.B. u žalbi još navodi da do sada nije osuđivana, da bi joj izrečena kazna zatvora ugrozila egzistenciju i narušeno zdravstveno stanje, da njen ugostiteljski objekt slabo posluje, te da bi njen odlazak u zatvor u trajanju od 2 (dva) mjeseca ugrozio nju i njene bližnje, jer istima pomaže i skrbi se kako materijalno, tako i na druge načine. Optuženi I.V. u žalbi još navodi da do sada nije osuđivan, da bi kazna zatvora u trajanju od 2 (dva) mjeseca uništila njegovu egzistenciju i nanijela štetu njegovoj obitelji, te njegovom angažmanu kao vozaču autobusa na koji način prehranjuje ženu i dijete, jer bi dobio otkaz. Optuženi ističe da je mlad čovjek, u lokalnoj zajednici poznat kao mirna, poštena i savjesna osoba, da mu je žao zbog svega što se desilo, te se na koncu obraća sudu sa molbom da uvaži sve naprijed navedeno, uzimajući u obzir i protek vremena od navedenog događaja, kao i činjenicu da ni prije, a niti poslije nije bio sudionik nikakvog sličnog problema.

Kantonalni tužitelj u odgovoru na žalbu predlaže da se žalbe optuženih odbiju kao neutemeljene i da se prihvate razlozi koje je tužiteljstvo navelo u svojoj žalbi, te optuženima izrekne strožija kazna zatvora.

Sjednica vijeća drugostupanjskog suda održana je u smislu članka 319. ZKP F BiH, bez nazočnosti stranaka, a koje nisu tražile da budu obaviještene o sjednici vijeća.

Ovaj sud je u smislu članka 321. ZKP F BiH ispitao prvostupanjsku presudu u granicama žalbenih razloga kantonalnog tužitelja i po službenoj dužnosti da li je na štetu optuženih prvostupanjskom presudom povrijeđen Kazneni zakon, pa je odlučio kao u izreci ove presude iz sljedećih razloga.

Uvidom u obrazloženje pobijane presude vidljivo je da je prvostupanjski sud, kao olakšavajuće okolnosti na strani optuženog I.V. cijenio da je oženjen i otac jednog djeteta, dok nije našao olakšavajuće okolnosti na strani optužene T.B., dok je od otežavajućih okolnosti na strani oba optužena prvostupanjski sud cijenio odnos optuženih prema učinjenom kaznenom djelu, te odnos prema oštećenom N.M. koji se ogleda u činjenici da optuženi ni na jedan način u toku trajanja glavnog pretresa nisu izrazili kajanje, niti su oštećenom uputili ispriku za nanesene povrede, naprotiv navodeći da su optuženi tokom postupka svojim držanjem ukazivali da ne osjećaju nikakvo žaljenje zbog nastupile posljedice.

Imajući u vidu navode iz obrazloženja pobijane presude i činjenično stanje koje proizlazi iz spisa onda se po nalaženju ovog suda utemeljenim pokazuju žalbeni prigovori kantonalnog tužitelja da je prvostupanjski sud dao prevelik značaj navedenim olakšavajućim okolnostima, dok s druge strane, nije dao adekvatan značaj otežavajućim okolnostima, kao što su sama težina počinjenog djela i njegove štetne posljedice kao i jačina povrede zaštićenog dobra, te nije vodio računa o postizanju svrhe kažnjavanja.

Nadalje, prvostupanjski sud ne cijeni kao otežavajuću okolnost, a kako se to pravilno u žalbi kantonalnog tužitelja ukazuje, da je uslijed radnji optuženih T.B. i I.V., oštećeni N.M. zadobio dvije teške tjelesne ozljede i četiri lake tjelesne ozljede, koje povrede u sveukupnosti predstavljaju tešku tjelesnu ozljedu, čime se nakon jedne povrede kao bitnog obilježja predmetnog kaznenog djela, sa svakom slijedećom povredom povećava stupanj krivnje, što jeste otegotna okolnost koju je trebalo cijeliti prilikom odmjeravanja kazne, a posebno imajući u vidu da je oštećeni bio pod dejstvom alkohola.

Nadalje pravilno kantonalni tužitelj u žalbi prigovara da je prvostupanjski sud optuženima izrekao kaznu zatvora ispod zakonskog minimuma, a da pri tome nije primijenio odredbe o ublažavanju kazne u smislu odredbe članka 50. i 51. KZ F BiH.

Naime, za kazneno djelo Teka tjelesna ozljeda iz članka 172. stavak 1. KZ F BiH za koje su optuženi oglašeni krivim propisana je kazna zatvora od 6 (šest) mjeseci do 5 (pet) godina, a da bi se primijenio institut ublažavanja potrebno je da sud utvrdi naročito olakšavajuće okolnosti na strani optuženih, a koje okolnosti ukazuju da se i sa ublaženom kaznom može postići svrha kažnjavanja.

Stoga se pravilno žalbom kantonalnog tužitelja ukazuje da nisu stečeni uvjeti za ublažavanje kazne ispod zakonskog minimuma (kazna zatvora od 6 mjeseci) iz razloga što sve naprijed navedeno ukazuje da nije bilo osnova za izricanje kazne ispod zakonom propisanog minimuma, jer olakšavajuće okolnosti koje je cijenio prvostupanjski sud nemaju karakter naročito olakšavajućih okolnosti kao osnova za ublažavanje kazne propisne člankom 50. točka b) KZ F BiH, stoga po ocjeni ovog suda optuženim T.B. i I.V. je u konkretnom slučaju izrečena preblaga kaznenopravna sankcija, posebno imajući u vidu pobude iz kojih je djelo učinjeno, jačinu i posljedice ugrožavanja zaštićenog dobra, okolnosti pod kojima je djelo učinjeno, kao i upornost koju su optuženi iskazali u izvršenju predmetnog kaznenog djela.

Kod takvog stanja stvari žalba kantonalnog tužitelja se pokazuje kao utemeljena, a iz razloga što se na strani optuženih nalazi niz otegotnih okolnosti koje prvostupanjski sud nije cijenio, a na koje je kantonalni tužitelj opravdano ukazao, poradi čega nije bilo mjesta ublažavanju kazne optuženima ispod zakonskog minimuma, stoga je žalbu kantonalnog tužitelja bilo nužno uvažiti kao takvu i preinačiti prvostupanjsku presudu u odluci o kazni u odnosu na oba optužena, tako što će se optuženi T.B. i I.V. osuditi na kaznu zatvora u trajanju od po 8 (osam) mjeseci, kojom će se po nalaženju ovog suda postići propisana svrha kažnjavanja iz članka 42. KZ F BiH pri čemu će se, osim svrhe iz točke b) navedene zakonske odredbe, ostvariti i ostale propisane svrhe, a posebno da se izrazi društvena osuda učinjenog kaznenog djela i da se na ostale utiče da ne čine kaznena djela.

Zbog svega naprijed navedenog odlučeno je kao u izreci ove presude na temelju članka 329. stavak 1. ZKP F BiH

Pravna pouka:

Protiv ove presude žalba nije dopuštena.

Zapisničar
Vanja Lovrinović

Predsjednica vijeća
Lazarela Porić

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
Kanton Središnja Bosna / Srednjobosanski Kanton

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj: 49 0 K 063536 23 KŽ

Novi Travnik, 08.01.2024. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sudaca Darmin Avdić, kao predsjednik vijeća, te Lazarela Porić i Vesna Vujica, kao članovi vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Erme Jusić, u kaznenom predmetu protiv optuženog H.D., zbog kaznenog djela Teška kaznena djela protiv sigurnosti javnog prometa iz članka 336 stav 3. u svezi sa člankom 332. stav 3. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, povodom žalbe optuženog izjavljene putem branitelja Zlatka Sirčo, advokata iz Visokog, protiv presude Općinskog suda u Kiseljaku broj 49 0 K 063536 22 Kps od 13.12.2022. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 08.01.2024. godine donio je slijedeće:

RJEŠENJE

Žalba branitelja optuženog H.D. se djelomično uvažava, osporena presuda Općinskog suda u Kiseljaku broj 49 0 K 063536 22 Kps od 13.12.2022. godine se ukida, pa se predmet vraća prvostupanjskom sudu na ponovni postupak.

Obrazloženje

Presudom Općinskog suda u Kiseljaku broj 49 0 K 063536 22 Kps od 13.12.2022. godine optuženi H.D. je oglašen krivim za kazneno djelo Teška kaznena djela protiv sigurnosti javnog prometa iz članka 336 stav 3. u svezi sa člankom 332. stav 3. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, pa je navedenom optuženiku za počinjeno kazneno djelo izrečena uvjetna osuda kojom je utvrđena kazna zatvora u trajanju od 6 mjeseci i istovremeno je određeno da se ista neće izvršiti ukoliko optuženi u roku od 1 godine od dana pravomoćnosti te presude ne poćini novo kazneno djelo. Optuženi je obvezan na osnovu članka 202. stav 1. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine da naknadi na ime paušala iznos od 70,00 KM, te troškove kaznenog postupka u iznosu od 300,00 KM, sve u roku od 30 dana od dana pravomoćnosti presude. Na temelju članka 212. Zakona oštećeni A.I. je sa imovinskopравnim zahtjevom upućen na parnicu.

Pravovremeno izjavljenom žalbom presudu Općinskog suda u Kiseljaku broj 49 0 K 063536 22 Kps od 13.12.2022. godine osporava optuženi H.D.. Za optuženog je žalbu izjavio njegov branitelj, advokat Zlatko Sirčo iz Visokog. Žalba je izjavljena zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka i odluke o kaznenopravnoj sankciji. Konačno se u žalbi predlaže uvažavanje iste, da se osporena presuda ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

Odgovor na žalbu podnijela je kantonalna tužiteljica i predložila da se žalba optuženog odbije kao neosnovana.

Postupajući sukladno članku 319. stav 8. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine, a obzirom da stranke i branitelj nisu tražili da budu obaviješteni o sjednici vijeća drugostupanjskog suda, sjednica je održana bez njihove nazočnosti.

Sud je osporenu presudu preispitao u dijelu kojim se ta presuda pobija žalbom /odgovarajuća primjena odredbe čl. 321. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine /, pa je nakon ovakvog preispitivanja osporene presude odlučio kao u izreci, pri čemu se naročito rukovodio slijedećim razlozima:

Branitelj optuženog podnesenom žalbom ukazuje na bitnu povredu odredaba kaznenog postupka iz članka 312. stav 1. tačka k) Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine počinjenu na način da je došlo do proturječnosti između izreke i obrazloženja pobijane presude jer je u izreci pobijane presude optuženi oglašen krivim za kazneno djelo Teška kaznena djela protiv sigurnosti javnog prometa iz članka 336 stav 3. u svezi sa člankom 332. stav 3. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine („ko kazneno djelo iz stava 1. i 2. tog članka učini iz nehata...“) dok u obrazloženju presude prvostupanjski sud utvrđuje da je optuženi postupao sa eventualnim umišljajem, odnosno da je morao biti svjestan mogućnosti nastupanja zabranjene posljedice i na njeno nastupanje je pristao. Branitelj optuženog zaključuje da je prvostupanjski sud optuženog oglasio krivim za nehatno kazneno djelo, a u obrazloženju pobijane presude utvrdio da je optuženi postupao sa eventualnim umišljajem, pa je pobijanom presudom na navedeni način počinjenja bitna povreda odredaba kaznenog postupka iz članka 312. stav 1. tačka k) Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine. Istom žalbom se također prigovara da osporenom presudom prvostupanjski sud nije izvršio ocjenu predloženih dokaza pa su time izostali razlozi o odlučnim činjenicama zbog čega presuda ne sadrži sve činjenice i razloge kako to nalaže član 305. stav 7. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine.

Prednji žalbeni navodi su djelomično osnovani.

Prije svega ovaj sud nalazi da osporena presuda, suprotno žalbenim navodima, jeste sačinjena u smislu članka 305. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine, odnosno u smislu članka 354. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine koji svojim stavom 2. propisuje da sadržaj presude kojom se izdaje kazneni nalog u obrazloženju treba da sadrži ukratko razloge koji opravdavaju izricanje presude kojom se izdaje kazneni nalog, pa stoga obzirom da osporena presuda navedeno sadrži, ovaj sud cijeni da su žalbeni prigovori da je na navedeni način i u tom dijelu počinjenja bitna povreda iz članka 312. stav 1. tačka k) Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine, neutemeljeni.

Međutim, suprotno prednjim žalbenim navodima, žalbeni navodi u pogledu proturječnosti izreke presude sa obrazloženjem, su utemeljeni. Naime, izrekom pobijane presude optuženi je oglašen krivim za kazneno djelo Teška kaznena djela protiv sigurnosti javnog prometa iz članka 336 stav 3. u svezi sa člankom 332. stav 3. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine učinjeno sa svjesnim nehatom jer je prema činjeničnom opisu „bio svjestan da na navedeni način može izazvati opasnost za sudionike u prometu, olako držeći da će tu opasnost izbjeći ili spriječiti“. Nasuprot tome, prvostupanjski sud u obrazloženju presude na strani četiri prvi pasus

navodi da je optuženi kazneno djelo izvršio sa eventualnim umišljajem, jer je morao biti svjestan mogućnosti nastupanja zabranjene posljedice i na njeno nastupanje je pristao, što bi upućivalo na njegovo umišljajno postupanje. Stoga je i po ocjeni ovog suda u ovom dijelu utemeljena žalba branitelja optuženog jer je na navedeni način izreka pobijane presude u pogledu ove odlučne činjenice – oblika krivnje optuženog, proturječna njenim razlozima, a što predstavlja bitnu povredu odredaba kaznenog postupka iz članka 312. stav 1. tačka k) Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine.

Slijedom navedenog, ovaj sud je na osnovu člana 330. stav 1. tačka a) Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine, djelomičnim uvažavanjem žalbe branitelja optuženog H.D., ukinuo prvostupanjsku presudu i predmet vratio prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje. Imajući u vidu da je pobijana presuda ukinuta zbog naprijed utvrđene bitne povrede odredaba kaznenog postupka, ostale žalbene navode branitelja optuženog kojima se osporava odluka o kazni, ovaj sud nije mogao ispitati, jer su nižeg žalbenog reda.

U ponovnom postupku, prvostupanjski sud će ponovno provesti ročište za saslušanje optuženog i provesti već provedene dokaze, i potom otkloniti bitne povrede odredaba kaznenog postupka na koje je ukazano ovom presudom. Pri tome, prvostupanjski sud će voditi računa o svim navodima iz ovog rješenja, te o ostalim žalbenim prigovorima branitelja optuženog, nakon čega će biti u mogućnosti da donese pravilnu i na zakonu utemeljenu odluku.

Zapisničar
Erma Jusić

Predsjednik vijeća
Darmin Avdić

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON/KANTON SREDIŠNJA BOSNA
KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU
Broj: 49 0 K 064077 23 Kž
Novi Travnik, 24.01.2024. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sudija Avdić Darmina kao predsjednika vijeća, te Kokić Edvina i Porić Lazarele kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Mutapčić Inele, u krivičnom postupku protiv optuženog I.B., zbog krivičnog djela „Ugrožavanje sigurnosti“ iz člana 183. stav 2. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine („Službene novine FBiH“, broj 36/03, 21/04, 69/04, 18/05, 42/10, 42/11, 59/14, 76/14, 46/16 i 75/17), odlučujući o žalbi Sirčo Zlatka advokata iz Visokog kao branitelja optuženog, izjavljene protiv presude Općinskog suda u Kiseljaku broj: 49 0 K 064077 23 K od 02.08.2023. godine, na sjednici vijeća održanoj 24.01.2024. godine, a primjenom člana 328. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine („Službene novine FBiH“, broj 35/03, 37/03, 56/03, 78/04, 28/05, 55/06, 27/07, 53/07, 9/09, 12/10, 8/13, 59/14, 74/20), donio je sljedeću
PRESUDU

Žalba branitelja optuženog odbija se kao neosnovana, te se potvrđuje presuda Općinskog suda u Kiseljaku broj: 49 0 K 064077 23 K od 02.08.2023. godine.

Obrazloženje

Presudom Općinskog suda u Kiseljaku broj: 49 0 K 064077 23 K od 02.08.2023. godine optuženi I.B. oglašen je krivim da je počinio krivično djelo Ugrožavanje sigurnosti iz člana 183. stav 2. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, na način da je dana 08.12.2022. godine, oko 01,24 sati i 01,31 sati u Kiseljaku, sa mobilnog telefona pretplatničkog broja 063/271-008 pozvao na broj telefona 063/837-454 D.B., majku njegove bivše djevojke A.B., iako je bio svjestan i znao da će prijetnjama izazvati strah i uznemirenost kod oštećenih, što je i htio, oštećenima upućivao prijetnje riječima „ubit ću tebe, dijete, unuće i napit ću vam se krvi“, koje prijetnje su kod D.B. i A.B. izazvale osjećaj uznemirenja, straha i nesigurnosti, te bojazan za svoj život, zbog čega je događaj prijavljen PS Kiseljak. Optuženom je izrečena kazna zatvora u trajanju od tri mjeseca, te je obavezan da naknadi troškove postupka u paušalnom iznosu od 100,00 KM.

Protiv te presude žalbu je blagovremeno izjavio branitelj optuženog zbog povrede Krivičnog zakona i odluke o krivičnopravnoj sankciji, s prijedlogom da se prvostepena presuda ukinе i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovni postupak ili da se presuda preinači i optuženom izrekne uvjetna osuda. U bitnom navodi da je prvostepeni sud propustio cijeniti sve olakšavajuće i otežavajuće okolnosti, da se optuženi izvinuo oštećenoj D.B., da se pokušao izvinuti i oštećenoj A.B., da je osoba mlađe životne dobi, da se zaposlio u SR Njemačkoj, da je izrazio kajanje i nije imao namjeru sprovesti prijetnje u djelo, da oštećene ne traže krivično gonjenje, da je odmah na početku glavnog pretresa najavio priznanje krivnje. Nejasno je zašto se kao otežavajuća okolnost uzima da je sve veći broj ovakvih djela počinjen putem

komunikacijskih medija i zašto bi se lično optuženom radnje drugih osoba putem tih medija uzele kao otežavajuća okolnost. Smatra da je sankcija prestrogo odmjerena i da se svrha kažnjavanja može postići uvjetnom osudom ili novčanom kaznom.

Kantonalno tužilaštvo nije podnijelo odgovor na žalbu.

Obzirom da stranke nisu tražile da budu obavještene o sjednici vijeća to je ista, u smislu člana 319. stav 8. Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH, održana bez njihovog prisustva.

Nakon što je ovaj sud ispitao pobijanu presudu u granicama žalbenih navoda, kao i po službenoj dužnosti da li je na štetu optuženog povrijeđen Krivični zakon, sukladno odredbi člana 321. Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH, odlučeno je kao u izreci presude iz sljedećih razloga:

Žalba je neosnovana.

Suprotno žalbenim navodima, prilikom odmjeravanja kazne sud ne vodi samo računa o okolnostima koje utiču na to da kazna bude veća ili manja.

Naime, temelji odmjeravanja kazne propisani su odredbom člana 49. Krivičnog zakona, i to su:

- zakonom propisana kazna za konkretno krivično djelo,
- svrha kažnjavanja,
- okolnosti koje utiču da kazna bude veća ili manja,
- u slučaju povrata, osim navedenog, u obzir je potrebno uzeti je li ranije djelo iste vrste kao i novo djelo, jesu li oba djela učinjena iz istih pobuda i koliko je vremena proteklo od ranije osude ili od izdržane ili od oproštene kazne.

U konkretnom slučaju optuženom je stavljeno na teret krivično djelo „Ugrožavanja sigurnosti“ iz člana 183. stav 2. Krivičnog zakona FBiH za koje je zapriječena kazna zatvora u rasponu od tri mjeseca do pet godina.

Dakle, suprotno žalbenim navodima prvostepeni sud za ovo krivično djelo nije mogao izreći novčanu kaznu, jer je ta vrsta kazne propisana samo za osnovni oblik ovog krivičnog djela, ali ne i za teži oblik krivičnog djela Ugrožavanje sigurnosti iz člana 183. stav 2. Krivičnog zakona FBiH.

Svrha kažnjavanja propisana je članom 42. Krivičnog zakona i suštinski ista se može posmatrati kao individualna i generalna prevencija. To konkretno znači da sud prilikom odabira sankcije mora voditi računa da optuženom izrekne takvu sankciju koja će njega lično odvratiti od budućeg činjenja krivičnih djela, a ujedno na primjeru optuženog ukazati građanima na pogibelnost činjenja krivičnih djela.

Pravilno prvostepeni sud utvrđuje olakšavajuću okolnost u smislu ponašanja optuženog nakon počinjenja krivičnog djela, jer je optuženi priznao krivnju.

Neosnovano se žalbom ukazuje da je prvostepeni sud propustio cijeniti kao olakšavajuće okolnosti mlađu životnu dob, zaposlenje optuženog, da nije imao

namjere realizovati prijetnje, te da se izvinuo oštećenoj D.B., kao i da oštećene ne traže krivično gonjenje.

I ovaj sud nalazi da se, prema sadržaju izvedenih dokaza u konkretnom slučaju, ove okolnosti ne mogu prihvatiti kao olakšavajuće.

Zaposlenost optuženog se doista može posmatrati kao olakšavajuća okolnost, jer se ista prema sudskoj praksi podvodi pod zakonsku odrednicu „druge okolnosti koje se odnose na osobu učinitelja“. Međutim, optuženi ovu okolnost nije dokazivao tokom prvostepenog postupka, niti je uz žalbu dostavio dokaz u tom smjeru, a prilikom davanja osobnih podataka i utvrđenja identiteta optuženog na glavnom pretresu dana 31.07.2023. godine optuženi je naveo da je nezaposlen.

Dalje, dob optuženog se može podvesti pod olakšavajuće okolnosti u smislu osobnih prilika optuženog, ali iz osobnih podataka optuženog proizlazi da je optuženi rođen dana 09.09.1996. godine, te da je u vrijeme počinjenja predmetnog krivičnog djela imao navršenih 26 godina, pa ovaj sud nalazi da se ne radi toliko mladoj osobi kako se to žalbom pokušava prikazati, te da se ova okolnost ne može cijiniti kao olakšavajuća okolnost.

Kajanje mora biti aktivno, a ne sadržano kao uobičajeni prilog izjave koja prati priznanje krivnje. Iz sadržaja obrazloženja pobijane presude proizlazi da je optuženi samo verbalno izrazio svoje kajanje, koje nije bilo praćeno bilo kakvim manifestacijama takvog njegovog stava spram počinjenog krivičnog djela, niti je to, uostalom, praćeno bilo kakvim postupkom koji bi se mogao shvatiti kao vanjska manifestacija iskrenog kajanja, zbog čega se optuženom ne može uzeti u obzir kao olakšavajuća okolnost izraženo kajanje. U pogledu kajanja kao olakšavajuće okolnosti, a radi ujednačavanja sudske prakse ovaj sud ukazuje na stanovište Vrhovnog suda FBiH iskazano u presudi broj 09 0 K 037127 22 KŽ od 17.03.2022. godine.

Pravilno se žalbom ukazuje da se ne može kao otežavajuća okolnost optuženom cijiniti porast krivičnih djela izvršenih putem komunikacijskih medija. Međutim, ovakav propust prvostepenog suda nije od uticaja na pravilnost pobijane presude, a ova okolnost se mogla posmatrati jedina kao potreba za strožijim kažnjavanjem u cilju ostvarenja generalne prevencije.

Žalbom se prešućuje da je optuženi opšti povratnik u činjenju krivičnih djela i da je prije počinjenja predmetnog krivičnog djela osuđivan presudom Općinskog suda u Visokom broj: 41 0 K 084724 21 K od 23.02.2021. godine zbog krivičnog djela „Posjedovanje i omogućavanje uživanja opojnih droga“ iz člana 239. stav 3. Krivičnog zakona za koje mu je izrečena uvjetna osuda i presudom Kantonalnog suda u Novom Travniku broj: 06 0 K 013239 19 K od 28.05.2020. godine zbog krivičnog djela „Teška krivična djela protiv sigurnosti i javnog prometa“ iz člana 336. Krivičnog zakona za koje je osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 2 (dvije) godine i 6 (šest) mjeseci. Stoga je prvostepeni sud ovakav raniji život optuženog pravilno cijenio kao otežavajuću okolnost.

To što žrtve-oštećene ne traže krivično gonjenje nije olakšavajuća okolnost. Ta okolnost ne može biti ni otežavajuća okolnost, budući da se stav žrtve krivičnog djela

posmatra kroz odredbu člana 6. tačka b) Krivičnog zakona tj. kroz ostvarenje svrhe kažnjavanja. Naime, svrha krivičnopravnih sankcija, osim pomenute individualne i generalne prevencije, jeste i zaštita i satisfakcija žrtve. Ukoliko žrtva ne traži satisfakciju, to ima određenu težinu, ali sud je i dalje dužan odabrati sankciju koja će djelovati na optuženog u smislu njegovog odvracanja od činjenja krivičnih djela, te ukazati drugima na pogibeljnost činjenja krivičnih djela.

Slijedom svega naprijed navedenog, i ovaj sud nalazi da se svrha kažnjavanja može postići samo na način da se optuženom izrekne bezuvjetna kazna zatvora koju je prvostepeni sud izrekao u minimumu zapriječenog raspona kazne za predmetno krivično djelo, tj. u trajanju od tri mjeseca, radi čega je primjenom odredbe člana 328. Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH, odlučeno kao u izreci ove presude.

Zapisničar
Mutapčić Inela

Predsjednik vijeća
Avdić Darmin

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
Kanton Središnja Bosna / Srednjobosanski kanton

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj: 49 0 K 064437 23 Kž

Novi Travnik, 08.02.2024. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sudaca: Vesna Vujica, kao predsjednica vijeća, te Lazarela Porić i Darmin Avdić, kao članovi vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Ivane Čorić-Žderić, u kaznenom predmetu protiv optuženog A.V., zbog kaznenog djela Teške krađe iz članka 287. stavak 1. točka a) Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, odlučujući o žalbi optuženog protiv presude Općinskog suda u Kiseljaku broj 49 0 K 064437 23 K od 03.07.2023. godine, na sjednici vijeća, održanoj dana 08.02.2024. godine donio je slijedeću:

PRESUDU

Žalba optuženog A.V. se odbija kao neutemeljena i potvrđuje presuda Općinskog suda u Kiseljaku broj 49 0 K 064437 23 K od 03.07.2023. godine.

Obrazloženje

Presudom Općinskog suda u Kiseljaku broj 49 0 K 064437 23 K od 03.07.2023. godine, optuženi A.V. oglašen je krivim zbog kaznenog djela Teške krađe iz članka 287. stavak 1. točka a) Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, pa je navedeni optuženi temeljem iste zakonske odredbe i uz primjenu člana 7., 42., 43., i 49. istog Zakona, osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 4 (četiri) mjeseca. Uz primjenu odredbe člana 114. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine od optuženog A.V. je oduzeta imovinska korist u iznosu od 500,00 KM, a na osnovu odredbe člana 202. stav 1. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine optuženi je obavezan na plaćanje sudskog paušala u iznosu od 100,00 KM u roku od 15 dana od dana pravomoćnosti presude.

Navedenu presudu žalbom pobija optuženi A.V. zbog odluke o kaznenopravnoj sankciji, u kojoj predlaže da se žalba uvaži.

Kantonalni tužitelj nije podnio odgovor na žalbu optuženog.

Postupajući sukladno članku 319. stav 8. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine, a obzirom da stranke nisu tražile da budu obaviještene o sjednici vijeća drugostupanjskog suda, sjednica je održana bez njihove nazočnosti.

U žalbi optuženi predlaže da se presuda odnosno kazna zatvora preimenuje u rad za opće dobro na slobodi ili u uvjetnu kaznu zatvora sa većim uvjetom kušnje. U nastavku navodi da do sada nikada nije bio u zatvoru, da je otac petoro malodobne

djece i da je jedini hranilac u obitelji. U konačnom predlaže da se žalba uvaži ili da mu se smanji kazna zatvora na koju je osuđen.

Ovaj sud je pažljivo razmotrio žalbene navode optuženog i iste doveo u vezu sa obrazloženjem osporene odluke u dijelu odmjeravanja kazne i našao da je prvostupanjski sud suprotno žalbenim navodima uglavnom pravilno cijenio kako olakotne tako i otegotne okolnosti i istima dao odgovarajući značaj koji se ogleda i kroz vrstu i visinu kazne.

Člankom 286. stav 1. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine je propisana novčana kazna ili kazna zatvora do 3 godine, a niže stupanjski sud je optuženom odmjerio kaznu zatvora u trajanju od 4 mjeseca. Kod ocjene olakotnih okolnosti prvostupanjski sud je cijenio da je optuženi priznao izvršenje kaznenog djela, te da je otac četvero djece. Istovremeno je niže stupanjski sud kao otegotnu okolnost cijenio da je optuženi u vremenskom periodu od 2011. do 2015. godine tri puta osuđivan, od toga dva puta zbog istovrsnog kaznenog djela i jedanput zbog srodnog kaznenog djela Šumske krađe iz članka 316. stav 2. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, te su mu prvostupanjski sudovi za svako od tih kaznenih djela izrekli uvjetne osude. Pravilno prvostupanjski sud također cijeni, da je prošao značajan vremenski period od prethodnih kažnjavanja, ali da se iz istih moglo zaključiti da optuženi ima sklonost ka činjenju kaznenih djela protiv imovine. Suprotno navedenom ono što čini osobito otegotnu okolnost jeste da je optuženi motornu pilu otuđio od svog prijatelja koji je bio kod njega u posjeti, da je pri tom znao da se radi o motornoj pili čiji je vlasnik njegov poslodavac, i da je zasigurno bio svjestan da će upravo njegov prijatelj N.S. zbog otuđenja motorne pile doći u situaciju da može dovesti u pitanje svoje zaposlenje, jer je on bio zadužen sa tom motornom pilom i u pravilu motorna pila je trebala biti u firmi, a ne u njegovom vozilu, što je optuženi iskoristio. Konkretna krađa je počinjena na drzak način, a sve zbog naprijed navedenog, što predstavlja osobito otegotnu okolnost, pa stoga i po ocjeni ovog suda prednji žalbeni navodi nisu mogli dovesti u pitanje pravilnost i opravdanost izrečene vrste i visine kazne. Potrebno je napomenuti da iz stanja spisa proizlazi da optuženi ima četvero djece, a u žalbi navodi da ima petero djece, te također proizlazi da je optuženi napustio suprugu i četvero djece, pa se stoga ta okolnost, dakle okolnost njegovog porodičnog stanja i ne može cijiniti kao olakotna okolnost. Prijedlog optuženog da mu se kazna pretvori u rad za opće dobro na slobodi ili da mu se izrekne uvjetna osuda, odnosno smanjenje izrečene kazne zatvora nije mogao biti prihvaćen jer po ocjeni ovog suda nisu bili ispunjeni uvjeti za to, obzirom da su se na strani optuženog, kako je to naprijed i navedeno, stekle osobito otegotne okolnosti, zbog kojih je prvostupanjski sud optuženom za kazneno djelo koje mu je stavljeno na teret pravilno odmjerio kaznu zatvora u trajanju od četiri mjeseca.

Slijedom svega naprijed navedenog istaknute okolnosti ukazuju da je žalba optuženog neutemeljena. Po ocjeni ovog suda izrečena kazna zatvora u trajanju od četiri mjeseca odgovara težini počinjenog kaznenog djela i stupnju kaznene odgovornosti optuženog A.V. Prvostupanjski sud je prilikom odlučivanja o vrsti i visini kazne izrečenu kaznu individualizirao na način da je svestrano ocijenio radnje optuženog, subjektivno svojstvo optuženog, te olakotne i otegotne okolnosti koje se kod optuženog stiču i potom izrekao kaznu u okviru zakonom propisane kazne za kazneno djelo koja se optuženom stavlja na teret. Izrečenom kaznom će se i po

ocjeni ovog suda ostvariti svrha kažnjavanja propisana člankom 42. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine.

Kod ovakvog stanja u spisu valjalo je žalbu optuženika odbiti kao neutemeljenu, osporenu presudu prvostupanjskog suda potvrditi, a sve temeljem ovlasti iz odredbe članka 328. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine.

POUKA:

Protiv ove presude nije dozvoljena žalba.

Zapisničar
Ivana Čorić-Žderić

Predsjednica vijeća

Vesna Vujica

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
Srednjobosanski Kanton / Kanton Središnja Bosna

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj: 49 0 K 064882 23 Kž

Novi Travnik, 30.01.2024. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sudaca Darmin Avdić, kao predsjednik vijeća, te sudaca Lazarela Porić i Vesna Vujica, kao članovi vijeća, uz sudjelovanje Ivane Čorić-Žderić kao zapisničara, U kaznenom predmetu protiv optuženog E.B., zbog kaznenog djela Nasilje u obitelji iz članka 222. st. 2. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, odlučujući povodom žalbe optuženog, protiv presude Općinskog suda u Kiseljaku broj 49 0 K 064882 23 K od 08.06.2023. godine, nakon održane sjednice vijeća, dana 30.01.2024. godine donio je slijedeću:

PRESUDU

Žalba optuženog E.B. se odbija kao neutemeljena i potvrđuje presuda Općinskog suda u Kiseljaku broj 49 0 K 064882 23 K od 08.06.2023. godine.

Obrazloženje

Presudom Općinskog suda u Kiseljaku broj 49 0 K 064882 23 K od 08.06.2023. godine optuženi E.B. oglašen je krivim zbog kaznenog djela Nasilje u obitelji iz članka 222. st. 2. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine za koje je uz primjenu članka 7., 42., 43., i 49. istog Zakona osuđen na kazna zatvora u trajanju od 4 (četiri) mjeseca. Istom presudom na temelju odredbe članka 202. st. 1. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine optuženi je obvezan da na ima paušala naknadi iznos od 100,00 KM u roku od 15 dana od dana pravosnažnosti presude.

Protiv te presude žalbu je izjavio optuženi E.B.. Žalba je izjavljena zbog pogrešno i netačno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. Konačno se u žalbi predlaže da se pobijana presuda ukine.

Odgovor na žalbu optuženog podnijela je kantonalna tužiteljica Kantonalnog tužiteljstva Travnik s prijedlogom da se žalba odbije kao neutemeljena. Kako stranke nisu tražile da budu obavještene o sjednici vijeća, to je sukladno odredbi članka 319. stav 8. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine sjednica vijeća održana bez prisustva stranaka i branitelja.,

Sud je osporenu presudu preispitao u granicama žalbenih navoda /odgovarajuća primjena odredbe čl. 321. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine/, kao i po službenoj dužnosti, pa je nakon ovakvog preispitivanja osporene presude odlučio kao u izreci rukovodeći se slijedećim razlozima:

Na samom početku žalbe optuženi navodi dva žalbena razloga, pogrešno i netočno utvrđeno činjenično stanje i pogrešnu primjenu materijalnog prava. Međutim iz sadržaja same žalbe proizlazi da optuženi ustvari žalbu ulaže zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i zbog odluke o kazni pa će u tom pravcu osporena presuda i biti ispitana. Pogrešno utvrđeno činjenično stanje optuženi nalazi u tome što je niže stupanjski sud prihvatio iskaz oštećene koji je u stvari konstrukcija laži i netočan. Žalbom se ukazuje da je optuženi stavljanjem osigurača van funkcije u porodičnom objektu samo pokušao urazumiti članove zajedničkog domaćinstva na racionalno korištenje energenata obzirom da se isti ponašaju rastrošno i ne učestvuju u plaćanju. Optuženi tvrdi da navedene psovke iz iskaza oštećene nije izgovorio, da su izvađene iz konteksta i da nije udario oštećenu.

Kada se ovi žalbeni navodi dovedu u vezu sa obrazloženjem osporene presude, onda se može zaključiti da su isti neutemeljeni.

Optuženom se optužnim aktom stavlja na teret da je svojoj kćerki N.B. s kojom živi u zajedničkom domaćinstvu zbog loženja vatre i paljenja svjetla psovao i da je rukom udario u predjelu leđa i na taj način počinio kazneno djelo Nasilje u obitelji iz članka 222. st. 2. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine. Nesporno je da optuženi zajedno sa suprugom i kćerkom živi u zajedničkom domaćinstvu u ulici ... Općina F.. Iskaz optuženog i oštećene N.B. je suglasan u dijelu da su kritičnog dana se verbalno sukobili zbog uključivanja struje i loženja vatre što je optuženi pokušao spriječiti, a oštećena pokušavala uključiti struju, odnosno naložiti vatru. I sama oštećena potvrđuje da je na ponovljene psovke svog oca reagirala na način da mu je uzvratila psovkom. Međutim, žalbenim navodima da nije udario oštećenu optuženi nije mogao dovesti u pitanje izjavu oštećene, kojoj je niže stupanjski sud opravdano poklonio vjeru, da je optuženi rukom udario u predjelu leđa nakon čega je ona istrčala iz kuće i pobjegla u susjednu kuću. Ovo iz razloga što su izvedenim dokazima ovakve tvrdnje u cijelosti potvrđene, jer je oštećena zajedno sa majkom, koja je kasnije došla u porodičnu kuću, pregledana u Domu zdravlja u Fojnici kako to proizlazi iz nalaza od 02.02.2023. godine gdje je utvrđen bolan, crven otok desnih rebra, u visini vrha desne skapule, bolno osjetljiv na dodir, a bez ozbiljnije kompromitacije disanja. Da je oštećena nakon konkretnog događaja bila jako uznemirena, da je plakala, potvrđuje njena majka svjedokinja K.B., a proizlazi i iz iskaza N.S. u čiju kuću je oštećena pobjegla. Stoga se i nisu mogli prihvatiti žalbeni navodi da optuženi nije udario oštećenu, jer je iz naprijed navedenog sasvim nesporno da je iskaz te svjedokinje u cijelosti potkrijepljen i ostalim izvedenim dokazima, pa stoga sud nalazi da je činjenično stanje pravilno i potpuno utvrđeno i da je na isto primijenjen odgovarajući zakon.

U pogledu odluke o kazni žalbom se prigovara da prvostupanjski sud nije uzeo u obzir okolnosti pod kojima se sve dešavalo kritičnog dana, materijalno stanje optuženog, zdravstveno stanje ostalih u postupku, i da je osuda drastična.

I ovi žalbeni navodi su po ocjeni ovog suda prvo paušalni, a potom i neutemeljeni. Člankom 222. stav 2. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine je propisano da će se za kazneno djelo Nasilje u porodici ukoliko je učinjeno prema članu porodice s kojim živi u zajedničkom domaćinstvu počinitelj kazniti novčanom kaznom ili kaznom zatvora do 3 godine. Optuženom je izrečena kazna zatvora u

trajanju od 4 mjeseca, a niže stupanjski sud je kod odmjeravanja ovakve kazne uzeo u obzir kao olakotnu okolnost da je optuženi neosuđivan, dok je kao otegotnu okolnost cijenio da je optuženi kazneno djelo počinio prema kćerki koja je narušenog zdravstvenog stanja. I po ocjeni ovog suda navedene okolnosti su pravilno cijanjene, dat im je odgovarajući značaj, pa je stoga i izrečena kazna pravilno odmjerena. Nejasno je na koje okolnosti optuženi ukazuje u svojoj žalbi, a koje nisu cijanjene i postojale su kritičnog dana. Ovo osobito iz razloga što navodna štednja energenata zbog koje je i došlo do sukoba ne može biti razlog za ovakvo ponašanje optuženog, pogotovo što iz iskaza supruge optuženog K.B. proizlazi da upravo ona plaća struju, zbog čega bi ovakvi žalbeni navodi bili potpuno neutemeljeni. Ne treba zanemariti da se događaj odigrao 31.01.2023. godine kada zima uvelike traje, kada su temperature niske i oko 16,35 sati kada u kući nije bila ni naložena vatra, pa je logično bilo hladno, pa je i bilo sasvim normalno da član tog domaćinstva koji je ušao u kuću želi naložiti vatru i imati upaljeno svjetlo jer u to doba dana već pada mrak. Materijalno stanje optuženog u konkretnom slučaju nije od značaja, a ni optuženi u svojoj žalbi ne iskazuje od kojeg značaja bi bilo njegovo materijalno stanje. Optuženi ukazuje na zdravstveno stanje ostalih u postupku, što je također nejasno šta time pokušava ukazati. Ovdje treba naglasiti da je upravo oštećena N.B., kćerka optuženog, narušenog zdravstvenog stanja, i to od mlađe životne dobi kada je operirala karcinom obje dojke sa 19 godina, pa stoga udarac u leđa, upravo u dijelu tijela koje je pretrpjelo medicinske tretmane je zasigurno doprinijelo osjećaju ugroze straha i tjelesne cjelovitosti oštećene, a što je optuženi zasigurno znao i što je pravilno niže stupanjski sud cijenio kao osobito olakotnu okolnost.

Stoga je niži sud pravilno ocijenio i utvrdio kaznu optuženom, na način kako je izrečena u pobijanoj presudi, koja je kao takva adekvatna i primjerena prirodi i težini počinjenog kaznenog djela, njegovim štetnim posljedicama, okolnostima izvršenja ovog djela i stupnju ispoljene krivnje optuženog, i neophodna za ostvarenje svrhe kaznenopravnih sankcija iz člana 7. i 42. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine. Postojanje otegotne okolnosti koje su naprijed navedene, kao i činjenica da optuženi takvo ponašanje ispoljava već duži vremenski period po ocjeni ovog suda opravdavaju zaključak niže stupanjskog suda da se jedino sa kaznom zatvora u trajanju od četiri mjeseca za konkretno kazneno djelo može postići svrha kažnjavanja jer nisu ispunjene pretpostavke da se optuženom izrekne uvjetna osuda. Ovaj sud je također stava da će izrečena kazneno pravna sankcija preventivno djelovati i na buduće počinitelje ovakvih ili sličnih kaznenih djela da ista ne čine.

Kod ovakvog stanja u spisu valjalo je žalbu optuženika odbiti kao neutemeljenu i sukladno odredbi čl. 328. Zakon o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine osporenu presudu prvostupanjskog suda potvrditi.

POUKA: Protiv ove presude žalba nije dozvoljena.

Zapisničar
Ivana Čorić-Žderić

Predsjednica vijeća
Vesna Vujica

Novi Travnik, 05.02.2024. godine
Ev. 26.02.2024. godine

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
Srednjobosanski Kanton /Kanton Središnja Bosna

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj: 49 0 K 064883 23 Kž

Novi Travnik, 16.01.2024. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Kantonalni sud u Novom Travniku u vijeću sastavljenom od sudaca, Darmin Avdić kao predsjednik vijeća, te Vesna Vujica i Lazarela Porić, kao članovi vijeća, uz sudjelovanje Vanje Lovrinović, kao zapisničara, u kaznenom predmetu protiv optuženih F.H. i T.H., zbog kaznenog djela Krađe iz članka 286. stavak 1. u svezi sa člankom 31. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, odlučujući o žalbama optuženih izjavljenih protiv presude Općinskog suda u Kiseljaku broj: 49 0 K 064883 23 K od 05.10.2023. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 16.01.2024. godine, donio je slijedeću:

PRESUDU

Žalbe optuženih F.H. i T.H. odbijaju se kao neutemeljene i potvrđuje se presuda Općinskog suda u Kiseljaku broj: 49 0 K 064883 23 K od 05.10.2023. godine.

Obrazloženje

Presudom Općinskog suda u Kiseljaku broj: 49 0 K 064883 23 K od 05.10.2023. godine optuženi F.H. i T.H. oglašen su krivim radi izvršenja kaznenog djela Krađe iz članka 286. stavak 1. u svezi sa člankom 31. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (KZ F BiH) činjenično opisano u izreci prvostupanjske presude, za koje su osuđeni na novčanu kaznu u iznosu od po 1.500,00 KM, koju su optuženi dužni platiti u roku od 30 (trideset) dana od dana pravomoćnosti presude, koja će se u slučaju neplaćanja zamijeniti kaznom zatvora tako što će za svakih započetih 100,00 KM novčane kazne odrediti jedan dan zatvora. Istom presudom je odlučeno temeljem odredbi članka 114. KZ F BiH da se od optuženih oduzima protupravno stečena imovinska korist u iznosu od 376,00 KM, te je naloženo optuženim da u roku od 15 (petnaest) dana od pravomoćnosti prvostupanjske presude predmetni iznos solidarno uplate kao prihod u budžet Federacije Bosne i Hercegovine. Na temelju odredbe članka 202. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine (ZKP F BiH) optuženi su obavezani na plaćanje paušala u iznosu od po 100,00 KM u roku od 15 (petnaest) dana od dana pravomoćnosti presude.

Protiv navedene presude žalbe su izjavili optuženi zbog odluke o kaznenopravnoj sankciji s prijedlogom da se prvostupanjska presuda preinači na način da se optuženima smanji novčani iznos kazne koji iznos bi bili u mogućnosti platiti.

U odgovoru na žalbe optuženih, kantonalna tužiteljica je predložila da se žalbe optuženih odbiju kao neutemeljene i potvrdi prvostupanjska presuda, sa obrazloženjem da je prema ocjeni tužiteljstva prvostupanjski sud donio ispravnu i

zakonitu odluku, da je izrečena novčana kazna adekvatna počinjenom kaznenom djelu i da će se sa istom ostvariti svrha kažnjavanja, uticati na počinitelje da ne čine kaznena djela, te potaknuti njihov preodgoj.

Sjednica vijeća drugostupanjskog suda održana je u smislu članka 319. ZKP F BiH, bez nazočnosti stranaka, a koje nisu tražile da budu obaviještene o sjednici vijeća.

Nakon održane sjednice vijeća u smislu članka 319. ZKP F BiH ovaj sud je u smislu članka 321. ZKP FBiH ispitao prvostupanjsku presudu u granicama žalbenih razloga optuženih i po službenoj dužnosti da li je na štetu optuženih prvostupanjskom presudom povrijeđen Kazneni zakon, pa je odlučio kao u izreci ovog rješenja iz sljedećih razloga:

Optuženi F.H. i T.H. podnijeli su sadržajno identične žalbe zbog visine izrečene novčane kazne u iznosu od po 1.500,00 KM u kojima navode da su priznali izvršenje kaznenog djela za koje su oglašeni krivim, da ne osporavaju utvrđenu kaznenu odgovornost, ali da je izrečena novčana kazna takva da istu ne mogu platiti iz razloga što su nezaposleni, da žive od nadnica koje povremeno zarade, kao i od skupljanja i prodaje šumskih plodova, stoga predlažu da se pobijana presuda preinači na način da se izrekne blaža novčana kazna, koju bi mogli platiti od povremenih poslova na dnevnicu. Optuženi F.H. je uz žalbu dostavio Uvjerenje Službe za zapošljavanje SBK/KSB, biro/ispostava Fojnica broj:12-8-2/05-1848/23 od 30.11.2023. godine kao dokaz da se isti nalazi na redovnoj evidenciji biroa od 09.02.2022. godine do daljnjeg.

Ovakvi žalbeni navodi optuženih nisu utemeljeni.

Za kazneno djelo koje je optuženim F.H. i T.H. stavljeno na teret člankom 286. stavak 1. KZ F BiH propisana je novčana kazna ili kazna zatvora do 3 (tri) godine. Prvostupanjski sud je prilikom odmjeravanja kazne optuženim kao olakšavajuće okolnosti na strani optuženih cijenio da su optuženi priznali izvršenje kaznenog djela što je značajno doprinijelo ekonomičnosti postupka, dok je na strani optuženog F.H. cijenio i činjenicu da isti do sada nije osuđivan, a kako to proizlazi iz Izvoda iz kaznene evidencije izdat od strane PS Fojnica broj:02/6-5-04-9-4-37-1/23 od 20.01.2023.godine. Od otežavajućih okolnosti na strani oba optužena prvostupanjski sud je cijenio visok stupanj krivnje, tj. da su optuženi izvršenje kaznenog djela prethodno planirali, da su bili svjesni protupravnosti svog postupanja, te da su htjeli izvršenje kaznenog djela, a sve kako bi ostvarili imovinsku korist.

I ovaj sud u cijelosti prihvata navode osporene presude koji se odnose na okolnosti koje su cijanjene prilikom odmjeravanja kazne. Tako je prvostupanjski sud pravilno kao olakotnu okolnost cijenio činjenicu da su optuženi na ročištu za izjašnjenje o krivnji priznali krivnju i na taj način doprinijeli ekonomičnosti i efikasnosti kaznenog postupka, te je pravilno na strani optuženih kao otežavajuće okolnosti cijenio stupanj krivnje, pobude iz kojih je kazneno djelo učinjeno, kao i jačinu ugrožavanja ili povrede zaštićenog dobra, što je na koncu prvostupanjski sud i opredijelilo da optuženim izrekne blažu po vrsti od dvije alternativno zakonom predviđene sankcije za kazneno djelo koje je optuženim stavljeno na teret. Nadalje, za novčanu kaznu člankom 47. stavak 3. KZ F BiH je kao najniža kazna propisana novčana kazna od 500,00 KM, zbog čega je novčana kazna u visini od 1.500,00 KM koja je pobijanom presudom

izrečena optuženima, adekvatna i primjerena kazna koja žalbenim navodima optuženih nije mogla biti osporena, niti dovedena u pitanje, a imajući u vidu da su optuženi osobe mlađe životne dobi, da je optuženi F.H. po zanimanju automehaničar, a optuženi T.H. vozač motornih vozila, dakle radi se o zanimanjima traženim na tržištu rada.

Kaznom koja je izrečena optuženim F.H. i T.H. u cijelosti će se ostvariti svrha kažnjavanja propisana odredbom članka 42. KZ F BiH. Izrečena kazna pored toga što izražava društvenu osudu počinjenog kaznenog djela, treba ostvariti i preventivni utjecaj na ostale eventualne počinitelje da kaznena djela ne čine. U odnosu na optužene izrečena kazna treba ostvariti i svrhu specijalne prevencije i djelovati u pravcu sprječavanja optuženih da u buduće dolaze u sukob sa zakonom.

Kod ovakvog stanja u spisu valjalo je žalbu optuženih F.H. i T.H. odbiti kao neutemeljenu, pobijanu presudu prvostupanjskog suda potvrditi, a sve sukladno odredbi članka 328. ZKP F BiH.

POUKA: Protiv ove presude žalba nije dozvoljena.

Zapisničar
Vanja Lovrinović,sr.

Predsjednik vijeća
Darmin Avdić,sr.

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON/ KANTON SREDIŠNJA BOSNA
KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU
Broj: 51 0 K 015872 23 Kž 6
Novi Travnik, 16.01.2024. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Kantonalni sud u Novom Travniku u vijeću sastavljenom od sudaca Lazarele Porić, kao predsjednice vijeća, te Vesne Vujica i Darmina Avdić kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Vanje Lovrinović, u kaznenom predmetu protiv osuđenog S.T., odlučujući o žalbi osuđenog izjavljenoj protiv rješenja Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 K 015872 23 Kv 16 od 31.10.2023. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 16.01.2024. godine, a primjenom članka 337. stavak 3. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine, donio je slijedeće:

RJEŠENJE

Žalba osuđenog S.T. izjavljena protiv rješenja Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 K 015872 23 Kv 16 od 31.10.2023. godine, odbija se kao neutemeljena.

Obrazloženje

Rješenjem Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 K 015872 23 Kv 16 od 31.10.2023. godine odbačen je prijedlog osuđenog S.T. za nepravo ponavljanje kaznenog postupka, podnesen dana 20.10.2023. godine

Protiv navedenog rješenja osuđeni je blagovremeno izjavio žalbu, navodeći da je moguće ujediniti kazne zatvora po njegovom zahtjevu primjenom odredbe članka 54. stavak 2. točka b) Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (KZ F BiH), a kao primjer navodi presudu Kantonalnog suda u Tuzli broj: 03 0 K 017817 Kv 7 od 15.04.2022. godine koja je postala pravomoćna, a kojom je osuđenom F.H. izrečena jedinstvena kazna zatvora u trajanju 9 (devet) godina, a u koje vrijeme mu je uračunato i vrijeme provedeno u pritvoru, kao i vrijeme provedeno na izdržavanju kazne zatvora po presudi od 01.08.2016. godine, a koja presuda je izdržana dana 30.12.2016. godine. Osuđeni navodi da je navedena presuda primjenjiva i u njegovom slučaju, da se nalazi na izdržavanju kazne zatvora od 2009. godine, da nije izlazio u kontinuitetu jer su se kazne samo nastavljale jedna na drugu, stoga predlaže da ovaj sud uvaži žalbu, pobijano rješenje preinači na način da mu se izrekne jedinstvena kazna zatvora primjenom odredbe članka 54. stavak 2. točka b) KZ F BiH ili da se pobijano rješenje ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje.

Sud je osporeno rješenje preispitao u dijelu kojim se to rješenje pobija žalbom odgovarajućom primjenom odredbe članka 321. Zakona o kaznenom postupku Federacije BiH (ZKP F BiH) i po službenoj dužnosti, pa je nakon ovakvog preispitivanja osporenog rješenja odlučio kao u izreci, pri čemu se naročito rukovodio slijedećim razlozima.

Iz obrazloženja pobijanog rješenja proizilazi da je osuđeni S.T. Općinskom sudu u Travniku dana 20.10.2023. godine podnio prijedlog za nepravu ponavljanje kaznenog postupka, u skladu sa odredbama člana 340a). ZKP FBiH, odnosno, zatražio ujedinjenje tri pravomoćne presude i to: presude Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 K 015872 17 Kv 9 od 22.05.2017. godine kojom je tada optuženom S.T. izrečena jedinstvena kazna zatvora u trajanju od 3 godine i 1 mjesec, presuda pravomoćna dana 05.09.2017. godine, presude Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 K 049904 11 K od 21.09.2011. godine kojom je tada optuženom S.T. izrečena kazna zatvora u trajanju od 8 mjeseci, presuda pravomoćna dana 22.10.2011. godine i presude Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 K 018086 09 K od 20.03.2012. godine kojom je tada osuđenom S.T. izrečena kazna zatvora u trajanju od 8 mjeseci, presuda pravomoćna dana 21.05.2012. godine.

Iz obrazloženja pobijanog rješenja također proizilazi da je osuđeni u ranijem toku postupka podnio prijedlog za nepravu ponavljanje kaznenog postupka, o kome je vijeće prvostupanjskog suda odlučilo rješenjem broj: 51 0 K 015872 22 Kv 15 od 06.2.2023. godine, koje rješenje je postalo pravomoćno dana 22.02.2023. godine.

Uvidom u stanje spisa se utvrđuje da je Općinski sud u Travniku odlučujući o zahtjevu osuđenog od 01.12.2022. godine u postupku nepravog ponavljanja postupka donio rješenje broj: 51 0 K 015872 22 Kv 15 dana 06.02.2023. godine kojim je odbio molbu za nepravu ponavljanje kaznenog postupka podnesenu od osuđenog S.T. jer nisu ispunjeni uvjeti iz članka 340a) ZKP FBiH. Uvidom u molbu osuđenog od 01.12.2022. godine, kao i rješenje prvostupanjskog suda broj: 51 0 K 015872 22 Kv 15 od 06.02.2023. godine se utvrđuje da je osuđeni podnio molbu za nepravu ponavljanje postupka po presudi Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 K 015872 17 Kv9 od 22.05.2017.godine a koja je pravomoćna dana 05.09.2017.godine, presudi Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 K 018086 09 K od 20.03.2012.godine, pravomoćna dana 21.05.2012.godine i presudi Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 K 049904 11 K od 21.09.2011.godine, pravomoćna dana 22.10.2011. godine. Predmetnim rješenjem je odbijena molba osuđenog jer nisu ispunjeni uvjeti iz članka 340a) ZKP FBiH, na isto rješenje nije izjavljena žalba, te je predmetno rješenje postalo pravomoćno sa danom 22.02.2003. godine.

Dakle, osuđeni je, a kako to pravilno utvrđuje prvostupanjski sud podnio identičan molbu za nepravu ponavljanje postupka dana 20.10.2023. godine u kojoj su iznesene identične činjenice na kojima se molba zasniva kao i u molbi osuđenog od 01.12.2022. godine, o kojoj molbi je prvostupanjski sud odlučio rješenjem broj: 51 0 K 015872 22 Kv 15 dana 06.02.2023. godine, a koje rješenje je postalo pravomoćno.

Odredbom članka 347. stavak 1. ZKP FBiH, koja se analogno primjenjuje u konkretnom slučaju, propisano je da će sud rješenjem zahtjev odbaciti ako na temelju samog zahtjeva i spisa ranijeg postupka utvrdi da je zahtjev podnijela neovlaštena osoba ili da nema zakonskih uvjeta za ponavljanje postupka ili da su činjenice i dokazi na kojima se zahtjev zasniva već bili izneseni u ranijem zahtjevu za ponavljanje postupka koji je odbijen pravomoćnim rješenjem suda ili da činjenice i dokazi očigledno nisu podobni da se na temelju njih dopusti ponavljanje ili da podnositelj zahtjeva nije postupio po članku 346. stavak 2. ovog zakona.

Poradi naprijed navedenog prema ocjeni ovog suda prvostupanjski sud je pravilno utvrdio da je osuđeni podnio molbu za nepravu ponavljanje postupka identičnu molbi osuđenog od 01.12.2022. godine, a koja molba osuđenog je pravomoćno odbijena

rješenjem prvostupanjskog suda broj:51 0 K 015872 22 Kv 15 od 06.02.2023. godine.

Imajući u vidu da je prvostupanjski sud utvrdio da činjenice na kojima se temelji molba osuđenog od 20.10.2023. godine su već bile iznesene u ranijoj molbi osuđenog od 01.12.2022. godine, koja je pravomoćnim rješenjem odbijena, pa poradi svega naprijed navedenog žalba osuđenog se ocjenjuje kao neutemeljena zbog čega je istu kao takvu bilo nužno odbiti primjenom odredbe člana 337. stavak 3. ZKP F BiH.

POUKA:

Protiv ovog rješenja žalba nije dopuštena.

Zapisničar
Vanja Lovrinović

Predsjednica vijeća

Lazarela Porić

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON/KANTON SREDIŠNJA BOSNA
KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU
Broj: 51 0 K 133219 23 Kž
Novi Travnik, 16.01.2024. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sudija Avdić Darmina kao predsjednika vijeća, te Kokić Edvina i Porić Lazarele kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Mutapčić Inele, u krivičnom postupku protiv osuđenog S.P., zbog krivičnog djela „Krađa“ iz člana 286. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine („Službene Novine Federacije BiH“, broj: 36/03, 37/03, 21/04, 69/04, 18/05, 42/10, 42/11, 59/14, 76/14, 46/16 i 75/17), odlučujući o žalbi osuđenog od 21.09.2023. godine, izjavljene protiv rješenja Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 K 133219 18 K od 22.09.2021. godine, na sjednici vijeća održanoj 16.01.2024. godine, donio je sljedeće:

RJEŠENJE

Žalba osuđenog S.P. se odbija kao neosnovana, te se potvrđuje rješenje Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 K 133219 18 K od 22.09.2021. godine.

Obrazloženje

Rješenjem Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 K 133219 18 K od 22.09.2021. godine novčana kazna u iznosu od 1.300,00 KM izrečena osuđenom po presudi Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 K133219 18 K od 19.02.2020. godine zamijenjena je kaznom zatvora u ukupnom trajanju od 13 (trinaest) dana.

Protiv tog rješenja žalbu je blagovremeno izjavio osuđeni u kojoj navodi da želi prolongirati plaćanje novčane kazne za dva mjeseca, da je poslije uplate prve rate prinudno proveden na izdržavanje kazne zatvora koja ističe za 15 dana, te da će po izlasku iz zatvora platiti dug. Nije dobijao opomene, jer adresa navedena u rješenju nije tačna.

Ovaj sud je ispitao pobijano rješenje u granicama žalbenih navoda i po službenoj dužnosti u smislu člana 321. u vezi sa članom 338. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine („Službene novine FBiH“, broj 35/03, 37/03, 56/03, 78/04, 28/05, 55/06, 27/07, 53/07, 9/09, 12/10, 8/13, 59/14, 74/20), pa je odlučio kao u izreci iz sljedećih razloga:

Žalba je neosnovana.

Iz sadržaja spisa prvostepenog suda proizlazi:

- da je S.P. presudom Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 K133219 18 K od 19.02.2020. godine oglašen krivim zbog krivičnog djela krađa iz člana 286. stav 1. Krivičnog zakona FBiH, te mu je izrečena novčana kazna u iznosu od 1.500,00 KM sa rokom plaćanja od tri mjeseca, uz upozorenje da će u slučaju neplaćanja kazne ista biti zamijenjena kaznom zatvora tako da će se za svakih započetih 100,00 KM novčane kazne odrediti po jedan dan zatvora,

- da je rok za plaćanje novčane kazne počeo teći pravosnažnošću presude dana 20.04.2020. godine i istekao dana 20.07.2020. godine,
- da je osuđeni dana 25.08.2020. godine platio iznos od 200,00 KM na ime te novčane kazne, te
- da je prvostepeni sud pobijanim rješenjem od 22.09.2021. godine preostali iznos novčane kazne od 1.300,00 KM zamjenio kaznom zatvora u trajanju od 13 dana.

Obzirom na navedeno činjenično stanje, ovaj sud nalazi da je žalba neosnovana, te da je prvostepeni sud morao postupiti po obligatornoj odredbi člana 48. Krivičnog zakona i donijeti osporeno rješenje na gore opisani način, odnosno preostali iznos neplaćene novčane kazne zamijeniti kaznom zatvora.

Sud razumije tešku materijalnu situaciju osuđenika i njegov socijalni status, ali isti nisu od značaja za donošenje odluke povodom žalbe osuđenika, niti odredba člana 48. Krivičnog zakona ostavlja mogućnost produženja roka za plaćanje novčane kazne iz bilo kojih razloga.

Slijedom svega naprijed navedenog, a primjenom odredbe člana 337. stav 3. Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH, odlučeno je kao u izreci ovog rješenja.

Zapisničar
Mutapčić Inela

Predsjednik vijeća
Avdić Darmin

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON/KANTON SREDIŠNJA BOSNA
KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU
Broj: 51 0 K 146804 23 Kž 2
Novi Travnik, 16.01.2024. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sudija Porić Lazarele kao predsjednice vijeća, te Kokić Edvina i Avdić Darmina kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Mutapčić Inele, u krivičnom postupku protiv osuđenog K.S., zbog krivičnog djela „Neovlaštena proizvodnja i stavljanje u promet opojnih droga“ iz člana 238. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine („Službene Novine Federacije BiH“, broj: 36/03, 37/03, 21/04, 69/04, 18/05, 42/10, 42/11, 59/14, 76/14, 46/16 i 75/17), odlučujući o žalbi osuđenog od izjavljene protiv rješenja Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 K 146804 18 K od 14.10.2023. godine, na sjednici vijeća održanoj 16.01.2024. godine, donio je sljedeće:

RJEŠENJE

Žalba osuđenog K.S., izjavljena protiv rješenja Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 K 146804 18 K od 14.10.2023. godine, odbija se kao neosnovana.

Obrazloženje

Rješenjem Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 K 146804 18 K od 14.10.2023. godine, osuđeni K.S. obavezan je da na ime troškova krivičnog postupka, na koje je obavezan presudom tog suda broj 51 0 K 146804 18 K od 09.11.2020. godine, uplati iznos od 750,00 KM.

Protiv tog rješenja žalbu je izjavio osuđeni K.S. s prijedlogom da se njegova žalba uvaži i pobijano rješenje ukinе i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno odlučivanje.

Ovaj sud je ispitao pobijano rješenje u granicama žalbenih navoda i po službenoj dužnosti u smislu člana 321. u vezi sa članom 338. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine („Službene novine FBiH“, broj 35/03, 37/03, 56/03, 78/04, 28/05, 55/06, 27/07, 53/07, 9/09, 12/10, 8/13, 59/14, 74/20), pa je odlučio kao u izreci iz sljedećih razloga:

Iz pobijanog rješenja proizilazi da je ono doneseno na osnovu člana 200. stav 2. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine, budući da su u vrijeme izricanja prvostepene presude nedostajali podaci o visini troškova krivičnog postupka. Iz tog razloga je presudom Općinskog suda u Travniku broj 51 0 K 146804 18 K od 09.11.2020. godine tada optuženi K.S. obavezan da naknadi troškove krivičnog postupka koji se odnose na troškove službene odbrane, te da plati troškove paušala u iznosu od 50,00 KM roku od 15 dana od dana pravomoćnosti presude.

Žalbom osuđenog K.S. ne osporava se da je navedenom presudom Općinskog suda u Travniku broj 51 0 K 146804 18 K od 09.11.2020. godine, koja je postala pravomoćna dana 05.02.2021. godine, on obavezan da naknadi ove troškove krivičnog postupka, niti da je u odluci o troškovima krivičnog postupka u toj presudi

navedeno da će o visini preostalih troškova sud donijeti posebno rješenje, a ne osporava se ni to da je pobijano rješenje doneseno u skladu sa pomenutom presudom Općinskog suda u Travniku.

U žalbi se, nasuprot tome, ističu okolnosti zbog kojih osuđeni smatra da bi on trebao biti oslobođen dužnosti naknade troškova krivičnog postupka, pa s tim u vezi osuđeni ukazuje da je nezaposlen i nije u finansijskoj mogućnosti da plati troškove, te da je prvostepeni sud trebao odrediti da ovi troškovi padaju na teret budžetskih sredstava suda.

Međutim, osuđeni K.S. je pravomoćnom presudom obavezan da naknadi cjelokupne troškove krivičnog postupka i ta se odluka suda ne može osporavati podnošenjem žalbe protiv rješenja kojim je odlučeno o visini troškova krivičnog postupka. S tim u vezi, neprihvatljiv je žalbeni navod osuđenog da je prvostepeni sud trebao primijeniti odredbu člana 202. stav 4. ZKP FBiH, odnosno osuđenog (tada optuženog) osloboditi ovih troškova u cjelini ili djelimično, budući da se takav prigovor mogao istaći samo u žalbi protiv prvostepene presude, osporavanjem odluke o troškovima postupka, a ne u žalbi protiv pobijanog rješenja kojim je odlučeno samo o visini tih troškova.

Iz tog razloga je ovaj sud, na osnovu člana 337. stav 3. ZKP FBiH, donio rješenje kojim je žalbu osuđenog odbio kao neosnovanu.

Zapisničar
Mutapčić Inela

Predsjednica vijeća
Porić Lazarela

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON/ KANTON SREDIŠNJA BOSNA

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

BROJ: 51 0 K 154503 23 Kž 2

Novi Travnik, 12.12.2023.godine

Kantonalni sud u Novom Travniku u vijeću sastavljenom od sudaca Vesne Vujica, kao predsjednice vijeća, te Darmina Avdić i Lazarele Porić, kao članova vijeća uz sudjelovanje zapisničara Ivane Čorić-Žderić, u krivičnom predmetu protiv optuženih E.H. i A.R. zbog krivičnog djela Teška krađa iz člana 287. stav 1. tačka a) u vezi sa članom 31. Krivičnog zakona Federacije BiH, odlučujući o žalbi branioca optuženog E.H., advokata Emire Berbić iz Zenice i žalbi branioca optuženog A.R., advokata Mladena Veseljak iz Zenice, izjavljenim protiv presude Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 K 154503 23 K 2 od 02.06.2023. godine, na sjednici vijeća održanoj u prisustvu branilaca optuženih, a u odsustvu uredno obavještenih stranaka, primjenom člana 330. stav 1. tačka b) i člana 325. stav 2. Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH, donio je dana 12.12.2023. godine slijedeće:

RJEŠENJE

Žalbe branilaca optuženih E.H. i A.R. se uvažavaju, ukida se presuda Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 K 154503 23 K 2 od 02.06.2023. godine i određuje se održavanje pretresa pred apelacionim vijećem Kantonalnog suda u Novom Travniku.

Obrazloženje

Presudom Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 K 154503 23 K 2 od 02.06.2023. godine optuženi E.H. i A.R. oglašeni su krivim da su počinili krivično djelo Teška krađa iz člana 287. stav 1. tačka a) u vezi sa članom 31. Krivičnog zakona Federacije BiH za koje je optuženom E.H. izrečena uvjetna osuda kojom se utvrđuje kazna zatvora u trajanju od 7 mjeseci i istovremeno određuje da se ista neće izvršiti ukoliko optuženi u roku od jedne godine ne počinu novo krivično djelo počev od dana pravosnažnosti presude, dok je optuženi A.R. istom presudom za navedeno krivično djelo osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 7 mjeseci. Pored toga optuženi su istom presudom obavezani da na ime troškova krivičnog postupka plate paušal u iznosu od po 60,00 KM, dok je u odnosu na nagradu i nužne izdatke postavljenih branitelja odlučeno da ti troškovi padaju na teret budžetskih sredstava.

Protiv te presude žalbe su blagovremeno izjavili branioci optuženih, advokati Emira Berbić i Mladen Veseljak iz Zenice, a zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, zbog odluke o krivičnopravnoj sankciji i o troškovima krivičnog postupka s prijedlogom da se prvostepena presuda preinači tako što će se optuženi osloboditi od optužbe.

Obzirom da su branioci tražili da budu obaviješteni o sjednici vijeća, to je ista zakazana i održana dana 12.12.2023. godine na koju su pristupili branioci ostajući kod svih žalbenih prigovora i prijedloga iz pisano sačinjenih žalbi, dok na sjednicu

nije pristupio uredno obaviješteni kantonalni tužilac u čijem odsustvu je, shodno odredbi člana 319. stav 3. Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH, održana sjednica vijeća. Ovdje treba napomenuti da su branioci u svojim žalbama naznačili kako optužene nije potrebno obavještavati o sjednici, pa stoga istima i nije dostavljana takva obavijest.

Nakon što je ovaj sud ispitao pobijanu presudu u granicama žalbenih navoda sukladno odredbi člana 321. Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH, odlučeno je kao u izreci rješenja iz slijedećih razloga:

Prije svega treba napomenuti da je osporena presuda donijeta u ponovljenom suđenju nakon što je u ovom predmetu prvostepena presuda broj: 51 0 K 154503 19 K od 11.03.2022. godine jednom već bila ukinuta rješenjem ovog suda broj: 51 0 K 154503 22 KŽ od 20.09.2022. godine, kao i da su branioci ostali kod svih žalbenih prigovora iz žalbi podnijetih na raniju prvostepenu presudu uz naznaku da se svaki branilac pridružuje žalbenim navodima drugog branioca.

Žalbom branioca optuženog A.R. ponovno se prigovara da se prvostepena presuda i zaključak o tome da je dokazana krivnja za ovog optuženog zasniva na izjavi optuženog E.H. koju je dao u svojstvu osumnjičenog na zapisnik Policijske stanice Busovača broj: 02/6-4-04-2-128/18 od 24.04.2018. godine, a koju izjavu optuženi E.H. nije ponovio na glavnom pretresu dajući iskaz u svojstvu svjedoka svoje odbrane, te da ta izjava iz istrage jednog optuženog nije dokaz niti je zakonit dokaz za drugog optuženog. Iako to žalbom nije izričito naznačeno, iz prednjih žalbenih prigovora proizilazi da se žalbom tvrdi kako se osporena presuda zasniva na dokazu na kojim se po odredbama Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH ne može zasnivati presuda, a što bi predstavljalo bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka i) istog zakona.

O tim prigovorima ovaj sud je već odlučio pomenutim rješenjem od 20.09.2022. godine, pa kako se radi o istom činjeničnom stanju i u ponovljenom suđenju, to onda i ovaj sud ostaje u svemu kod razloga iz kojih je navedene prigovore ocijenio neosnovanim. Naime, prednji žalbeni prigovori prije svega su ocijenjeni kao paušalni, a onda i kao neosnovani, jer se žalbom ne precizira u čemu se sastoji nezakonitost osporenog dokaza odnosno povredom koje odredbe Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH je pribavljen navedeni dokaz ili povredama kojih ljudskih prava i sloboda propisanih ustavom i međunarodnim ugovorima koje je Bosna i Hercegovina ratifikovala, a sve u smislu člana 11. stav 2. Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH. Osim toga, konačan činjenični zaključak o krivnji jednog optuženog može biti zasnovan i na iskazu drugog optuženog kao njegovog kao saučesnika, jer je i to dokaz kao svaki drugi dokaz koji podliježe svestranoj ocjeni suda. Radi ujednačene sudske prakse ovaj sud je ukazao da je takav stav zauzet i u rješenju Vrhovnog suda Federacije BiH broj: 04 0 K 001056 09 KŽ od 12.11.2009. godine. Najzad, ni u tački 38. odluke Ustavnog suda BiH broj: AP 661/04 od 22.04.2005. godine, na koju se u prilog prednjih žalbenih prigovora poziva branilac i istu odluku dostavlja uz tužbu, ne zaključuje se da iskazi svjedoka pribavljenih primjenom instituta sporazuma o priznanju krivnje predstavljaju nezakonite dokaze nego da je i na takvu vrstu dokaza neophodno primijeniti osnovna načela krivičnog procesnog prava kao što su brižljiva i savjesna ocjena dokaza pojedinačno i u međusobnoj vezi, te princip in dubio pro reo.

Prema tome, ovaj sud ponovo nalazi da iskaz optuženog E.H., dat u istrazi u svojstvu osumnjičenog, ne predstavlja nezakonit dokaz i da je u tom pravcu žalba branioca optuženog A.R. neosnovana.

Međutim, kada je u pitanju zakonitost, a time i ocjena vjerodostojnosti i pouzdanosti tog dokaza zasebno i u vezi sa drugim izvedenim dokazima od strane prvostepenog suda, ovaj sud nalazi da je činjenično stanje ostalo pogrešno utvrđeno. Naime, prema stanju u spisu, a i obrazloženju osporene presude, proizilazi da je jedini dokaz koji upućuje na optužene kao počinioc predmetnog krivičnog djela izjava optuženog odnosno tada osumnjičenog E.H. koju je dao na zapisnik Policijske stanice Busovača broj: 02/6-4-04-2-128/18 od 24.04.2018. godine. Isti optuženi, u svojstvu svjedoka svoje odbrane, na glavnom pretresu mijenja iskaz i navodi da je njegova izjava iz istrage iznuđena tako što mu je bio uskraćen lijek odnosno inzulin obzirom da boluje od dijabetesa. Isti prigovor, o iznuđivanju iskaza, postavila je i braniteljica optuženog E.H. kako na glavnom pretresu pred prvostepenim sudom tako i u žalbi, pa se u tom pravcu navodi kako je nesporno da je optuženi dana 24.04.2018. godine pozvan da dođe u Policijsku stanicu Busovača da preuzme svoju obuću koja je od njega ranije privremeno oduzeta, da je optuženi zadržan bez bilo kakvog rješenja o lišenju slobode, da isti kod sebe nije imao šprice inzulina iako je isti teški bolesnik od šećerne bolesti još od ranog djetinjstva i da je na inzulinskoj terapiji, o čemu je odbrana uložila medicinsku dokumentaciju, i da je na taj način prinuđen da potpiše izjavu kojom priznaje izvršenje djela, kao i da izvrši pokazivanje lica mjesta, da je u takvom stanju zadržan sve do 25.04.2018. godine kada je u pratnji policije odveden u dom zdravlja sa vrijednošću šećera u krvi od 22 jedinice kada je primio inzulinsku terapiju, čime je prema ovom optuženom primijenjena kompulzivna sila radi pribavljanja priznanja izvršenja djela. Kada su u pitanju zaključci prvostepenog suda i razlozi koji su se naveli u odgovoru na prednje prigovore, žalbom braniteljice se prigovara da isti sud degutantno konstatuje kako nije utvrđeno zašto je optuženom šećer u krvi bio toliko povećan, da za sud događanja u policijskoj stanici dana 24.04.2018. godine počinju u 15,30 sati, iako je optuženi u stanicu došao u jutarnjim satima, a naročito to da sud zanemaruje činjenicu da ovlaštene službene osobe, prilikom saslušanja optuženog E.H. u istrazi, predočavaju istom šta mu se stavlja na teret uz navođenje oduzetih predmeta iako je oštećeni V.K. saslušan tek 09.10.2018. godine, te da iste službene osobe u zapisniku o uviđaju vizuelnim zapažanjem utvrđuju ono što se na taj način nije moglo utvrditi.

Uvidom u izvedene dokaze i obrazloženje osporene presude prednji žalbeni prigovori se pokazuju prvo kao tačni, a onda i kao osnovani. Ovo iz razloga što se zapisnikom Policijske stanice Busovača broj: 02/6-4-04-2-128/18 od 24.04.2018. godine, o saslušanju E.H. kao osumnjičenog, na drugoj strani konstatuje da mu se predočava kako se sumnjiči da je počinio predmetno krivično djelo u kojem se prvo navode detalji oko načina provaljivanja, a zatim i da je otuđio neutvrđen broj nove posteljine, rabljenih slavina, dva kotura produžnih elektro kablova, kao i raznih elektro kablova, dva litra alkoholnog pića Wiski, daljinski upravljač od garažnih vrata i dr. Međutim, iz izjave oštećenog V.K., koju je dao na zapisnik Policijske stanice Busovača broj: 02/6-4-4-2-222/18 od 09.10.2018. godine, se vidi da isti povodom predmetnog događaja izjavljuje da je nakon izvjesnog vremena došao iz Njemačke, gdje inače boravi, te nakon što je sagledao sve utvrdio je da su mu ukradene slijedeće stvari: više komada novih posteljina bijele boje, tri kofera od kojih dva veća i jedan manji, jedna bušilica srednje veličine, nekoliko komada korištenih slavina, jedan daljinski upravljač za TV

LG, jedan daljinski upravljač crne boje od garažnih vrata, dva komada escajga za jelo i dva nova produžna kabla u koturima. Poređenjem onoga što je osumnjičenom E.H. predloženo prilikom njegovog saslušanja i onoga što je oštećeni V.K. naveo da mu je oduzeto objektivno se nameće pitanje kako su ovlaštene službene osobe još 24.04.2018. godine mogle znati da su oduzete nove posteljine, rabljene slavine, dva kotura produžnih elektro kablova i daljinski upravljač od garažnih vrata, ako je oduzimanje tih stvari potvrdio oštećeni tek 09.10.2018. godine. U tom pravcu prvostepeni sud daje odgovor koji nema utemeljenja u izvedenim dokazima, tako što navodi da je ista nejasnoća razjašnjena iskazima svjedoka D.Z. i D.B. koji su izjavili da je prilikom obavljanja uviđaja na mjestu izvršenja djela bila prisutna kćerka oštećenog koja im je otvorila ulazna vrata kuće i koja se brine o kući, jer se oštećeni nalazi u inostranstvu.

Međutim, iz iskaza oštećenog je očigledno da je samo on, osim počinioca djela, mogao utvrditi i znati šta je otuđeno iz njegove kuće, jer u svojoj izjavi navodi da je to utvrdio nakon što je sagledao svo stanje u kući po njegovom dolasku, a osim toga nije sporno da u toj kući ne živi njegova kćerka i da ista nije mogla tako taksativno pobrojati stvari koje su oduzete. Ovo tim prije što u tom pravcu nema nikakvog dokaza pri čemu se prvenstveno misli na iskaz kćerke oštećenog. Iz svega toga logičnim proizilazi zaključak da je osumnjičeni E.H., još prije nego se započelo sa njegovim formalnim saslušanjem na zapisnik, ovlaštenim službenim osobama dao priznanje o kojem nije sačinjena službena radnja, pa kada se uz sve to ima u vidu da isti optuženi, prema medicinskoj dokumentaciji sadržanoj u spisu, zaista boluje od težeg oblika dijabetesa, jer prema izvodu Kliničkog centra univerziteta Sarajevo, Odjel za endokrinologiju i dijabetes od 18.03.2014. godine, E.H. dobija injekcije inzulina najmanje 5 puta dnevno supkutano, da nema podatka kada je pristupio u Policijsku stanicu Busovača dana 24.04.2018. godine niti dokaza da mu je taj dan omogućeno korištenje lijeka odvođenjem u dom zdravlja, a što bi od strane iste medicinske ustanove svakako bilo evidentirano kao što je dopisom JU Dom zdravlja Busovača broj: 14/22 od 11.01.2022. godine potvrđeno da je optuženi E.H. bio u Službi hitne medicinske pomoći dana 25.04.2018. godine kojom prilikom je nalazom o vrsti pružene pomoći konstatovano da je vrijednost šećera u krvi kod imenovanog 22 jedinice, da je tako povišena vrijednost šećera u krvi očigledno posljedica pomenutog oboljenja sa konkretnom dijagnozom Diabetes mellitus TIP 1, a ne eventualno stresa ili straha kako to navodi prvostepeni sud bez argumenata za takvu mogućnost, iako razlog zbog kojeg je bio povišen nivo šećera u krvi kod optuženog nije od bitnog značaja nego je takvog značaja sama činjenica da je optuženom bila neophodna ljebarska pomoć iz istog razloga, onda se konačan činjenični zaključak prvostepenog suda u pogledu odlučne činjenice tj. da li postoji objektivna i opravdana sumnja da je priznanje optuženog E.H. o izvršenju djela iznuđeno, pokazuje pogrešnim, a na šta se osnovano ukazuje žalbom braniteljice istog optuženog, zbog čega je tu žalbu, kao i pridruženu žalbu branioca optuženog A.R., bilo nužno uvažiti kao takvu, ukinuti prvostepenu presudu i odrediti održavanje pretresa pred apelacionim vijećem ovog suda kako bi se od strane istog izvršila ponovna ocjena i analiza svih dokaza izvedenih u prvostepenom postupku i potom donijela pravilna i zakonita presuda, a sve primjenom člana 330. stav. 1. tačka b) i člana 325. stav 2. Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH.

Zapisničar
Ivana Čorić-Žderić

Predsjednica vijeća
Vesna Vujica

Pouka: Protiv ovog rješenja nije dozvoljena žalba.

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON/ KANTON SREDIŠNJA BOSNA

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj: 51 0 K 164991 23 Kž

Novi Travnik, 23.01.2024. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Kantonalni sud u Novom Travniku u vijeću sastavljenom od suca Darmina Avdić, kao predsjednika vijeća, te Vesne Vujica i Lazarele Porić kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Vanje Lovrinović, u kaznenom predmetu protiv osuđenog S.B., zbog kaznenog djela Neovlaštena proizvodnja i stavljanje u promet opojnih droga iz članka 238. stavak 1. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine i kaznenog djela Ugrožavanje sigurnosti iz članka 183. stavak 2 Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, odlučujući o žalbi osuđenog S.B. izjavljenoj protiv presude Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 K 164991 23 Kv od 24.10.2023. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 23.01.2024. godine, a primjenom članka 328. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine, donio je slijedeću:

PRESUDU

Žalba osuđenog S.B. odbija se kao neutemeljena i potvrđuje se presuda Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 K 164991 23 Kv od 24.10.2023. godine.

Obrazloženje

Presudom Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 K 164991 23 Kv od 24.10.2023. godine, a primjenom odredi članka 340a. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine (ZKP F BiH) i članka 54. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine u nepravom ponavljanju kaznenog postupka preinačene su pravomoćna presude Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 K 164991 21 K od 21.12.2022. godine kojom je tada optuženi S.B. osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i pravomoćna presuda Općinskog suda u Jajcu broj: 128 0 K 035618 22 K 2 od 05.07.2022. godine koja je preinačena presudom Kantonalnog suda u Novom Travniku broj: 128 0 K 035618 22 Kž 5 od 24.01.2023. godine kojom presudom je optuženom S.B. izrečena kazna zatvora u trajanju od 10 (deset) mjeseci u koju kaznu se temeljem odredbe članka 57. KZ F BiH, uračunava vrijeme provedeno u pritvoru od 16.11.2021. godine do 30.08.2022. godine, a na način da je S.B. pobijanom presudom osuđen na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i 9 (devet) mjeseci u koju kaznu se ima uračunati vrijeme, koje je osuđeni proveo u pritvoru od 16.11.2021. godine do 30.08.2022. godine po rješenju Općinskog suda u Jajcu i Kantonalnog suda Novi Travnik, kao i vrijeme provedeno na izdržavanju kazne zatvora po navedenim presudama.

Protiv te presude žalbu je izjavio osuđeni S.B. zbog odluke o kazni smatrajući da prvostupanjski sud nije pravilno izrekao jedinstvenu kaznu zatvora s obzirom da postoje okolnosti i činjenice za izricanje manje kazne, te da nisu primijenjene sve

odredbe o ublažavanju kazne iako za to postoje zakonski uvjeti. Na kraju žalbe se predlaže da ovaj sud preinači pobijanu presudu Općinskog suda u Travniku tako što će izreći znatno blažu kaznu zatvora.

Nakon što je ovaj sud ispitao osporenu presudu u granicama žalbenih navoda, sukladno odredbi članka 321. ZKP F BiH, odlučeno je kao u izreci iz slijedećih razloga:

Iz prednjih žalbenih prigovora vidljivo je da se izjavljenom žalbom ne ukazuje niti na jednu novu olakšavajuću okolnost koja se nije cijnila ili nije postojala u vrijeme izricanja pojedinačnih kazni zatvora po presudama koje su predmet nepravog ponavljanja kaznenog postupka, nego samo da se paušalno prigovara kako je izrečena jedinstvena kazna zatvora previsoko odmjerena. Kada se uz to ima u vidu da su se sve olakšavajuće okolnosti, koje su postojale na strani tada optuženog S.B. u vrijeme izricanja pojedinačnih kazni koje su predmet ovog postupka, već cijenile i da se iste te okolnosti ne mogu ponovo odnosno dva puta cijeniti, te kada se ima u vidu da je prvostupanjski sud, pri odmjerenju jedinstvene kazne zatvora, pravilno primijenio odredbu članka 54. stavak 2. točka b) KZ F BiH, jer jedinstvena kazna zatvora izrečena pobijanom presudom jeste veća od svake pojedine utvrđene kazne zatvora i istovremeno nije dostigla njihov zbir, to se onda izjavljena žalba osuđenog S.B. pokazuje kao neutemeljena, a pobijana presuda kao pravilna i zakonita, pa je istu žalbu bilo nužno odbiti kao takvu i potvrditi prvostupanjsku presudu primjenom članka 328. ZKP F BiH.

Pouka: Protiv ovog presude nije dozvoljena žalba.

Zapisničar
Vanja Lovrinović,sr.

Predsjednik vijeća
Darmin Avdić,sr.

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON/KANTON SREDIŠNJA BOSNA
KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU
Broj: 51 0 K 170992 23 Kž
Novi Travnik, 16.01.2024. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sudija Porić Lazarele kao predsjednice vijeća, te Kokić Edvina i Avdić Darmina kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Mutapčić Inele, u krivičnom postupku protiv osuđenog M.M., zbog krivičnog djela „Neovlaštena proizvodnja i stavljanje u promet opojnih droga“ iz člana 238. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine („Službene Novine Federacije BiH“, broj: 36/03, 37/03, 21/04, 69/04, 18/05, 42/10, 42/11, 59/14, 76/14, 46/16 i 75/17), odlučujući o žalbi osuđenog od 01.10.2023. godine, izjavljene protiv rješenja Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 K 170992 23 Kv 7 od 22.09.2023. godine, na sjednici vijeća održanoj 16.01.2024. godine, donio je sljedeće:

RJEŠENJE

Žalba osuđenog M.M. se odbija kao neosnovana, te se potvrđuje rješenje Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 K 170992 23 Kv 7 od 22.09.2023. godine.

Obrazloženje

Rješenjem Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 K 170992 23 Kv 7 od 22.09.2023. godine odbačen je prijedlog osuđenog za nepravu ponavljanje postupka.

Protiv tog rješenja žalbu je blagovremeno izjavio osuđeni zbog povrede Krivičnog zakona i bitne povrede odredaba krivičnog postupka. Smatra da odredba člana 340a Zakona o krivičnom postupku, te odredbe članova 41. i 56. Krivičnog zakona ne propisuju nužno da se mora raditi o kazni zatvora, te da su ispunjenje pretpostavke za provođenje postupka nepravog ponavljanja, iznosi pravnu analizu člana 56. Krivičnog zakona, te smatra da je neprihvatljivo pozivanje prvostepenog suda na praksu Suda BiH. Predlaže da ovaj sud uvaži žalbu i pobijano rješenje preinači ili da isto ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovni postupak.

Ovaj sud je ispitao pobijano rješenje u granicama žalbenih navoda i po službenoj dužnosti u smislu člana 321. u vezi sa članom 338. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine („Službene novine FBiH“, broj 35/03, 37/03, 56/03, 78/04, 28/05, 55/06, 27/07, 53/07, 9/09, 12/10, 8/13, 59/14, 74/20), pa je odlučio kao u izreci iz sljedećih razloga:

Žalba je neosnovana.

Iz sadržaja spisa prvostepenog suda proizlazi:

- da je osuđeni dana 17.08.2023. godine podnio prijedlog za nepravu ponavljanje ponavljanje krivičnog postupka kojim traži da mu se izrekne jedinstvena kazna zatvora po presudi Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 K

- 170992 20 K od 24.03.2021. godine i po rješenju broj: 51 0 K 179683 22 Kps 2 od 30.09.2022. godine,
- da je presudom Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 K 170992 20 K od 24.03.2021. godine M.M. pravosnažno osuđen na kaznu zatvora u trajanju od jedne godine,
 - da je presudom Općinskog suda u Travniku broj: 179683 20 Kps od 20.11.2020. godine istom izrečena novčana kazna u iznosu od 600,00 KM, a koja je zbog neplaćanja rješenjem broj: 51 0 K 179683 22 Kps 2 od 30.9.2022. godine zamjenjena kaznom zatvora u trajanju od šest dana.

Suprotno žalbenim navodima, pravilan je stav prvostepenog suda da odredba člana 340a Zakona o krivičnom postupku za provođenje postupka nepravog ponavljanja podrazumijeva postojanje dvije ili više pravosnažnih osuđujućih presuda.

U konkretnom slučaju je samo jednom presudom izrečena kazna zatvora kao glavna kazna, dok presudom Općinskog suda u Travniku broj: 179683 20 Kps od 20.11.2020. godine osuđeniku nije izrečena kazna zatvora, nego novčana kazna. Supletorni zatvor je način izvršenja neplaćene novčane kazne i kao takav nema obilježja i svrhu koju ima kazna zatvora izrečena kao glavna kazna.

Stoga se žalbom neosnovano osporava zaključak prvostepenog suda, te i ovaj sud nalazi da, iz iznesenih razloga, u konkretnom slučaju nisu bili ispunjeni uslovi za provođenje nepravog ponavljanja krivičnog postupka.

Slijedom iznesenog je ovaj sud, na osnovu člana 337. stav 3. Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH, odlučio kao u izreci ovog rješenja.

Zapisničar
Mutapčić Inela

Predsjednica vijeća
Porić Lazarela

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
Kanton Središnja Bosna / Srednjobosanski Kanton

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj: 51 0 K 179344 23 Kž 2

Novi Travnik, 19.12.2023. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sudaca: Vesna Vujica kao predsjednica vijeća, te Lazarela Porić i Darmin Avdić, kao članovi vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Erme Jusić, u kaznenom predmetu protiv optuženika A.B., zbog kaznenog djela Lake tjelesne povrede iz članka 173. stavak 1. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, odlučujući o žalbi branitelja optuženog izjavljenoj protiv presude Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 K 179344 23 K 2 od 13.07.2023. godine, nakon održane javne sjednice vijeća u odsustvu uredno obavještenih stranaka i branitelja, dana 19.12.2023. godine donio je slijedeću:

PRESUDU

Žalba branitelja optuženog A.B. djelomično se uvažava i preinačava presuda Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 K 179344 23 K 2 od 13.07.2023. godine u odluci o imovinsko pravnom zahtjevu tako da se odluka da se oštećeni H.C. sa imovinskopравnim zahtjevom upućuje na parnicu, ukida.

U ostalom dijelu prvostupanjska presuda ostaje neizmijenjena.

Obrazloženje

Optužnicom Kantonalnog tužiteljstva iz Travnika broj T06 0 KT 0026264 19 od 01.10.2020. godine optuženom A.B. je stavljeno na teret da je počinio kazneno djelo Lake tjelesne povrede iz članka 173. stavak 1. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine.

Presudom Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 K 179344 22 K od 03.11.2022. godine, optuženi A.B. oslobođen je od optužbe, zbog kaznenog djela Lake tjelesne povrede iz članka 173. stavak 1. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine. Uz primjenu članka 212. stav 4. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine oštećeni H.C. je sa imovinskopравnim zahtjevom upućen na parnicu. Istom presudom, na temelju članka 203. stav 1. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine, odlučeno je da troškovi kaznenog postupka padaju na teret budžetskih sredstava, a o visini troškova postupka sud će odlučiti posebnim rješenjem kada se pribave svi potrebni podaci shodno članku 200. stav 2. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine.

Rješenjem Kantonalnog suda u Novom Travniku broj 51 0 K 179344 23 KŽ od 13.04.2023. godine uvažena je žalba kantonalnog tužitelja, te je presuda Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 K 179344 22 K od 03.11.2022. godine ukinuta i predmet je vraćen prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

Nakon ponovljenog suđenja Općinski sud u Travniku je svojom presudom broj: 51 0 K 179344 23 K 2 od 13.07.2023. godine optuženog A.B. oglasio krivim zbog kaznenog djela Lake tjelesne povrede iz članka 173. stavak 1. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine za koje je osuđen na novčanu kaznu u iznosu od 4.000,00 KM koju je dužan platiti u roku od 30 dana od dana pravomoćnosti presude, a koja će se u slučaju neplaćanja zamijeniti kaznom zatvora, tako što će za svakih započetih 100,00 KM novčane kazne odrediti jedan dan zatvora. Uz primjenu odredbi članka 212. stav 3. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine oštećeni H.C. je sa imovinskopравnim zahtjevom upućen na parnicu. Istom presudom uz primjenu odredaba članka 202. stavak 1. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine u vezi sa čl. 199. stav 1. i 2. točka a) i g) Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine optuženi je obavezan da nadoknadi troškove postupka na ime sudsko- medicinskih vještačenja u ukupnom iznosu od 700,00 KM, te nadoknadi troškove na ime paušala u iznosu od 100,00 KM, odnosno nadoknadi troškove postupka u ukupnom iznosu od 800,00 KM, a sve u roku od 30 dana od dana pravosnažnosti te presude.

Protiv navedene presude žalbu je izjavio optuženi A.B. putem svog branitelja Envera Ćosićkića, advokata iz Tuzle zbog nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i bitne povrede odredaba kaznenog postupka, s prijedlogom da se žalba uvaži, osporena presuda ukine i odredi održavanje pretresa pred drugostupanjskim sudom.

Odgovor na žalbu branitelja optuženog podnijela je zamjenica glavnog kantonalnog tužitelja i u istom istakla da je u postupku koji je prethodio donošenju osporene odluke činjenično stanje potpuno utvrđeno i da nije počinjena bitna povreda odredaba kaznenog postupka, zbog čega je u konačnom predložila da se žalba odbije kao neutemeljena i potvrdi prvostupanjska presuda.

Povodom žalbe branitelja optuženog sud je zakazao sjednicu vijeća na koju nisu pristupile stranke, kao ni branitelj Enver Ćosićkić, advokat iz Tuzle, pa je sjednica vijeća sukladno odredbi članka 319. stav 3. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine održana u odsutnosti uredno obavještenih stranaka i branitelja.

Sud je osporenu presudu preispitao u granicama žalbenih navoda /odgovarajuća primjena odredbe čl. 321. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine/, i po službenoj dužnosti, pa je nakon ovakvog preispitivanja osporene presude odlučio kao u izreci rukovodeći se slijedećim razlozima:

Branitelj optuženog žalbu podnosi zbog dva žalbena osnova, međutim suprotno članku 311. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine, i redosljedu važnosti kako su predviđeni žalbeni osnovi, branitelj kao prvi žalbeni osnov navodi nepotpuno utvrđeno činjenično stanje, a potom bitne povrede odredaba kaznenog postupka. Ovaj sud će žalbene osnove cijeniti po njihovoj važnosti kako to predviđa članak 311. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine.

U okviru bitne povrede odredaba kaznenog postupka iz članka 312. stav 1. tačka k) Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine branitelj navodi da presuda uopće ne sadrži razloge o odlučnim činjenicama koju nalazi u tome da je oštećeni H.C. sa imovinsko pravnim zahtjevom upućen na parnični postupak pri čemu u obrazloženju pobijane presude nisu dati razlozi za donošenje te i takve odluke.

Kada se ovi žalbeni navodi dovedu u vezu sa izrekom i obrazloženjem osporene presude onda se zaista može zaključiti da je oštećeni H.C. upućen da imovinsko pravni zahtjev može ostvarivati u parničnom postupku, a sve u smislu članka 212. stav 3. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine. Istovremeno, u obrazloženju osporene odluke oštećeni je sa imovinsko pravnim zahtjevom upućen na građansku parnicu, a da pri tome u obrazloženju nije dao razloge za takvu odluku, jer je u tom dijelu obrazloženja naveo istovjetni tekst kao u izreci, kojim je odlučio da se oštećeni sa imovinskopravnim zahtjevom uputi na građansku parnicu, dok nisu dati razlozi za takvu odluku. Slijedom navedenog, u pobijanoj presudi u odnosu na odluku o imovinskopravnom zahtjevu nedostaju razlozi za ovu odlučnu činjenicu zbog čega je i po ocjeni ovog suda na navedeni način učinjena bitna povreda odredba kaznenog postupka iz članka 312. stav 1. tačka k) Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine, zbog čega je u tom dijelu djelomično uvažena žalba branitelja optuženog i preinačena osporena odluka na način da je ista ukinuta.

U pogledu nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja branitelj optuženog prigovara nalazu i mišljenju vještaka Terzića i njegovom mišljenju da se kod oštećenog H.C. radi o teškom i trajnom duševnom poremećaju koji se u psihijatriji označava kao „psihotična slika“ što je zapravo najteži oblik ovog poremećaja.

Člankom 124. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine je propisano ako se pojavi sumnja da je isključena ili smanjena uračunljivost osumnjičenog odnosno optuženog ili da je osumnjičeni odnosno optuženi učinio kazneno djelo zbog ovisnosti od alkohola ili opojnih droga, ili da zbog duševnih smetnji nije sposoban učestvovati u postupku, odredit će se psihijatrijsko vještačenje. Obzirom da je u tijeku prvo stupanjskog postupka se pojavila sumnja da oštećeni nije sposoban da učestvuje u postupku taj sud je izdao naredbu da se oštećeni H.C. vještači po vještaku Salihu dr. Terzić koji je obavio vještačenje i dana 30. 05. 2022. godine dao nalaz i mišljenje kojim je utvrdio da H.C., rođen 1938. godine, je osoba koja boluje od stanja nakon infarkta srca, moždanog udara, povišenog krvnog pritiska, hronične slabosti srčanog mišića te depresivni poremećaj teškog karaktera organski uvjetovanog, sa izraženim smetnjama demencije, odnosno teškog oštećenja osnovnih duševnih funkcija tipa pažnje, orijentacije, mišljenja i rasuđivanja te da nije sposoban da shvati uloge sudionika postupka, niti da adekvatno iznosi činjenično stanje, zbog čega nije sposoban da učestvuje u kaznenom postupku. Vještak je direktno i unakrsno ispitan na glavnom pretresu od 12.07.2022. godine, kada je i precizirao da je takvo duševno stanje kod oštećenog nastalo već od 5. mjeseca 2021. godine. Radi se o vještaku specijalisti neuropsihijatrije koji ima iza sebe 15 godina rada kao vještak, a 23 godine kao specijalista neuropsihijatar. Na ovakav nalaz i mišljenje vještaka branitelj optuženog, kao i sam optuženi nisu imali

primjedbi, zbog čega prednjim žalbenim navodima stručnost vještaka nije dovedena u pitanje.

Slijedom navedenog, u nastavku glavnog pretresa pročitani su iskazi koje je svjedok oštećeni H.C. dao u PS Travnik pod brojem 02/7-3-1-427/19 od 18.06.2019. godine i pred Kantonalnim tužiteljstvom u Travniku pod brojem T 06 0 KT 0026264 19 od 17.06.2020. godine upravo iz razloga što oštećeni nije bio u mogućnosti da svjedoči na glavnom pretresu, niti da shvati ulogu koju ima u tom postupku, a kako je to vještak neuropsihijatar prim. dr. Salih Terzić i naveo u svom nalazu i mišljenju. Branitelj optuženog paušalno prigovara vjerodostojnosti prednjih iskaza oštećenog, koji je tada dajući svoje izjave u razmaku od godine dana bio potpuno dosljedan da ga je kritične prilike zatvorenom pesnicom u predjelu glave, tačnije lijevog obraza i vilice udario mlađi muškarac kojeg nije poznao, ali misli da se radi o komšiji iz susjedne zgrade koji je nedavno doselio iz Lukavca i koji ga je nedavno prijavio da mu je zagrebao auto. Svjedok je bio izričit da ga nije udarila žena nego upravo muškarac.

Neutemeljeno branitelj prigovara da se osuđujuća presuda zasniva samo na iskazu oštećenog upravo iz razloga što su na navedene okolnosti izvedeni i drugi dokazi, pa tako i iskaz svjedoka A.S. Stoga, kada se prednji navodi oštećenog dovedu u vezu sa iskazom svjedoka A.S., koji istina sam momenat zadavanja udarca oštećenom nije vidio, ali je bio prisutan neposredno prije i poslije samog udarca na licu mjesta i vrlo kratko je izbivao (samo dok je provjerio da li su vrata stana oštećenog zaključana), koji je potvrdio da je po njegovom silasku do oštećenog, kojeg je ostavio da stoji pored vozila ispred garaže, jedino optuženi išao njemu u susret iz pravca gdje je zatekao oštećenog, a oštećenog je zatekao da leži na podu krvav u predjelu usta i koji mu je tada rekao da ga je udario ovaj sa autom, misleći i pokazujući na optuženog koji je stajao pored svog auta na udaljenosti od njih 7-8 metara i cijelo vrijeme ih gledao, onda se može zaključiti da su ovi iskazi u odlučnim činjenicama u cijelosti suglasni i istima prvo stupanjski sud opravdano u cijelosti poklanja svoju vjeru.

Branitelj optuženog prigovara vjerodostojnosti iskaza oštećenog iz razloga što nije bio u mogućnosti da ga unakrsno ispita jer je njegov iskaz pročitao, što nije tačno. Naime iz zapisnika o glavnom pretresu od 05.09.2022. godine na strani 3 je vidljivo da je branitelj optuženog postavio unakrsna pitanja, a zatim da je stavio primjedbe na iskaze oštećenog. Primjedbe koje su stavljene u smislu potpisa oštećenog pisanim slovima na jednom zapisniku, a štampanim slovima na drugom, nisu dovele u pitanje vjerodostojnost tog zapisnika.

Nadalje, ovaj sud posebno primjećuje da se primjedbama u smislu da se prilikom ispitivanja oštećenog u Kantonalnom tužiteljstvu istom nije smjelo predložiti zapisnik o ispitivanju pred policijom dat godinu dana ranije, ne dovodi u pitanje validnost navedenih zapisnika, niti se može prihvatiti prigovor zakonitosti navedenih dokaza, jer branitelj optuženog ni za konkretnu primjedu, kao ni za primjedu različitosti potpisa, ne navodi iz kojeg razloga bi takvi iskazi bili nezakonit dokaz, osobito iz razloga što se ne radi o dokazima za koje je zakonom izričito predviđeno da se na njima ne mogu zasnivati sudske odluke. Ovo iz razloga što branitelj u žalbi nije konkretizirao zbog čega smatra da je uslijed navedenih okolnosti došlo do neke povrede ljudskih prava i sloboda propisanih Ustavom i Međunarodnim ugovorima,

odnosno da je time došlo do bitnih povreda procesnog zakona u smislu člana 11. stav 2. Zakon o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine, pa da bi se takvi žalbeni navodi mogli ispitati u smislu pomenute zakonske odredbe. S tim u vezi, ovaj sud podsjeća da se zaključak o nezakovitosti određenog dokaza ne može zasnivati isključivo na činjenici da je prilikom njegovog pribavljanja povrijeđena neka odredba procesnog zakona (osim ukoliko to nije izričito propisano), nego se u tim situacijama mora cijeliti cilj odredbe (koja nije primijenjena ili je prekršena), značaj propusta da se postupi u skladu s njom za osnovna prava i slobode (optuženog ili svjedoka), kao i značaj tog propusta u odnosu na osnovna načela kaznenog postupka, pa se tek tada može izvesti zaključak o zakonitosti ili nezakovitosti određenog dokaza. Svako suprotno postupanje značilo bi da bilo koja povreda odredbi procesnog zakona prilikom pribavljanja dokaza, automatski ima za posljedicu nezakovitost tog dokaza (Rješenje Vrhovnog suda Federacije BiH, broj 07 0 K 016373 19 KŽ od 15.04.2019. godine).

Istovremeno, postupanje prvostupanskog suda nije nekonzistentno sa praksom koju podržava Evropski sud za ljudska prava (ESLJP), da se dopuštaju izuzeci od prava optuženog da ispita svjedoke optužbe koja praksa omogućava čitanje iskaza svjedoka danog u prethodnoj fazi postupka, uz ograničenje da se od sudova traži da trebaju navesti razloge za čitanje iskaza svjedoka danog u prethodnoj fazi postupka, te da presuda ne može biti isključivo zasnovana na tom iskazu. Kako je prvostupanski sud u konkretnom slučaju, iznio jasne razloge zbog čega je odlučio da se ne ispita neposredno oštećeni H.C., neosnovano branitelj optuženog ističe da za čitanje iskaza iz istrage nisu bili ispunjeni uvjeti i da je na taj način činjenično stanje ostalo nepotpuno utvrđeno. Opširnom analizom branitelj u svojoj žalbi izražava sumnju u stručnost nalaza vještaka neuropsihijatrijske struke, koji žalbeni navodi su po ocjeni ovog suda paušalni i kao takvi neutemeljeni. Osim toga, nakon reproduciranja navedenih iskaza oštećenog iz istrage na glavnom pretresu branitelju i optuženom je data mogućnost da se o tom iskazu izjasni koju mogućnost je branitelj i iskoristio. Ovaj stav je izražen i u presudi Vrhovnog suda Federacije BiH, broj 09 0 K 029758 19 KŽ 14 od 08.07.2019. godine.

Branitelj optuženog u svojoj žalbi to ne navodi, ali kada se cijene iskazi oštećenog i A.S., onda se može zaključiti da se jedino tim suglasnim iskazima može pokloniti vjera, kako je to učinio i niže stupanski sud i iz razloga što je vještak medicinske struke prof. dr. Zdenko Cirhlaž kao mehanizam povređivanja oštećenog u predjelu lijeve strane lica, lijeve strane gornje usne (radi se o skrivenim dijelovima lica) i uboj ili ugruvotina lijevog kuka naveo da je isto nastalo najmanje jednokratnim djelovanjem nekog aktivno zamahnutog mehaničkog oruđa tupo-tvrđog dejstvenog principa, pri čemu zamah i udar stisnute šake ili pesnice predstavlja podoban način, odnosno sredstvo za nanošenje ovog povređivanja i pri tom je bio izričit da povrede ne potiču od pada (pogotovo ne na leđa) osim povrede lijevog kuka. Vještak je također pojasnio da bi u slučaju pada i eventualnog kontaktiranja sa kožom lica bilo za očekivati nastanak ugruvotina, ali i ogrebotina kože, što u konkretnom slučaju nije registrirano u medicinskoj dokumentaciji. Obrana optuženog ovakvom nalazu i mišljenju vještaka nije prigovarala.

Identitet optuženog i po nalaženju ovog suda nije sporan iz razloga što je svjedok A.S. odmah nakon događaja, preko društvenih mreža provjerio i utvrdio da se radi o licu A.B., a što je potvrdio i pred sudom, da je upravo optuženi osoba koja je bila

neposredno prije i neposredno poslije povređivanja oštećenog H.C. na platou ispred garaže u ul. Šehida, općina Travnik.

Naprijed navedenim potpuno se isključuje kao mogućnost nastanka povreda koje je oštećeni zadobio od M.B., koja je opisala da je oštećenog gurnula i da je isti pao u obližnji jarak, što prvostupanjski sud obrazlaže na strani 7 obrazloženja osporene presude, koje u cijelosti prihvata i ovaj sud te se isti stoga neće ponavljati.

Svi dalji žalbeni navodi upućeni radnji prepoznavanja su neutemeljeni iz razloga što ni niže stupanjski sud osporavanu odluku nije utemeljio na radnji prepoznavanja, cijeneći je nezakonitom, i pri tome dao razloge za to, pa se stoga prednji prigovori nisu ni ispitivali.

Slijedom navedenog po ocjeni ovog suda u ponovljenom postupku činjenično stanje nije ostalo nepotpuno utvrđeno jer je niže stupanjski sud pravilno utvrdio odlučnu činjenicu ko je oštećenom zadao udarac i nanio mu lake tjelesne povrede, a kako obrana nije imala drugih prijedloga za izvođenje dokaza, onda na navedeni način činjenično stanje nije ostalo nepotpuno utvrđeno.

Iako to na početku žalbe nije navedeno, u obrazloženju iste branitelj optuženog prigovara i izrečenoj novčanoj kazni smatrajući da je i u tom dijelu činjenično stanje ostalo nepotpuno utvrđeno.

Kada se žalbeni navodi u odnosu na izrečenu sankciju dovedu u vezi sa obrazloženjem osporene presude onda se može zaključiti da su isti neutemeljeni. Naime, branitelj u svojoj žalbi ponavlja okolnosti koje je prvostupanjski sud cijenio prilikom odmjeravanja kazne i pri tome ukazuje da je prvostupanjski sud propustio da utvrdi da li optuženi kao nezaposlena osoba ostvaruje prihode po drugom osnovu. Za počinitelja kaznenog djela iz članka 173. stav 1. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine predviđena je novčana kazna ili kazna zatvora do jedne godine. Optuženi je dajući osobne podatke sam izjavio da je dobrog imovnog stanja, da je neoženjen, bez djece i da ima završenu visoku stručnu spremu, a iz stanja spisa proizlazi da i optuženi, kao član dobrostojeće obitelji, ima na raspolaganju više motornih vozila iz čega prvostupanjski sud opravdano zaključuje da je i sam optuženi materijalno obezbijeđen i pored činjenice da je trenutno nezaposlen. Prednji zaključak prvostupanjskog suda temelji se i na činjenici da je upravo u Travniku živio iz razloga što je bio zaposlen na IUT Travnik. Obrana optuženog u tijeku postupka nije ulagala nikakve dokaze vezane za materijalno stanje optuženog, pa ni uz samu žalbu, a kojim dokazima bi prednji zaključci prvostupanjskog suda bili dovedeni u pitanje, zbog čega su ovakvi žalbeni navodi ocijenjeni neutemeljeni. Potrebno je istaći da je optuženom prvostupanjski sud od dvije alternativno zapriječene kazne izrekao blažu po vrsti kaznu, novčanu kaznu u iznosu od 4.000,00 KM koju i ovaj sud cijeni adekvatnom i primjerenom težini počinjenog kaznenog djela, osobi počinitelja i posljedicama istog.

Kod ovakvog stanja u spisu valjalo je žalbu branitelja optuženog djelomično uvažiti, osporenu presudu prvostupanjskog suda preinačiti na način kako je to učinjeno u izreci ove presude, a sve sukladno odredbi čl. 329. st. 1. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine.

Iz ranije navedenih razloga odlučeno je kao u izreci.

POUKA:

Protiv ovog rješenja nije dozvoljena žalba.

Zapisničar
Erma Jusić

Predsjednica vijeća

Vesna Vujica

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON/KANTON SREDIŠNJA BOSNA
KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU
Broj: 51 0 K 193881 23 Kž
Novi Travnik, 24.01.2024. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sudija Avdić Darmina kao predsjednika vijeća, te Kokić Edvina i Porić Lazarele kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Mutapčić Inele, u krivičnom postupku protiv optuženih D.M. i D.R., zbog krivičnog djela „Neovlaštena proizvodnja i stavljanje u promet opojnih droga“ iz člana 238. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine („Službene novine FBiH“, broj 36/03, 21/04, 69/04, 18/05, 42/10, 42/11, 59/14, 76/14, 46/16 i 75/17), odlučujući o žalbi Kantonalnog tužilaštva Travnik broj: T06 0 KTŽ 0028874 23 od 06.09.2023. godine, izjavljene protiv presude Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 K 193881 22 K od 28.08.2023. godine, na sjednici vijeća održanoj 24.01.2024. godine, a primjenom člana 328. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine („Službene novine FBiH“, broj 35/03, 37/03, 56/03, 78/04, 28/05, 55/06, 27/07, 53/07, 9/09, 12/10, 8/13, 59/14, 74/20), donio je sljedeću:

PRESUDU

Žalba Kantonalnog tužilaštva Travnik se odbija kao neosnovana, te se presuda Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 K 193881 22 K od 28.08.2023. godine potvrđuje.

Obrazloženje

Presudom Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 K 193881 22 K od 28.08.2023. godine optuženi D.M. i D.R. oglašeni su krivim da su počinili krivično djelo „Neovlaštena proizvodnja i stavljanje u promet opojnih droga“ iz člana 238. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine. Optuženom D.M. izrečena je uslovna osuda kojom je utvrđena kazna zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i 6 (šest) mjeseci uz vrijeme provjeravanja u trajanju od 2 (dvije) godine, dok je optuženom D.R. utvrđena kazna zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine uz vrijeme provjeravanja u trajanju od 1 (jedne) godine i 6 (šest) mjeseci, izrečena im je sigurnosna mjera oduzimanja predmeta, te su optuženi obavezani da naknade troškove postupka u paušalnim iznosima od po 100,00 KM, kao i troškove postavljenih branitelja, s tim da će visinu tih troškova sud odrediti posebnim rješenjem.

Protiv te presude žalbu je blagovremeno izjavilo Kantonalno tužilaštvo Travnik zbog odluke o krivičnopravnoj sankciji, s prijedlogom da se prvostepena presuda preinači i optuženim izrekne kazna zatvora. U bitnom navodi da je izrečena sankcija preblaga i da neće ostvariti svoju svrhu, da su olakšavajuće okolnosti precijenjene, a da otežavajuće okolnosti nisu cijenjene. Smatra da se u odnosu na optuženog D.M. kao otežavajuća okolnost morala cijeniti da je predao 13 paketića opojne droge I.P., jer je time ispoljio visok stepen krivnje, a da se u odnosu na optuženog D.R. morala uzeti u obzir da je držao 9 sjemenski kanabisa i da je time iskazao namjeru za prodaju

droge i sticanje imovinske koristi. U odnosu na istog optuženog smatra da je trebao prvostepeni sud imati u vidu i njegovu raniju osuđivanost.

Optuženi nisu podnijeli odgovore na žalbu.

Obzirom da stranke nisu tražile da budu obavještene o sjednici vijeća to je ista, u smislu člana 319. stav 8. Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH, održana bez njihovog prisustva.

Nakon što je ovaj sud ispitao pobijanu presudu u granicama žalbenih navoda, kao i po službenoj dužnosti da li je na štetu optuženih povrijeđen Krivični zakon, sukladno odredbi člana 321. Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH, odlučeno je kao u izreci presude iz sljedećih razloga:

Žalba je neosnovana.

Suprotno žalbenim navodima, kada sud odmjerava kaznu ne vodi se isključivo okolnostima koje utiču na to da kazna bude veća ili manja.

Temelji odmjeravanja kazne propisani su odredbom člana 49. Krivičnog zakona, i to su:

- zakonom propisana kazna za konkretno krivično djelo,
- svrha kažnjavanja,
- okolnosti koje utiču da kazna bude veća ili manja,
- u slučaju povrata, osim navedenog, u obzir je potrebno uzeti je li ranije djelo iste vrste kao i novo djelo, jesu li oba djela učinjena iz istih pobuda i koliko je vremena proteklo od ranije osude ili od izdržane ili od oproštene kazne.

U konkretnom slučaju optuženima jeste stavljeno na teret krivično djelo „Neovlaštena proizvodnja i stavljanje u promet opojnih droga“ iz člana 238. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine za koje je zapriječena kazna zatvora u rasponu od jedne godine do 10 godina.

Svrha kažnjavanja propisana je članom 42. Krivičnog zakona i suštinski ista se može posmatrati kao individualna i generalna prevencija. To konkretno znači da sud prilikom odabira sankcije mora voditi računa da optuženim izrekne takvu sankciju koja će njega lično odvratiti od budućeg činjenja krivičnih djela, a ujedno na primjeru optuženog ukazati građanima na pogibelnost činjenja krivičnih djela.

Prvostepeni sud je pravilno na stranama 8. i 9. pobijane presude naveo da u odnosu na optužene nije našao otežavajuće okolnosti, dok je od olakšavajućih okolnosti da je optuženi D.M. u vrijeme izvršenja krivičnog djela tek navršio 18 godina, pa da se radilo o mlađoj punoljetnoj osobi, da je lošeg zdravstvenog stanja, kao i da do sada nije osuđivan. S druge strane, u odnosu na optuženog D.R. prvostepeni sud je pravilno utvrdio postojanje olakšavajućih okolnosti u vidu njegove ranije neosuđivanosti, osobnih prilika, jer je otac dvoje malodobne djece, da je sada zaposlen i ima redovna mjesečna primanja, kao i samu težinu djela, odnosno da je kod njega nađena znatno manja količina opojne droge.

Ovako utvrđene olakšavajuće okolnosti Tužilaštvo ne osporava u žalbi, osim što, bez posebnog obrazloženja, navodi da im je prvostepeni sud dao preveliki značaj.

Neprihvatljivi su žalbeni navodi da se u odnosu na optuženog D.M. kao otežavajuća okolnost cijeni to što je posredovao u prodaji 13 paketića opojne droge, te je ovako ispoljio visok stepen krivnje u izvršenju krivičnog djela. Predmetna okolnost predstavlja radnju izvršenja, odnosno obilježje predmetnog krivičnog djela i kao takva ne može se dva puta cijeniti i kao obilježje krivičnog djela i kao okolnost koja utiče na to da kazna bude veća ili manja.

Neosnovano se žalbom ukazuje da je prvostepeni sud morao cijeniti da je optuženi D.R. nekada ranije bio osuđivan, nezavisno što su te osude brisane. U tom smjeru sud ukazuje na odredbu člana 125. stav 7. Krivičnog zakona prema kojoj se optuženi D.R. nakon brisanja ranijih osuda smatra neosuđivanim. I u odnosu na ovog optuženog, neosnovano se žalbom nastoji ukazati da se radnja izvršenja, osim kao obilježje djela, vrednuje i kao otežavajuća okolnost.

Suprotno žalbenim navodima i ovaj sud nalazi da je za ostvarenje svrhe kažnjavanja bilo potrebno izreći mjeru upozorenja na način na koji je to pravilno učinio i prvostepeni sud. Upravo imajući u vidu princip individualizacije kazne, prvostepeni sud je vodio računa o težini predmetnog krivičnog djela, ali i da su optuženi isto počinili u odnosu na laku opojnu drogu kanabis, te količinu od oko 4 grama, da ne postoje otežavajuće okolnosti, a da brojne olakšavajuće okolnosti, uz okolnost da je od izvršenja krivičnog djela potekao period duži od tri godine u kojem se jedan od optuženih i zaposlio, ukazuju na pravilan zaključak prvostepenog suda u pogledu odabira vrste i visine sankcije.

Slijedom svega naprijed navedenog, ovaj sud nalazi da je žalba neosnovana radi čega je primjenom odredbe člana 328. Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH, odlučeno kao u izreci ove presude.

Zapisničar
Mutapčić Inela

Predsjednik vijeća
Avdić Darmin

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
Kanton Središnja Bosna / Srednjobosanski Kanton

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj: 51 0 K 196881 23 KŽ

Novi Travnik, 01.02.2024. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sudaca: Darmin Avdić, kao predsjednik vijeća, Vesna Vujica i Lazarela Porić, kao članovi vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Vanje Lovrinović u kaznenom predmetu protiv optuženog I.B. zbog kaznenog djela Neovlašteno optičko snimanje iz članka 189. stavak 1. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, povodom žalbe optuženog, protiv presude Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 K 196881 22 K od 03.10.2023. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 01.02.2024. godine, primjenom članka 330. stavak 1. točka a) Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine, donio je slijedeće:

RJEŠENJE

Žalba optuženog I.B. se uvažava, ukida se presuda Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 K 196881 22 K od 03.10.2023. godine i predmet vraća prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

Obrazloženje

Presudom Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 K 196881 22 K od 03.10.2023. godine optuženi I.B. oglašen je krivim da je počinio kazneno djelo Neovlašteno optičko snimanje iz članka 189. stavak 1. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (KZ F BiH) za koje je osuđen na novčanu kaznu u iznosu od 1.000,00 KM, koju je optuženi dužan platiti u roku od 3 (tri) mjeseca od dana pravomoćnosti presude, koja će se u slučaju neplaćanja zamijeniti kaznom zatvora tako što će za svakih započetih 100,00 KM novčane kazne odrediti jedan dan zatvora. Istom presudom na temelju odredbe članka 78. i 189. stavak 4. KZ F BiH od optuženog se oduzima mobitel marke Samsung J510 2016 sa SIM karticama brojeva ... i ... i SD karticom, te je odlučeno da se oduzimaju i predmeti koji su nastali činjenjem kaznenog djela iz članka 189. stavak 1. KZ F BiH i to 9 (devet) fotografija pohranjenih na CD-u, koje su eksportovane iz mobitela marke Samsung J510 2016, koji predmeti će, nakon pravomoćnosti prvostupanjske presude, biti uništeni. Na temelju odredbe članka 202. stavak 1. a u vezi članka 199. stavak 2. točka g) Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine (ZKP F BiH) optuženi je obavezan da naknadi troškove kaznenog postupka na ime paušala u iznosu od 100,00 KM u roku od 30 (trideset) dana od dana pravomoćnosti presude, dok je na temelju odredbe članka 212. stavak 3. ZKP F BiH oštećena Marina Šušnja sa postavljenim imovinskoopravnim zahtjevom upućena na parnični postupak.

Protiv te presude žalbu je blagovremeno izjavio optuženi zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka, povrede kaznenog zakona, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, zbog odluke o kaznenoj sankciji i sigurnosnoj mjeri i

zbog troškova kaznenog postupka s prijedlogom da se žalba uvaži, prvostupanjska presuda ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje ili da se žalba uvaži i optuženi oslobodi u cijelosti.

Kantonalni tužitelj Kantonalnog tužiteljstva Travnik dostavio je odgovor na žalbu u kojem predlaže da se žalba optuženog odbije kao neutemeljena i potvrdi prvostupanjska presuda.

Odgovor na žalbu nije podnesen od strane kantonalnog tužiteljstva.

Sjednica vijeća drugostupanjskog suda održana je u smislu članka 319. ZKP F BiH bez nazočnosti stranaka, a koje nisu tražile da budu obaviještene o sjednici vijeća.

Nakon što je ovaj sud ispitao prvostupanjsku presudu u granicama žalbenih navoda, kao i po službenoj dužnosti da li je na štetu optuženog povrijeđen kazneni zakon, sukladno odredbi člana 321. ZKP F BiH, odlučeno je kao u izreci iz slijedećih razloga:

Iako je u žalbi naznačeno da se ista podnosi iz svih žalbenih osnova, iz sadržaja žalbe proizlazi da se prvostupanjska presuda pobija zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. U žalbi se prigovara da u konkretnom nema radnje izvršenja kaznenog djela koje se optuženom stavlja na teret, a iz razloga što su navedeni snimci nastali uz suglasnost oštećene i van njenih prostorija, pri tom se u žalbi optuženi poziva na iskaz oštećene, sa zaključkom da sve što je navela oštećena ne znači da je upravo optuženi postavio predmetne slike na internet, posebno imajući u vidu i iskaz svjedoka A.T. iz kojeg proizlazi da su fotografije kružile po internetu i iste dijeljenje između djece u školi, stoga je nejasno kako je prvostupanjski sud utvrdio da je upravo optuženi predmetne fotografije postavio na internet. Optuženi u svojoj žalbi ne spori da je kod sebe posjedovao fotografije oštećene, da mu je neke fotografije slala i sama oštećena, navodeći da nije zabranjeno imati fotografije svoje tadašnje zaručnice koje su snimljene uz njenu suglasnost, stoga samo posjedovanje fotografija prema optuženom ne znači i da je on iste postavio na internet i učinio ih dostupnima trećim licima. Na koncu se u žalbi navodi da oštećena samo pretpostavlja da je upravo optuženi postavio fotografije na Internet, a što ni iz jednog dokaza ne proizlazi, dakle navedeno nije dokazano ni provedenim vještačenjem, niti iskazima svjedoka, stoga se predlaže kao u uvodu.

Kada se svi ovi žalbeni navodi dovedu u vezu sa obrazloženjem osporene presude onda se isti pokazuju u cijelosti utemeljeni.

Po nalaženju ovog suda činjenično stanje je ostalo pogrešno utvrđeno i iz istog su izvedeni zaključci koji su za ovaj sud potpuno neprihvatljivi. Optužnim aktom je optuženom I.B. stavljeno na teret da je počinio kazneno djelo Neovlašteno optičko snimanje iz članka 189. stavak 1. KZ F BiH na način da je putem društvenih mreža direktno objavio intimne fotografije oštećene koje su nastale u privatnim prostorijama, iako svjestan da će sa takvim objavama direktno upoznati treće osobe i htijući to. Nesporno je da su optuženi i oštećena bili u emotivnoj vezi, te da je ta veza prekinuta u 2020. godini, te je nesporno da je oštećeni u svom mobilnom aparatu posjedovao intimne fotografije oštećene. Naprijed navedeno proizlazi kako iz iskaza oštećene tako i iz iskaza optuženog. Nadalje nesporno je da su intimne fotografije oštećene bile dostupne trećim osobama, a što proizlazi iz iskaza oštećene i svjedoka A.T. U

obrazloženju osporene presude ne dovodi se u pitanje da je optuženi počinio predmetno kazneno djelo na način kako je to opisano u izreci pobijane presude, a koje utvrđenje prvostupanjski sud temelji prvenstveno na iskazu oštećene M.Š., te na temelju ostalih izvedenih dokaza. Iz iskaza oštećene proizlazi da je 2020. godine došlo do prekida emotivne veze sa optuženim, da je isti molio da mu da još jednu šansu, te kako je isto odbila optuženi joj je prijetio da će iskoristiti sve od noći iz 2019. godine kada je bila sa optuženim u hostelu Tron, koje prilike su imali intimne odnose i kada su nastale neke od snimaka, navodeći da je te noći optuženi tražio od nje da mu da svoju lozinku za facebook što je i učinila. Optužena je od svjedokinje A.T. saznala u 10/2021 godine da između djece u školi kolaju njene intimne fotografije, navodeći da je potom pretraživala po internetu i iste pronašla na jednom sajtu za odrasle, nakon čega je optuženog prijavila policiji. Iskaz oštećene je potvrđen iskazom svjedoka A.T. koja je je potvrdila da je oštećenu upoznala sa činjenicom da njene fotografije kruže po internetu između djece, kao i iskazom svjedoka policijskog službenika M.M. koji je potvrdio da je oštećena prijavila optuženog da je objavio više intimnih fotografija oštećene na internet stranici Fuckbook Bosna, što proizlazi i iz zapisnika o prijemu usmene prijave od 26.10.2021. godine.

Sporno je u konkretnom da li je optuženi intimne fotografije oštećene putem društvenih mreža direktno objavio i na taj način direktno upoznao treće osobe sa sadržajem istih.

Iz obrazloženja pobijane presude nije moguće utvrditi, a kako se to u žalbi pravilno prigovara, na temelju kojih dokaza je prvostupanjski sud utvrdio da je upravo optuženi putem društvenih mreža objavio intimne fotografije optužene i sa sadržajem tih fotografija upoznao treće osobe.

Iz stanja spisa proizlazi da je mobilni aparat optuženog bio predmet vještačenja i da je vještak na temelju naredbe suda izvršio ekstrakciju fotografija i ostalog sadržaja iz oduzetog mobitela i SD kartice, te je navedene fotografije pohranio na CD.

Prvostupanjski sud nalazi utvrđenim da se od devet fotografija koji su pohranjeni na predmetnom CD-u nalazi jedna od njih, označena kao 214529.jpg, gdje se jasno vidi lice oštećene sa nagim grudima prekrivenim rukama, a navedenu fotografiju sud dovodi u vezu sa iskazom oštećene u pogledu toga da je optuženi posjedovao njene intimne fotografije, koje su kasnije, kako to oštećena dalje navodi, objavljene i na koji način su treće osobe upoznate sa tim sadržajem.

Neprihvatljiv je zaključak prvostupanjskog suda da je optuženi objavio fotografije na internetu sa obrazloženjem da je optuženi imao motiv da se osveti oštećenoj s obzirom da zbog prekida veze nisu bili u dobrim odnosima. Sve i da je optuženi imao motiv, bilo je neophodno utvrditi na koji način je optuženi objavio intimne fotografije oštećene, na kojoj platformi, o kojim se fotografijama radi, posebno imajući u vidu da je oštećena u istrazi navela da je optuženi na stranici „Fuckbook Bosna“ objavio njene intimne fotografije, a što se utvrđuje uvidom u Zapisnik o prijemu usmene prijave PS Busovača broj:02/6-4-04-02-703/21 od 26.10.2021. godine, te da je mobilni aparat optuženog bio predmet vještačenja.

Iz obrazloženja pobijane presude činjenično stanje je nepotpuno utvrđeno, upravo iz razloga što iz stanja spisa je nesporno da je optuženi kod sebe posjedovao intimne fotografije optužene, što sam optuženi i ne spori, međutim sve ostalo je sporno. Sporno je tko je intimne fotografije oštećene učinio dostupnim trećim osobama i na koji način, sporno je gdje su fotografije oštećene objavljene i o kojim fotografijama se radi. Sama činjenica da jedna fotografija koja se nalazila u mobitelu optuženog je prema iskazu oštećene i objavljena, ne dokazuje da je upravo optuženi počinio predmetno kazneno djelo na način kako se tereti optužnim aktom.

Kod ovakvog stanja u spisu valjalo je žalbu optuženog uvažiti, osporenu presudu prvostupanjskog suda ukinuti i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje, a sve temeljem ovlasti iz odredbe članka 330. stavak 1. ZKP F BiH. Na pretresu će se ponovo izvesti dokazi koji su izvedeni u postupku koji je prethodio donošenju ožalbene presude i eventualno drugi dokazi ukoliko se za to pokaže potreba, pa će sud temeljem tako provedenog postupka biti u prilici donijeti novu i na zakonu utemeljenu presudu.

POUKA:

Protiv ovog rješenja nije dozvoljena žalba.

Zapisničar
Vanja Lovrinović,sr.

Predsjednik vijeća
Darmin Avdić,sr.

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
Kanton Središnja Bosna / Srednjobosanski kanton

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj: 51 0 K 200430 23 Kž

Novi Travnik, 20.02.2024. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sudaca: Darmin Avdić, kao predsjednik vijeća, te Lazarela Porić i Vesna Vujica, kao članovi vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Ivane Čorić-Žderić, U kaznenom predmetu protiv optuženika A.S., zbog kaznenog djela Oštećenje tuđe stvari iz članka 293. stavak 1. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, povodom žalbe kantonalne tužiteljice Kantonalnog tužiteljstva Travnik protiv presude Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 K 200430 22 K od 04.04.2023. godine, na sjednici vijeća, koja je bila javna i održana u prisustvu optuženog i njegovog branitelja Bekira Ferizović, advokata iz Travnika, a u odsutnosti kantonalnog tužitelja, dana 20.02.2024. godine donio je slijedeću:

PRESUDU

Žalba kantonalne tužiteljice Kantonalnog tužiteljstva iz Travnika se djelomično uvažava, osporena presuda Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 K 200430 22 K od 04.04.2023. godine, se preinačava u odluci o kazneno pravnoj sankciji, pa se optuženi A.S. za kazneno djelo za koje je ožalbenom presudom oglašen krivim uz primjenu odredbe članka 42., 47. i 49., Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine osuđuje na novčanu kaznu u iznosu od 500,00 (petstotina konvertibilnih maraka) KM koju je dužan platiti u roku od 1 (jednog) mjeseca po pravomoćnosti presude.

Na temelju članka 48. stav 2. i 3. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine ako se novčana kazne ne plati u roku koji je utvrđen presudom sud će istu zamijeniti kaznom zatvora tako što će za svakih započelih 100,00 KM novčane kazne odrediti 1 dan zatvora.

U preostalom dijelu prvostupanjska presuda ostaje neizmijenjena.

Obrazloženje

Presudom Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 K 200430 22 K od 04.04.2023. godine, optuženik A.S. je oglašen krivim zbog kaznenog djela Oštećenje tuđe stvari iz članka 293. stavak 1. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, za koje je izrečena uvjetna osuda, kojom mu je utvrđena kazna zatvora u trajanju od 6 (šest) mjeseci, te je istovremeno određeno da se ista neće izvršiti ukoliko optuženik u roku od 1 (jedne) godine od dana pravomoćnosti presude, ne počini novo kazneno djelo. Optuženik je obavezan na naknadu sudskog paušala u iznosu od 60,00 KM u roku od 30 dana od dana pravomoćnosti presude, a sukladno odredbi članka 202. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine.

Pravovremeno izjavljenom žalbom presudu Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 K 200430 22 K od 04.04.2023. godine, osporava kantonalni tužitelj Kantonalnog tužiteljstva iz Travnika. Žalbom se osporena presuda pobija zbog odluke o kaznenopravnoj sankciji. U žalbi predlaže da se ista uvaži i napadana presuda preinači u odluci o kaznenopravnoj sankciji i da se optuženiku izrekne kazna zatvora.

Odgovor na žalbu podnio je optuženi putem svog branitelja Bekira Ferizović, advokata iz Travnika u kojem je naveo da osim olakšavajućih i otežavajućih okolnosti koje je sud cijenio, kao olakšavajuću okolnost je trebalo cijeliti i ponašanje optuženog poslije izvršenja djela (nije počinio ni jedno krivično djelo), obećanje da to više neće ponoviti, iskreno kajanje, i da oštećeni nije zainteresiran za krivično gonjenje optuženog. Smatra da je prvostupanjski sud pravilno odmjerio kaznu sa kojom će se postići svrha kažnjavanja, te u končanom predložio da se žalba Kantonalnog tužiteljstva Travnik odbije kao neosnovana i potvrdi prvostupanjska presuda.

Obzirom da je branitelj optuženog advokat Bekir Ferizović iz Travnika tražio da on i optuženi budu pozvani na sjednicu vijeća, to je ista zakazana i održana dana 20.02.2024. godine na koju je pristupio optuženi u pratnji branitelja Bekira Ferizović, advokata iz Travnika, dok kantonalni tužitelj nije pristupio, pa je sukladno odredbi članka 319. stav 3. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine sjednica vijeća održana u odsutnosti uredno obaviještenog kantonalnog tužitelja. Na javnoj sjednici vijeća i branitelj i optuženi su u cijelosti ostali kod navoda iz pismeno podnesenog odgovora na žalbu.

Sud je osporenu presudu preispitao u dijelu kojim se ta presuda pobija žalbom /odredba čl. 321. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine/, i po službenoj dužnosti, pa je nakon ovakvog preispitivanja osporene presude odlučio kao u izreci, rukovodeći se slijedećim razlozima:

I po ocjeni ovog suda izrečena uvjetna osuda pokazuje se kao neprimjerena počinjenom kaznenom djelu i osobi počinitelja. Za kazneno djelo Oštećenje tuđe stvari iz članka 293. stavak 1. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, koje je optuženiku stavljeno na teret, propisana je novčana kazna ili kazna zatvora do 6 mjeseci, a osporenim presudom optuženiku je za kazneno djelo koje mu je stavljeno na teret izrečena uvjetna osuda, kojom mu je utvrđena kazna zatvora u trajanju od 6 mjeseci, sa periodom provjere od jedne godine. Opravdano se žalbom Kantonalnog tužiteljstva ukazuje na činjenicu da prilikom odmjeravanja kazne sud nije u dovoljnoj mjeri cijenio dosadašnju osuđivanost optuženog, odnosno da je izrečena kaznenopravna sankcija preblaga.

Naime i ovaj sud cijeni, a i obrana prihvata, kao pravilno cijanjene olakotne okolnosti u prvostupanjskoj presudi prilikom odmjeravanja kazne, da je optuženi otac četvoro malodobne djece, da je potpuno i sa izraženim kajanjem priznao da je počinio navedeno kazneno djelo, kao i da je nadoknadio cjelokupnu štetu oštećenom u iznosu od 1.350,00 KM. Istovremeno se ne mogu prihvatiti žalbeni navodi kantonalne tužiteljice da nije od značaja porodično stanje optuženog, odnosno činjenica da je otac četvoro malodobne djece. Isto tako se ne mogu prihvatiti ni navodi kantonalne tužiteljice da je optuženi nezaposleno lice i da često posjećuje objekte u kojima se organiziraju igre na sreću iz razloga što je igranje igara na sreću legalno i na taj način optuženi ne čini ništa protuzakonito.

Međutim suprotno prednjim navodima, opravdano kantonalna tužiteljica ukazuje na prethodnu višestruku osuđivanost optuženog koja opravdava izricanje bezuvjetne kazne. Naime optuženi je prema izvodu iz kaznene evidencije PS Travnik od 04.02.2022. godine 15 puta osuđivan u vremenskom periodu od 2006. do 2021. godine zbog raznih vrsta kaznenih djela, što je i prvostupanjski sud cijenio kao otegotnu okolnost, međutim istoj nije dao odgovarajući značaj. Optuženi zbog konkretnog kaznenog djela do sada nije osuđivan, ali ipak i po nalaženju ovog suda nisu ispunjene pretpostavke za primjenu članka 62. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, kojim propisuje da će sud pri odlučivanju hoće li izreći uvjetnu osudu voditi računa o svrsi uvjetne osude, posebno uzeti u obzir osobnost počinitelja, njegov raniji život, njegovo ponašanje poslije počinjenog kaznenog djela, krivici, stupnju krivice i drugim okolnostima pod kojima je kazneno djelo počinjeno. Tačno je da u spisu nema podataka da je optuženi nakon počinjenja konkretnog kaznenog djela ponovno osuđivan, međutim isto tako je tačno da je optuženi prethodno višestruko osuđivana osoba kojoj su bile izricane i uvjetne osude koje nisu postigle svrhu kažnjavanja jer je optuženi nastavio sa činjenjem kaznenih djela. Stoga je ovaj sud, cijeneći prije svega činjenicu da je optuženi naknadio štetu oštećenom i da je priznao počinjenje kaznenog djela, istina na glavnom pretresu, djelomično uvažio žalbu kantonalnog tužitelja i optuženog osudio na bezuvjetnu novčanu kaznu u iznosu od 500,00 KM smatrajući da će se sa istom postići svrha kažnjavanja u smislu da se optuženi ubuduće uzdrži od činjenja kaznenih djela, ali i da se svi eventualni počinitelji istih uzdrže od protupravnog ponašanja na način na koji se ponašao optuženi. Novčana kazna koja je izrečena optuženiku A.S. se ocjenjuje adekvatnom stupnju kaznene odgovornosti navedenog optuženika i težini kaznenog djela za koje je oglašen krivim.

Kod ovakvog stanja u spisu valjalo je žalbu kantonalne tužiteljice Kantonalnog tužiteljstva Travnik uvažiti, osporenu presudu prvostupanjskog suda preinačiti na način kako je to učinjeno u izreci ove presude, a sve sukladno odredbi članka 329. stav 1. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine.

POUKA:

Protiv ove presude nije dozvoljena žalba.

Zapisničar
Ivana Čorić-Žderić

Predsjednik vijeća

Darmin Avdić

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
Kanton Središnja Bosna / Srednjobosanski Kanton

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj: 51 0 K 203507 23 Kž

Novi Travnik, 30.01.2024. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sudaca: Vesna Vujica, kao predsjednica vijeća, te Lazarela Porić i Darmin Avdić, kao članovi vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Ivane Čorić-Žderić, u kaznenom predmetu protiv optuženika J.B., D.M. i S.Č., zbog kaznenog djela Posjedovanje i omogućavanje uživanja opojnih droga iz članka 239. stav 2. i 3. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, povodom žalbe zamjenice glavnog kantonalnog tužitelja Kantonalnog tužiteljstva iz Travnika, protiv presude Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 K 203507 23 K od 21.07.2023. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 30.01.2024. godine donio je slijedeću:

PRESUDU

Žalba zamjenice glavnog kantonalnog tužitelja Kantonalnog tužiteljstva iz Travnika se odbija kao neutemeljena i potvrđuje presuda Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 K 203507 23 K od 21.07.2023. godine.

Obrazloženje

Presudom Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 K 203507 23 K od 21.07.2023. godine optuženik J.B. i S.Č. su oglašeni krivim zbog kaznenog Posjedovanje i omogućavanje uživanja opojnih droga iz članka 239. stav 3. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, pa je navedenim optuženicima uz primjenu članka 42. 49. 59 i 62. istog Zakona izrečena uvjetna osuda tako što im je utvrđena kazna zatvora u trajanju od po 5 mjeseci te istovremeno određeno da se ista neće izvršiti ako optuženi u roku od 1 godine od dana pravomoćnosti presude ne počine novo kazneno djelo, a optuženi D.M. je oglašen krivim za kazneno djelo Posjedovanje i omogućavanje uživanja opojnih droga iz članka 239. stav 2. u svezi sa stavom 1. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, za koje mu je izrečena uvjetna osuda tako što mu je utvrđena kazna zatvora u trajanju od 1 godine te istovremeno određeno da se ista neće izvršiti ako optuženi u roku od 2 godine od dana pravomoćnosti presude ne počini novo kazneno djelo. Istom presudom optuženim je u skladu sa člankom 78. i 239. stav 4. Kaznenog Zakona Federacije Bosne i Hercegovine izrečena sigurnosna mjera oduzimanja predmeta – opojne droge i to dvije ručno motane cigarete u kojima se nalazi opojna droga cannabis, neto mase 0,626 i 0,635 grama, polunagorjela ručno motana cigareta u kojoj se nalazi opojna droga cannabis, neto mase 0,387 grama, zamotuljak od bijelog papira unutar kojeg

se nalazi opojna droga cannabis, neto mase 0,840 grama, te pvc kesica sa vakuum zatvaračem unutar kojeg se nalazi opojna droga amfetamin, neto mase 0,298 grama, koja će biti uništena nakon pravomoćnosti presude. U skladu sa člankom 202. stavak 1., a u svezi sa člankom 199. stav 2. točka g) Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine optuženi su obvezani da naknade troškove kaznenog postupka u iznosu od po 70,00 KM sve u roku od 30 dana od dana pravomoćnosti presude, a koji se odnose na sudski paušal.

Pravovremeno izjavljenom žalbom presudu pobija zamjenica glavnog kantonalnog tužitelja zbog odluke o kaznenopravnoj sankciji s prijedlogom da drugostupanjski sud uvaži žalbu i donese presudu kojom se preinačava prvostupanjska presuda u dijelu odluke o kazni i to tako da se optuženima D.M. i S.Č. izrekne strožija kazna.

Odgovor na žalbu optuženi nisu podnijeli.

Postupajući sukladno članku 319. stav 8. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine, a obzirom da stranke nisu tražile da budu obavještene o sjednici vijeća drugostupanjskog suda, sjednica je održana bez njihove nazočnosti.

Sud je osporenu presudu preispitao u dijelu kojim se ta presuda pobija žalbama /odgovarajuća primjena odredbe čl. 321. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine/, i po službenoj dužnosti, pa je nakon ovakvog preispitivanja osporene presude odlučio kao u izreci, pri čemu se naročito rukovodio slijedećim razlozima:

Zamjenica glavnog kantonalnog tužitelja žalbu zbog odluke o kazni podnosi u odnosu na optužene D.M. i S.Č. i u svojoj žalbi navodi da je izrečena kazna D.M. neprimjerena iz razloga što je prvostupanjski sud od otežavajućih okolnosti cijenio da je optuženi D.M. ranije osuđivan za isto kazneno djelo – posjedovanje opojne droge, ali u konkretnom slučaju kod odluke o kazni za sada počinjeno kazneno djelo iz članka 239. stav 2. u svezi sa stavom 1. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine propisana je strožija kazna u odnosu na odredbu članka 239. stav 3. Zakona, čime je i zakonodavac cijenio strožijim radnje učinjene iz ovog stava kaznenog djela koje je optuženom stavljeno na teret. Konkretno se žalbom ukazuje da tom optuženiku nije pravilno odmjerena kazna i obzirom na količinu opojne droge koja je kod optuženog kritične prilike pronađena. U odnosu na optuženog S.Č. također nije pravilno odmjerena kazna jer je isti do sada 3 puta osuđivan i do sada izrečene uvjetne osude nisu postigle svrhu kažnjavanja.

Kada se ovakvi žalbeni navodi dovedu u vezu sa obrazloženjem osporene presude, odnosno sa okolnostima koje je niže stupanjski sud cijenio prilikom odmjeravanja kazni, onda se može zaključiti da su žalbeni navodi zamjenice glavnog kantonalnog tužitelja neutemeljeni.

Člankom 239. stav 2. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine za kazneno djelo Posjedovanje i omogućavanje uživanja opojnih droga propisana je kazna zatvora od 1 do 10 godina. Prvostupanjski sud je prilikom odmjeravanja vrste i visine kaznenopravne sankcije optuženom D.M. cijenio kao otegotnu okolnost da je isti osuđivan za isto kazneno djelo, a kao olakotnu okolnost je cijenio da je isti odmah na

početku postupka priznao krivnju i da se nalazi na liječenju noge u Njemačkoj gdje planira započeti novi život. Osnovni žalbeni prigovor u odnosu na ovog optuženika je prethodna osuđivanost i količina opojne droge koja je kod optuženika pronađena. Iz izvoda iz kaznene evidencije PS Vitez broj: 02/7-5-1-04-2-1276-1/22 VG od 08.12.2022. godine proizlazi da je ovaj optuženik presudom Općinskog suda u Zenici broj: 43 0 K 214710 22 K od 27.10.2022. godine osuđen zbog kaznenog djela iz članka 239. stav 3. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine za koje mu je izrečena uvjetna osuda, kazna zatvora u trajanju od 2 mjeseca sa periodom provjere od 1 godine. Iz naprijed navedenog se može zaključiti da je ovom osudom optuženi oglašen krivim 3 mjeseca nakon počinjenja konkretnog kaznenog djela, jer je konkretno kazneno djelo počinio 03.07.2022. godine, te ga nije počinio u vremenu provjeravanja, niti nakon što je već prethodno osuđivan. Stoga je prednji žalbeni prigovor zamjenice glavnog kantonalnog tužitelja u odnosu na ovog optuženika neutemeljen. Istovremeno tužiteljica prigovara i količini oduzete droge, odnosno pronađene kod optuženog. Iz činjeničnog supstrata proizlazi da je optuženi kod sebe posjedovao jednu nagorjelu ručno motanu cigaretu dužine cca.7cm neto mase 0,415 grama zv. Joint te 0,865 grama Cannabisa i 0,324 grama Amfetamina. I po ocjeni ovog suda navedena količina opojne droge ne predstavlja količinu koja bi zahtijevala strožije kažnjavanje, a ni sama žaliteljica u svojoj žalbi ne navodi o kojoj se to količini radi i iz kojeg razloga bi ta količina opojne droge predstavljala otežavajuću okolnost koja bi bila razlog da se optuženom izrekne strožija kazna. Naime, optuženom D.M. je izrečena uvjetna osuda u okviru zakonom propisane kazne za kazneno djelo koje mu je stavljeno na teret. Ovaj sud cijeni da su odmjeravanjem ovakve vrste i visine kazne u dovoljnoj mjeri došle do izražaja kako olakotne, tako i otegotne okolnosti, i da izricanje bezuvjetne kazne zatvora u konkretnom slučaju nije neophodno.

U odnosu na optuženog S.Č. žalbom se prigovara da je do sada 3 puta osuđivano lice i da do sada izrečene uvjetne osude prema ovom optuženom nisu postigle svrhu kažnjavanja. Za kazneno djelo koje je ovom optuženiku stavljeno na teret člankom 239. stav 3. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine propisana je kazna zatvora do 1 godine. Tačni su žalbeni navodi da je ovaj optuženi do sada 3 puta osuđivan i prvostupanjski sud to i cijeni kao otegotnu okolnost, ali istovremeno Iz izvoda iz kaznene evidencije PS Travnik broj: 02/7-3-04-2-4-410/22 od 24.06.2022. godine proizlazi da je pri tom osuđivan zbog kaznenih djela protiv imovine, odnosno protiv okoliša i ono što je vrlo bitno jeste da je osuđivan u periodu od 2012. do 2016. godine kada su mu izrečene dvije uvjetne osude i jedna kazna zatvora i da je od tadašnjeg kažnjavanja do počinjenja konkretnog kaznenog djela protekao period duži od 6 godina zbog čega i po ocjeni ovog suda se može zaključiti da su tada izrečene kazne i osude postigle svrhu kažnjavanja jer se optuženi jedan značajan vremenski period uzdržao od činjenja kaznenih djela.

Slijedom svega naprijed navedenog ovaj sud nalazi da zbog činjenice da su optuženi D.M. i S.Č. kaznena djela u cijelosti priznali i da se radi o izrazito malim količinama opojne droge koja je kod istih pronađena, se i sa izrečenim uvjetnim osudama u cijelosti može postići svrha kažnjavanja, i da se sa istima može odgojno djelovati na konkretne počinitelje, ali da se istovremeno može postići i svrha generalne prevencije u smislu da se budući počinitelji ovakvih ili sličnih kaznenih djela uzdrže od činjenja istih.

Kod ovakvog stanja u spisu valjalo je žalbu zamjenice glavnog kantonalnog tužitelja odbiti kao neutemeljenu i sukladno odredbi čl. 328. Zakon o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine osporenu presudu prvostupanjskog suda potvrditi.

POUKA:

Protiv ove presude nije dozvoljena žalba.

Zapisničar
Ivana Čorić-Žderić

Predsjednica vijeća

Vesna Vujica

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
Srednjobosanski Kanton / Kanton Središnja Bosna

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj: 51 0 K 205363 23 KŽ

Novi Travnik, 30.01.2024. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sudaca Vesna Vujica, kao predsjednica vijeća, te sudaca Lazarela Porić i Darmin Avdić, kao članovi vijeća, uz sudjelovanje Ivane Čorić-Žderić kao zapisničara, u kaznenom predmetu protiv optuženog J.B., zbog kaznenog djela Nasilje u obitelji iz članka 222. stavak 1. u sticaju sa kaznenim djelom Oduzimanje tuđe pokretnine iz članka 291. stav 1. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, odlučujući povodom žalbe zamjenice glavnog kantonalnog tužitelja Kantonalnog tužiteljstva Travnik, protiv presude Općinskog suda u Travniku broj 51 0 K 205363 22 K od 04.10.2023. godine, dana 30.01.2024. godine donio je slijedeću:

PRESUDU

Žalba zamjenice glavnog kantonalnog tužitelja Kantonalnog tužiteljstva Travnik se odbija kao neutemeljena i potvrđuje presuda Općinskog suda u Travniku broj 51 0 K 205363 22 K od 04.10.2023. godine.

Obrazloženje

Presudom Općinskog suda u Travniku broj 51 0 K 205363 22 K od 04.10.2023. godine optuženi J.B. oglašen je krivim zbog kaznenog djela Nasilje u obitelji iz članka 222. stavak 1. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine za koje mu je utvrđena novčana kazna u iznosu od 1.500,00 KM počinjenog u sticaju sa kaznenim djelom Oduzimanje tuđe pokretnine iz članka 291. stav 1. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine za koje mu je utvrđena novčana kazna u iznosu od 600,00 KM, te je uz primjenu članka 42., 47., 48. i 49, 54. stav 1. i stav 2. točka e) Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine optuženom izrečena jedinstvena novčana kazna u iznosu od 2.000,00 KM (slovima: dvijetisućekonvertibilnih maraka), uz obvezu da istu plati u roku od mjesec dana od dana pravomoćnosti presude, a u slučaju da optuženi ne plati novčanu kaznu koja mu je izrečena, ista će biti zamijenjena kaznom zatvora, tako što će se za svakih započetih 100,00 KM novčane kazne odrediti jedan dan zatvora. Istom presudom u skladu sa članom 202. stav 1., a u vezi člana 199. stav 2. točka g) Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine, optuženi je dužan naknaditi troškove kaznenog postupka na ime paušalnog iznosa od 100,00 KM, u roku od 30 dana od dana pravomoćnosti presude. Oštećena J.B.1 je sa imovinskopравnim

zahtjevom upućena na parnični postupak, sve uz primjenu članka 212. stav 3. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine.

Protiv te presude žalbu je izjavila zamjenica glavnog kantonalnog tužitelja. Žalba je izjavljena zbog odluke o kaznenopravnoj sankciji s prijedlogom da se žalba uvaži i pobijana presuda preinači u odluci o kaznenopravnoj sankciji.

Odgovor na žalbu podnio je optuženi u kojem je naveo da je nesporno da je neosuđivan i da prvostupanjski sud pogrešno navodi da je sklon činjenju kaznenih djela jer u nastavku cijeni da je optuženi neosuđivan, što u končanom i jeste i što je olakotna okolnost. Smatra da je prvostupanjski sud pravilno odmjerio novčanu kaznu, te ponavlja da mu je žao što se sve desilo, da se oštećenoj izvinuo, da je brak razveden i da on većinom uzdržava zajedničku mldb. kćerku jer povremeno radi u inozemstvu.

Postupajući sukladno članku 319. stav 8. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine, a obzirom da stranke nisu tražile da budu obaviještene o sjednici drugostupanjskog suda, sjednica je održana bez njihove nazočnosti.

Sud je osporenu presudu preispitao u granicama žalbenih navoda /odgovarajuća primjena odredbe čl. 321. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine/, kao i po službenoj dužnosti, pa je nakon ovakvog preispitivanja osporene presude odlučio kao u izreci rukovodeći se slijedećim razlozima:

U svojoj žalbi zamjenica glavnog kantonalnog tužitelja prvo navodi izreku prvostupanjske presude, a potom ističe da otegotne okolnosti koje su se stekle na strani optuženog nisu uzete u obzir primjereno ličnosti optuženog i nisu cijenjene u skladu sa člankom 49. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine. Zamjenica glavnog kantonalnog tužitelja u žalbi navodi da se izrečenom novčanom kaznom ne može postići svrha kažnjavanja, ali ne konkretizira, osim što se poziva na otegotne okolnosti, iz kojeg razloga je ta kazna neprimjerena. Pri tome zamjenica glavnog kantonalnog tužitelja paušalno konstatira da je došlo do porasta izvršenja kaznenih djela Nasilja u obitelji na području ovog kantona, a da pri tome ne navodi na kojim pokazateljima zasniva takav zaključak.

Svi žalbeni navodi su potpuno paušalni i istima se nisu mogli dovesti u pitanje zaključci prvostupanjskog suda, niti ocjena olakotnih i otegotnih okolnosti. Tačno je da je optuženom na teret stavljeno počinjenje dva kaznena djela i to kaznenog djela Nasilje u obitelji iz članka 222. stav 1. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine u sticaju sa kaznenim djelom Oduzimanje tuđe pokretnine iz članka 291. stav 1. istog Zakona. Za ova kaznena djela koja su optuženom stavljena na teret prednjim zakonskim odredbama propisane su novčana kazna ili kazna zatvora do jedne godine.

Prvostupanjski sud je prilikom odmjeravanja kazni kao otegotne okolnosti cijenio da je optuženi predmetna kaznena djela počinio pod uticajem alkohola, raniji život optuženog, pa i njegovo ponašanje nakon počinjenog kaznenog djela. Kao olakotnu okolnost cijenio je jedino da je optuženi ranije neosuđivan. Opravdano optuženi u odgovoru na žalbu zaključuje da su ovakvi navodi prvostupanjskog suda kontradiktorni sami sebi iz razloga što je iz izvoda iz kaznene evidencije vidljivo da su

prethodno izrečene osude osuđenom brisane, zbog čega se ima smatrati da je isti neosuđivan, pa se stoga cijeni paušalnim i kao takav neutemeljenim zaključak niže stupanjskog suda da kao otegotnu okolnost cijeni raniji život optuženog obzirom da je nejasno na koji to raniji život se misli ako se radi o osobi, kao u konkretnom slučaju, koja je do sada neosuđivana. Istovremeno zamjenica glavnog kantonalnog tužitelja također paušalno navodi u žalbi da treba uzeti u obzir pobude iz kojih je djelo učinio, jačinu ugrožavanja i okolnosti pod kojima je djelo počinjeno pa ostaje nejasno na što se konkretno misli obzirom da su djela počinjena u fazi rastave braka i rješavanja bračnih odnosa bez posebnih osobitosti koje bi predstavljale otegotnu okolnost. Prvostupanjski sud je pravilno od dvije alternativno predviđene kazne optuženom za svako pojedino kazneno djelo odmjerio novčanu kaznu u okviru zakonom propisane kazne, te i po ocjeni ovog suda nije bilo neophodno da se optuženom preinače izrečene kazne, jer ni zamjenica glavnog kantonalnog tužitelja ne precizira i ne predlaže koju vrstu i visinu sankcije bi trebalo izreći optuženom. Nije zanemarljivo ni da je oštećenoj oduzeti mobitel vraćen.

Kod ovakvog stanja u spisu valjalo je žalbu zamjenice glavnog kantonalnog tužitelja odbiti kao neutemeljenu i sukladno odredbi čl. 328. Zakon o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine osporenu presudu prvostupanjskog suda potvrditi.

POUKA: Protiv ove presude žalba nije dozvoljena.

Zapisničar
Ivana Čorić-Žderić

Predsjednica vijeća

Vesna Vujica

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
Kanton Središnja Bosna / Srednjobosanski Kanton

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj: 51 0 K 206080 23 Kž

Novi Travnik, 12.01.2024. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sudaca: Darmin Avdić, kao predsjednik vijeća, te Lazarela Porić i Vesna Vujica, kao članovi vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Erme Jusić, u kaznenom predmetu protiv optuženika N.Z. i Ć.S., zbog kaznenog djela Krađe iz člana 286. stav 1., u vezi sa članom 31. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, odlučujući o žalbi kantonalne tužiteljice Kantonalnog tužiteljstva Travnik, izjavljenoj protiv presude Općinskog suda u Travniku broj 51 0 K 206080 22 K od 31.03.2023. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 12.01.2024. godine donio je slijedeću:

PRESUDU

Žalba kantonalne tužiteljice Kantonalnog tužiteljstva iz Travnika se djelomično uvažava i preinačava se presuda Općinskog suda u Travniku broj 51 0 K 206080 22 K od 31.03.2023. godine u odnosu na optuženog Ć.S. u odluci o kazni, tako da se optuženi Ć.S., za kazneno djelo za koje je pobijanom presudom oglašen krivim, uz primjenu članka 42., 43. i 49. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine osuđuje na kaznu zatvora u trajanju od 4 (četiri) mjeseca.

U ostalom dijelu prvostupanjska presuda ostaje neizmijenjena.

Obrazloženje

Općinski sud u Travniku presudom broj: 51 0 K 206080 22 K od 31.03.2023. godine, optužene N.Z. i Ć.S. oglasio je krivim zbog kaznenog djela Krađe iz člana 286. stav 1., u vezi sa članom 31. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine za koje im je izrekao uvjetne osude kojom je utvrdio optuženom N.Z. kaznu zatvora u trajanju od 6 mjeseci i istovremeno odredio da se ista neće izvršiti ukoliko optuženi u roku od 1 godine od dana pravomoćnosti presude ne poćini novo kazneno djelo, a optuženom Ć.S. kaznu zatvora u trajanju od 1 godine i istovremeno odredio da se ista neće izvršiti ukoliko optuženi u roku od 2 godine od dana pravomoćnosti presude ne poćini novo kazneno djelo. Istom presudom na osnovu člana 212. stav 3. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine, oštećena je sa imovinsko-pravnim zahtjevom upućena na parnićni postupak. Uz primjenu članka 202. stav 1. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine optuženi su obvezani na naknadu troškova paušala u iznosima od po 100,00 KM, sve u roku od 30 dana od dana od dana pravomoćnosti presude.

Protiv navedene presude žalbu je izjavila kantonalna tužiteljica Kantonalnog tužiteljstva iz Travnika zbog odluke o kazneno pravnoj sankciji u odnosu na drugooptuženog Ć.S., s prijedlogom da se žalba uvaži, pobijana presuda preinači i optuženom izrekne kazna zatvora u granicama propisanih zakonom.

Odgovor na žalbu nije podnesen.

Obzirom da stranke nisu tražile da budu obaviještene o sjednici vijeća, to je ista sukladno odredbi člana 319. stav 8. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine, održana u njihovom odsustvu.

Sud je osporenu presudu preispitao u granicama žalbenih navoda /odgovarajuća primjena odredbe čl. 321. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine/, i po službenoj dužnosti, pa je nakon ovakvog preispitivanja osporene presude odlučio kao u izreci rukovodeći se slijedećim razlozima:

Kantonalna tužiteljica u svojoj žalbi u odnosu na odluku o kazni izrečenu drugooptuženom Ć.S. navodi da je prvostupanjski sud kao olakšavajuće okolnosti cijenio da je optuženi penzioner, narušenog zdravlja, iako za tu konstataciju nije imao medicinsku dokumentaciju i da je porodičan, a kao otežavajuću okolnost je cijenio činjenicu da je predmetno kazneno djelo počinio u vremenu provjeravanja za isto kazneno djelo. Tužiteljstvo smatra da je izrečena kazna u odnosu na tog optuženika preblago odmjerena, prigovara što sud nije opozvao uvjetnu osudu izrečenu prethodnom presudom i u konačnom predlaže da se žalba uvaži, pobijana presuda preinači i optuženom izrekne kazna zatvora u granicama propisanim zakonom.

Žalba kantonalne tužiteljice je dijelom utemeljena.

Prvostupanjski sud je prilikom odmjeravanja kazne za optuženog Ć.S. cijenio činjenicu da je isti penzioner, narušenog zdravlja, da je oženjen i otac troje djece i da je rođen 1948. godine, što znači da je u vrijeme počinjenja djela imao skoro 74 godine. Kao otegotnu okolnost prvostupanjski sud je cijenio da je konkretno kazneno djelo počinio u vrijeme provjeravanja za kazneno djelo za koje je ranije osuđen uvjetno.

I po ocjeni ovog suda prvostupanjski sud je na strani optuženog već zbog činjenice njegove poodmakle životne dobi, i činjenice da je penzioner zaključio da se radi o osobi koja je i narušenog zdravstvenog stanja, iako zaista dokazi u tom pravcu nisu izvedeni. I ovaj sud prihvata kao olakotne okolnosti sve one koje je cijenio i nižestupanjski sud kao takve, ali pri tome cijeni da otegotne okolnosti koje su se stekle na strani optuženog u vidu dosadašnjeg kažnjavanja prvostupanjski sud jeste cijenio, ali im nije dao odgovarajući značaj. Naime iz izvoda iz kaznene evidencije PS Travnik od 15.04.2022. godine proizlazi da je presudom Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 K 189369 21 K od 22.07.2021. godine zbog kaznenog djela Krađe iz članka 286. stav 1. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine optuženom Ć.S. izrečena uvjetna osuda, kazna zatvora u trajanju od 4 mjeseca sa periodom provjere od 1 godine. Nepunih sedam mjeseci nakon što je optuženi oglašen krivim za prethodno kazneno djelo on čini konkretno kazneno djelo dana 27.02.2022. godine i to u vremenu provjeravanja kako to kantonalna tužiteljica i ističe u svojoj žalbi. Ovaj sud prilikom odlučivanja o žalbenim navodima nije mogao iste u cijelosti

uvažiti, odnosno nije odlučivao o opozivu prethodno izrečene uvjetne osude i iz razloga što je iz zapisnika sa glavnog pretresa od 22.02.2023. godine vidljivo da ni kantonalna tužiteljica na tom pretresu nije niže stupanjskom sudu nije predložila opoziv uvjetne osude, nego se ta mogućnost spominje tek u žalbi. Ovdje sud mora naglasiti da opoziv uvjetne osude koji je propisan člankom od 64. - 66. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, nije obligatoran i sud cijeni da li su ispunjene pretpostavke propisane navedenim zakonskim odredbama da bi eventualno primijenio iste na konkretni slučaj.

Nadalje ovaj sud nalazi, da upravo zbog činjenice da je optuženi kao specijalni povratnik u činjenju istovrsnog kaznenog djela, u situaciji kada mu je prethodno već bila izrečena uvjetna osuda, nema mjesta za ponovno izricanje uvjetne osude i po ocjeni ovog suda ponovnim upozorenjem uz prijetnju kaznom se neće postići svrha kažnjavanja.

Stoga, sve navedeno ukazuje da se na strani optuženog Ć.S. nalazi otegotna okolnost koju prvostupanjski sud nije u dovoljnoj mjeri cijenio, a na koje kantonalna tužiteljica opravdano ukazuje, zbog čega po ocjeni ovog suda nije bilo mjesta izricanju uvjetne osude pa ni sa dužim vremenom provjeravanja, pa je stoga ovaj sud ocijenio da treba djelomično uvažiti žalbu kantonalne tužiteljice i optuženom izreći adekvatnu kaznu. Izricanjem kazne zatvora u trajanju od četiri mjeseca po ocjeni ovog suda će se u cijelosti postići svrha kažnjavanja na način da će se sa istom preventivno djelovati na buduće eventualne počinitelje ovakvih ili sličnih kaznenih djela, ali i da će se u konkretnom slučaju odgojno djelovati na konkretnog počinitelja na način da se ubuduće uzdrži od činjenja kaznenih djela.

Iz ranije navedenih razloga odlučeno je kao u izreci.

POUKA;

Protiv ovog rješenja nije dozvoljena žalba.

Zapisničar
Erma Jusić

Predsjednik vijeća

Darmin Avdić

Bosna i Hercegovine
Federacija Bosne i Hercegovine
Kanton Središnja Bosna/ Srednjobosanski Kanton

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj 51 0 K 209060 23 Kž

Novi Travnik, 12.01.2024. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sudaca Darmin Avdić, kao predsjednik vijeća, Lazarela Porić i Vesna Vujica, kao članovi vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Erme Jusić, u kaznenom predmetu protiv optuženog S.G., zbog kaznenog djela Lake tjelesne povrede iz članka 173. st. 1. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, povodom žalbe punomoćnice oštećenog S.G.1., protiv presude Općinskog suda u Travniku broj 51 0 K 209060 22 Kps od 31.01.2023. godine, na sjednici vijeća, održanoj dana 12.01.2024. godine donio je slijedeću:

PRESUDU

Žalba punomoćnice oštećenog S.G.1. se odbija kao neutemeljena i potvrđuje presuda Općinskog suda u Travniku broj 51 0 K 209060 22 Kps od 31.01.2023. godine.

Obrazloženje

Općinski sud u Travniku presudom broj 51 0 K 209060 22 Kps od 31.01.2023. godine, oglasio je krivim optuženog S.G., radi izvršenja kaznenog djela Lake tjelesne povrede iz članka 173. st. 1. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, pa je temeljem čl. 353 st. 2. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine izdao kazneni nalog, kojim je temeljem čl. 42., 49., 59. i 62. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine optuženom izrekao uslovnu osudu kojom mu se utvrđuje kazna zatvora u trajanju od 4 mjeseca te istovremeno određuje da se ista neće izvršiti ukoliko optuženi u roku od jedne godine od dana pravomoćnosti presude ne poćini novo kazneno djelo. Istom presudom uz primjenu članka 202. st. 1. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine optuženi je obavezan da naknadi troškove krivićnog postupka u iznosu od 144,00 KM na ime sudsko-medicinskog vještaćenja, te iznos od 100,00 KM na ime paušala, a sve u roku od 30 dana od dana pravomoćnosti presude.

Protiv te presude blagovremeno je žalbu izjavio oštećeni S.G.1. putem punomoćnice Murise Makarević, advokata iz Sarajeva. Žalbom pobija osporenu presudu iz razloga

što oštećeni nije uključen u cjelokupni postupak, pa predlaže da drugostepeni sud postupi u smislu članka 358., 359. i 360. stav 1. ZKP-a F BiH.

Postupajući sukladno članku 319. stav 1. Zakona o kaznenom postupku Federacije BiH, zakazana je i održana bez nazočnosti stranaka sjednica vijeća, jer punomoćnica oštećenog u svojoj žalbi nije tražila da bude obavještena o sjednici vijeća drugostupanjskog suda.

Žalba punomoćnice oštećenog S.G.1., po stavu ovog suda, nije osnovana.

Iz stanja u spisu je vidljivo da je prvostupanjski postupak proveden po odredbama kojima se propisuje postupak za izdavanje kaznenog naloga prema glavi XXV Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine. Naime, optužnicom Kantonalnog tužiteljstva Travnik br. T06 0 KT 0030458 22 od 29.12.2022. godine, S.G. je optužen zbog kaznenog djela Lake tjelesne povrede iz članka 173. st. 1. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine i u istom optužnom aktu je stavljen zahtjev za izdavanje kaznenog naloga kojim bi se optuženom izrekla uvjetna osuda, tako što bi mu se utvrdila kazna zatvora u trajanju od 4 mjeseca i istovremeno odredilo da se ista neće izvršiti ukoliko osumnjičeni u roku od 1 (jedne) godine po pravomoćnosti presude ne počini novo kazneno djelo, te da se tada osumnjičeni obveže da naknadi sudske troškove u visini i roku koji odredi nadležni sud. Uz optužnicu su priloženi i taksativno pobrojani dokazi na kojima se zasniva optužnica, pa se na zakazanom ročištu u predmetu prvostupanjskog suda od 31.01.2023. godine o izjašnjenju optuženika, optuženi izjasnio da je kriv za djelo koje mu se stavlja na teret i da u potpunosti prihvata predloženu kazneno-pravnu sankciju. Na navedeni način prvostupanjski sud je u potpunosti postupio u skladu sa čl. 353. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine. Slijedom toga, isti sud je donio pobijanu presudu kojom se optuženi S.G. oglašava krivim za kazneno djelo Lake tjelesne povrede iz članka 173. st. 1. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine i istovremeno izdaje kazneni nalog kojim mu se izriče naprijed precizirana uvjetna osuda.

Tačno je da oštećeni u navedeni postupak nije bio uključen na način kako to se navodi u žalbi punomoćnice oštećene. Međutim, iz stanja spisa, odnosno dokazne građe, je vidljivo da je oštećeni S.G.1. pred ovlaštenim organima PS Travnik na zapisnik o saslušanju svjedoka broj 02/7-3-1-973/22 od 16.09.2022. godine dao izjavu nakon čega su prikupljeni i ostali dokazi kojima se potkrepljuje optužni akt. Odredbama glave XXV postupak za izdavanje kaznenog naloga od članka 350. do članka 355. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine je propisan navedeni postupak i niže stupanjski sud primjenom navedenih zakonskih odredbi nije imao obvezu za pozivanje oštećenog na ročište za saslušanje optuženog jer je člankom 352. stav 2. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine propisano da je na saslušanju potrebno prisustvo stranaka i branitelja, dok prisustvo oštećenog nije predviđeno navedenom zakonskom odredbom. Nadalje člankom 355. stav 1. Zakona je propisano da presuda kojom se izdaje kazneni nalog se dostavlja optuženom, njegovom branitelju i tužitelju, dakle ne i oštećenom.

Punomoćnica oštećenog u svojoj žalbi ne navodi žalbene osnove kako to propisuje članka 311. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine nego prigovara da presuda nije dostavljena oštećenom koji se nalazi na radu u Sloveniji, a

razloge zbog kojih podnosi žalbu nalazi u članku 308. stav 4. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine. Međutim, iz prednjih zakonskih odredbi jasno proizlazi da niže stupanjski sud u smislu odredbi članka 355. stav 1. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine nije imao obavezu da presudu dostavi i oštećenom, jer se nije radilo o redovnom kaznenom postupku kada je ta obaveza propisana člankom 304. stav 3. Zakona, obzirom da je postupak protiv optuženog proveden kao skraćeni postupak, odnosno kao posebna vrsta postupka, postupak za izdavanje kaznenog naloga, koji takvu obavezu suda ne propisuje. Punomoćnica oštećenog ni u svojoj žalbi ne konkretizira koja bi to konkretno odredba procesnog zakona navedenim postupanjem bila povrijeđena jer u svojoj žalbi ukazuje da je prvostupanjski sud propustio da postupi u smislu članka 81. Izmjena i dopuna Zakona o kaznenom postupku Federacije BiH, a u vezi sa člankom 244. stav 1., 2., 3. i 4. Zakona o kaznenom postupku Federacije BiH te da nije bilo uvjeta iz članka 82. kojim je izmijenjen članak 245. točka 1) i točka 3) Zakona o kaznenom postupku Federacije BiH.

Prije svega je nejasno o kojim izmjena i dopunama navedenog zakona i to članovima 81. i 82. se u žalbi govori, obzirom da se zakonske odredbe 244. stav 1., 2., 3. i 4. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine odnose na izjašnjenje o krivnji, a članak 245. točka 1) i točka 3) Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine se odnose na razmatranje izjave o priznanju krivnje, također u redovnom postupku, ali koje opet ne govore o statusu oštećenog i njegovom pravu na učešće u postupku.

Prednje navedenim ovaj sud ukazuje da ne postoje zakonske pretpostavke da se žalba punomoćnice oštećenog cijeni kao utemeljena. Punomoćnica oštećenog se poziva na odredbu članka 308. stav 4. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine kojom je izričito propisano da oštećeni može presudu pobijati samo zbog odluke o troškovima kaznenog postupka i odluke o imovinsko-pravnom zahtjevu, koja zakonska odredba se odnosi na redovni kazneni postupak. Ovaj sud napominje da kazneni postupak predstavlja strogo formalni postupak koji se isključivo vodi prema odredbama Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine, pa kako ni žalba ne navodi koja je to zakonska odredba u postupku za izdavanje kaznenog naloga povrijeđena, to onda izvan odredaba tog Zakona nema mjesta primjeni drugih okolnosti od kojih bi zavisila primjena pojedinih pravnih instituta, kao što je u ovom slučaju pravo oštećenog na izjavljivanje žalbe na presudu u postupku za izdavanja kaznenog naloga.

I u samom prijedlogu ovom sudu žaliteljica navodi postupanje u skladu sa člankom 358., 359. i 360. stav 1. Zakona o kaznenom postupu Federacije Bosne i Hercegovine koje zakonske odredbe se odnose na posebne odredbe iz glave XXVI – o izricanju sudske opomene koje se također u konkretnom predmetu ne mogu primijeniti.

Oštećenom ostaje mogućnost da na temelju pravomoćne presude Općinskog suda u Travniku 51 0 K 209060 22 Kps od 31.01.2023. godine kojom je optuženi S.G. oglasen krivim u parničnom postupku ostvari pravo na naknadu štete.

Kod ovakvog stanja u spisu valjalo je žalbu oštećenog S.G.1. odbiti kao neutemeljenu, osporenu presudu prvostupanjskog suda potvrditi, a sve temeljem

ovlasti iz odredbe čl. 328. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine.

POUKA;

Protiv ove presude nije dozvoljena žalba.

Zapisničar
Erma Jusić

Predsjednik vijeća

Darmin Avdić

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON/KANTON SREDIŠNJA BOSNA
KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU
Broj: 51 0 K 210723 23 Kž
Novi Travnik, 24.01.2024. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sudija Avdić Darmina kao predsjednika vijeća, te Kokić Edvina i Porić Lazarele kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Mutapčić Inele, u krivičnom postupku protiv optuženog E.M., zbog krivičnog djela teške krađe iz člana 287. stav 1. tačka a) Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine („Službene novine FBiH“, broj 36/03, 21/04, 69/04, 18/05, 42/10, 42/11, 59/14, 76/14, 46/16 i 75/17), odlučujući o žalbi Kantonalnog tužilaštva Travnik broj: T06 0 KTŽ 0032581 23 od 18.05.2023. godine, izjavljene protiv presude Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 K 210723 23 K od 27.04.2023. godine, na sjednici vijeća održanoj 24.01.2024. godine, a primjenom člana 329. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine („Službene novine FBiH“, broj 35/03, 37/03, 56/03, 78/04, 28/05, 55/06, 27/07, 53/07, 9/09, 12/10, 8/13, 59/14, 74/20), donio je sljedeću:

PRESUDU

Žalba Kantonalnog tužilaštva Travnik se uvažava, te se presuda Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 K 210723 23 K od 27.04.2023. godine preinačava u odluci o krivičnopravnoj sankciji tako da se optuženi E.M., za krivično djelo za koje je tom presudom oglašen krivim, a primjenom odredbi članova 42., 43. i 49. stav 1. i stav 2. Krivičnog zakona Federacije BiH, osuđuje na kaznu zatvora u trajanju od 10 (deset) mjeseci.

U ostalom dijelu prvostepena presuda ostaje neizmijenjena.

Obrazloženje

Presudom Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 K 210723 23 K od 27.04.2023. godine optuženi E.M. oglašen je krivim da je počinio krivično djelo teške krađe iz člana 287. stav 1. tačka a) Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, na način da je noću 11/12.01.2023. godine, u namjeri pribavljanja protupravne imovinske koristi, u ul. Bosanska 111., u Travniku, došao na parking prostor na navedenoj adresi, gdje se nalazilo parkirano pmv marke VW Golf II, zelene boje, reg. oznaka ... ,broj šasije ... , god. proizvodnje 1989, vlasništvo E.K. iz T., koje je bilo zaključano, da bi na nepoznat način otključao vozilo, ušao u isto, te polomio boš bravu za startanje vozila i plastiku ispod upravljača, nakon čega je startao vozilo tako što je spojio žice, isto oduzeo i prisvojio, te se vozilom udaljio sa lica mjesta, a što je i htio, na koji način je za vrijednost vozila sebi pribavio protupravnu imovinsku korist i oštetio oštećenog E.K.. Optuženom je izrečena kazna zatvora u trajanju od šest mjeseci, a obavezan je i da naknadi troškove krivičnog postupka u paušalnom iznosu od 50,00 KM.

Protiv te presude žalbu je blagovremeno izjavilo Kantonalno tužilaštvo Travnik zbog odluke o krivičnopravnoj sankciji, s prijedlogom da se prvostepena presuda preinači i optuženom izrekne kazna zatvora u dužem trajanju. U bitnom navodi da je izrečena sankcija preblaga i da neće ostvariti svoju svrhu, da su olakšavajuće okolnosti precijenjene, a da otežavajuće okolnosti nisu dovoljno cijenjene. Optuženi je specijalni i dugogodišnji povratnik u činjenju krivičnih djela i izrečena kazna zatvora neće ostvariti svoju svrhu.

Optuženi nije podnio odgovor na žalbu.

Obzirom da stranke nisu tražile da budu obavještene o sjednici vijeća to je ista, u smislu člana 319. stav 8. Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH, održana bez njihovog prisustva.

Nakon što je ovaj sud ispitao pobijanu presudu u granicama žalbenih navoda, kao i po službenoj dužnosti da li je na štetu optuženog povrijeđen Krivični zakon, sukladno odredbi člana 321. Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH, odlučeno je kao u izreci presude iz sljedećih razloga:

Žalba je osnovana.

Iz sadržaja spisa prvostepenog suda proizlazi da je optuženi na glavnom pretresu priznao počinjenje krivičnog djela koje mu je stavljeno na teret, a opisano u prvom pasusu obrazloženja ove presude. Prvostepeni sud je optuženom izrekao kaznu zatvora u minimalno zapriječenom trajanju za krivično djelo teške krađe iz člana 287. stav 1. tačka a) Krivičnog zakona, pri čemu je imao u vidu olakšavajuće okolnosti (priznanje, kajanje, nezaposlenost i teška materijalna situacija, porodičnost, vozilo vraćeno vlasniku), dok je od otežavajućih okolnosti cijenio da je optuženi povratnik u činjenju krivičnih djela.

Žalbom se pravilno ukazuje da su temelji odmjeravanja kazne propisani odredbom člana 49. Krivičnog zakona, i to su:

- zakonom propisana kazna za konkretno krivično djelo,
- svrha kažnjavanja,
- okolnosti koje utiču da kazna bude veća ili manja,
- u slučaju povrata, osim navedenog, u obzir je potrebno uzeti je li ranije djelo iste vrste kao i novo djelo, jesu li oba djela učinjena iz istih pobuda i koliko je vremena proteklo od ranije osude ili od izdržane ili od oproštene kazne.

Stoga se kod odmjeravanja kazne ne mogu uzeti u obzir samo okolnosti koje utiču na to da kazna bude veća ili manja.

U konkretnom slučaju optuženom je stavljeno na teret krivično djelo teške krađe iz člana 287. stav 1. tačka a) Krivičnog zakona FBiH za koje je zapriječena kazna zatvora u rasponu od šest mjeseci do pet godina.

Svrha kažnjavanja propisana je članom 42. Krivičnog zakona i suštinski ista se može posmatrati kao individualna i generalna prevencija. To konkretno znači da sud prilikom odabira sankcije mora voditi računa da optuženom izrekne takvu sankciju

koja će njega lično odvratiti od budućeg činjenja krivičnih djela, a ujedno na primjeru optuženog ukazati građanima na pogibelnost činjenja krivičnih djela.

Pravilno prvostepeni sud utvrđuje olakšavajuću okolnost u smislu ponašanja optuženog nakon počinjenja krivičnog djela, jer je optuženi priznao krivnju, te osobne prilike optuženog, jer je nezaposlen i teškog materijalnog stanja.

Međutim, osnovano se žalbom ukazuje da je optuženi trebao dokazati da se nalazi u vanbračnoj zajednici i da je otac jednog djeteta, a posebno da je trebao dokazati da je hranitelj porodice, jer porodičnost optuženog, sama za sebe, ne može predstavljati olakšavajuću okolnost.

Pravilno se žalbom ukazuje i da kajanje mora biti aktivno, a ne sadržano kao uobičajeni prilog izjave koja prati priznanje krivnje. Iz sadržaja obrazloženja pobijane presude proizlazi da je optuženi samo verbalno izrazio svoje kajanje, koje nije bilo praćeno bilo kakvim manifestacijama takvog njegovog stava spram počinjenog krivičnog djela, niti je to, uostalom, praćeno bilo kakvim postupkom koji bi se mogao shvatiti kao vanjska manifestacija iskrenog kajanja, zbog čega se optuženom ne može uzeti u obzir kao olakšavajuća okolnost izraženo kajanje.

U pogledu kajanja kao olakšavajuće okolnosti, a radi ujednačavanja sudske prakse ovaj sud ukazuje na stanovište Vrhovnog suda FBiH iskazano u presudi broj 09 0 K 037127 22 KŽ od 17.03.2022. godine.

Niti to što je vozilo vraćeno oštećenom nije zasluga optuženog, niti rezultat njegove volje, nego iz stanja izvedenih dokaza proizlazi da je optuženi uzrokovao saobraćajnu nezgodu ostvarivši kontakt sa policijskim vozilom, kada je i utvrđeno da je optuženi počinilac predmetnog krivičnog djela, te je angažmanom policijskih službenika, a ne optuženog, došlo do povrata vozila oštećenom.

Dalje, osnovano žalba ukazuje i da je prvostepeni sud propustio dati odgovarajući značaj otežavajućoj okolnosti u vidu ranije osuđivanosti optuženog. Iz sadržaja spisa i osporene presude proizlazi da je optuženi u periodu od 2013. godine do 2020. godine osuđivan ukupno sedam puta, od čega šest puta zbog krivičnih djela protiv imovine, odnosno četiri puta za ista djela, te dva puta za istovrsna djela. Dakle, ove okolnosti u smislu ranijeg života optuženog ukazuju da se radi o opštem i specijalnom povratniku u činjenju krivičnih djela, da krivična djela čini u dužem vremenskom periodu, da je većina djela počinjena iz istih pobuda, što sve opet ukazuju na potrebu strožijeg kažnjavanja optuženog od onoga kako je to učinio prvostepeni sud.

Slijedom svega naprijed navedenog, ovaj sud nalazi da se svrha kažnjavanja može postići samo na način da se optuženom izrekne kazna zatvora u trajanju od 10 (deset) mjeseci, radi čega je primjenom odredbe člana 329. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH, odlučeno kao u izreci ove presude.

Zapisničar
Mutapčić Inela

Predsjednik vijeća
Avdić Darmin

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
Kanton Središnja Bosna / Srednjobosanski kanton

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj: 51 0 K 210726 23 Kž

Novi Travnik, 08.02.2024. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sudaca: Darmin Avdić, kao predsjednik vijeća, te Lazarela Porić i Vesna Vujica, kao članovi vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Ivana Čorić-Žderić U kaznenom predmetu protiv optuženika Z.B., zbog kaznenog djela Teške tjelesne povrede čl. 172. st. 1. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, povodom žalbe kantonalnog tužitelja Kantonalnog tužiteljstva Travnik protiv presude Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 K 210726 23 K od 31.10.2023. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 08.02.2024. godine donio je slijedeću:

PRESUDU

Žalba kantonalnog tužitelja Kantonalnog tužiteljstva iz Travnika se uvažava, osporena presuda Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 K 210726 23 K od 31.10.2023. godine, se preinačava u odluci o kazneno pravnoj sankciji, tako da se uz primjenu članka 42., 43., 49., 50. stav 2., 51. stav 1. točka d) Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine optuženi Z.B. osuđuje na kaznu zatvora u trajanju od 4 (četiri) mjeseca

U preostalom dijelu prvostupanjska presuda ostaje neizmijenjena.

Obrazloženje

Presudom Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 K 210726 23 K od 31.10.2023. godine, optuženik Z.B. je oglašen krivim zbog kaznenog djela Teške tjelesne povrede čl. 172. st. 1. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, za koje mu je izrečena uvjetna osuda, kojom je utvrđena kazna zatvora u trajanju od 8 (osam) mjeseci, te je istovremeno određeno da se ista neće izvršiti ukoliko optuženik u roku od 1 (jedne) godine od dana pravomoćnosti presude, ne počinu novo kazneno djelo. Uz primjenu članka 212. stav 3. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine oštećeni D.M., je sa imovinskopравnim zahtjevom upućen na parnični postupak. Istom presudom na osnovu članka 202. stav 1. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine, optuženi je obavezan da nadoknadi troškove krivičnog postupka u iznosu od 180,00 KM, na ime medicinskog vještačenja i u iznosu od 100,00 KM, na ime paušala, u roku od 30 dana od dana pravosnažnosti presude.

Pravovremeno izjavljenom žalbom presudu Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 K 210726 23 K od 31.10.2023. godine, osporava kantonalni tužitelj Kantonalnog

tužiteljstva iz Travnika. Žalbom se osporena presuda pobija zbog odluke o kazni. Konačno se u žalbi predlaže da Kantonalni sud uvaži žalbu, pobijanu presudu preinači u odluci o kaznenopravnoj sankciji i optuženom Z.B. izrekne strožiju kaznu.

Odgovor na žalbu optuženi nije podnio.

Postupajući sukladno članku 319. stav 8. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine, a obzirom da stranke nisu tražile da budu obaviještene o sjednici vijeća drugostupanjskog suda, sjednica je održana bez njihove nazočnosti.

Sud je osporenu presudu preispitao u dijelu kojim se ta presuda pobija žalbom /odredba čl. 321. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine/, i po službenoj dužnosti, pa je nakon ovakvog preispitivanja osporene presude odlučio kao u izreci, rukovodeći se slijedećim razlozima:

I po ocjeni ovog suda izrečena uvjetna osuda pokazuje se kao neprimjerena počinjenom kaznenom djelu i osobi počinitelja. Opravdano kantonalni tužitelj prigovara da odmjerenost kazna nije primjerena iz razloga što niže stupanjski sud na strani optuženog nije cijenio otegotne okolnosti kao što su stupanj krivnje, pobude iz kojih je djelo učinjeno, jačinu ugrožavanja ili povrede zaštićenog dobra, okolnosti pod kojima je djelo učinjeno i njegovo ponašanje nakon učinjenog kaznenog djela. Tužitelj u žalbi ukazuje da je dokazao da je optuženi konkretno kazneno djelo počinio sa umišljajem, iz egoističnih pobuda, da je povrijedio tjelesnu cjelovitost oštećenog na način da je istog udario glavom u predjelu lica, te da prilikom kritičnog događanja samo pukim slučajem nije nastupila i teža posljedica, te da optuženi tijekom postupka nije iskazao ni trunku kajanja zbog učinjenog kaznenog djela.

Kada se ovi žalbeni navodi dovedu u vezu sa obrazloženjem okolnosti koje je prvostupanjski sud cijenio prilikom odmjerenosti kazne optuženiku, onda se nesporno može zaključiti da su žalbeni prigovori kantonalnog tužitelja osnovani. Za kazneno djelo koje je optuženom stavljeno na teret člankom 172. stav 1. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine propisana je kazna zatvora od šest mjeseci do pet godina. Na strani optuženog kao olakotne okolnosti niže stupanjski sud je cijenio da se radi o osobi koja do sada nije osuđivana, da je oženjen i otac troje djece, dok otegotnih okolnosti na njegovoj strani sud nije našao. Navede olakotne okolnosti i ovaj sud prihvata kao takve, te se iste neće posebno analizirati, ali se istovremeno ne može prihvatiti da na strani optuženog nema otegotnih okolnosti. Naime, otegotna okolnost nije umišljaj, odnosno subjektivni odnos optuženog prema djelu iz razloga što je to bitno obilježje kaznenog djela, pa se stoga ne može ponovno cijeliti kao otegotna okolnost, kao ni egoistične pobude jer je nejasno šta tužitelj time pokušava ukazati. Međutim, činjenica da je optuženi oštećenog udario glavom u predjelu lica i da je optuženi tom prilikom osim jedne teške tjelesne ozljede (prijelom nosnih kostiju sa pomakom ulomka), zadobio i nekoliko lakih tjelesnih ozljeda (potres mozga, razderno nagnječnu ranu na nosu i trzajne ozljede vratne kralježnice), zbog čega se u končanom može zaključiti da osim navedene teške tjelesne ozljede sama brojnost ozljeda, odnosno svaka slijedeća ozljeda doprinosi ozbiljnosti i težini nanesene teške tjelesne ozljede za koje se optuženi tereti.

Slijedom navedenog pokazuje se da se na strani optuženog Z.B. nalaze i otegotne okolnosti koje prvostupanjski sud nije cijenio kao takve, a na koje je kantonalni

tužitelj opravdano ukazao, zbog čega po ocjeni ovog suda nije bilo mjesta izricanju uvjetne osude, pa je ovaj sud ocijenio da treba uvažiti žalbu kantonalnog tužitelja i preinačiti prvostupanjsku presudu na način kao u izreci. Izricanjem kazne zatvora u trajanju od četiri mjeseca po ocjeni ovog suda će se u cijelosti postići svrha kažnjavanja, te će se sa istom preventivno djelovati na buduće eventualne počinitelje ovakvih ili sličnih kaznenih djela, ali i da će se u konkretnom slučaju odgojno djelovati na konkretnog počinitelja na način da se ubuduće uzdrži od činjenja kaznenih djela.

Kod ovakvog stanja u spisu valjalo je žalbu kantonalnog tužitelja Kantonalnog tužiteljstva Travnik uvažiti, osporenu presudu prvostupanjskog suda preinačiti na način kako je to učinjeno u izreci ove presude, a sve sukladno odredbi članka 329. stav 1. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine.

POUKA:

Protiv ove presude nije dozvoljena žalba.

Zapisničar
Ivana Čorić-Žderić

Predsjednik vijeća

Darmin Avdić

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
Srednjobosanski Kanton / Kanton Središnja Bosna

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj: 51 0 K 214704 23 Kž

Novi Travnik, 09.01.2024. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sutkinje Lazarele Porić, kao predsjednice vijeća, te sudaca Vesne Vujica i Darmina Avdić, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Sadine Terzić kao zapisničara, u kaznenom predmetu protiv optuženog M.M. zbog kaznenog djela Ugrožavanje javnog prometa iz članka 332. stavak 3. u vezi sa člankom 332. stavak 1. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine odlučujući o žalbi optuženog izjavljenoj protiv presude Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 K 214704 23 Kps od 15.09.2023. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 09.01.2024. godine donio je slijedeću:

PRESUDU

Žalba optuženog M.M. se odbija kao neutemeljena i potvrđuje presuda Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 K 214704 23 Kps od 15.09.2023. godine.

Obrazloženje

Presudom Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 K 214704 23 Kps od 15.09.2023. godine optuženi M.M. oglašen je krivim zbog izvršenja kaznenog djela Ugrožavanje javnog prometa iz članka 332. stavak 3. u vezi sa člankom 332. stavak 1. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (KZ FBiH) pa mu je sud na temelju naprijed citirane zakonske odredbe, te primjenom odredbe članka 353. stavak 2. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine (ZKP F BiH) izdao kazneni nalog, te na temelju istih zakonskih odredbi, te primjenom članka 42., 49. i 62. KZ F BiH izrekao uvjetnu osudu kojom je optuženom utvrdio kaznu zatvora u trajanju od 6 (šest) mjeseci i istovremeno odredio da se ista neće izvršiti ukoliko optuženi u roku od 1 (jedne) godine od dana pravomoćnosti presude ne počini novo kazneno djelo. Istom presudom na temelju odredbe članka 202. stavak 1. u vezi sa člankom 199. stavak 1. i 2., točka a) i g) ZKP F BiH optuženi M.M. je obavezan na plaćanje troškova kaznenog postupka i to iznos od 150,00 KM, na ime obavljenog medicinskog vještačenja i iznos od 300,00 KM na ime obavljenog prometno tehničkog vještačenja, kao i na ime sudskog paušala iznos od 50,00 KM, sve u roku od 15 (petnaest) dana od dana pravomoćnosti presude.

Protiv navedene presude u zakonskom roku žalbu je podnio optuženi zbog odluke o troškovima kaznenog postupka sa prijedlogom da ga sud oslobodi od plaćanja istih.

Odgovor na žalbu nije podnesen od strane kantonalnog tužitelja.

Sjednica vijeća drugostupanjskog suda održana je u smislu članka 319. ZKP F BiH, bez nazočnosti stranaka, a koje nisu tražile da budu obaviještene o sjednici vijeća.

Nakon održane sjednice vijeća u smislu članka 319. ZKP F BiH ovaj sud je u smislu članka 321. ZKP F BiH ispitao prvostupanjsku presudu u granicama žalbenih razloga optuženog i po službenoj dužnosti da li je na štetu optuženog prvostupanjskom presudom povrijeđen Kazneni zakon, pa je odlučio kao u izreci ove presude iz sljedećih razloga.

Žalba nije utemeljena.

Iako optuženi u žalbi nije naveo iz kojih žalbenih osnova pobija prvostupanjsku presudu iz žalbenih navoda proizlazi da optuženi presudu pobija zbog odluke o troškovima kaznenog postupka, pa u tom pravcu prigovara da su netočni navodi da je optuženi srednjeg imovinskog stanja, zatim da tužiteljstvo nije imalo potrebe provoditi prometno vještačenje, jer i laik zna da je on kriv za prometnu nezgodu, kao ni medicinsko vještačenje, a iz razloga jer je isto provedeno nad njegovom suprugom i sinom koji ne traže njegovo gonjenje. U nastavku žalbe se navodi da optuženi živi kao podstanar, da nema ništa od imovine na sebi, da je invalid od rođenja kao i plućni bolesnik, da mu je supruga nezaposlena, da ima slijepu kćerku od 12 godina, da živi od pomoći pomozi.ba, kao i da ostvaruje malu plaću.

Iz stanja spisa proizlazi da je prvostupanjski postupak proveden po odredbama kojima se propisuje postupak za izdavanje kaznenog naloga prema glavi XXV, ZKP F BiH. Naime, kantonalni tužitelj Kantonalnog tužiteljstva Travnik podnio je dana 12.07.2023. godine prvostupanjskom sudu optužnicu broj: T06 0 KT 0032743 23 od 10.07.2023. godine protiv optuženog M.M. zbog kaznenog djela Ugrožavanje javnog prometa iz članka 332. stavak 3. u vezi sa člankom 332. stavak 1. KZ F BiH, te je istovremeno predložio sukladno odredbi članka 350. ZKP F BiH izdavanje kaznenog naloga kojim bi se optuženom izrekla uvjetna osuda kojom se utvrđuje kazna zatvora u trajanju od 6 (šest) mjeseci i određuje rok provjeravanja u trajanju od 1 (jedne) godine, te da se optuženi obveže na plaćanje troškova kaznenog postupka u visini i roku prema odluci suda. Uz optužnicu su priloženi i taksativno pobrojani dokazi na kojima se temelji optužnica, pa tako i troškovnik Kantonalnog tužiteljstva Travnik broj:T06 0 KT 0032743 23 od 10.07.2023. godine na koje optuženi nije imao primjedbi, pa se na zakazanom ročištu u predmetu prvostupanjskog suda od 15.09.2023. godine o izjašnjenju optuženog o krivnji isti izjasnio da je kriv za djelo koje mu se stavlja na teret i da u potpunosti prihvata predloženu kaznenu sankciju, dakle da prihvata u cijelosti prijedlog tužiteljstva, a sve nakon što je prvostupanjski sud u potpunosti postupio u skladu sa člankom 352. ZKP F BiH. Slijedom toga, isti sud je donio osporenu presudu, kojom se optuženi M.M. oglašava krivim za kazneno djelo Ugrožavanje javnog prometa iz članka 332. stavak 3. u vezi sa člankom 332. stavak 1. KZ F BiH i istovremeno izdaje kazneni nalog kojom se izriče naprijed precizirana uvjetna osuda i optuženi obvezuje na troškove kaznenog postupka na ime provedenog medicinskog i prometnog vještačenja u ukupnom iznosu od 450,00 KM, kao i na ime sudskog paušala u iznosu od 50,00 KM u roku od 15 (petnaest) dana od pravomoćnosti presude.

Na temelju svega naprijed iznesenog, ovaj sud nalazi kako je prvostupanjski postupak u potpunosti proveden pravilno i zakonito prema odredbama za izdavanje

kaznenog naloga, to se žalba optuženom pokazuje kao neutemeljena prvenstveno iz razloga što je optuženi u toku postupka pred prvostupanjskim sudom prvenstveno od strane kantonalnog tužitelja upoznat sa sadržajem dokaza, te optuženi nije imao primjedbi na provedene dokaze, te je na upit prvostupanjskog suda optuženi izjavio da je kriv i da prihvata predloženu kazneno-pravnu sankciju. Imajući u vidu da je pred prvostupanjskim sudom proveden postupak po prijedlogu kantonalnog tužitelja za izdavanje kaznenog naloga, da je optuženi upoznat sa sadržajem dokaza, pa tako i sa troškovnikom od 10.07.2023. godine, da na isti nije imao primjedbe, to se žalba optuženog pokazuje kao neutemeljena.

Konačno, žalba optuženog ne sadrži niti jedan prigovor kojim bi se dovela u pitanje pravilnost odluke prvostupanjskog suda koji je pravilnom primjenom odredbe članka 202. stavak 1. a u vezi sa člankom 199. stavak 1. i 2., točka a) i g) ZKP F BiH obvezao optuženog da naknadi troškove kaznenog postupka u iznosu od 450,00 KM a isti se odnose na troškove vještačenja po vještaku prometne struke Stipi Martinović u iznosu od 300,00 KM i troškove vještačenja po vještaku medicinske struke dr. Selmiru Topčić u iznosu od 150,00 KM, kao i na ime sudskog paušala iznos od 50,00 KM, a visina paušala je određena s obzirom na dužinu trajanja i složenost postupka, te materijalne prilike optuženog. Sud je imao u vidu dokaze dostavljene uz žalbu optuženog i to Rješenje Centra za socijalni rad Olovo broj:02-31-9-31/20 od 15.01.2020. godine, kao i preslik otpremnice udruženja Pomozi.ba za mjesec 09/2023 godine, međutim uz žalbu nisu dostavljeni ostali dokazi koji bi ukazivali da je imovno stanje optuženog u takvoj mjeri slabo da bi plaćanjem troškova postupka bilo dovedeno u pitanje izdržavanje optuženog, odnosno njegova egzistencija ili osobe koju je on dužan da izdržava po osnovu zakona, ugovora ili po sudskoj odluci, a kako to propisuje odredba članka 202. stavak 4. ZKP F BiH.

Ovaj sud je po službenoj dužnosti ispitao da li je na štetu optuženog povrijeđen kazneni zakon, pa je u vezi s tim zaključio, da je prvostupanjski sud pravilno primijenio kazneni zakon kada je radnje iz izreke pobijane presude pravno okvalificirao kao kazneno djelo Ugrožavanje javnog prometa iz članka 332. stavak 3. u vezi sa člankom 332. stavak 1. KZ F BiH, te je ovaj sud utvrdio da u konkretnom slučaju, pobijanom presudom na njegovu štetu, nije povrijeđen kazneni zakon.

Na temelju naprijed izloženog, odlučeno je kao u izreci na osnovu člana 328. ZKP F BiH.

POUKA :

Protiv ove presude žalba nije dozvoljena.

Zapisničar
Sadina Terzić s.r.

Predsjednica vijeća

Lazarela Porić s.r.

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON/ KANTON SREDIŠNJA BOSNA

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj: 51 0 K 217355 23 Kž

Novi Travnik, 09.01.2024. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od suca Darmina Avdić, kao predsjednika vijeća, te sutkinja Vesne Vujica i Lazarele Porić, kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Sadine Terzić, u kaznenom predmetu protiv optuženog M.T. zbog kaznenog djela Teška krađa iz članka 287. stavak 1. točka a) u vezi sa člankom 31. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, odlučujući o žalbi kantonalnog tužitelja Kantonalnog tužiteljstva Travnik izjavljenoj protiv presude Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 K 217355 23 K od 26.10.2023. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 09.01.2024. godine, a primjenom članka 329. stavak 1. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine, donio je slijedeću:

PRESUDU

Žalba kantonalnog tužitelja Kantonalnog tužiteljstva Travnik se uvažava i preinačava se presuda Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 K 217355 23 K od 26.10.2023. godine u odluci o kazni, tako da se optuženi M.T. za kazneno djelo Teška krađa iz članka 287. stavak 1. točka a) u vezi sa člankom 31. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine za koje je tom presudom oglašen krivim, uz primjenu članka 42., 43. i 49. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine osuđuje:

NA KAZNU ZATVORA U TRAJANJU OD 1 (jedne) GODINE

U ostalom dijelu prvostupanjska presuda ostaje neizmijenjena.

Obrazloženje

Presudom Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 K 217355 23 K od 26.10.2023. godine, optuženi M.T. oglašen je krivim da je počinio kazneno djelo Teška krađa iz članka 287. stavak 1. točka a) u vezi sa člankom 31. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (KZ F BiH) činjenično opisano u izreci te presude, za koje je osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 8 (osam) mjeseci. Pored toga, optuženi je istom presudom na temelju odredbe članka 202. stavak 1. ZKP F BiH obavezan da naknadi troškove kaznenog postupka na ime paušala u iznosu od 60,00 KM u roku od 15 (petnaest) dana od dana pravomoćnosti presude, te je na temelju odredbe članka 212. stavak 3. ZKP F BiH oštećeni V.S. upućen sa imovinsko-pravnim zahtjevom na građansku parnicu.

Protiv te presude žalbu je blagovremeno izjavio kantonalni tužitelj Kantonalnog tužiteljstva Travnik zbog odluke o kaznenopravnoj sankciji s prijedlogom da se

pobijana presuda preinači tako što će se optuženom M.T. izreći kazna zatvora u dužem trajanju.

Optuženi nije podnio odgovor na žalbu kantonalnog tužitelja.

Sjednica vijeća drugostupanjskog suda održana je u smislu članka 319. ZKP F BiH, bez nazočnosti stranaka, a koje nisu tražile da budu obaviještene o sjednici vijeća.

Ovaj sud je u smislu članka 321. ZKP F BiH ispitao prvostupanjsku presudu u granicama žalbenih razloga kantonalnog tužitelja i po službenoj dužnosti da li je na štetu optuženog prvostupanjskom presudom povrijeđen Kazneni zakon, pa je odlučio kao u izreci ove presude iz sljedećih razloga.

Osporavajući pravilnost odluke o kaznenopravnoj sankciji kantonalni tužitelj u svojoj žalbi prvo navodi za koje kazneno djelo je optuženom izrečena kazna zatvora u trajanju od 8 (osam) mjeseci, a zatim je interpretirao olakšavajuće i otežavajuće okolnosti koje je prvostupanjski sud našao na strani optuženog, navodeći da tužiteljstvo ne osporava karakter navedenih olakšavajućih okolnosti, ali da smatra da su iste precijenjene posebno ukazujući na korektno držanje optuženog tokom vođenja postupka pred sudom, te osobne i obiteljske prilike optuženog koje nisu utvrđene. U žalbi se dalje navodi da prvostupanjski sud nije dao adekvatan značaj otežavajućim okolnostima na strani optuženog i to da je optuženi višestruki povratnik u činjenju istih i istovrsnih kaznenih djela, da su ista počinjena sa ciljem sticanja imovinske koristi i da ranijim osudama nije postignuta svrha kažnjavanja, smatrajući da se nije u dovoljnoj mjeri cijnila odredba članka 49. KZ F BiH.

Iz obrazloženja pobijane presude proizlazi da je prvostupanjski sud prilikom odmjeravanja vrste i visine kaznenopravne sankcije koju je izrekao optuženom M.T. pravilno kao olakšavajuće okolnosti na strani optuženog cijenio to da je optuženi priznao izvršenje kaznenog djela, da je porodičan i otac dvoje djece. Ostale olakšavajuće okolnosti koje je prvostupanjski sud cijenio na strani optuženog nemaju taj karakter, jer korektno držanje tijekom postupka je kako to pravilno kantonalni tužitelj iznosi u žalbi je ponašanje koje se očekuje od svih učesnika u postupku, pa tako i samog optuženog. Ni izraženo kajanje i žaljenje zbog počinjenog kaznenog djela nisu olakotne okolnosti, jer se radi o navodima optuženog koji nisu objektivizirani, niti je optuženi poduzeo bilo kakve radnje u cilju realizacije istog. Također je nejasno iz kojih razloga prvostupanjski sud kao olakotnu okolnost cijeni činjenicu da je optuženi nezaposlen jer dokaza u tom pravcu nije bilo, isti nisu prezentirani sudu, pa je stoga i to paušalni navod koji nije provjeren.

Prvostupanjski sud je kao otežavajuće okolnosti na strani optuženog cijenio da je optuženi do sada osuđivan 9 (devet) puta, kada su mu izricanje uvjetne osude i zatvorske kazne, da je osuđivan 4 (četiri) puta zbog istovrsnog kaznenog djela, da je posljednji put osuđivan 2019. godine zbog kaznenog djela iz članka 384. stavak 1. u vezi sa člankom 33. KZ F BiH, kada mu je izrečena uvjetna osuda, te da od 2019. godine pa do predmetnog učinjenog kaznenog djela, više nije činio kaznena djela, što je vidljivo iz kaznene evidencije.

Imajući u vidu navode iz obrazloženja izjavljene žalbe i činjenično stanje koje proizlazi iz stanja spisa onda se po nalaženju ovog suda utemeljenim pokazuju žalbeni prigovori kantonalnog tužitelja. Naime, žalbom se utemeljeno prigovara da broj i vrsta kaznenih djela za koje je optuženi ranije osuđivan nisu u dovoljnoj mjeri došli do izražaja kao otežavajuća okolnost obzirom da je optuženi ranije osuđivan 8 (osam) puta (u osporenoj presudi pogrešno navedeno 9 puta – izrečena odgojna mjera pojačanog nadzora od strane roditelja optuženom kao mldb) od čega 4 (četiri) puta zbog istovrsnog kaznenog djela za koje su mu dva puta izrečene uvjetne osude i 2 (dva) puta je osuđen na kaznu zatvora u trajanju od po 6 (šest) mjeseci, zatim optuženi je 2 (dva) puta osuđen za kazneno djelo iz članka 289. KZ F BiH za koje mu je izrečena kazna zatvora i uvjetna osuda, 1 (jedan) put za kazneno djelo iz članka 238. stavak 1. KZ F BiH za koje mu je izrečena kazna zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine, te 1 (jedan) put za kazneno djelo iz članka 384. stavak 1. u vezi sa člankom 33. za koje mu je izrečena uvjetna osuda.

Dakle, iako su optuženom 4 (četiri) puta izrečene kazne zatvora i 4 (četiri) puta uvjetne osude od kojih posljednja osuda datira od 21.10.2019. godine, iste očito nisu preventivno djelovale na samog počinitelja, jer je isti nastavio sa činjenjem kaznenih djela. Ovakvo ponašanje optuženog ne samo da ukazuje kako ranije izrečene uvjetne osude kao mjere upozorenja nisu kod istog polučile da prestane sa vršenjem kaznenih djela, nego pokazuje određeni stupanj i bezobzirnosti u odnosu na pruženu priliku da, bez strožijih kaznenih sankcija, opravda ukazano povjerenje.

Zbog svega navedenog neophodno je bilo uvažiti žalbu kantonalnog tužitelja i kroz preinačenu kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine dati odgovarajući značaj višestrukoj osuđivanosti optuženog, koja kazna je po ocijeni ovog suda primjerena i adekvatna ličnosti optuženog, adekvatna stupnju društvene opasnosti počinjenog predmetnog kaznenog djela i kaznene odgovornosti optuženog sa kojom se može postići kako svrha specijalne prevencije, da se optuženi zaista u budućnosti uzdrži od činjenja kaznenih djela, a istovremeno i svrha generalne prevencije, na način da se eventualni budući počinitelji ovakvih ili sličnih kaznenih djela uzdrže od činjenja istih.

Kod ovakvog stanja u spisu valjalo je žalbu kantonalnog tužitelja Kantonalnog tužiteljstva Travnik uvažiti, osporenu presudu prvostupanjskog suda preinačiti na način kako je to učinjeno u izreci ove presude, a sve sukladno odredbi članka 329. stavak 1. ZKP F BiH.

POUKA :

Protiv ove presude žalba nije dozvoljena.

Zapisničar
Sadina Terzić s.r.

Predsjednik vijeća
Darmin Avdić s.r.

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON/KANTON SREDIŠNJA BOSNA
KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU
Broj: 51 0 K 218578 24 Kž
Novi Travnik, 25.01.2024. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sudija Porić Lazarele kao predsjednice vijeća, te Kokić Edvina i Avdić Darmina kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Mutapčić Inele, u krivičnom postupku protiv osumnjičenog D.S., zbog produženog krivičnog djela „Krivotvorenje isprave“ iz člana 373. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine („Službene Novine Federacije BiH“, broj: 36/03, 37/03, 21/04, 69/04, 18/05, 42/10, 42/11, 59/14, 76/14, 46/16 i 75/17) u sticaju sa produženim krivičnim djelom „Prijevара“ iz člana 294. stav 2. Krivičnog zakona, odlučujući o žalbi Brajić Selme advokata iz Travnika kao braniteljice osumnjičenog, izjavljene protiv rješenja Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 K 218578 23 Kv 2 od 03.01.2024. godine, na sjednici vijeća održanoj 25.01.2024. godine, a primjenom člana 337. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine („Službene novine FBiH“, broj 35/03, 37/03, 56/03, 78/04, 28/05, 55/06, 27/07, 53/07, 9/09, 12/10, 8/13, 59/14, 74/20), donio je sljedeće:

RJEŠENJE

Žalba braniteljice osumnjičenog se odbija kao neosnovana, te se rješenje Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 K 218578 23 Kv 2 od 03.01.2024. godine potvrđuje.

Obrazloženje

Pobijanim rješenjem Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 K 218578 23 Kv 2 od 03.01.2024. godine produžena je mjera pritvora protiv osumnjičenog D.S. u trajanju od dva mjeseca, odnosno najduže do 04.03.2024. godine u 14,00 sati, a zbog opasnosti od ometanja postupka i opasnosti od ponavljanja činjenja krivičnih djela.

Protiv tog rješenja žalbu je blagovremeno izjavila braniteljica osumnjičenog, sa prijedlogom da ovaj sud pobijano rješenje ukine i osumnjičenog pusti na slobodu. Smatra da je prvostepeni sud pogrešno postupio kada je našao da su ispunjeni uslovi za određivanje pritvora zbog koluzijske opasnosti, odnosno opasnosti od ometanja krivičnog postupka uticajem na svjedoke i opasnosti od uništenja, sakrivanja, izmjene ili krivotvorenja dokaza ili tragova važnih za krivični postupak. Za određivanje ili produženje pritvora iz ovog razloga potrebno je navesti i dokazati konkretne radnje osumnjičenog poduzete u navedenom smjeru, te nije dovoljno samo pretpostaviti postojanje takve mogućnosti. U odnosu na iteracijsku opasnost, odnosno opasnost od ponavljanja činjenja krivičnih djela smatra da se radi o produženom krivičnom djelu, te da za pojedine radnje u sastavu tog djela Tužilaštvo neosnovano provodi posebne postupke, iako se mogao provesti jedinstven postupak, jer ranije osude ukazuju da se radi o istim djelima i o istom vremenskom periodu. Smatra i da je nebitno to što u stanu osumnjičenog nisu pronađeni elektronski uređaji, te da se podacima na google cloudu može pristupiti i preko drugih uređaja ukoliko se zna korisničko ime i lozinka koji od osumnjičenog nisu traženi, a isti se mogu izmjeniti tako da osumnjičeni nema ponovnog pristupa istim. Nepravilno je i

zadržavanje osumnjičenog u pritvoru radi provođenja vještačenja, te smatra da su dokazi Tužilaštva neodređeni i uopšteni.

Nakon što je ovaj sud ispitao pobijano rješenje u granicama žalbenih navoda, kao i po službenoj dužnosti da li je na štetu osumnjičenog povrijeđen Krivični zakon, prema odredbi člana 321. Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH, odlučeno je kao u izreci iz sljedećih razloga:

Žalba je neosnovana.

Žalbom braniteljice osumnjičenog ne osporava se pravilnost i zakonitost prvostepenog rješenja u dijelu koji se odnosi na utvrđenje postojanja osnovane sumnje da je osumnjičeni počinio predmetna krivična djela, pa se u tom pravcu ožalbeno rješenje neće preispitivati od strane ovog suda.

Braniteljica osumnjičenog u žalbi prigovara postojanju posebnih uvjeta za produženje pritvora.

Po nalaženju ovog suda neosnovani su žalbeni prigovori koji se odnose na opravdanost produženja pritvora iz razloga propisanih odredbom članka 146. stav 1. tačka b) Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine.

Iz stanja spisa proizlazi da istraga ide svojim tokom, da su do sada u svojstvu svjedoka saslušani S.S., J.I., R.I., J.T. i S.M. Tužilaštvo je u prijedlogu za produženje pritvora u dovoljnoj mjeri konkretiziralo bojazan da bi osumnjičeni boravak na slobodi mogao iskoristiti i uticati na svjedoke, što je opravdano prihvatio i prvostepeni sud, jer je ponovno kao svjedoke ponovno saslušati J.I. i R.I., jer do sada nisu ispitivani na sve krivotvorene isprave, dok iz iskaza J.I., koji je 1932. godište, proizlazi da je isti i dalje ubjeđenja da je osumnjičeni njegov advokat, pa je jasno da postoji osnovana bojazan da bi osumnjičeni pristupio i uticao na tog svjedoka. Dinamika i način ispitivanja ovih svjedoka je u nadležnosti Kantonalnog tužiteljstva, a ne ovog suda. Isto tako ovaj sud cijeni osnovanim i opravdanim zaključak prvostepenog suda da bi osumnjičeni boravak na slobodi mogao iskoristi kako bi pristupio podacima koji su pohranjeni u internet prostoru, odnosno na google cloudu osumnjičenog, jer je prilikom pretresa stana osumnjičenog tako izjavio policijskim službenicima, a nisu pronađeni bilo kakvi elektronski uređaji putem kojih bi se eventualno pristupilo podacima koje je osumnjičeni sačuvao na tom prostoru. Dalje, još uvijek nije provedeno ni vještačenje mobilnog telefona osumnjičenog, a za šta je Tužilaštvo dalo jasno razloge u prijedlogu za produženje pritvora. Pravilno odbrana ukazuje da se ovim podacima može pristupiti kroz korištenje pristupnih podataka (korisničkog imena i lozinke), ali te podatke ima upravo osumnjičeni, tako da bojazan od uništavanja ili izmjene navedenih dokaza kao tragova važnih za krivični postupak, odnosno ometanja krivičnog postupka i po ocjeni ovog suda je sasvim opravdana.

I u odnosu na razlog za određivanje pritvora propisan članom 146. stav 1. tačka c) Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine ovaj sud nalazi da je produženje pritvora bilo neophodno, pa su žalbeni prigovori i u tom pravcu u cijelosti neosnovani.

Obrazloženje koje daje prvostepeni sud u cijelosti prihvata i ovaj sud smatrajući da su ispunjene sve zakonske pretpostavke da se i po ovom osnovu osumnjičenom produži pritvor.

Iz kaznene evidencije za osumnjičenog proizlazi da je do sada četiri puta pravomoćno osuđivan, od čega je osuda zbog krivičnog djela ugrožavanje javnog prometa iz člana 323. stav 4. Krivičnog zakona iz 2015. godine brisana, da je tokom 2022. godine dva puta osuđivan zbog krivičnog djela prevare iz člana 294. stav 1. Krivičnog zakona, te tokom 2023. godine zbog krivičnog djela davanje lažnog iskaza iz člana 347. stav 1. Krivičnog zakona.

Dakle, iz navedenih podataka jasno proizlazi da je osumnjičeni do sada više puta osuđivan i zbog istovrsnog krivičnog djela, pa kada se uzme u obzir da je osumnjičeni nezaposlen i bez bilo kakvih stalnih primanja, koje podatke je dao sudu tokom ovog postupka, pravilan je zaključak prvostepenog suda da sve navedeno ukazuje da postoje naročite okolnosti koju opravdavaju bojazan da će osumnjičeni ponoviti krivično djelo. Naime, upravo je ovakvim radnjama osumnjičeni ostvarivao sredstva za život i ostvarivao imovinsku korist, lažno se oštećenima predstavljajući kao advokat, a što je prvostepeni sud pravilno utvrdio kada je i našao da se radi o naročitim okolnostima koje opravdavaju strah da će osumnjičeni ponoviti predmetna krivična djela, ako bi se našao na slobodi. U smjeru postojanja opasnosti od ponavljanja činjenja krivičnih djela pravilno prvostepeni sud nalazi i brojnost radnji i iskazanu upornost u činjenju krivičnih djela za koja se osnovano sumnjiči u ovoj pravnoj stvari.

Za krivično djelo krivotvorenje isprave iz člana 373. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine zapriječena je novčana kazna ili kazna zatvora do tri godine, a za krivično djelo prijevare iz člana 294. stav 2. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine zapriječena je kazna zatvora od šest mjeseci do pet godina, pa su time i ispunjeni svi uvjeti da se prema osumnjičenom produži pritvor i iz razloga propisanog člankom 146. stav 1. tačka c) Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine.

Zbog svega navedenog opravdana je bojazan da bi boravak na slobodi osumnjičeni mogao iskoristiti da ponovi krivično djelo, čime je osnovan poseban pritvorski razlog predviđen članom 146. stav 1. tačka c) Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine zbog čega je protiv osumnjičenog bilo neophodno produžiti pritvor, pa se žalba i u ovom pogledu ukazuje kao neosnovana.

I prvostepeni sud je, primjenom načela srazmjernosti mjera, razmotrio i mogućnost da se umjesto mjera pritvora izreknu mjere zabrana kao blaže mjere, ali i ovaj sud nalazi da se pritvor ne može zamijeniti blažim mjerama ako se pritvor predlaže i određuje zbog razloga propisanih članom 146. stav 1. tačka c) i d) Zakona o krivičnom postupku. Takav stav zauzima i Vrhovni sud FBiH u rješenju broj 03 0 K 015375 16 Kž 6 od 16.12.2016. godine.

Za određivanje pritvora propisani su najstrožiji uvjeti od svih mjera obezbjeđenja prisustva, te posebni uvjeti za produženje pritvora upravo određuju svrhu i razloge određivanja pritvora u svakom konkretnom slučaju. Kada se pritvor određuje/produžava zbog iteracijske opasnosti (član 146. stav 1. tačka c) ZKP FBiH)

tada pritvor ima sasvim drugačiju svrhu, koja se ne može zamijeniti blažim mjerama. Naime, takav pritvor nema za svrhu samo puko obezbjeđenje prisustva osumnjičenog u krivičnom postupku, nego ima za cilj zaštititi društvo od mogućeg ponavljanja kriminalnog ponašanja, odnosno spriječiti osumnjičenog da ponovi krivično djelo, a radi se o djelima za koja je zapriječena kazna zatvora tri godine ili teža kazna.

Slijedom svega naprijed navedenog, a primjenom odredaba člana 337. stav 3. Zakona o krivičnom postupku, odlučeno je kao u izreci ovog rješenja.

Zapisničar
Mutapčić Inela

Predsjednica vijeća
Porić Lazarela